

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
September 2019

“ઈશ્વરીય જન્મદિવસની ગોલ્ડન ગીફ્ટ - દિવ્ય બુદ્ધિ”

આજે વિશ્વ રચતા બાપ પોતાના જહાન નાં નૂર, નૂરે જહાન બાળકોને જોઈ રહ્યા છે. આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ જહાનનાં નૂર છો અર્થાત જહાન ની રોશની છો. જેમ સ્થૂળ નૂર નથી, તો જહાન નથી કારણકે નૂર અર્થાત રોશની. રોશની નથી તો અંધકારના કારણે જહાન નથી. તો તમે નૂર નથી તો દુનિયામાં રોશની નથી. તમે છો તો રોશની ના કારણે જહાન છે. તો બાપદાદા આવા જહાનના નૂર બાળકોને જોઈ રહ્યા છે. આવાં બાળકોની મહિમા સદા ગવાય અને પૂજાય છે. આવા બાળકો જ વિશ્વના રાજ્ય-ભાગ્ય ના અધિકારી બને છે. બાપદાદા દરેક બ્રાહ્મણ બાળકને જન્મ લેતા જ વિશેષ દિવ્ય જન્મદિવસની દિવ્ય બે સૌગાત આપે છે. દુનિયામાં મનુષ્ય આત્માઓ, મનુષ્ય આત્માને ગીફ્ટ આપે છે પરંતુ બ્રાહ્મણ બાળકોને સ્વયં બાપ દિવ્ય સૌગાત આ સંગમયુગ પર આપે છે. શું આપે છે? એક દિવ્ય બુદ્ધિ અને બીજું દિવ્ય નેત્ર અર્થાત રૂહાની નૂર. આ બંને ગિફ્ટ દરેક બ્રાહ્મણ બાળકને જન્મદિવસની ગીફ્ટ છે. આ બંને ગિફ્ટ ને સદા સાથે રાખતા એના દ્વારા સફળતા સ્વરૂપ રહો છો. દિવ્ય બુદ્ધિ જ દરેક બાળકને દિવ્ય જ્ઞાન, દિવ્ય યાદ, દિવ્ય ધારણા સ્વરૂપ બનાવે છે. દિવ્ય બુદ્ધિ જ ધારણા કરવાની વિશેષ ગિફ્ટ છે. તો દિવ્ય બુદ્ધિ સદા છે અર્થાત ધારણા સ્વરૂપ છે. દિવ્ય બુદ્ધિ માં અર્થાત સતોપ્રધાન ગોલ્ડન બુદ્ધિ માં જરા પણ રજો, તમો નો પ્રભાવ પડે છે તો ધારણા સ્વરૂપ ને બદલે માયાના પ્રભાવમાં આવી જાય છે એટલે દરેક સહજ વાત પણ મુશ્કિલ અનુભવ કરે છે. સહજ ગિફ્ટના રૂપમાં પ્રાપ્ત થયેલી દિવ્ય બુદ્ધિ કમજોર હોવાને કારણે મહેનત અનુભવ કરે છે. જ્યારે પણ મુશ્કિલ કે મહેનત નો અનુભવ કરો છો તો અવશ્ય દિવ્ય બુદ્ધિ કોઈ માયા ના રૂપથી પ્રભાવિત છે ત્યારે એવો અનુભવ થાય છે. દિવ્ય બુદ્ધિ દ્વારા સેકન્ડમાં બાપદાદાની શ્રીમત ધારણ કરી, સદા સમર્થ સદા અચળ, સદા માસ્ટર સર્વશક્તિવાન સ્થિતિનો અનુભવ કરે છે. શ્રીમત અર્થાત શ્રેષ્ઠ બનવાવાળી મત. તેઓ ક્યારે મુશ્કિલ અનુભવ નથી કરી શકતા. શ્રીમત સદા સહજ ઉડાવવા વાળી મત છે. પરંતુ ધારણ કરવાની દિવ્ય બુદ્ધિ જરૂર જોઈએ. તો ચેક કરો - પોતાના જન્મની સૌગાત સદા સાથે છે? ક્યારેક માયા પોતાના બનાવીને દિવ્ય બુદ્ધિની ગિફ્ટ છીનવી તો નથી લેતી? ક્યારેક માયાના પ્રભાવથી ભોળા તો નથી બની જતાં જે પરમાત્મ ગિફ્ટ પણ ગુમાવી દો. માયાને પણ ઈશ્વરીય ગિફ્ટ ને પોતાની બનાવાની ચતુરાઈ આવડે છે. તો સ્વયં ચતુર બની જાય અને તમને ભોળા બનાવી દે છે એટલે ભોળાનાથ બાપના ભોળા બાળકો ભલે બનો પરંતુ માયાથી ભોળા નહીં બનો. માયા થી ભોળા બનવું અર્થાત ભૂલવા વાળા બનવું. ઈશ્વરીય દિવ્ય બુદ્ધિ ની ગિફ્ટ સદા છત્રછાયા છે અને માયા પોતાની છાયા નાખી દે છે. છત્ર ઉડી જાય છે, છાયા રહી જાય છે એટલે સદા ચેક કરો - બાપ ની ગિફ્ટ કાયમ છે? દિવ્ય બુદ્ધિ ની નિશાની ગિફ્ટ, લિફ્ટ નું કાર્ય કરે છે. જે શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ રૂપી સ્વીચ ચાલુ કરી તેજ સ્થિતિ માં સેકન્ડમાં સ્થિત થયા. જો દિવ્ય બુદ્ધિ ની વચ્ચે માયાની છાયા છે તો આ ગીફ્ટ ની લિફ્ટ કાર્ય નહીં કરશે. જેમ સ્થૂળ લિફ્ટ પણ ખરાબ થઈ જાય છે તો શું હાલત થાય છે? ન ઉપર, ન નીચે વચ્ચે લટકી જઈએ. શાન ના બદલે પરેશાન થઈ જઈએ. કેટલી પણ સ્વિચ ઓન કરશો પરંતુ લક્ષ્ય પર પહોંચવાની પ્રાપ્તિ નહીં કરી શકીએ. તો આ ગીફ્ટ ની લિફ્ટ ખરાબ કરી દો છો એટલે મહેનત રૂપી સીડી ચઢવી પડે છે. પછી શું કહો છો? હિંમત રૂપી પગ ચાલી નથી શકતા. તો સહજ ને મુશ્કિલ કોણે બનાવ્યું અને કેવી રીતે બનાવ્યું? પોતે પોતાને જ અલબેલા બનાવ્યા. માયાની છાયામાં આવી ગયા એટલે સેકન્ડની સહજ વાતને બહુ જ સમયની મહેનત અનુભવ કરો છો. દિવ્ય બુદ્ધિની ગિફ્ટ અલૌકિક વિમાન છે. જે દિવ્ય વિમાન દ્વારા સેકન્ડમાં સ્વીચ ઓન કરવાથી જ્યાં ઇચ્છો ત્યાં પહોંચી શકો છો. સ્વીચ છે સંકલ્પ. સાયન્સ વાળા તો એક લોક નું ભ્રમણ કરી શકે. તમે ત્રણે લોકોનું ભ્રમણ કરી શકો છો. સેકન્ડમાં વિશ્વ કલ્યાણકારી સ્વરૂપ બની આખા વિશ્વને લાઈટ અને માઈટ આપી શકો છો. ફક્ત દિવ્ય બુદ્ધિના વિમાન દ્વારા ઊંચી સ્થિતિ સ્થિત થઈ જાઓ. જેમ એમણે વિમાન દ્વારા હિમાલયની ઉપર રાખ નાખી, નદીમાં રાખ નાખી, શા માટે? ચારે બાજુ માં ફેલાવવા માટે ને. એમણે તો રાખ નાખી, તમે દિવ્ય બુદ્ધિ રૂપી વિમાન દ્વારા સૌથી ઊંચી ચોટી ની સ્થિતિમાં સ્થિત થઈ વિશ્વની સર્વ આત્માઓ પ્રતિ લાઈટ અને માઈટ ની શુભ ભાવના અને શ્રેષ્ઠ કામના નાં સહયોગની લહેર ફેલાવો. વિમાન તો શક્તિશાળી છે ને? ફક્ત ઉપયોગ કરતા આવડવું જોઈએ.

બાપદાદાની રિફાઈન (શુદ્ધ) શ્રેષ્ઠ મતનું સાધન જોઈએ. જેમ આજકાલ રિફાઈન થી પણ ડબલ રિફાઈન ચાલે છે ને. તો બાપદાદાનું આ ડબલ રિફાઈન સાધન છે. જરા પણ મન-મત, પરમત નો કીચડો છે તો શું થશે? ઊંચે જશો કે નીચે? તો આ ચેક કરો - દિવ્ય બુદ્ધિ રૂપી વિમાનમાં સદા ડબલ રિફાઈન સાધન છે? વચ્ચે કોઈ કીચડો તો નથી આવી જતો? નહીં તો આ વિમાન સદા સુખદાયી છે.

જેમ સતયુગમાં ક્યારે પણ કોઈ અકસ્માત થઈ નથી સકતા કારણ કે તમારા શ્રેષ્ઠ કર્મોની શ્રેષ્ઠ પ્રાલબ્ધ છે. એવા કોઈ કર્મ હોતા નથી જે કર્મના ભોગના હિસાબથી આ દુઃખ ભોગવવું પડે. એવાં સંગમયુગી ગોડલી ગિફ્ટ દિવ્ય બુદ્ધિ સદા સર્વ પ્રકારનાં દુઃખ અને દગાથી મુક્ત છે. દિવ્ય બુદ્ધિવાળા ક્યારે પણ ધોખામાં આવી નથી શકતા, દુઃખની અનુભૂતિ કરી નથી શકતા. સદા સેફ (સલામત) છે. આપત્તિઓથી મુક્ત છે એટલે આ ગોડલી ગિફ્ટનાં મહત્વને જાણી આ ગિફ્ટને સદા સાથે રાખો. સમજ્યા, આ ગિફ્ટનું મહત્વ? ગિફ્ટ બધાને મળી છે કે કોઈની રહી ગઈ છે? મળી તો બધાને છે ને. ફક્ત સંભાળતા આવડે છે કે નહીં તે તમારી ઉપર છે. સદા અમૃતવેલાએ ચેક કરો - જરા પણ ખોટ હોય તો અમૃતવેલાએ ઠીક કરી દેવાથી આખો દિવસ શક્તિશાળી રહેશે. જો સ્વયં ઠીક નથી કરી સકતા તો ઠીક કરાવો. પરંતુ અમૃતવેલાએ જ ઠીક કરી દો. અચ્છા - દિવ્ય દ્રષ્ટિ ની વાત પછી સંભળાવશું. દિવ્ય દ્રષ્ટિ કહો, દિવ્ય નેત્ર કહો, રૂહાની નૂર કહો, વાત એક જ છે. આ સમયે તો દિવ્ય બુદ્ધિની આ ગિફ્ટ બધાની પાસે છે ને. સોનાનું પાત્ર (વાસણ) છો ને. આ જ દિવ્ય બુદ્ધિ છે. મધુબનમાં બધા દિવ્ય બુદ્ધિ રૂપી સંપૂર્ણ સોનાનું પાત્ર લઈને આવ્યા છો ને. સાચા સોના માં ચાંદી કે તાંબુ મિક્સ તો નથી ને. સતોપ્રધાન અર્થાત સંપૂર્ણ સોનું, એમને જ દિવ્ય બુદ્ધિ કહેવાય છે. અચ્છા - જે પણ બાજુથી આવ્યા છો, બધી બાજુથી જ્ઞાન નદીઓ આવી સાગરમાં સમાઈ. નદી અને સાગર નો મેળો છે. મહાન મેળો મનાવવા આવ્યા છો ને. મિલન મેળો મનાવવા આવ્યા છો. બાપદાદા પણ સર્વ જ્ઞાન નદીઓને જોઈ હર્ષિત થાય છે કે, કેવા ઉમંગ-ઉત્સાહથી, ક્યાં-ક્યાંથી મિલન મેળા માં પહોંચી ગયા છે. અચ્છા!

સદા દિવ્ય બુદ્ધિની ગોલ્ડન ગિફ્ટને કાર્યમાં લાવવા વાળા, સદા બાપ સમાન ચતુર સુજાન બની માયાની ચતુરાઈને જાણવાવાળા, સદા બાપની છત્રછાયા માં રહી માયાની છાયા થી દૂર રહેવા વાળા, સદા જ્ઞાન સાગર થી મધુર મિલન મેળો મનાવવા વાળા, દરેક મુશ્કિલ ને સહજ બનાવવા વાળા, વિશ્વ કલ્યાણકારી, શ્રેષ્ઠ સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવા વાળા, શ્રેષ્ઠ આત્માઓને બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

પર્સનલ મુલાકાત

૧. દ્રષ્ટિ બદલવાથી સૃષ્ટિ બદલાઈ ગઈ છે ને! દ્રષ્ટિ શ્રેષ્ઠ થઈ ગઈ તો સૃષ્ટિ પણ શ્રેષ્ઠ થઈ ગઈ! હવે સૃષ્ટિ જ બાપ છે. બાપ માં સૃષ્ટિ સમાયેલી છે. એવો જ અનુભવ થાય છે ને! જ્યાં પણ જોવો, સાંભળો તો બાપ પણ સાથે અનુભવ થાય છે ને! આવાં સ્નેહી આખા વિશ્વમાં કોઈ હોઈ નથી સકતા જે દર સેકન્ડ, દર સંકલ્પમાં સાથ નિભાવે. લૌકિક માં કોઈ કેટલા પણ સ્નેહી હોય પરંતુ છતાં પણ સદા સાથ નથી આપી શકતા. આતો સ્વપ્નમાં પણ સાથ આપે છે. આવો સાથ નિભાવવા વાળા સાથી મળ્યા છે, એટલે સૃષ્ટિ બદલાઈ ગઈ. હવે લૌકિકમાં પણ અલૌકિક નો અનુભવ કરો છો ને! લૌકિક માં જે પણ સંબંધ જોવો તો સાચો સંબંધ સ્વતઃ સ્મૃતિમાં આવે છે એનાથી તે આત્માઓને પણ શક્તિ મળી જાય છે. જ્યારે બાપ સદા સાથે છે તો બેફિકર બાદશાહ છો. ઠીક થશે કે નહીં આ પણ વિચારવાની જરૂરિયાત નથી રહેતી. જ્યારે બાપ સાથે છે તો બધું ઠીક જ ઠીક છે. તો સાથ નો અનુભવ કરતાં ઉડતા ચાલો. વિચારવાનું પણ બાપનું કામ છે, આપણું કામ છે સાથમાં મગન રહેવું, એટલે કમજોર વિચાર પણ સમાપ્ત. સદા બેફિકર બાદશાહ રહો, હમણાં પણ બાદશાહ અને સદા માટે બાદશાહ.

૨. સદા પોતાને સફળતાના સિતારા સમજો અને બીજી આત્માઓને પણ સફળતાની ચાવી આપતા રહો. આ સેવાથી બધી આત્માઓ ખુશ થઈને તમને દિલથી આશીર્વાદ આપશે. બાપ અને સર્વ ના આશીર્વાદ જ આગળ વધારે છે.

વિશેષ પસંદ કરેલા અવ્યક્ત મહાવાક્ય - સહયોગી બનો અને સહયોગી બનાવો

જેમ પ્રજા રાજાની સહયોગી, સ્નેહી હોય છે, એમ પહેલાં તમારી આ સર્વ કર્મોન્દ્રિયો, વિશેષ શક્તિઓ સદા સ્નેહી, સહયોગી રહેશે ત્યારે એમનો પ્રભાવ સાકારમાં તમારા સેવાના સાથીઓ કે લૌકિક સંબંધો, સાથીઓ પર પડશે. જ્યારે સ્વયં પોતાની સર્વ કર્મોન્દ્રિયો ને ઓર્ડર માં રાખશો ત્યારે તમારા બીજા બધા સાથી તમારા કાર્યમાં સહયોગી બનશે. જેમનાથી સ્નેહ હોય છે તેના દરેક કાર્યમાં સહયોગી જરૂર બનીએ છીએ. અતિ સ્નેહી આત્માની નિશાની સદા બાપના શ્રેષ્ઠ કાર્યમાં સહયોગી હશે. જેટલા- જેટલા સહયોગી એટલા સહજયોગી. તો દિવસ-રાત આ જ લગન રહે - બાબા અને સેવા, એના સિવાય કંઈ છે જ નહીં. તે માયાનાં સહયોગી થઈ નથી શકતા, માયાથી કિનારો થઈ જાય છે

સ્વયંને કોઈ કેટલા પણ અલગ રસ્તાવાળા માને પરંતુ ઈશ્વરીય સ્નેહ સહયોગી બનાવી ‘પરસ્પરમાં એક થઈ’ આગળ વધવાના સૂત્રમાં બાંધી દે છે. સ્નેહ પહેલા સહયોગી બનાવે છે, સહયોગી બનાવતા-બનાવતા સ્વતઃ જ સમય પર સહજયોગી બનાવી દે છે. ઈશ્વરીય સ્નેહ પરિવર્તન નું ફાઉન્ડેશન છે અથવા જીવન-પરિવર્તન નાં બીજ-સ્વરૂપ છે. જે આત્માઓ માં ઈશ્વરીય સ્નેહની અનુભૂતિનું બીજ પડી જાય છે, તો આ બીજ સહયોગી બનવાનું વૃક્ષ સ્વતઃ જ પેદા કરતું રહેશે અને સમય પર સહજયોગી બનવાનું ફળ જોવા મળશે કારણકે પરિવર્તનનું બીજ ફળ જરૂર દેખાડે છે. બધાના મન ની શુભ ભાવના અને શુભકામના નો સહયોગ કોઈપણ કાર્યમાં સફળતા અપાવી દે છે કારણકે આ શુભ ભાવના, શુભકામના નો કિલ્લો આત્માઓને પરિવર્તન કરી દે છે. વાયુમંડળ નો કિલ્લો સર્વનાં સહયોગથી જ બને છે. ઈશ્વરીય સ્નેહ નું સૂત્ર એક હોય તો અનેકતા ના વિચાર હોવા છતાં પણ સહયોગી બનવાના વિચારો ઉત્પન્ન થઈ જાય છે. હવે સર્વ સત્તાઓ ને સહયોગી બનાવો. બની પણ રહ્યા છે પરંતુ હજી પણ સમીપ, સહયોગી બનાવતા રહો કારણ કે હવે પ્રત્યક્ષતાનો સમય સમીપ આવી રહ્યો છે. પહેલા તમે તેઓને સહયોગી બનાવવાની મહેનત કરતા હતા પરંતુ હવે તેઓ સ્વયં સહયોગી બનવાની ઓફર કરી રહ્યા છે અને આગળ પણ કરતા રહેશે.

સમય પ્રતિ સમયે સેવા ની રૂપરેખા બદલાઈ રહી છે અને બદલાતી રહેશે. હવે તમારે લોકોએ વધારે કહેવું નહીં પડે પરંતુ તેઓ સ્વયં કહેશે કે આ કાર્ય શ્રેષ્ઠ છે, એટલે આપણે પણ સહયોગી બનવું જ જોઈએ. જે સાચી દિલથી, સ્નેહથી સહયોગ આપે છે, એ પદમગુણા બાપથી સહયોગ લેવાનાં અધિકારી બને છે. બાપ પુરો જ સહયોગ નો હિસાબ ચૂકતું કરે છે. મોટા કાર્યને પણ સહજ કરવાનું ચિત્ર પર્વત ને આંગળી આપતા બતાવ્યું છે, આ સહયોગની નિશાની છે. તો દરેક સહયોગી બનીને સામે આવે, સમય પર સહયોગી બને - હવે તેની આવશ્યકતા છે. એનાં માટે શક્તિશાળી બાણ લગાડવું પડશે. શક્તિશાળી બાણ તે હોય છે જેમાં સર્વ આત્માઓના સહયોગની ભાવના હોય, ખુશીની ભાવના હોય, સદભાવના હોય. અચ્છા - ઓમ શાંતિ.

વરદાન :- સ્નેહ અને નવીનતાની ઓથોરિટી થી સમર્પિત કરાવવા વાળી મહાન આત્મા ભવ:

જે પણ સંપર્ક માં આવે છે તેમને એવા સંબંધ માં લઇ આવો જે સંબંધ માં આવતા-આવતા સમર્પણ બુદ્ધિ થઈ જાય અને કહે કે જે બાપએ કહ્યું છે તે સત્ય છે, એને કહેવાય છે સમર્પણ બુદ્ધિ. પછી તેમના પ્રશ્ન સમાપ્ત થઈ જશે. ફક્ત એવું ન કહે કે એમનું જ્ઞાન સારું છે. પરંતુ આ નવું જ્ઞાન છે જે નવી દુનિયા લાવશે - આ અવાજ થશે ત્યારે કુંભકરણ જાગશે. તો નવીનતાની મહાનતા દ્વારા સ્નેહ અને ઓથોરિટીના બેલેન્સ થી એવા સમર્પિત કરાવો ત્યારે કહેવાશે માઈક તૈયાર થયા.

સ્લોગન :- એક પરમાત્માના પ્રિય બનો તો વિશ્વના પ્રિય બની જશે જશો.

મીઠા બાળકો - આ વન્ડરફુલ સત્સંગ છે જ્યાં તમને જીવતે જીવ જ મરવાનું શીખવાડે છે. જીવતે જીવ મરવા વાળા જ હંસ બને છે.

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોને હમણાં કઈ એક ચિંતા છે ?

ઉત્તર :- આપણે વિનાશનાં પહેલા સંપન્ન બનવાનું છે. જે બાળકો જ્ઞાન અને યોગમાં મજબૂત થતા જાય છે, તેમણે મનુષ્યથી દેવતા બનાવવાની હોબી (આદત) થતી જાય છે. તેઓ સર્વિસ વગર રહી નથી શકતા. જિજ્ઞાસુ ની જેમ ભાગતા રહેશે. સર્વિસ ની સાથે-સાથે સ્વયંને પણ સંપન્ન બનવાની ચિંતા હશે.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાપ બેસીને રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે - રુહ હમણાં સાકાર માં છે અને પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ની સંતાન છે કારણકે એડોપ્ટ કરેલા છે. તમારા માટે બધા કહે છે આ ભાઈ-બહેન બનાવે છે. બાળકોને બાપએ સમજાવ્યું છે કે અસલમાં આપ આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છો. હવે નવી સૃષ્ટિ બને છે તો પહેલા-પહેલા બ્રાહ્મણ ચોટી જોઈએ. તમે શુદ્ધ હતા, હવે ટ્રાન્સફર થયા છો. બ્રાહ્મણ પણ તો જોઈએ જરૂર. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનું નામ તો પ્રખ્યાત છે. આ હિસાબથી તમે સમજો છો અમે બધા બાળકો ભાઈ-બહેન થયા. જે પણ સ્વયંને બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારી કહે છે. તે જરૂર ભાઈ-બહેન થયા. બધા પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન છે તો ભાઈ-બહેન જરૂર થવા જોઈએ. આ સમજાવાનું છે બેસમજને. બેસમજ પણ છે અને પછી અંધ વિશ્વાસ પણ છે. જેમની પૂજા કરે છે, વિશ્વાસ પણ રાખે છે, આ ફલાણા છે, પરંતુ તેમને જાણતા કંઈ પણ નથી. લક્ષ્મી-નારાયણ ની પૂજા કરે છે પરંતુ તેઓ ક્યારે આવે છે, કેવી રીતે બને છે, પછી ક્યાં ગયા? કંઈ પણ જાણતા નથી. કોઈ પણ મનુષ્ય નેહરુ વગેરેને જાણે છે, તો તેમની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ની બધી ખબર છે. જો બાયોગ્રાફી ને નથી જાણતા તો તે શું કામનું. પૂજા કરે છે, પરંતુ તેમની જીવન કહાનીને નથી જાણતા. મનુષ્યની જીવન કહાનીને તો જાણે છે પરંતુ જે મહાન થઈ ગયાં છે, તેમની એકની પણ જીવન કહાની નથી જાણતા. શિવ ના કેટલા બધા પૂજારી છે. પૂજા કરે છે, પછી મુખથી કહી દે આ તો પથ્થર-ભિત્તરમાં છે, કણ-કણમાં છે. શું આ જીવન કહાની કહેવાય? આતો અક્કલની વાત ન થઈ. સ્વયંને પણ પતિત કહે છે. પતિત અક્ષર કેટલો બન્ધ બેસતો છે. પતિત એટલે વિકારી. તમે સમજાવી શકો છો કે અમે બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારી કેમ કહેવાયે છે? કારણકે બ્રહ્માની સંતાન છીએ અને એડોપ્ટ્ડ છીએ. અમે કુંખ વંશાવલી નથી, મુખ વંશાવલી છીએ. બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ તો ભાઈ-બહેન થયાને. તો તેમની એકબીજામાં કિમિનલ આંખ હોઈ ન શકે. ખરાબ વિચાર મુખ્ય છે જ કામ વિકારના. તમે કહો છો અમે પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન ભાઈ-બહેન બનીએ છીએ. તમે સમજો છો અમે બધા છીએ શિવબાબાની સંતાન ભાઈ-ભાઈ. આ પણ પાકું છે. દુનિયાને કંઈ પણ ખબર નથી. એમજ ફક્ત કહી દે છે. તમે સમજાવી શકો છો બધી આત્માઓના બાપ તે એક છે. તેમને બધા પુકારે છે. તમે ચિત્ર પણ દેખાડ્યા છે. મોટા-મોટા ધર્મોવાળા પણ આ નિરાકાર બાપને માને છે. તે છે નિરાકાર આત્માઓનો બાપ અને પછી સાકારમાં બધાનાં બાપ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે જેનાથી વૃદ્ધિ થતી રહે છે, ઝાડ વધતું જાય છે. ભિન્ન-ભિન્ન ધર્મોમાં આવતા જતા રહે છે. આત્મા તો આ શરીર થી ન્યારી છે. શરીરને જોઈને કહે છે - આ અમેરિકન છે, આ ફલાણા છે. આત્માને તો નથી કહેતા. આત્માઓ બધી શાંતિધામમાં રહે છે. ત્યાંથી આવે છે પાઈ ભજવવા. તમે કોઈપણ ધર્મવાળાને સંભળાવો, પુનર્જન્મ તો બધા લે છે અને ઉપરથી પણ નવી આત્માઓ આવતી રહે છે. તો બાપ સમજાવે છે - તમે પણ મનુષ્ય છો, મનુષ્યને જ તો સૃષ્ટિના આદિ - મધ્ય - અન્ત ની ખબર હોવી જોઈએ કે આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આના રચયિતા કોણ છે, કેટલો સમય આને ફરવામાં લાગે છે? આ તમે જ જાણો છો, દેવતાઓ તો નથી જાણતાં. મનુષ્ય જ જાણીને ફરી દેવતા બને છે. મનુષ્યને દેવતા બનાવા વાળા છે બાપ. બાપ પોતાનો અને રચનાનો પણ પરિચય આપે છે. તમે જાણો છો આપણે બીજરૂપ બાપનાં બીજરૂપ બાળકો છીએ. જેમ બાપ આ ઉલટા વૃક્ષને જાણે છે, તેમ આપણે પણ જાણી ગયા છે. મનુષ્ય મનુષ્યને ક્યારેય આ સમજાવી ન શકે. પરંતુ તમને બાપએ સમજાવ્યું છે.

જ્યાં સુધી તમે બ્રહ્માનાં બાળકો નથી બન્યા ત્યાં સુધી અહીંયા આવી નથી શકતા. જ્યાં સુધી પુરા કોર્સને સમજતા નથી ત્યાં સુધી આ બ્રાહ્મણોની સભામાં બેસાડી કેવી રીતે શકો. આને ઇન્દ્ર સભા પણ કહે છે. ઇન્દ્ર કંઈ તે પાણીનો વરસાદ નથી વરસાવતા. 'ઇન્દ્ર સભા' કહેવાય છે. પરી પણ તમારે બનવાનું છે. અનેક પ્રકારની પરિ ઓળખાય છે. કોઈ બાળક સરસ શોભાઈમાન હોઈ તો કહેવાય છેને આ તો જાણે પરી છે. પાઉડર વગેરે લગાવીને સુંદર બની જાય છે. સતયુગમાં તમે બનો છો પરી, પરીજાદે. હમણાં તમે જ્ઞાન

સાગરમાં, જ્ઞાન સ્નાન કરવાથી પરી (દેવી દેવતા) બની જાયો છો. તમે જાણો છો અમે શું હતા અને શું બની રહ્યા છે. જે સદા પવિત્ર બાપ છે, સદા ખૂબસૂરત છે, તે મુસાફિર તમને આવા બનાવા માટે શ્યામ તન માં પ્રવેશ કરે છે. હવે ગોરા કોણ બનાવે? બાબાએ બનાવવા પડે ને. સૃષ્ટિનું ચક્ર તો ફરવાનું છે. હવે તમારે ગોરા બનવાનું છે. ભણાવવા વાળા જ્ઞાન સાગર એક જ બાપ છે. જ્ઞાનના સાગર, પ્રેમના સાગર છે. તે બાપની જે મહિમા ગવાય છે, તે લૌકિક બાપની થોડી થઈ શકે છે. બેહદના બાપની જ મહિમા છે. તેમને જ બધા પોકારે કે અમને આવી મહિમાવાળા આવીને બનાવો. હવે તમે બની રહ્યા છો ને, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. ભણવામાં બધા એક રસ નથી હોતા. રાત-દિવસનો ફરક રહે છે ને. તમારી પાસે પણ ઘણા આવશે. બ્રાહ્મણ જરૂર બનવાનું છે. પછી કોઈ સારી રીતે ભણે છે, કોઈ ઓછું. જે ભણવામાં સૌથી સારા હશે તે બીજાને પણ ભણાવી શકશે. તમે સમજી શકો છો, આટલી કોલેજો નીકળતી રહે છે. બાબા પણ કહે છે કે કોલેજ એવી બનાવો કે જે કોઈ પણ સમજી શકે કે આ કોલેજમાં રચતા અને રચનાનાં આદિ, મધ્ય અને અંત નું નોલેજ મળે છે. બાપ ભારતમાં જ આવે છે તો ભારતમાં જ કોલેજ ખુલતી રહે છે. આગળ જઈને વિદેશમાં પણ ખુલતી જશે. ઘણી કોલેજ, યુનિવર્સિટી જોઈએ ને. જ્યાં ઘણા આવીને ભણશે પછી જ્યારે પણ ભણતર પૂરું થશે તો દેવી-દેવતા ધર્મમાં બધા ટ્રાન્સફર થઈ જશે અર્થાત મનુષ્યથી દેવતા બની જશે. તમે મનુષ્યથી દેવતા બનો છો ને. ગાયન પણ છે - મનુષ્યસે દેવતા કિયે.....અહીંયા આ છે મનુષ્યની દુનિયા, તે છે દેવતાઓની દુનિયા. દેવતાઓ અને મનુષ્યમાં રાત-દિવસનો ફરક છે! દિવસમાં છે દેવતાઓ, રાતમાં છે મનુષ્ય. બધા ભક્ત જ ભક્ત છે, પુજારી છે. હવે તમે પુજારી થી પૂજ્ય બનો છો. સતયુગમાં શાસ્ત્ર, ભક્તિ વગેરે નું નામ નથી હોતું. ત્યાં છે બધા દેવતા. મનુષ્ય હોય છે ભક્ત. મનુષ્ય જ ફરી દેવતા બને છે. તે છે દેવી દુનિયા, આને કહેવાય છે આસુરી દુનિયા. રામ રાજ્ય અને રાવણ રાજ્ય. પહેલા તમારી બુદ્ધિ માં થોડી હતું કે રાવણ રાજ્ય કોને કહેવાય છે? રાવણ ક્યારે આવ્યો? કંઈ પણ ખબર નથી હોતી. કહે છે કે લંકા સમુદ્રમાં ડૂબી ગઈ. તેમ જ પછી દ્વારકા માટે પણ કહે છે. હવે તમે જાણો છો કે આ આખી લંકા ડૂબવાની છે, આખી દુનિયા પણ બેહદ ની લંકા છે. આ આખી ડૂબી જશે, પાણી આવી જશે. બાકી સ્વર્ગ કંઈ ડૂબે થોડું છે. કેટલું અથાહ ધન હતું. બાપએ સમજાવ્યું છે એક જ સોમનાથ નાં મંદિર ને મુસલમાનોએ કેટલું લુંટ્યું. હમણાં જુવો કાંઈ નથી રહ્યું. ભારતમાં કેટલું અથાહ ધન હતું. ભારતને જ સ્વર્ગ કહેવાય છે. હવે સ્વર્ગ કહેવાશે? હમણાં તો નર્ક છે, ફરી સ્વર્ગ બનશે. સ્વર્ગ કોણ, નર્ક કોણ બનાવે છે? આ હવે તમે જાણી ગયા છો. રાવણ રાજ્ય કેટલો સમય ચાલે છે, તે પણ બતાવ્યું છે. રાવણ રાજ્યમાં કેટલા બધા ધર્મ થઈ જાય છે. રામરાજ્યમાં તો ફક્ત-સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી રહે છે. હમણાં તમે ભણી રહ્યા છો. આ ભણતર બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. તેઓ તો છે જ રાવણ રાજ્યમાં. રામરાજ્ય હોય છે સતયુગમાં. બાપ કહે છે હું તમને લાયક બનાવું છું. પછી તમે ન લાયક બની જાઓ છો. ન લાયક કેમ કહે છે? કારણ કે પતીત બની જાઓ છો. દેવતાઓની લાયકીની મહિમા અને પોતાની ન લાયકીની મહિમા ગાયો છે.

બાપ સમજાવે છે - તમે જ્યારે પૂજ્ય હતા તો નવી દુનિયા હતી. બહુજ થોડા મનુષ્ય હતા. આખા વિશ્વના તમે જ માલિક હતાં. હવે તમને ખુશી બહુજ હોવી જોઈએ. ભાઈ-બહેન તો બનો છો ને. તે લોકો કહે છે આ ઘર તોડાવે છે. તેઓ જ ફરી આવીને જ્યારે શિક્ષા લે છે તો અહિંયાં આવીને સમજે છે કે નોલેજ તો બહુજ સરસ છે. અર્થ સમજે છે ને. ભાઈ-બહેન વગર પવિત્રતા ક્યાંથી આવશે. બધો આધાર પવિત્રતા પર જ છે. બાપ આવે છે મગધ દેશમાં, જે બહુજ નીચે આવેલો દેશ છે, બહુજ પતિત છે, ખાન-પાન પણ ગંદું છે. બાપ કહે છે કે હું ઘણા જન્મોનાં અંત વાળા શરીરમાં જ પ્રવેશ કરું છું. આ જ ૮૪ જન્મ લે છે. લાસ્ટ સો ફરી ફર્સ્ટ, ફર્સ્ટ સો લાસ્ટ. ઉદાહરણ તો એક નું બતાવશે ને. તમારી ડિનાયસ્ટી બનવાની છે. જેટલું સારી રીતે સમજતા જશો, પછી તમારી પાસે બહુજ બધા આવશે. હમણાં તો આ બહુ જ નાનું ઝાડ છે. તોફાન પણ બહુ જ લાગે છે. સતયુગમાં તોફાનો ની વાત જ નથી. ઉપરથી નવી-નવી આત્માઓ આવતી રહે છે. અહીંયા તો તોફાન આવતા જ પડી જાય છે. ત્યાં તો માયાના તોફાન હોતા જ નથી. અહીંયા તો બેઠા-બેઠા મરી જાય છે અને પાછી તમારી માયાની સાથે યુદ્ધ છે, તો તે પણ હેરાન કરે છે. સતયુગમાં આ નહીં થાય. બીજા કોઈ ધર્મમાં આવી વાત હોતી નથી. રાવણ રાજ્ય અને રામ રાજ્યને બીજા કોઈ સમજતા નથી. ભલે સત્સંગમાં જાય છે, ત્યાં મરવા-જીવવાની વાત નથી થતી. અહિંયાં બાળકો એડોપ્ટ થાય છે. કહે છે કે અમે શિવબાબાનાં બાળક છીએ, તેમનાથી વારસો લઈએ છે. લેતા-લેતા પછી નીચે પડે છે, તો વારસો પણ ખલાસ. હંસ ને બદલે બગલા બની જાય છે. તો પણ બાપ રહેમદિલ છે તો સમજાવતા રહે છે. તો કોઈ ફરી ચઢી જાય છે. જે સ્થિર રહે છે, તે કહેવાશે મહાવીર, હનુમાન. તમે છો મહાવીર-મહાવીરની. નંબરવાર તો છે જ. સૌથી પહેલવાન

ને મહાવીર કહે છે. આદિદેવને પણ મહાવીર કહે છે, જેનાથી આ મહાવીર જન્મે છે જે વિશ્વ પર રાજ્ય કરે છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર રાવણ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવા માટે પુરુષાર્થ કરતા રહે છે. રાવણ છે ૫ વિકાર. આ તો સમજની વાત છે. હવે તમારી બુદ્ધિનું તાળું બાપ ખોલે છે. પછી તાળું એકદમ બંધ થઈ જાય છે. અહિયાં પણ એવાં છે જેમનું તાળું ખુલે છે તે જઈને સર્વિસ કરે છે. બાપ કહે છે જઈને સર્વિસ કરો, ગટરમાં જે પડ્યા છે, તેમને નીકળો. એવું નહિ તમે પણ ગટરમાં પડો. તમે બહાર નીકળો અને બીજાને પણ નીકળો. વિષય વૈતરણી નદીમાં અપરંપાર દુઃખ છે. હવે અપરંપાર સુખમાં જવાનું છે. જે અપરંપાર સુખ આપે છે, તેમની મહિમા ગવાય છે. રાવણ જે દુઃખ આપે છે તેની મહિમા થશે કે? રાવણને કહેવાય છે અસુર. બાપ કહે છે તમે રાવણ રાજ્યમાં હતા, હવે અપાર સુખ પામવા માટે તમે અહીં આવ્યા છો. તમને કેટલા અપાર સુખ મળે છે. ખુશી કેટલી રહેવી જોઈએ અને ખબરદારી પણ રહેવી જોઈએ. પોજીસન તો નંબરવાર હોય છે. દરેક એક્ટર્સ ની પોઝિશન અલગ છે. બધામા તો ઈશ્વર હોઈ ન શકે. બાપ દરેક વાત બેસી ને સમજાવે છે. આપ બાપને અને રચનાના આદિ-મધ્ય-અન્તને જાણી જાઓ છો નંબરવાર પુરુષાર્થ. નંબરવાર ભણતર અનુસાર માર્ક મળે છે. આ છે બેહદનું ભણતર, આમાં બાળકોને બહુજ એટેન્શન હોવું જોઈએ. ભણવાનું એક દિવસ પણ મીસ ન થાય. આપણે છીએ સ્ટુડન્ટ, ગોડફાધર ભણાવે છે - આ નશો બાળકોને ચઢ્યો રહેવો જોઈએ. ભગવાનુવાય, ફક્ત તેઓએ નામ બદલીને કૃષ્ણનું નામ રાખી દીધું છે. ભૂલથી કૃષ્ણ ભગવાનુવાય એમ સમજી લીધું છે કારણકે કૃષ્ણ થયા નેક્સ્ટ ટુ ગોડ. સ્વર્ગ જે બાપ સ્થાપન કરે છે એમાં નંબરવન આ છે ને. આ જ્ઞાન હમણાં તમને મળ્યું છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર પોતાનું પણ કલ્યાણ કરે છે બીજાનું પણ કલ્યાણ કરતા રહે છે, તેમને સર્વિસ વગર ક્યારેય સુખ નથી લાગતું.

આપ બાળકો યોગ અને જ્ઞાનમાં મજબૂત થઈ જશો તો કામ એવી રીતે કરશો જેમ કે જીજ્ઞ. મનુષ્યથી દેવતા બનાવવાની આદત પડી જશે છે. મોત નાં પહેલા જ પાસ થવાનું છે. સર્વિસ બહુજ કરવાની છે. અંતમાં તો લડાઈ લાગશે. કુદરતી આફતો પણ આવશે.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) લાસ્ટ સો ફાસ્ટ જવા માટે મહાવીર બની પુરુષાર્થ કરવાનો છે. માયા નાં તોફાનો માં હલવાનું નથી. બાપ સમાન રહેમદીલ બની મનુષ્યની બુદ્ધિનું તાળું ખોલવાની સેવા કરવાની છે.
- 2) જ્ઞાન સાગરમાં રોજ જ્ઞાન સ્નાન કરી પરીજાદા બનવાનું છે. એક દિવસ પણ ભણવાનું મીસ નથી કરવાનું. ભગવાનના આપણે વિદ્યાર્થી છીએ - આ નશામાં રહેવાનું છે..

વરદાન :- દિલથી “મારા બાબા” કહી ને સાચો સૌદો કરવાવાળા સરેન્ડર તથા મરજીવા ભવ.

બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારી બનવું એટલે સરેન્ડર થવું. જ્યારે દિલથી કહો છો “મારા બાબા” તો બાબા પણ કહે છે બાળકો બધુંજ તમારું. યાહે પ્રવૃત્તિમાં છો, યાહે સેન્ટર પર છો પરતું જેમણે દિલથી કહ્યું મારા બાબા, તો બાપએ પોતાના બનાવી લીધા, આ દિલનો સોદો છે, મુખનો સ્થૂળ સોદો નથી. સરેન્ડર એટલે શ્રીમત ની અંદર રહેવાવાળા. આવા સરેન્ડર થવા વાળા જ મરજીવા બ્રાહ્મણ છે.

સ્લોગન :- સમજો મારા શબ્દથી પ્રેમ છે તો અનેક મારાને એક મારા બાબા માં સમાવી દો.

“મીઠા બાળકો - આ રહસ્ય બધાને સંભળાવો કે આબૂ સૌથી મોટું તીર્થ છે, સ્વયં ભગવાને અહીંથી બધાની સદ્ગતી કરી છે”

પ્રશ્ન :- કઈ એક વાત મનુષ્ય જો સમજી જાય તો અહીંયા ભીડ થઈ જશે?

ઉત્તર :- મુખ્ય વાત સમજી લે કે બાપએ જે રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો, તે હવે ફરીથી શીખવાડી રહ્યા છે, તે સર્વવ્યાપી નથી. બાપ આ સમયે આબૂમાં આવી વિશ્વમાં શાંતિ સ્થાપન કરી રહ્યા છે, તેમનું જડ યાદગાર દેલવાડા મંદિર પણ છે. આદિદેવ અહીં ચૈતન્યમાં બેઠા છે, આ ચૈતન્ય દેલવાડા મંદિર છે, આ વાત સમજી લે તો આબૂની મહિમા થઈ જાય અને અહીં ભીડ લાગી જાય. આબૂ નું નામ પ્રખ્યાત થઈ જાય તો અહીંયા બહુ જ આવશે.

ઓમ શાંતિ! બાળકોને યોગ શીખવાડ્યો. બીજી બધી જગ્યાએ બધા પોતે જ શીખે છે, શીખવાડવા વાળા બાપ નથી હોતા. એકબીજાને પોતે જ શીખવાડે છે. અહીં તો બાપ બેસીને શીખવાડે છે બાળકોને. રાત દિવસ નો ફરક છે. ત્યાં તો બહુ જ મિત્ર-સંબંધી વગેરે યાદ આવતા રહે છે, એટલું યાદ નથી કરી શકતા એટલે દેહી-અભિમાની બહુ મુશ્કેલ બનાય છે અહીં તો દેહી-અભિમાની તમારે બહુ જલદી બનવું જોઈએ. પરંતુ ઘણાં છે જેમને કંઈ પણ ખબર નથી. શિવબાબા આપણી સર્વિસ કરી રહ્યા છે, આપણને કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. જે બાપ આમનામાં વિરાજમાન છે, અહીંયા વિરાજમાન છે એમને યાદ કરવું પડે. બહુ જ બાળકો છે જેમને આ નિશ્ચય જ નથી કે શિવબાબા બ્રહ્મા તન દ્વારા અમને શીખવાડે છે, જેમ બીજા લોકો કહે છે, અમે કેવી રીતે નિશ્ચય કરીએ, એવી રીતે અહીં પણ છે. જો પૂરો નિશ્ચય હોય તો બહુ પ્રેમથી બાપ ને યાદ કરતા-કરતા પોતાનામાં બળ ભરીને, બહુ જ સર્વિસ કરે કારણ કે આખા વિશ્વને પાવન બનાવવાનું છે ને. યોગમાં પણ કમી છે તો જ્ઞાનમાં પણ કમી છે સાંભળો તો છે પણ ધારણા નથી થતી. ધારણા જો હોય તો પછી બીજાને પણ ધારણા કરાવે. બાપએ સમજાવ્યું હતું તે લોકો કોન્ફરન્સ વગેરે કરતા રહે છે, વિશ્વમાં શાંતિ ઈચ્છે છે પરંતુ વિશ્વમાં શાંતિ ક્યારે હતી, કેવી રીતે થઈ હતી, તે કંઈ પણ નથી જાણતા. કયા પ્રકારની શાંતિ હતી, તે જ ઈચ્છો છો ને. આ તો આપ બાળકો જ જાણો છો વિશ્વમાં સુખ-શાંતિની સ્થાપના હવે થઈ રહી છે. બાપ આવેલા છે. કેવું આ દેલવાડા મંદિર છે આદિદેવ પણ છે, અને ઉપરમાં વિશ્વમાં શાંતિ નું દ્રશ્ય પણ છે. ક્યાંય પણ કોન્ફરન્સ વગેરેમાં તમને બોલાવે છે તો તમે પૂછો - વિશ્વમાં શાંતિ કયા પ્રકારની જોઈએ? આ લક્ષ્મી-નારાયણના રાજ્યમાં વિશ્વમાં શાંતિ હતી. તે તો દેલવાડા મંદિરમાં આખું યાદગાર છે વિશ્વમાં શાંતિનું સેમ્પલ તો જોઈએ ને. લક્ષ્મીનારાયણ ના ચિત્રથી પણ સમજતા નથી. પથ્થર બુદ્ધિ છે ને. તો તેઓને કહેવું જોઈએ કે અમે બતાવી બતાવી શકીએ છીએ વિશ્વમાં શાંતિ નું સેમ્પલ એક તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે અને પછી તેમની રાજધાની પણ જોવા ઈચ્છો છો તો તે પણ દેલવાડા મંદિરમાં જઈને જુઓ. મોડલ દેખાડવું જોઈએ ને, તે જઈને આબૂમાં જોવો. મંદિર બનાવવા વાળા પોતે નથી જાણતા, જેમણે જ બેસીને આ યાદગાર બનાવ્યું છે, જેમનું દેલવાડા મંદિર નામ રાખી દીધું છે. આદિદેવને પણ બેસાડ્યા છે, ઉપર સ્વર્ગ પણ દેખાડ્યું છે. જેમ તે જડ છે એમ તમે છો ચૈતન્ય. આનું ચૈતન્ય દેલવાડા નામ રાખી શકાય છે પરંતુ ખબર નહિ કેટલી ભીડ થઈ જાય. મનુષ્ય જ મૂંઝાઈ જાય આ પછી શું છે. સમજાવવા બહુ મહેનત લાગે છે. ઘણાં બાળકો પણ નથી સમજતા. ભલે બાજુમાં, નજીક માં બેઠા છે - સમજતા કંઈ પણ નથી. પ્રદર્શનીમાં અનેક પ્રકારના મનુષ્ય જાય છે, ઘણા મઠ-પંથ છે, વૈષ્ણવ ધર્મવાળા પણ છે. વૈષ્ણવ ધર્મનો અર્થ જ નથી સમજતા. કૃષ્ણની રાજધાની ક્યાં છે, જાણતા જ નથી. કૃષ્ણની રાજધાની ને પણ સ્વર્ગ, વૈકુંઠ કહેવાય છે.

બાબાએ કહ્યું હતું જ્યાંથી નિમંત્રણ આવે, ત્યાં જઈને તમે સમજાવો - વિશ્વમાં શાંતિ ક્યારે હતી? આ આબૂ સૌથી ઊંચેથી ઊંચું તીર્થ છે કારણકે અહીંયા બાપ વિશ્વની સદ્ગતી કરી રહ્યા છે, આબૂ પહાડ પર તેમનું સેમ્પલ જોવું હોય તો જઈને દેલવાડા મંદિર જુઓ. વિશ્વમાં શાંતિ કેવી રીતે સ્થાપન કરી હતી - એનું સેમ્પલ છે. સાંભળીને બહુ જ ખુશ થશે. જૈન લોકો પણ ખુશ થશે. તમે કહ્યો આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા અમારા બાપ છે આદિદેવ. તમે સમજાવો છો છતાં પણ સમજતા નથી. કહે છે બ્રહ્માકુમારીઓ ખબર નહીં શું કહે છે. તો હવે આપ બાળકોએ આબૂની બહુ જ ઊંચી મહિમા કરીને સમજાવવું જોઈએ. આબૂ છે મોટામાં મોટું તીર્થ. મુંબઈમાં પણ સમજાવી શકો છો - આબૂ પર્વત મોટામાં મોટું તીર્થ છે કારણકે પરમપિતા પરમાત્માએ આબૂમાં આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના કરી છે. કેવી રીતે સ્વર્ગની રચના રચી છે - તે સ્વર્ગનું અને આદિદેવ નું મોડલ બધું આબૂ માં જ છે જેને કોઈ પણ મનુષ્ય સમજતું નથી. આપણે હવે

જાણીએ છીએ, તમે નથી જાણતા એટલે અમે તમને સમજાવીએ છીએ. પહેલા તો તમે પૂછો કે વિશ્વમાં શાંતિ કયા પ્રકારે ઈચ્છો છો, ક્યારેય જોઈ છે? વિશ્વમાં શાંતિ તો એમના (લક્ષ્મી-નારાયણના) રાજ્યમાં હતી. એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, તેમની ડિનાયસ્ટી નું રાજ્ય હતું. ચાલો તો એમની રાજધાની નું મોડલ આબૂમાં તમને દેખાડીએ. આ તો છે જ જૂની પતિત દુનિયા. નવી દુનિયા તો નહીં કહેશો ને. નવી દુનિયા નું મોડલ તો અહીંયા છે, નવી દુનિયા હવે સ્થાપન થઈ રહી છે. તમે જાણો છો એટલે બતાવો છો. બધા નથી જાણતા, નથી બતાવતા, નથી સમજમાં પણ આવતું. વાત છે બહુજ સહજ. ઉપરમાં સ્વર્ગ ની રાજધાની ઉભી છે, નીચે આદિદેવ બેઠા છે જેમને એડમ પણ કહે છે. તે છે ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રૅડ ફાધર. આવી તમે મહિમા સંભળાવશો તો સાંભળીને ખુશ થશે. છે પણ બરાબર એક્યુરેટ, કહો તમે કૃષ્ણની મહિમા કરો છો પરંતુ તમે જાણતા તો કંઈ જ નથી. કૃષ્ણ તો વૈકુંઠનાં મહારાજા, વિશ્વના માલિક હતા. એનું તમે મોડલ જોવા ઇચ્છતા હોવ તો ચાલો આબૂમાં, તમને વૈકુંઠ નું મોડલ બતાવશું. કેવીરીતે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર રાજ્યોગ શીખે છે, જેનાંથી ફરી વિશ્વના માલિક બને છે, તે પણ મોડલ દેખાડો. સંગમયુગ ની તપસ્યા પણ દેખાડો. પ્રેક્ટીકલ જે થયું હતું તેનું યાદગાર દેખાડો. શિવબાબા જેમણે લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય સ્થાપન કર્યું, તેમનું પણ ચિત્ર છે, અંબા નું પણ ચિત્ર છે. અંબા ને કોઈ ૧૦-૨૦ ભુજાઓ નથી. ભુજાઓ તો બે જ હોય છે. તમે આવો તો તમને દેખાડીએ. વૈકુંઠ પણ આબૂમાં દેખાડીએ. આબૂ માં જ બાપએ આવીને આખા વિશ્વને હેવેન (સ્વર્ગ) બનાવ્યું છે. સદ્ગતી આપી છે. આબૂ સૌથી મોટું તીર્થ છે, બધા ધર્મ વાળાની સદ્ગતી કરવાવાળા એક જ બાપ છે, એમનું યાદગાર ચાલો તમને આબૂમાં દેખાડીએ. આબૂની તો તમે બહુ જ મહિમા કરી શકો છો. તમને બધા યાદગાર દેખાડીએ. ક્રિશ્ન લોકો પણ જાણવા ઈચ્છે છે - પ્રાચીન ભારતનો રાજ્યોગ કોણે શીખવાડ્યો, શું ચીજ હતી? બોલો, ચાલો આબૂમાં દેખાડીએ. વૈકુંઠ પણ એકદમ એક્યુરેટ બનાવ્યું છે ઉપર. તમે એવું નથી બનાવી શકતા. તો આ સારી રીતે બતાવવાનું છે. ટ્રિસ્ટ (યાત્રીઓ) ધક્કા ખાય છે, તે પણ આવી ને સમજે. તમારું આબૂનું નામ પ્રખ્યાત થઈ ગયું તો બહુ જ આવશે. આબૂ બહુ પ્રસિદ્ધ થઈ જશે. જ્યારે કોઈ પૂછે છે કે વિશ્વમાં શાંતિ કેવી રીતે થાય? સંમેલન વગેરેમાં નિમંત્રણ આપે છે તો પૂછવું જોઈએ - વિશ્વમાં શાંતિ ક્યારે હતી, તે જાણો છો? વિશ્વમાં શાંતિ કેવી રીતે હતી - ચાલો અમે સમજાવીએ, મોડલ્સ વગેરે બધા દેખાડીએ. આવું મોડલ બીજે ક્યાંય પણ નથી. આબૂ જ સૌથી ઊંચેથી ઊંચું તીર્થ છે, જ્યાં બાપએ આવીને વિશ્વમાં શાંતિ, સર્વની સદ્ગતી કરી છે. આ વાતો બીજું કોઈ નથી જાણતું. તમારામાં પણ નંબરવાર છે, ભલે મોટા મહારથી, મ્યુઝિયમ વગેરે સંભાળવા વાળા છે, પરંતુ ઠીક રીતે કોઈને સમજાવે છે કે નહીં, બાબા તપાસ તો કરે છે ને. બાબા બધુ સમજે છે, જે પણ જ્યાં પણ છે, એમને સમજે છે. કોણ-કોણ પુરુષાર્થ કરે છે, શુ પદ પામશે? આ સમયે જો મરી પડ્યા તો કંઈ પણ પદ પામી નહીં શકે. યાદની યાત્રા ની મહેનત તે સમજી નહીં શકે. બાપ રોજ-રોજ નવી વાતો સમજાવે છે, આમ-આમ સમજાવી ને લઈ આવો. અહીંયા તો યાદગાર કાયમ છે.

બાપ કહે છે હું પણ અહીંયા છું, આદિદેવ પણ અહીંયા છે, વૈકુંઠ પણ અહીંયા છે. આબૂની બહુ જ ભારે મહિમા થઈ જશે. આબૂ ખબર નથી શું થઈ જશે. જેમ જુઓ કુરુક્ષેત્ર ને સારું બનાવવા માટે કરોડો રૂપિયા ઉડાવતા રહે છે કેટલા અસંખ્ય મનુષ્ય જઈને ત્યાં ભેગા થાય છે, એટલી ખરાબ દુર્ગંધ આવે છે, વાત નહીં પૂછો. કેટલી ભીડ થાય છે. સમાચાર આવ્યા હતા કે ભજન મંડળી ની એક બસ નદીમાં ડૂબી ગઈ. આ બધું દુઃખ છે ને. અકાળે મૃત્યુ થતી રહે છે. ત્યાં તો આવું કંઈ થતું જ નથી, આ બધી વાતો તમે સમજાવી શકો છો. વાતચીત કરવા વાળા બહુ સેન્સિબલ (સમજુ) જોઈએ. બાપ જ્ઞાનનો પંપ કરી રહ્યા છે, બુદ્ધિમાં બેસાડી રહ્યા છે. દુનિયા થોડી આ વાતોને સમજે છે. તેઓ સમજે છે નવી દુનિયાની સફર કરવા જાય છે. બાપ કહે છે આ દુનિયા હવે જૂની ગઈ કે ગઈ. તેઓ તો કહે છે ૪૦ હજાર વર્ષ બાકી છે. તમે તો બતાવો છો કે આખુ કલ્પ જ ૫ હજાર વર્ષનું છે. જૂની દુનિયા નું મોત સામે ઊભું છે. આને કહેવાય છે ઘોર અંધીયારું. કુંભકરણની નિંદ્રામાં સુતા પડ્યા છે. કુંભકરણ અડધો કલ્પ સૂતો હતો, અડધો કલ્પ જાગતો હતો. તમે કુંભકરણ હતા. આ ખેલ ખૂબ વન્ડરફુલ છે. આ વાતો ને બધાજ થોડી સમજી શકે છે. કોઈ તો એમ જ ભાવના માં આવી જાય છે. સાંભળે છે આ બધા જઈ રહ્યા છે, તો ચાલી પડે છે. એમને જણાવીએ છીએ અમે શિવબાબાની પાસે જઈએ છે, શિવબાબા સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યા છે. એ બેહદનાં બાપને યાદ કરવાથી બેહદ નો વારસો મળે છે, બસ. તો તેઓ પણ કહી દે છે, શિવબાબા અમે તમારા બાળકો છીએ, તમારાથી વારસો જરૂર લઈશું. બસ, બેડો પાર છે. ભાવનાનું ભાડું જુઓ કેટલું મળે છે. ભક્તિમાર્ગમાં તો છે અલ્પકાળનું સુખ. અહીંયા આપ બાળકો જાણો છો બેહદનાં બાપથી બેહદનો વારસો મળે છે. તે તો છે ભાવનાનું, અલ્પકાળનાં સુખનું ભાડું. અહીંયા તમને મળે છે ૨૧ જન્મો માટે ભાવનાનું ભાડું. બાકી સાક્ષાત્કાર વગેરેમાં કંઈ છે નહીં. કોઈ કહે છે સાક્ષાત્કાર થાય, ત્યારે

બાબા સમજી જાય છે કંઈ પણ સમજ્યા નથી. સાક્ષાત્કાર કરવો છે તો જઈને નૌધા ભક્તિ કરો. એનાથી કંઈ મળતું નથી. જઈને બીજા જન્મમાં કંઈક સારું બનશો. સારા ભક્ત હશે તો સારો જન્મ મળશે. આ તો વાત જ ન્યારી છે. આ જૂની દુનિયા બદલાઈ રહી છે. બાપ છે જ દુનિયા બદલવા વાળા. યાદગાર ઉભું છે ને. બહુ જ જૂનું મંદિર છે. કંઈક તૂટે ફૂટે તો ફરી સમારકામ કરાવતા રહે છે. પરંતુ તે શોભા તો ઓછી થઈ જ જાય છે. આ તો બધી વિનાશી ચીજો છે. તો બાપ સમજાવે છે - બાળકો, એક તો પોતાના કલ્યાણ માટે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. ભણતરની વાત છે. બાકી આ જે મથુરામાં મધુબન, કુંજગલી, વગેરે બનાવ્યું છે, તે કંઈ પણ છે નહીં. ન કોઈ ગોપ-ગોપીઓનો ખેલ છે. આ સમજાવવા માટે ઘણી મહેનત કરવી પડે છે. એક-એક મુદ્દા સારી રીતે બેસી ને સમજાવો. કોન્ફરન્સ વગેરેમાં પણ જોઈએ યોગવાળા. તલવાર માં ધાર નહીં હોય, તો કોઈને તીર લાગશે નહીં. ત્યારે બાપ પણ કહે છે હજી વાર છે. હમણાં માની લે કે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી નથી તો ભીડ લાગી જાય. પરંતુ હજી સમય નથી. એક વાત મુખ્ય સમજી જાય કે રાજ્યોગ બાપએ શીખવાડ્યો હતો, જે આ સમયે શીખવાડી રહ્યા છે. એમના બદલે નામ તેમનું નાખી દીધું છે જે હમણાં શ્યામ છે. કેટલી મોટી ભૂલ છે. એનાથી જ તમારો બેડો ડૂબી ગયો છે.

હવે બાપ સમજાવે છે - આપણું ભણતર આવક નું સાધન છે, સ્વયં બાપ મનુષ્યને દેવતા બનાવવા માટે ભણાવવા આવે છે, આમાં પવિત્ર પણ જરૂર બનવાનું છે, દૈવીગુણ પણ ધારણ કરવાના છે. નંબરવાર તો હોય જ છે. જે પણ સેન્ટર (સેવાકેન્દ્ર) છે બધા નંબર વાર છે. આ આખી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. માસીનું ઘર થોડું છે. બોલો, સ્વર્ગ કહેવાય છે સતયુગને. પરંતુ ત્યાંનું રાજ્ય કેવી રીતે ચાલે છે, દેવતાઓનો સમૂહ જોવો હોય તો ચાલો આબૂ. બીજી કોઈ એવી જગ્યા છે નહીં જ્યાં આવી રીતે રાજધાની દેખાડી હોય. ભલે અજમેરમાં સ્વર્ગનું મોડલ છે પરંતુ એ બીજી વાત છે. અહીં તો આદિદેવ પણ છે ને. સતયુગ કોણે અને કેવી રીતે સ્થાપન કર્યું, આ તો એક્ઝ્યુરેટ યાદગાર છે. હમણાં આપણે ચૈતન્ય દેલવાડા નામ લખી ન શકીએ. જ્યારે મનુષ્ય પોતે સમજી જશે તો પોતે જ કહેશે કે તમે લખો. હમણાં નહીં. હમણાં તો જુઓ થોડી વાતમાં શું કરી નાખે છે. કોધી બહુજ હોય છે, દેહ-અભિમાન છે ને. દેહી-અભિમાની તો કોઈ હોઈ ન શકે સિવાય આપ બાળકોના. પુરુષાર્થ કરવાનો છે. એવું નથી કે જે નસીબમાં હશે. પુરુષાર્થ એવું નહીં કહેશે. તેઓ તો પુરુષાર્થ કરતા રહેશે પછી જ્યારે નાપાસ થાય છે ત્યારે કહે છે ભાગ્યમાં જે હતું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) દેહી-અભિમાની બનવાનો પુરે-પુરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. એવું ક્યારેય નહીં વિચારતા કે જે નસીબમાં હશે. સેન્સિબલ (સમજી) બનવાનું છે.
- 2) જ્ઞાન સાંભળીને એને સ્વરૂપમાં લાવવાનું છે, યાદનું જોહર (બળ) ધારણ કરી પછી સેવા કરવાની છે. બધાને આબૂ મહાતીર્થની મહિમા સંભળાવવાની છે.

વરદાન :- બાપની સાથે રહેતા-રહેતા એમના સમાન બનવા વાળા સર્વ આકર્ષણોના પ્રભાવથી મુક્ત ભવ:

જ્યાં બાપની યાદ છે અર્થાત બાપ નો સાથ છે ત્યાં બોડી કોન્સિયસ (શરીરનું ભાન) ની ઉત્પત્તિ થઈ નથી શકતી. બાપની સાથે કે પાસે રહેવાવાળા દુનિયાના વિકારી વાયબ્રેશન અથવા આકર્ષણના પ્રભાવથી દૂર થઈ જાય છે. એવી રીતે સાથે રહેવાવાળા, સાથે રહેતા-રહેતા બાપ સમાન બની જાય છે. જેમ બાપ ઊંચે થી ઊંચા છે એવી રીતે બાળકોની સ્થિતિ પણ ઊંચી બની જાય છે. નીચેની કોઈ પણ વાતો એમના ઉપર પોતાનો પ્રભાવ નાખી નથી શકતી.

સ્લોગન :- મન અને બુદ્ધિ કંટ્રોલમાં હોય તો અશરીરી બનવું સહજ થઈ જશે.

“મીઠા બાળકો - તમે છો ધરતીના ચૈતન્ય તારાઓ, તમારે આખા વિશ્વને પ્રકાશ આપવાનો છે”

પ્રશ્ન :- શિવબાબા આપ બાળકોની કાયાને કંચન કેવી રીતે બનાવે છે?

ઉત્તર :- બ્રહ્મા માં નાં દ્વારા તમને જ્ઞાન દૂધ પીવડાવી તમારી કાયા કંચન કરી દે છે, એટલે એમની મહિમામાં ગવાય છે, ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા.... હમણાં તમે બ્રહ્મા માં નાં દ્વારા જ્ઞાન દૂધ પી રહ્યા છો, જેનાથી તમારા બધા પાપ કપાઈ જશે. કંચન બની જશે.

ઓમ શાંતિ! રૂઢાની બાપ બેસી સમજાવે છે જેમ આકાશમાં તારાઓ છે તેમ આપ બાળકો માટે પણ ગવાય છે - આ ધરતી નાં તારાઓ છે. તે પણ નક્ષત્ર દેવતા કહેવાય છે. હવે તે કોઈ દેવતા તો છે નહીં. તો તમે એમનાથી મહાન બળવાન છો કારણ કે તમે તારાઓ આખા વિશ્વને રોશન કરો છો. તમે જ દેવતા બનવાના છો. તમારું જ ઉત્થાન અને પતન થાય છે. એ તો ફક્ત માંડવા ને પ્રકાશ આપે છે, તેમને કોઈ દેવતા નહીં કહેશે. તમે દેવતા બની રહ્યા છો. તમે આખા વિશ્વને રોશન કરવાવાળા છો. હમણાં આખા વિશ્વ પર ધોર અંધારું છે. પતિત બની પડ્યા છે. હમણા બાપ આપ મીઠા-મીઠા બાળકોને દેવતા બનાવવા આવે છે. મનુષ્ય લોકો તો બધાને દેવતા સમજી લે છે. સૂર્યને પણ દેવતા કહી દે છે. ક્યાંક-ક્યાંક સૂર્યનો ઝંડો પણ લગાડે છે. પોતાને સૂર્યવંશી પણ કહે છે. હકીકતમાં તમે સૂર્યવંશી છો ને. તો બાપ બેસીને આપ બાળકો ને સમજાવે છે. ભારતમાં જ ધોર અંધારું થયું છે. હવે ભારતમાં જ અજવાળું જોઈએ. બાપ આપ બાળકોને જ્ઞાન અંજન આપી રહ્યા છે. તમે અજ્ઞાન નિદ્રામાં સૂતા હતા, બાપ આવીને ફરીથી જગાડે છે. કહે છે ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર કલ્પ-કલ્પ નાં પુરષોત્તમ સંગમયુગમાં ફરીથી આવું છું. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ કોઈપણ શાસ્ત્ર માં છે નહીં. આ યુગ ને હવે તમે બાળકો જ જાણો છો, જ્યારે તમે તારાઓ ફરી દેવતા બનો છો. તમને જ કહેશે નક્ષત્ર દેવતાએ નમઃ. હવે તમે પુજારી થી પૂજ્ય બનો છો. ત્યાં તમે પૂજ્ય બની જાઓ છો, આ પણ સમજવાનું છે ને. આને રૂઢાની ભણતર કહેવાય છે, આમાં ક્યારેય કોઈ ની લડાઈ નથી થતી. શિક્ષક સાધારણ રીતે ભણાવે છે અને બાળકો પણ સાધારણ રીતે ભણે છે. આમાં ક્યારેય કોઈ લડાઈની વાત જ નથી. આ એમ થોડી કહે છે કે હું ભગવાન છું. તમે બાળકો પણ જાણો છો ભણાવવા વાળા નિરાકાર શિવબાબા છે. એમને પોતાનું શરીર નથી. કહે છે હું રથ નો આધાર લઉં છું. ભાગીરથ પણ કેમ કહે છે? કારણકે બહુ જ બહુ જ ભાગ્યશાળી રથ છે. એ જ પછી વિશ્વના માલિક બને છે, તો ભાગીરથ થયાને. તો બધાનો અર્થ સમજવો જોઈએ ને. આ છે સૌથી ઊંચું ભણતર. દુનિયામાં તો જૂઠ જ જૂઠ છે ને. કહેવત પણ છે ને - સત્યની નાવ ડોલે.. આજકાલ તો અનેક પ્રકારના ભગવાન નીકળી પડ્યા છે. પોતાને તો છોડો પરંતુ ઠીક્કર-ભિત્તર ને પણ ભગવાન કહી દે છે. ભગવાન ને કેટલા ભટકાવી દીધા છે. બાપ બેસીને સમજાવે છે, જેમ લૌકિક બાપ પણ બાળકો ને સમજાવે છે, પરંતુ એ એવા નથી હોતા જે બાપ પણ હોય, શિક્ષક પણ હોય, અને એ જ ગુરુ પણ હોય. પહેલા બાપ ની પાસે જન્મ લે છે, પછી થોડા મોટા થાય તો શિક્ષક જોઈએ ભણાવવા માટે. પછી ૬૦ વર્ષના પછી ગુરુ જોઈએ. આ તો એક જ બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. કહે છે હું આપ આત્મા નો બાપ છું. ભણે પણ આત્મા છે. આત્મા ને આત્મા કહેવાય છે. બાકી શરીરોના અનેક નામ છે. વિચાર કરો - આ છે બેહદ નું નાટક. બની બનાવી બની રહી.. કોઈ નવી વાત નથી. આ અનાદિ બન્યો બનાવેલ ડ્રામા છે જે ફરતો રહે છે. પાર્ટધારી આત્માઓ છે. આત્મા ક્યાં રહે છે? કહેશે અમે અમારા ઘર પરમધામમાં રહેવાવાળા છીએ પછી અમે અહીં આવીએ છીએ બેહદ નો પાર્ટ ભજવવા. બાપ તો સદેવ ત્યાં જ રહે છે. તેઓ પુનર્જન્મમાં નથી આવતા. હવે તમને રચતા બાપ, સ્વયંનો અને રચનાનો સાર સંભળાવે છે. તમને કહે છે સ્વદર્શન ચક્રધારી બાળકો. આનો અર્થ પણ કોઈ બીજા સમજી ન શકે કારણકે એ તો સમજે છે સ્વદર્શન ચક્રધારી વિષ્ણુ છે, આ પછી મનુષ્યોને કેમ કહે છે. આ તમે જાણો છો. શુદ્ધ હતા તો પણ મનુષ્ય જ હતા, હવે બ્રાહ્મણ બન્યા છે તો પણ મનુષ્ય જ છે, પછી દેવતા બનશે તો પણ મનુષ્ય જ રહેશે, પરંતુ ચરિત્ર બદલાય છે. રાવણ આવે છે તો તમારું ચરિત્ર કેટલું બગડી જાય છે. સતયુગમાં આ વિકાર હોતા જ નથી.

હવે બાપ આપ બાળકોને અમરકથા સંભળાવી રહ્યા છે. ભક્તિમાર્ગમાં તમે કેટલી કથાઓ સાંભળી હશે. કહે છે અમરનાથએ પાર્વતી ને કથા સંભળાવી. હવે એમને તો શંકર સંભળાવશે ને. શિવ કેવી રીતે સંભળાવશે. કેટલા અસંખ્ય મનુષ્ય જાય છે સાંભળવા માટે. આ ભક્તિમાર્ગની વાતો બાપ બેસી સમજાવે છે. બાપ એવું નથી કહેતા - ભક્તિ કંઈ ખરાબ છે. ના, આતો ડ્રામા છે અનાદિ છે, તે સમજાવાય

છે. હવે બાપ કહે છે એક તો સ્વયંને આત્મા સમજો. મૂળ વાત જ આ છે. ભગવાનુવાચ - મનમનાભવ. આનો અર્થ શું છે? એ બાપ બેસી મુખથી સંભળાવે છે તો આ ગૌમુખ છે. આ પણ સમજાવ્યું છે ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા... અને જ કહેવાય છે. તો આ માતા દ્વારા તમને બધા ને એડોપ્ટ કર્યા છે. શિવબાબા કહે છે આ મુખ દ્વારા આપ બાળકોને જ્ઞાન દૂધ પીવડાવવું છું તો તમારા જે પાપ છે એ બધા ભસ્મ થઈને તમારી આત્મા કંચન બને છે. તો કાયા પણ કંચન મળે છે. આત્માઓ બિલકુલ પવિત્ર કંચન બની જાય છે પછી ધીરે-ધીરે સીડી ઉતરે છે. હવે તમે સમજી ગયા છો આપણે આત્માઓ પણ કંચન હતી, શરીર પણ કંચન હતું પછી ડ્રામા અનુસાર આપણે ૮૪ ચક્રમાં આવ્યા છીએ. હવે કંચન નથી. હમણાં તો ૯ કેરેટ કહીશું, ફક્ત થોડા ટકા રહ્યા છે. એકદમ પ્રાયઃલોપ નહીં કહેવાય. કંઈ ને કંઈ શાંતિ રહે છે. બાપ એ આ નિશાની પણ બતાવી છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર છે નંબરવન. હવે તમારી બુદ્ધિમાં આખું ચક્ર આવી ગયું છે. બાપનો પરિચય પણ આવી ગયો છે. ભલે હમણાં તમારી આત્મા પૂરી કંચન નથી બની પરંતુ બાપનો પરિચય તો બુદ્ધિ માં છે ને. કંચન થવાની યુક્તિ બતાવે છે. આત્મામાં જે ખાદ્ય પડી છે એ નીકળે કેવી રીતે? એના માટે યાદ ની યાત્રા છે. અને કહેવાય છે યુદ્ધનું મેદાન. તમે દરેક સ્વતંત્ર યુદ્ધનાં મેદાનમાં સિપાહી છો. હવે દરેક જેટલું ઈચ્છે એટલો પુરુષાર્થ કરે. પુરુષાર્થ કરવો તો વિદ્યાર્થી નું કામ છે. ક્યાંય પણ જાઓ, એક-બે ને સાવધાન કરતા રહો - મનમનાભવ. શિવબાબા યાદ છે? એક-બે ને એ જ ઈશારો આપવાનો છે. બાપનું ભણતર ઈશારો છે ત્યારે તો બાપ કહે છે એક સેકન્ડ માં કાયા કંચન થઈ જાય છે. વિશ્વના માલિક બનાવી દઉં છું. બાપના બાળકો બન્યા તો વિશ્વના માલિક બની ગયા. પછી વિશ્વમાં છે બાદશાહી. એમાં ઉચ્ચ પદ પામવું - આ છે પુરુષાર્થ કરવો. બાકી સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. સત્ય તો છે ને. પુરુષાર્થ કરવો દરેકના ઉપર છે. તમે બાપ ને યાદ કરતા રહો તો આત્મા એકદમ પવિત્ર થઈ જશે. સતોપ્રધાન બની સતોપ્રધાન દુનિયાના માલિક બની જઈશું. કેટલી વાર તમે તમોપ્રધાન થી ફરી સતોપ્રધાન બન્યા છો! આ ચક્ર ફરતું રહે છે. આનો ક્યારેય અંત નથી થતો. બાપ કેટલું સારી રીતે બેસીને સમજાવે છે. કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આવું છું. આપ બાળકો મને છી-છી દુનિયામાં નિમંત્રણ આપો છો. શું નિમંત્રણ આપો છો? કહો છો અમે જે પતિત બની ગયા છીએ, તમે આવીને પાવન બનાવો. વાહ તમારું નિમંત્રણ! કહો છો અમને શાંતિધામ-સુખધામ માં લઈ ચાલો તો તમારો વફાદાર સેવક છું. આ પણ ડ્રામા નો ખેલ છે. તમે સમજો છો - અમે કલ્પ કલ્પ એ જ ભણીએ છીએ, પાર્ટ ભજવીએ છે. આત્મા જ પાર્ટ ભજવે છે. અહીંયા બેસીને પણ બાપ આત્માઓને જુએ છે. તારાઓને જુએ છે. કેટલી નાની આત્મા છે. જેમકે તારાઓની ઝીલ-મિલ રહે. કોઈ તારા બહુ જ ચમકતા હોય છે, કોઈ હલ્કા. કોઈ ચંદ્રમાના નજીક હોય છે. તમે પણ યોગબળથી સારી રીતે પવિત્ર બનો છો તો ચમકો છો. બાબા પણ કહે છે બાળકોમાં જે બહુજ સારા નક્ષત્ર છે, એને ફૂલ આપો. બાળકો પણ એક-બે ને જાણો તો છે ને. બરાબર કોઈ બહુ જ આગળ હોય છે, કોઈ બહુ જ ઢીલા હોય છે. તે તારાઓને દેવતા ન કહી શકાય. તમે પણ છો મનુષ્ય પરંતુ તમારી આત્માને બાપ પવિત્ર બનાવી વિશ્વના માલિક બનાવે છે. કેટલી શક્તિ બાપ વારસામાં આપે છે. સર્વ શક્તિમાન બાપ છે ને. બાપ કહે છે હું આપ બાળકોને એટલી શક્તિ આપું છું. ગાએ પણ છે ને - શિવબાબા તમે તો અમને બેસી ને ભણાવીને મનુષ્યથી દેવતા બનાવો છો. વાહ! આવું તો કોઈ નથી બનાવતું. ભણતર આવકનું સાધન છે ને. આખું આકાશ, ધરતી વગેરે બધું આપણું થઈ જાય છે. કોઈ છીનવી ન શકે. એને કહેવાય છે અડોળ રાજ્ય. કોઈ પણ ખંડન કરી ન શકે. કોઈ બાળી ન શકે. તો આવા બાપની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. દરેકે પોતાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

બાળકો મ્યુઝિયમ વગેરે બનાવે છે - આ ચિત્ર વગેરે દ્વારા હમજીન્સ ને સમજાવો. બાપ માર્ગદર્શન આપતા રહે છે - જે ચિત્ર જોઈએ ભલે બનાવો. બુદ્ધિ તો બધાની કામ કરે છે. મનુષ્યના કલ્યાણ માટે જ આ બનાવાય છે. તમે જાણો છો સેન્ટરમાં ક્યારેક કોઈ આવે છે, હવે એવી કઈ યુક્તિ રચીએ, જે જાતે જ લોકો આવે મીઠાઈ લેવા. કોઈની સારી મીઠાઈ હોય છે તો એડવર્ટાઇઝ થઈ જાય છે. બધા એક-બીજાને કહેશે ફલાણી દુકાન પર જાઓ. આ તો બહુજ સારામાં સારી નંબરવન મીઠાઈ છે. આવી મીઠાઈ કોઈ આપી ન શકે. એક જોઈને જાય છે, તો બીજાને પણ સંભળાવે છે. વિચાર તો ચાલે છે આખું ભારત કેવી રીતે સ્વર્ણમયુગ આવી જાય, એના માટે કેટલું સમજાવે છે પરંતુ પથ્થરબુદ્ધિ છે, મહેનત તો લાગશે ને. શિકાર કરવાનું પણ શીખવું પડે છે ને. પહેલા-પહેલા નાનો શિકાર શીખાય છે. મોટા શિકાર માટે તો તાકત જોઈએ ને. કેટલા મોટા-મોટા વિદ્વાન-પંડિત છે. વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે ભણેલા છે, પોતાને કેટલી મોટી સત્તા સમજે છે. બનારસમાં કેટલા એમને મોટા-મોટા નામ મળે છે. ત્યારે બાબાએ સમજાવ્યું હતું પહેલા-પહેલા તો બનારસમાં સેવાનો ઘેરાવ નાખો. મોટાઓ નો અવાજ નીકળે ત્યારે કોઈ સાંભળે. નાનાઓ ની વાત તો કોઈ સાંભળે નહીં. શેરોને સમજાવવાનું છે જે પોતાને શાસ્ત્રોના અધિકારી સમજે છે. કેટલા મોટા-મોટા નામ આપે છે. શિવબાબાના પણ આટલા નામ નથી. ભક્તિમાર્ગનું રાજ્ય છે ને પછી થાય છે

જ્ઞાનમાર્ગ નું રાજ્ય. જ્ઞાનમાર્ગમાં ભક્તિ હોતી નથી. ભક્તિમાં પછી જ્ઞાન બિલ્કુલ હોતું નથી. તો આ બાપ સમજાવે છે, બાપ જોવે પણ એમ જ છે, આ તારાઓ બેઠા છે. દેહનું ભાન છોડી દેવાનું છે. જેમ ઉપર તારાઓની ઝીલ-મિલ હોય છે, એમ અહિંયાં પણ ઝીલ-મિલ છે. કોઈ-કોઈ બહુ જ ચમકતા પ્રકાશ વાળા બની ગયા છે. આ છે ધરતીના તારાઓ જેમને જ દેવતા કહેવાય છે. આ કેટલો મોટો બેહદ નો માંડવો છે. બાપ સમજાવે છે તે છે હદ ની રાત અને દિવસ. આ છે પછી અડધાકલ્પ ની રાત, અડધાકલ્પનો દિવસ, બેહદ નો. દિવસમાં સુખ જ સુખ છે. ક્યાંય પણ ધક્કા ખાવાની દરકાર નથી. જ્ઞાન માં છે સુખ, ભક્તિ માં છે દુઃખ. સતયુગમાં દુઃખનું નામ નથી. ત્યાં કાળ હોતો નથી. તમે કાળ પર જીત પામો છો. મૃત્યુ નું નામ નથી હોતું. એ છે અમરલોક. તમે જાણો છો બાપ આપણને અમરકથા સંભળાવી રહ્યા છે અમરલોક માટે. હવે આપ મીઠા-મીઠા બાળકોને ઉપરથી લઈને આખું ચક્ર બુદ્ધિ માં છે. જાણો છો આપણું આત્માઓનું ઘર છે બ્રહ્મલોક. ત્યાંથી અહીંયા આવીએ છીએ નંબરવાર પાર્ટ ભજવવા. અસંખ્ય આત્માઓ છે, એક-એક ને થોડી બેસીને બતાવશે. ટૂંકમાં બતાવે છે. કેટલી ડાળ-ડાળીઓ છે. નીકળતા-નીકળતા ઝાડ વૃદ્ધિને પામે છે. બહુજ છે જેમને પોતાના ધર્મની પણ ખબર નથી. બાપ આવીને સમજાવે છે તમે અસલ દેવી-દેવતા ધર્મના છો પરંતુ હવે ધર્મભ્રષ્ટ, કર્મ ભ્રષ્ટ બની ગયા છો.

હવે આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે કે આપણે ખરેખર શાંતિધામ નાં રહેવાવાળા છીએ પછી આવીએ છીએ પાર્ટ ભજવવા. આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું, એમની ડિનાયસ્ટી હતી. ફરી હવે સંગમયુગ પર ઊભા છે. બાપએ બતાવ્યું છે તમે સૂર્યવંશી હતા, પછી ચંદ્રવંશી બન્યા. બાકી વચમાં તો છે બાયપ્લોટ. આ ખેલ છે બેહદ નો. આ કેટલું નાનું ઝાડ છે. બ્રાહ્મણોનો કુળ છે. પછી કેટલો મોટો થઈ જશે, બધાને જોઈ મળી પણ નહીં શકાય. જ્યાં-ત્યાં ઘેરાવ નાખતા જાય છે. બાપ કહે છે દિલ્હી પર, બનારસ પર ઘેરાવ નાખો. ફરી કહે છે આખી દુનિયા પર તમે ઘેરાવ નાખવા વાળા છો. તમે યોગબળથી આખી દુનિયા પર એક રાજ્યની સ્થાપના કરો છો, કેટલી ખુશી થાય છે. કોઈ ક્યાં, કોઈ ક્યાં જતા હોય છે. હમણાં તમારી કોઈ વાત નથી સાંભળતું. જ્યારે મોટા-મોટા આવશે, સમાચારમાં આવશે, ત્યારે સમજશે. હમણાં નાના-નાના શિકાર થાય છે. મોટા-મોટા સાહુકાર લોકો તો સમજે છે સ્વર્ગ અમારા માટે અહીં જ છે. ગરીબ જ આવીને વારસો લે છે. કહે છે - બાબા મારા તો તમે જ બીજુ ન કોઈ, પરંતુ જ્યારે મોહ મમત્વ આખી દુનિયાથી તૂટે તો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) આત્માને કંચન બનાવવા માટે એક-બે ને સાવધાન કરવાના છે. મનમનાભવ નો ઈશારો આપવાનો છે. યોગબળ થી પવિત્ર બની ચમકદાર તારા બનવાનું છે.
- 2) આ બેહદનાં બન્યા બનાવ્યા નાટકને સારી રીતે સમજીને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે. જ્ઞાન અંજન આપીને મનુષ્યોને અજ્ઞાનના ઘોર અંધકાર થી નીકાળવાના છે.

વરદાન :- પોતાના પ્રેક્ટીકલ જીવનના પુફ દ્વારા શાંતિ ની શક્તિ નો અવાજ ફેલાવવા વાળા વિશેષ સેવાધારી ભવ:

દરેકને શાંતિ ની શક્તિનો અનુભવ કરાવવો - આ વિશેષ સેવા છે. જેમ વિજ્ઞાનની શક્તિ નામીગ્રામી છે તેમ શાંતિની શક્તિ નામીગ્રામી થઈ જાય. બધાના મુખ થી અવાજ નીકળે કે શાંતિની શક્તિ, વિજ્ઞાન થી પણ ઉંચી છે. એ દિવસ પણ આવવાના છે. શાંતિની શક્તિની પ્રત્યક્ષતા અર્થાત બાપની પ્રત્યક્ષતા. શાંતિની શક્તિનું પ્રેક્ટીકલ પુફ છે, તમારા બધાનું જીવન. દરેક ચાલતા-ફરતા શાંતિના મોડલ દેખાઈ આવે તો વિજ્ઞાનવાળા ઓની નજર પણ શાંતિ વાળાઓ પર જશે. એવી સેવા કરો ત્યારે કહેવાશે વિશેષ સેવાધારી .

સ્લોગન :- સેવા અને સ્થિતિનું બેલેન્સ રાખો તો સર્વની બ્લેસિંગ મળતી રહેશે.

“મીઠા બાળકો - તમારું કામ છે સ્વયંએ સ્વયં સાથે વાતો કરી પાવન બનવાનું, બીજી આત્માઓના ચિંતનમાં પોતાનો સમય વ્યર્થ નહિ કરો”

પ્રશ્ન :- કઈ વાત બુદ્ધિમાં આવી ગઈ તો જૂની બધી આદતો છુટી જશે?

ઉત્તર :- અમે બેહદ બાપનાં સંતાન છીએ તો વિશ્વના માલિક થયાને, આપણે દેવતા બનવાનું છે - આ વાત બુદ્ધિમાં આવી ગઈ તો જૂની બધી આદતો તો છુટી જશે. તમે કહો, ન કહો જાતેજ છોડી દેશે. ઉલટું-સુલટું ખાન-પાન, દારૂ વગેરે જાતેજ છોડી દેશે. કહેશે વાહ! અમારે તો લક્ષ્મી-નારાયણ બનવું છે. ૨૧ જન્મોનું રાજ્ય-ભાગ્ય મળે છે તો કેમ નહીં પવિત્ર રહીશું!

ઓમ શાંતિ! બાપ ઘડી-ઘડી બાળકોનું ધ્યાન દોરાવે છે કે બાપ ની યાદ માં બેઠા છો? બુદ્ધિ બીજી કોઈ તરફ તો નથી ભાગતી? બાપ ને બોલાવો છો જ એટલે કે બાબા આવીને અમને પાવન બનાવો. પાવન તો જરૂર બનવાનું છે અને નોલેજ તો તમે કોઈને પણ સમજાવી શકો છો. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવીરીતે ફરે છે, કોઈને પણ તમે સમજાવો તો ઝટ સમજી જશે. ભલે પવિત્ર ન હોય તો પણ નોલેજ તો ભણી જ લેશે કોઈ મોટી વાત નથી. ૮૪ નું ચક્ર અને દરેક યુગની આટલી આયુ છે, આટલા જન્મ હોય છે. કેટલું સહજ છે. આનો સંબંધ યાદથી નથી, આ તો ભણતર છે. બાપતો યથાર્થ વાત સમજાવે છે. બાકી છે સતોપ્રધાન બનવાની વાત. તે થશો યાદ થી. જો યાદ નહીં કરે તો બહુજ નાનું પદ પામશે. આટલું ઊંચું પદ પામી નહીં શકે એટલા માટે કહે છે અટેન્શન. બુદ્ધિનો યોગ બાપની સાથે રાખો. આને જ પ્રાચીન યોગ કહેવાય છે. શિક્ષક ની સાથે યોગ તો દરેક નો હોય જ. મૂળ વાત છે યાદ ની. યાદની યાત્રાથી જ સતોપ્રધાન બનવાનું છે અને સતોપ્રધાન બની પાછું ઘરે જવાનું છે. બાકી ભણતર તો બિલ્કુલ સહજ છે. કોઈ બાળક પણ સમજી શકે છે. માયાની યુદ્ધ આ યાદમાં જ ચાલે છે. તમે બાપ ને યાદ કરો છો અને માયા પછી પોતાની તરફ ખેંચીને ભુલાવી દે છે. એવું તો નહીં કહેશો કે મારામાં તો શિવબાબા બેઠા છે, હું શિવ છું. નહીં, હું આત્મા છું, શિવબાબાને યાદ કરવાના છે. એમ નહીં કે મારા અંદર શિવની પ્રવેશતા છે. એવું થઈ ના શકે. બાપ કહે છે હું કોઈ માં જતો નથી. હું આ રથ પર સવાર થઈને જ આપ બાળકોને સમજાવું છું. હા, કોઈ નબળી બુદ્ધિના બાળકો છે અને કોઈ સારા જિજ્ઞાસુ આવી જાય છે તો એમની સર્વિસ અર્થ હું પ્રવેશ કરી દ્રષ્ટિ આપી શકું છું. સદેવ નથી બેસી સકતો. બહુરૂપ ધારણ કરી કોઈનું પણ કલ્યાણ કરી શકુ છું. બાકી એવું કોઈ નહીં કહી શકે કે મારા માં શિવબાબા ની પ્રવેશતા છે, મને શિવબાબા આ કહે છે. નહીં, શિવબાબા તો બાળકોને જ સમજાવે છે. મૂળ વાત છે જ પાવન બનવાની, તો પાછા પાવન દુનિયામાં જઈ શકે. ૮૪નું ચક્ર તો બહુ જ સહજ સમજાવે છે. ચિત્ર સામે લગાડેલા છે. બાપ વગર આટલું જ્ઞાન તો કોઈ આપી ન શકે. આત્માને જ જ્ઞાન મળે છે. તેને જ જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર કહેવાય છે. આત્માને જ સુખ-દુઃખ અનુભવ થાય છે, તેને આ શરીર છે ને. આત્મા જ દેવતા બને છે. કોઈ વકીલ, કોઈ વ્યાપારી આત્મા જ બને છે. તો હવે આત્માઓથી બાપ બેસીને વાત કરે છે, પોતાની ઓળખાણ આપે છે. તમે જ્યારે દેવતા હતા, તો મનુષ્ય જ હતા, પરંતુ પવિત્ર આત્માઓ હતી. હમણા તમે પવિત્ર નથી એટલે દેવતા નથી કહેવાતા. હવે દેવતા બનવા માટે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. તેના માટે બાબાને યાદ કરવાના છે. ઘણી વખત એવું જ કહે છે - બાબા, અમારાથી આ ભૂલ થઈ જે અમે દેહ-અભિમાનમાં આવી ગયા. બાપ બેસીને બાળકોને સમજાવે છે પાવન જરૂર બનવાનું છે. કોઈ વિકર્મ ન કરો. તમારે સર્વગુણ સંપન્ન અહિયાં બનવાનું છે. પાવન બનવાથી મુક્તિધામમાં ચાલ્યા જશો. બીજા કોઈ પ્રશ્ન પૂછવાની વાત છે જ નહીં. તમે સ્વયં થી વાત કરો, બીજી આત્માઓનું ચિંતન ન કરો. કહે છે લડાઈમાં બે કરોડ મરયા. આટલી આત્માઓ ક્યાં ગઈ? અરે, તે ક્યાંય પણ ગયા, તેનાથી તમારું શું જાય છે. તમે શા માટે ટાઈમ વેસ્ટ કરો છો? બીજી કોઈ પણ વાત પૂછવાની દરકાર નથી. તમારું કામ છે પાવન બની પાવન દુનિયાના માલિક બનવું. બીજી વાતોમાં જવાથી મુંજાઈ જશો. કોઈને પૂરો જવાબ નથી મળતો તો મુંઝાય જાય છે.

બાપ કહે છે મનમનાભવ. દેહ સહિત દેહના બધા સંબંધો છોડો, મારી પાસે જ તમારે આવવાનું છે. મનુષ્ય મરે છે તો જ્યારે શમશાન પાસે પહોંચે છે તો પગ આ બાજુ અને મુખ શમશાન તરફ કરી દે છે. તમારું પણ ઘર ઉપર છે ને. ઉપર કોઈ પતિત જઈ નથી શકતા. પાવન બનવા માટે બુદ્ધિનો યોગ બાપની સાથે લગાવવાનો છે. બાપની પાસે મુક્તિધામમાં જવાનું છે. પતિત છે એટલા માટે જ બોલાવે છે કે અમને પતિતો ને આવીને પાવન બનાવો, મુક્ત કરો. તો બાપ કહે છે હવે પવિત્ર બનો. બાપ જે ભાષામાં સમજાવે છે, તે જ ભાષામાં કલ્પ-કલ્પ સમજાવશે. જે ભાષા આમની હશે, તેમાં જ સમજાવશે ને. આજકાલ હિન્દી બહુજ

ચાલે છે, એવું નથી કે ભાષા બદલાઈ શકે છે. ના, સંસ્કૃત ભાષા વગેરે કોઈ દેવતાઓની તો છે નહીં. હિન્દુ ધર્મની સંસ્કૃત નથી. હિન્દી જ હોવી જોઈએ. પછી સંસ્કૃત કેમ ઉપાડે છે? તો બાપ સમજાવે છે અહીંયા જ્યારે બેસો છો તો બાપની યાદ માં જ બેસવાનું છે, બીજી કોઈ વાતમાં તમે જાઓ જ નહીં. આટલા મચ્છર નીકળે છે, ક્યાં જાય છે? ધરતીકંપમાં ઝુંડ નાં ઝુંડ ઝટ થી મરે છે, આત્માઓ ક્યાં જાય છે? એમાં તમારુ શું જાય છે. તમને બાપએ શ્રીમત આપી છે કે સ્વયંની ઉજ્જતી માટે પુરુષાર્થ કરો. બીજાના ચિંતનમાં નહીં જાઓ. એમ તો અનેક વાતોનું ચિંતન થઈ જશે. બસ, તમે મને યાદ કરો, જેના માટે બોલાવ્યા છે એ યુક્તિ થી ચાલો. તમારે બાપથી વારસો લેવાનો છે, બીજી વાતોમાં નથી જવાનું એટલે બાબા ઘડી-ઘડી કહે છે અટેન્શન! ક્યાંય બુદ્ધિ તો નથી જતી. ભગવાનની શ્રીમત તો માનવી જોઈએ ને. બીજી કોઈ વાતમાં ફાયદો નથી. મુખ્ય વાત છે પાવન બનવાની. આ પાકું યાદ રાખો - આપણા બાબા, બાબા પણ છે, શિક્ષક પણ છે, પ્રીસેપ્ટર (ગુરુ) પણ છે. આ જરૂર દિલમાં યાદ રાખવાનું છે - બાપ, બાપ પણ છે, અમને ભણાવે છે, યોગ શીખવાડે છે. શિક્ષક ભણાવે છે તો બુદ્ધિનો યોગ શિક્ષકમાં અને ભણતરમાં પણ જાય છે. આજ જ બાપ પણ કહે છે, તમે બાપના તો બની જ ગયા છો. બાળકો તો છો જ, ત્યારે તો અહીંયા બેઠા છો. શિક્ષક થી ભણી રહ્યા છો. ક્યાંય પણ રહેતા બાપના તો છો જ પછી ભણવામાં અટેન્શન આપવાનું છે. શિવબાબા ને યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે સતોપ્રધાન બની જશો. આ નોલેજ બીજા કોઈ આપી ન શકે. મનુષ્ય તો ધોર અંધકારમાં છે ને. જ્ઞાન માં જુઓ - કેટલી તાકાત છે. તાકાત ક્યાંથી મળે છે? બાપ થી તાકાત મળે છે જેનાથી તમે પાવન બનો છો. પછી ભણતર પણ સહજ છે. તે ભણતરમાં તો ઘણા મહિના લાગે છે. અહીંયા તો ૭ દિવસનો કોર્સ છે. એનાથી તમે બધું સમજી જશો પછી તેમાં છે બુદ્ધિ પર આધાર. કોઈ વધારે સમય લગાવે છે, કોઈ ઓછો. કોઈ તો ૨-૩ દિવસમાં જ સારી રીતે સમજી જાય છે. મુખ્ય વાત છે બાપ ને યાદ કરવા, પવિત્ર બનવું. તે જ મુશ્કેલી થાય છે. બાકી ભણતર તો એકદમ સહજ છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે. એક દિવસનાં કોર્સમાં પણ બધું સમજી શકો છો. હું આત્મા છું, બેહદ બાપની સંતાન છુ તો જરૂર આપણે વિશ્વના માલિક થયા. આ બુદ્ધિ માં આવે છે ને. દેવતા બનવું છે તો દેવી ગુણ પણ ધારણ કરવાના છે, જેમની બુદ્ધિમાં આવી જશે તે ફટથી બધી આદતો છોડી દેશે. તમે કહો, ન કહો, જાતે જ છોડી દેશે. ઉલટું-સુલટું ખાન-પાન, દારુ વગેરે પોતે જ છોડી દેશે. કહે છે - વાહ, અમને આ બનવું છે, ૨૧ જન્મોનું રાજ્ય મળે છે તો કેમ નહીં પવિત્ર રહીશું. ચટકી જવું જોઈએ. મુખ્ય વાત છે યાદ ની યાત્રા. બાકી ૮૪નાં ચક્રનું નોલેજ તો એક સેકન્ડમાં મળી જાય છે. જોવાથી જ સમજી જાય છે. નવું ઝાડ જરૂર નાનું હશે. હવે તો કેટલું મોટું ઝાડ તમોપ્રધાન બની ગયું છે. આવતીકાલે ફરી નવું નાનું ઝાડ બની જશે. તમે જાણો છો - આ જ્ઞાન ક્યારે પણ ક્યાંય મળી નથી જેથી શકતું. આ ભણતર છે, પહેલી મુખ્ય શિક્ષા પણ મળે છે કે બાપ ને યાદ કરો. બાપ ભણાવે છે, આ નિશ્ચય કરો. ભગવાનુવાચ - હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું. બીજી કોઈ મનુષ્ય આવું કહી ન શકે. શિક્ષક ભણાવે છે તો જરૂર શિક્ષકને યાદ કરશો ને. બેહદનાં બાપ પણ છે, બાપ આપણને સ્વર્ગના માલિક બનાવે છે. પરંતુ આત્મા કેવી રીતે પવિત્ર બનશે - આ કોઈ પણ બતાવી નથી શકતા. ભલે સ્વયંને ભગવાન કહે કે કંઈ પણ કહે પરંતુ પાવન બનાવી નથી શકતા. આજકાલ ભગવાન તો ઘણા થઈ ગયા છે. મનુષ્ય મૂંઝાઈ જાય છે. કહે છે અનેક ધર્મ નીકળે છે, કોને ખબર કયો સાચો છે. ભલે તમારી પ્રદર્શની કે મ્યુઝિયમ વગેરે નું ઉદઘાટન કરે છે પરંતુ સમજતા કંઈ પણ નથી. હકીકતમાં ઉદઘાટન થઈ ગયું છે. પહેલા ફાઉન્ડેશન લાગે છે, પછી જ્યારે મકાન બનીને તૈયાર થાય છે ત્યારે ઉદઘાટન થાય છે. ફાઉન્ડેશન લગાવવા માટે પણ બોલાવા માં આવે છે. તો આ પણ બાપ એ સ્થાપના કરી દીધી છે, બાકી નવી દુનિયા નું ઉદઘાટન થઈ જ જવાનું છે, એમાં કોઈએ ઉદઘાટન કરવાની દરકાર નથી રહેતી. ઉદઘાટન તો સ્વતઃ જ થઈ જશે. અહિયાં ભણીને પછી આપણે નવી દુનિયામાં ચાલ્યા જઈશું.

તમે સમજો છો હમણાં આપણે સ્થાપના કરી રહ્યા છે એના માટે જ મહેનત કરવાની હોય છે. વિનાશ થશે પછી આ દુનિયા જ બદલાઈ જશે. પછી તમે નવી દુનિયામાં રાજ્ય કરવા આવી જશો. સતયુગની સ્થાપના બાપએ કરી છે, પછી તમે આવશો તો સ્વર્ગ ની રાજધાની મળી જશે. બાકી ઓપનિંગ સેરેમની કોણ કરશે? બાપ તો સ્વર્ગમાં આવતા જ નથી. આગળ જઈને જોવાનું છે કે સ્વર્ગમાં શું થાય છે. છેલ્લે શું થાય છે! આગળ ચાલીને સમજશે. આપ બાળકો જાણો છો પવિત્રતા વગર વિથ ઓનર આપણે સ્વર્ગમાં જઈ નથી શકતા. આટલું પદ પણ મેળવી નથી સકતા એટલા માટે બાપ કહે છે ખૂબ પુરુષાર્થ કરો. ધંધો વગેરે પણ ભલે કરો પરંતુ વધારે પૈસા શું કરશો. ખાઈ તો શકશો નહી. તમારા પુત્ર-પૌત્ર વગેરે પણ નહી ખાશે. બધું માટીમાં ભળી જશે એટલા

માટે થોડો સંગ્રહ કરો યુક્તિથી. બાકી તો બધું ત્યાં ટ્રાન્સફર કરી દો. બધા તો ટ્રાન્સફર નથી કરી શકતા. ગરીબ જલદી ટ્રાન્સફર કરી દે છે. ભક્તિમાર્ગમાં પણ ટ્રાન્સફર કરે છે બીજા જન્મ માટે. પરંતુ તે છે ઇનડાયરેક્ટ. આ છે ડાયરેક્ટ. પતિત મનુષ્યોની પતિતો સાથે જ લેણ-દેણ છે. હવે તો બાપ આવ્યા છે, તમારી તો પતિતોથી લેણ-દેણ છે નહીં. તમે છો બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણોને જ તમારે મદદ કરવાની છે. જે સ્વયં સર્વિસ કરે છે એમને તો મદદની દરકાર નથી. અહિયાં ગરીબ સાહુકાર વગેરે બધા આવે છે. બાકી કરોડપતિ તો મુશ્કેલ આવશે. બાપ કહે છે હું છુ ગરીબ નિવાઝ. ભારત બહુજ ગરીબ ખંડ છે. બાપ કહે છે હું આવું પણ ભારતમાં જ છુ, એમાં પણ આ આબૂ સૌથી મોટું તીર્થ છે, જ્યાં બાપ આવીને આખા વિશ્વની સદ્ગતિ કરે છે. આ છે નર્ક. તમે જાણો છો નર્ક થી ફરી સ્વર્ગ કેવી રીતે થાય છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન છે. બાપ યુક્તિ એવી બતાવે છે પાવન બનવાની, જે બધાનું કલ્યાણ કરી દે છે. સતયુગ માં કોઈ અકલ્યાણ ની વાત, રડવું, પીટવું વગેરે કાંઈ પણ નથી હોતું. હમણાં જે બાપની મહિમા છે - જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર છે. હમણાં તમારી પણ આ મહિમા છે, જે બાપની છે. તમે પણ આનંદ નાં સાગર બનો છો, બહુ બધાને સુખ આપો છો પછી જ્યારે તમારી આત્મા સંસ્કાર લઈને નવી દુનિયા માં જશે તો ત્યાં ફરી તમારી મહિમા બદલાઈ જશે. પછી તમને કહેશે સર્વગુણ સંપન્ન.... હમણાં તમે નર્કમાં બેઠા છો, આને કહેવાય છે કાંટાઓનું જંગલ. બાપને જ બાગવાન, ખેતીયા કહેવાય છે. ગાએ પણ છે અમારી નૌકા પાર કરો કારણ કે દુઃખી છે તો આત્મા પોકારે છે. મહિમા ભલે ગાએ છે પરંતુ સમજતા કંઈ પણ નથી. જે આવ્યું તે કઈ કહી દે છે. ઊંચે થી ઊંચાં ભગવાનની નિંદા કરતા રહે છે. તમે કહેશો અમે તો આસ્તિક છીએ. સર્વના સદ્ગતી દાતા જે બાપ છે, એમને અમે જાણી ગયા છીએ. બાપએ સ્વયં પરિચય આપ્યો છે. તમે ભક્તિ નથી કરતા તો કેટલું હેરાન કરે છે. તેઓ છે મૈજોરિટી, તમારી છે માઈનોરીટી. જ્યારે તમારી મૈજોરિટી થઈ જશે, ત્યારે તેમને પણ આકર્ષણ થશે. બુદ્ધિનું તાળું ખુલી જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) સ્વયંની ઉન્નતિ નું જ ચિંતન કરવાનું છે. બીજી કોઈ પણ વાતમાં નથી જવાનું. ભણતર અને યાદ પર પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. બુદ્ધિ ભટકાવાની નથી.
- 2) હમણાં બાપ ડાયરેક્ટર આવ્યા છે એટલા માટે સ્વયંનું બધુંજ યુક્તિથી ટ્રાન્સફર કરી દેવાનું છે. પતિત આત્માઓથી લેણ-દેણ નથી કરવાની. વિથ ઓનર સ્વર્ગમાં જવા માટે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે.

વરદાન :- યોગ દ્વારા ઉંચી સ્થિતિનો અનુભવ કરવા વાળા ડબલ લાઈટ ફરિશ્તા ભવ:

તમે રાજ્યોગી બાળકો યોગમાં ઉંચી સ્થિતિનો અનુભવ કરો છો, હઠયોગી પછી શરીરને ઊંચું ઉઠાવે છે. તમે ક્યાંય પણ રહેતા, ઉંચી સ્થિતિમાં રહો છો એટલા માટે કહેવાય છે યોગી ઊંચા રહે છે. તમારા મનની સ્થિતિ નું સ્થાન ઊંચું છે કારણ કે ડબલ લાઈટ બની ગયા છો. એમ પણ કહેવાય છે કે ફરિશ્તાઓ નાં પગ ધરતી પર નથી હોતા. ફરિશ્તા અર્થાત જેમનાં બુદ્ધિ રૂપી પગ ધરતી પર ન હોય, દેહભાન માં ન હોય. જૂની દુનિયા થી કોઈ લગાવ ન હોય.

સ્લોગન :- હમણાં દુઆઓ નાં ખાતાને સંપન્ન બનાવી લો તો તમારા ચિત્રો દ્વારા બધાને અનેક જન્મ દુઆઓ મળતી રહેશે.

“મીઠા બાળકો - તમારે બાપ સમાન ખુદાઈ ખિદમતગાર (ઈશ્વરીય સેવાધારી) બનવાનું છે , સંગમ પર બાપ આવે છે આપ બાળકોની ખિદમત (સેવા) કરવા”

પ્રશ્ન :- આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ જ સૌથી સુહાવનો અને કલ્યાણકારી છે. કેવી રીતે ?

ઉત્તર :- આ સમયે આપ બાળકો સ્ત્રી અને પુરુષ બન્ને જ ઉત્તમ બનો છો. આ સંગમયુગ છે જ કળયુગ અંત અને સતયુગ આદિ નાં વચ્ચેનો સમય. આ સમયે જ બાપ આપ બાળકો માટે ઈશ્વરીય યુનિવર્સિટી ખોલે છે, જ્યાં તમે મનુષ્યથી દેવતા બનો છો. આવી યુનિવર્સિટી આખા કલ્પમાં ક્યારેય નથી હોતી. આ સમયે જ બધા ની સદ્ગતિ થાય છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને બેસીને સમજાવે છે. અહીંયા બેઠા-બેઠા એક તો તમે બાપને યાદ કરો છો કારણકે તે પતિત-પાવન છે, તેમને યાદ કરવાથી જ પાવન સતોપ્રધાન બનવાનું તમારું લક્ષ્ય છે. એવું નથી, સતો સુધી લક્ષ્ય છે. સતોપ્રધાન બનવાનું છે એટલે બાપને પણ જરૂર યાદ કરવાના છે પછી સ્વીટ હોમ ને પણ યાદ કરવાનું છે કારણકે ત્યાં જવાનું છે પછી માલ-મિલકત પણ જોઈએ એટલે પોતાના સ્વર્ગધામને પણ યાદ કરવાનું છે કારણકે આ પ્રાપ્તિ થાય છે. બાળકો જાણે છે અમે બાપના બાળકો બન્યા છીએ, બરાબર બાપથી શિક્ષા લઈને અમે સ્વર્ગમાં જઈશું - નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બાકી જે પણ જીવની આત્માઓ છે તે શાંતિધામ માં ચાલી જશે. ઘરે તો જરૂર જવાનું છે. બાળકોને આ પણ ખબર પડી, હમણાં છે રાવણ રાજ્ય. આની તુલનામાં સતયુગને પછી નામ અપાય છે રામ રાજ્ય. બે કળા ઓછી થઈ જાય છે. એમને સૂર્યવંશી, એમને ચંદ્રવંશી કહેવાય છે. જેમ ક્રિશ્નનની ડિનાયસ્ટી (વંશ) એક જ ચાલે છે, એમ આ પણ છે એક જ ડિનાયસ્ટી. પરંતુ એમાં સૂર્યવંશી અને ચંદ્રવંશી છે. આ વાતો કોઈપણ શાસ્ત્રમાં નથી. બાપ બેસીને સમજાવે છે, જેને જ જ્ઞાન અથવા નોલેજ કહેવાય છે. સ્વર્ગ સ્થાપન થઈ ગયું પછી નોલેજની દરકાર નથી. આ નોલેજ બાળકોને પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ શીખવાડમાં આવે છે. તમારા સેન્ટર પર કે મ્યુઝિયમમાં બહુ મોટા-મોટા અક્ષરોમાં જરૂર લખેલું હોય કે બહેનો અને ભાઈઓ આ પુરુષોત્તમ સંગમ યુગ છે, જે એક જ વાર આવે છે. પુરુષોત્તમ સંગમયુગ નો અર્થ પણ નથી સમજતા તો આ પણ લખવાનું છે - કળયુગ અંત અને સતયુગ આદિનો સંગમ. તો સંગમયુગ સૌથી સુહાવનો, કલ્યાણકારી થઈ જાય છે. બાપ પણ કહે છે હું પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ આવું છું. સંગમયુગ નો અર્થ પણ સમજાવ્યો છે. વેશ્યાલય નો અંત શિવાલયનો આદિ - આને કહેવાય છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. અહીં બધા છે વિકારી, ત્યાં બધા છે નિર્વિકારી. તો જરૂર ઉત્તમ તો નિર્વિકારીને કહેશું ને. પુરુષ અને સ્ત્રી બન્ને ઉત્તમ બને છે. એટલે નામ જ છે પુરુષોત્તમ. આ વાતોની બાપ અને આપ બાળકોના સિવાય કોઈને ખબર નથી કે આ સંગમયુગ છે. કોઈના ખ્યાલમાં નથી આવતું કે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ ક્યારે હોય છે. હમણાં બાપ આવ્યા છે, તે છે મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ. તેમની જ આટલી મહિમા છે, તે જ્ઞાનના સાગર, આનંદ ના સાગર, પતિત-પાવન છે. જ્ઞાનથી સદ્ગતિ કરે છે. એવું તમે ક્યારે નહીં કેહેશો કે ભક્તિથી સદ્ગતિ. જ્ઞાનથી સદ્ગતિ થાય છે અને સદ્ગતિ છે જ સતયુગમાં. તો જરૂર કળયુગનાં અંત અને સતયુગ આદિ ના સંગમ પર આવશે. કેટલું સ્પષ્ટ કરી બાપ સમજાવે છે. નવા પણ આવે છે, હુબહુ જેમ કલ્પ-કલ્પ આવ્યા છે, આવતા રહે છે. રાજધાની આવી રીતે જ સ્થાપન થવાની છે. આપ બાળકોને ખબર છે - અમે ખુદાઈ ખિદમતગાર સાચા-સાચા છીએ. એક ને થોડી જ ભણાવશે. એક ભણે છે પછી એમના દ્વારા તમે ભણીને બીજાને ભણાવો છો એટલે અહીંયા આ મોટી યુનિવર્સિટી ખોલવી પડે છે. આખી દુનિયામાં બીજી કોઈ યુનિવર્સિટી છે જ નહીં. ન કોઈ દુનિયામાં જાણે છે કે ઈશ્વરીય યુનિવર્સિટી પણ હોય છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો - ગીતા નાં ભગવાન શિવ આવીને આ યુનિવર્સિટી ખોલે છે. નવી દુનિયાના માલિક દેવી-દેવતા બનાવે છે. આ સમયે આત્મા જે તમોપ્રધાન બની ગઈ છે, તેમને જ સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આ સમયે બધું તમોપ્રધાન છે ને. ભલે કેટલા કુમાર પણ પવિત્ર રહે છે, કુમારીઓ પણ પવિત્ર રહે છે, સન્યાસી પણ પવિત્ર રહે છે પરંતુ આજકાલ તે પવિત્રતા નથી. પહેલા-પહેલા જ્યારે આત્માઓ આવે છે, તે પવિત્ર હોય છે. પછી અપવિત્ર બની જાય છે કારણ કે તમે જાણો છો સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો થી બધાએ પસાર થવાનું હોય છે. અંતમાં બધા તમોપ્રધાન બની જાય છે. હવે બાપ સન્મુખ

બેસીને સમજાવે છે - આ આડ તમોપ્રધાન જડજડીભૂત અવસ્થાને પામેલું છે, જૂનું થઈ ગયું છે તો જરૂર એનો વિનાશ થવો જોઈએ. આ છે વિવિધ ધર્મોનું આડ, એટલે કહેવાય છે વિરાટ લીલા. કેટલું મોટું બેહદનું આડ છે. તે તો જડ આડ હોય છે, જે બીજા નાખો તે આડ નીકળે છે. આ પછી છે વિવિધ ધર્મોનું, વિવિધ ચિત્ર. છે બધા મનુષ્ય, પરંતુ તેમાં વિવિધતા બહુજ છે, એટલે વિરાટ લીલા કહેવાય છે. બધા ધર્મ કેવી રીતે નંબરવાર આવે છે, એ પણ તમે જાણો છો. બધાને જવાનું છે, પછી આવવાનું છે. આ ડ્રામા બનેલો છે. છે પણ કુદરતી ડ્રામા. કુદરત આ છે જે આટલી નાની આત્મા અથવા પરમાત્મામાં કેટલો પાર્ટ ભરેલો છે. પરમ - આત્મા ને મળાવી ને પરમાત્મા કહેવાય છે. તમે તેમને બાબા કહો છો કારણ કે બધી આત્માઓના સુપ્રીમ બાપ છે ને. બાળકો જાણે છે આત્મા જ પૂરો પાર્ટ ભજવે છે. મનુષ્ય આ નથી જાણતા. એતો કહી દે છે - આત્મા નિર્લેપ છે. વાસ્તવમાં આ અક્ષર ખોટા છે. આ પણ મોટા-મોટા અક્ષરોમાં લખી દેવું જોઈએ - આત્મા નિર્લેપ નથી. આત્મા જ જેમ-જેમ સારા કે ખરાબ કર્મ કરે છે તો એવું તે ફળ પામે છે. ખરાબ સંસ્કારોથી પતિત બની જાય છે, ત્યારે તો દેવતાઓની આગળ જઈ તેમની મહિમા ગાયે છે. હવે તમને ૮૪ જન્મોની જાણ થઈ ગઈ છે, બીજા કોઈ પણ મનુષ્ય નથી જાણતા. તમે તેમને ૮૪ જન્મ સિદ્ધ કરી બતાવો છો તો કહે છે - શું શાસ્ત્ર બધા જ જુઠા છે? કારણકે સાંભળ્યું છે મનુષ્ય ૮૪ લાખ યોનિયો લે છે. હવે બાપ બેસીને સમજાવે છે વાસ્તવમાં સર્વ શાસ્ત્રમઈ શિરોમણી છે જ ગીતા. બાપ હવે આપણને રાજયોગ શીખવાડે છે જે ૫ હજાર વર્ષ પહેલા શીખવાડ્યો હતો.

તમે જાણો છો કે આપણે પવિત્ર હતા, પવિત્ર ગૃહસ્થ ધર્મ હતો. હવે આને ધર્મ નહીં કહેશું. અધર્મી બની ગયા છે અર્થાત્ વિકારી બની ગયા છે. આ ખેલને તમે બાળકો સમજી ગયાં છો. આ બેહદનો ડ્રામા છે જે દરેક ૫ હજાર વર્ષ પછી રીપીટ થતો રહે છે. લાખો વર્ષની વાત તો કોઈ સમજી પણ નહીં શકે. આ તો જેમ કાલની વાત છે. તમે શિવાલયમાં હતા, આજ વેશ્યાલયમાં છો પાછા કાલે શિવાલયમાં હશો. સતયુગને કહેવાય છે શિવાલય, ત્રેતા ને સેમી કહેવાય છે. આટલા વર્ષ ત્યાં રહેશું. પુનર્જન્મમાં તો આવવાનું જ છે. આને કહેવાય છે રાવણ રાજ્ય. તમે અડધોકલ્પ પતિત બન્યા, હવે બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર બનો. કુમાર અને કુમારીઓ તો છે જ પવિત્ર. તેમને પછી સમજાવાય છે - આવાં ગૃહસ્થમાં જવાનું નથી જે ફરી પવિત્ર બનવાનો પુરુષાર્થ કરવો પડે. ભગવાનુવાય છે કે પાવન બનો, તો બેહદ ના બાપ નું માનવું પડે ને. તમે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા કમળ ફૂલ સમાન રહી શકો છો. પછી બાળકોને પતિત બનવાની આદત શા માટે નાખો છો. જ્યારે કે બાપ ૨૧ જન્મોના માટે પતિત થવાથી બચાવે છે. આમાં લોકલાજ કુળની મર્યાદા પણ છોડવી પડે. આ છે બેહદની વાત. બેચલર્સ (કુમાર) તો બધા ધર્મો માં બહુ જ હોય છે પરંતુ સલામતી થી રહેવું જરા મુશ્કેલ હોય છે, છતાં પણ રાવણ રાજ્યમાં રહે છે ને. વિદેશમાં પણ એવા બહુ જ મનુષ્ય લગ્ન નથી કરતા, પછી પાછળથી કરી લે છે કમપેનીયનશીપ (સાથ) માટે. કુદ્રષ્ટિ થી નથી કરતા. આવાં પણ દુનિયામાં બહુ જ હોય છે. પૂરી સંભાળ કરે છે, પછી જ્યારે મરે છે તો કંઈક એમને આપીને જાય છે. કંઈક ધર્મ માટે મૂકી જાય છે. ટ્રસ્ટ બનાવીને જાય છે. વિદેશમાં પણ મોટા-મોટા ટ્રસ્ટ હોય છે જે પછી અહીં પણ મદદ કરે છે. અહીં એવા ટ્રસ્ટ નથી હોતા જે વિદેશમાં પણ મદદ કરે. અહીં તો ગરીબ લોકો છે, શું મદદ કરશે! તો તેમની પાસે પૈસા બહુ છે. ભારત તો ગરીબ છે ને. ભારતવાસીઓની શું હાલત છે! ભારત કેટલું સિરતાજ હતું, ગઈકાલ ની વાત છે. પોતે પણ કહે છે કે ૩ હજાર વર્ષ પહેલા વૈકુંઠ હતું. બાપ જ બનાવે છે. તમે જાણો છો કે બાપ કેવી રીતે ઉપરથી નીચે આવે છે - પતિતો ને પાવન બનાવવા. તે છે જ જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન, સર્વના સદ્ગતિ દાતા અર્થાત્ બધા ને પાવન બનાવવા વાળા. આપ બાળકો જાણો છો મારી મહિમા તો બધા ગાયે છે. હું અહિયાં પતિત દુનિયામાં જ આવું છું તેમને પાવન બનાવવા. તમે પાવન બની જાઓ છો તો પછી પહેલા-પહેલા પાવન દુનિયામાં આવો છો. બહુ જ સુખ માણો છો પછી રાવણ રાજ્યમાં નીચે પડો છો. ભલે ગાયે તો છે પરમપિતા પરમાત્મા જ્ઞાન ના સાગર, શાંતિના સાગર, પતિત-પાવન છે. પરંતુ પાવન બનાવવા માટે ક્યારે આવશે - આ કોઈ પણ જાણતું જ નથી. બાપ કહે છે તમે મારી મહિમાં કરો છો ને. હવે હું આવ્યો છું તમને પોતાનો પરિચય આપી રહ્યો છું. હું દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર આવું છું, કેવી રીતે આવું છું, તે પણ સમજાવું છું. ચિત્ર પણ છે. બ્રહ્મા કોઈ સુક્ષ્મવતન માં નથી હોતા. બ્રહ્મા અહીં છે, અને બ્રાહ્મણ પણ અહીં છે, જેમને ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રેન્ડ ફાધર કહેવાય છે, જેમનો પછી વંશજ બને છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિનો વંશજ તો પ્રજાપિતા બ્રહ્માથી જ ચાલે છે ને. પ્રજાપિતા છે તો જરૂર એમની પ્રજા હશે. કુખ વશાવલી તો હોઈ ન શકે, જરૂર એડોપ્ટેડ હશે. ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રેન્ડ ફાધર છે તો જરૂર એડોપ્ટ કર્યા હશે. તમે બધા એડોપ્ટેડ બાળકો છો. હવે તમે બ્રાહ્મણ બન્યા છો પછી ફરી તમારે દેવતા બનવાનું છે. શુદ્રથી બ્રાહ્મણ પછી બ્રાહ્મણથી દેવતા, આ બાજોલી નો ખેલ છે. વિરાટ રૂપનું પણ

ચિત્ર છે ને. ત્યાંથી બધાએ અહીં આવવાનું છે જરૂર. જ્યારે બધા આવી જાય છે પછી ક્રિએટર (રચયિતા) પણ આવે છે. તે ક્રિએટર, ડાયરેક્ટર છે, એક્ટ (કર્મ) પણ કરે છે. બાપ કહે છે - હું આત્માઓ તમે મને જાણો છો. તમે આત્માઓ મારા બધા બાળકો છો ને. તમે પહેલા સતયુગમાં શરીરધારી બની કેટલો સરસ સુખનો પાર્ટ ભજવ્યો ફરી ૮૪ જન્મ પછી તમે કેટલા દુઃખમાં આવી ગયા છો. ડ્રામામાં ક્રીએટર, ડાયરેક્ટર, પ્રોડ્યુસર હોય છે ને. આ છે બેહદનો ડ્રામા. બેહદ ડ્રામાને કોઈપણ જાણતું નથી. ભક્તિમાર્ગમાં એવી-એવી વાતો બતાવે છે જે મનુષ્યની બુદ્ધિ માં એ જ બેસી ગઈ છે.

હવે બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, આ બધા ભક્તિમાર્ગના શાસ્ત્ર છે. ભક્તિમાર્ગની ઘણી સામગ્રી છે, જેમ બીજની સામગ્રી ઝાડ છે, આટલા નાના બીજ થી ઝાડ કેટલું અથાહ ફેલાઈ જાય છે. ભક્તિનો પણ આટલો વિસ્તાર છે. જ્ઞાન તો બીજ છે, એમાં કોઈ પણ સામગ્રીની આવશ્યકતા નથી રહેતી. બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી અને બાપ ને યાદ કરો, બીજા કોઈ વ્રત, નિયમ નથી. એ બધું બંધ થઈ જાય છે. તમને સદ્ગતિ મળી જશે પછી કોઈ વાતની આવશ્યકતા નથી. તમે જ બહુ ભક્તિ કરી છે. તેનું ફળ તમને આપવા માટે આવ્યો છું. દેવતાઓ શિવાલયમાં હતા ને, ત્યારે તો મંદિરમાં જઈને તેમની મહિમા ગાયે છે. હવે બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, મેં ૫ હજાર વર્ષ પહેલા પણ તમને સમજાવ્યું હતું કે સ્વયંને આત્મા સમજો. દેહના સર્વ સંબંધ છોડી મુજ એક બાપ ને યાદ કરો તો આ યોગ અગ્નિથી તમારા પાપ ભસ્મ થઈ જશે. બાપ જે કંઈ હમણાં સમજાવે છે, કલ્પ-કલ્પ સમજાવતા આવ્યા છે. ગીતામાં પણ કોઈ-કોઈ અક્ષર સરસ છે. મનમનાભવ અર્થાત્ મને યાદ કરો. શિવબાબા કહે છે હું અહીં આવ્યો છું. કોના તન માં આવું છું, એ પણ બતાવું છું. બ્રહ્મા દ્વારા બધાં વેદો-શાસ્ત્રોનો સાર તમને સંભળાવું છું. ચિત્ર પણ દેખાડે છે પરંતુ અર્થ નથી સમજતા. હવે તમે સમજો છો - શિવબાબા કેવી રીતે બ્રહ્મા તન દ્વારા બધા શાસ્ત્ર વગેરે નો સાર સંભળાવે છે. ૮૪ જન્મોનાં ડ્રામાનું રહસ્ય પણ તમને સમજાવે છે. એમનાં જ બહુ જન્મોનાં અંતમાં આવું છું. એ જ ફરી પહેલા નંબરના પ્રિન્સ બને છે ફરી ૮૪ જન્મોમાં આવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ રાવણ રાજ્યમાં રહેતા પતિત લોકલાજ ફળની મર્યાદાને છોડી બેહદ બાપ ની વાત માનવાની છે, ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં કમળ ફૂલ સમાન રહેવાનું છે.
2. આ વિવિધ વિરાટ લીલા ને સારી રીતે સમજવાનું છે, આમાં પાર્ટ ભજવવા વાળી આત્મા નિર્લેપ નથી, સારા-ખરાબ કર્મ કરી અને તેનું ફળ પામે છે, આ રહસ્યને સમજીને શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવાના છે.

વરદાન :- રુહાની ઓથોરિટી ની સાથે નિરંહ કારી બની સત્ય જ્ઞાનનું પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ દેખાડવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ જેમ વૃક્ષમાં જ્યારે સંપૂર્ણ ફળની ઓથોરિટી આવી જાય છે ત્યારે વૃક્ષ ઝુકી જાય છે અર્થાત્ નિર્માણ બનવાની સેવા કરે છે. એમ રુહાની ઓથોરિટી વાળા બાળકો જેટલી મોટી ઓથોરિટી એટલા નિર્માણ અને સર્વનાં સ્નેહી હશે. અલ્પકાળની ઓથોરિટી વાળા અહંકારી હોય છે પરંતુ સત્યતા ની ઓથોરિટી વાળા, ઓથોરિટી ની સાથે નિરંહકારી હોય છે - આ જ સત્ય જ્ઞાનનું પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ છે. સાચાં સેવાધારીની વૃત્તિમાં જેટલી ઓથોરિટી હશે, તેમની વાણીમાં ને એટલો જ સ્નેહ અને નમ્રતા હશે.

સ્લોગન :- વગર ત્યાગે ભાગ્ય નથી મળતું.

“ મીઠા બાળકો - બાપ કલ્પ - કલ્પ આવીને આપ બાળકોને પોતાનો પરિચય આપે છે , તમારે પણ બધાને બાપનો યથાર્થ પરિચય આપવાનો છે . ”

પ્રશ્ન :- બાળકોના કયા પ્રશ્નને સાંભળીને બાપ પણ વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાય છે?

ઉત્તર :- બાળકો કહે છે - બાબા તમારો પરિચય આપવો બહુજ મુશ્કેલ છે. અમે તમારો પરિચય કેવી રીતે આપીએ? આ પ્રશ્ન સાંભળીને બાપને પણ વન્ડર લાગે છે. જ્યારે તમને બાપએ પોતાનો પરિચય આપ્યો છે તો તમે પણ બીજાને આપી શકો છો, એમાં મુશ્કેલીની વાત જ નથી. આ તો બહુ જ સહજ છે. આપણે બધી આત્માઓ નિરાકાર છીએ તો જરૂર એમના બાપ પણ નિરાકાર હશે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો સમજે છે બેહદના બાપ ની પાસે બેઠા છીએ. આ પણ જાણે છે બેહદ ના બાપ આ રથ પર જ આવે છે. જ્યારે બાપદાદા કહીએ છીએ, એ તો જાણો છો કે શિવબાબા છે અને એ આ રથ પર બેઠા છે. પોતાનો પરિચય આપી રહ્યા છે. બાળકો જાણે છે આ બાબા છે, બાબા મત આપે છે કે રુહાની બાપ ને યાદ કરો તો પાપ ભસ્મ થઈ જશે, જેને યોગ અગ્નિ કહે છે. હવે તમે બાપ ને તો ઓળખો છો. તો એવું ક્યારેય થોડી કહેશો કે બાપ નો પરિચય બીજાને કેવી રીતે આપીએ. તમને પણ બેહદના બાપ નો પરિચય છે તો જરૂર આપી પણ સકો છો. પરિચય કેવી રીતે આપીએ, આ તો પ્રશ્ન જ નથી ઉઠતો. જેમ તમે બાપને જાણ્યો છે, એમ તમે કહી શકો છો કે આપણી આત્માઓના બાપ એક જ છે, આમાં મુંઝવાની આવશ્યકતા નથી રહેતી. કોઈ-કોઈ કહે છે બાબા તમારો પરિચય આપવો બહુ મુશ્કેલ થાય છે. અરે, બાપ નો પરિચય આપવો - આમાં તો મુશ્કેલી ની કોઈ વાત જ નથી. પશુઓ પણ ઇશારાથી સમજી જાય છે કે હું ફલાણા નો બાળક છું. તમે પણ જાણો છો કે આપણી આત્માઓના એ બાપ છે. આપણે આત્મા હમણાં આ શરીર માં પ્રવેશ છીએ. જેમ બાબાએ સમજાવ્યું છે કે આત્મા અકાળમૂર્ત છે. એવું નથી એનું કોઈ રૂપ ન હોય. બાળકોએ ઓળખ્યા છે - બિલકુલ સહજ વાત છે. આત્માઓના એક જ નિરાકાર બાપ છે. આપણે બધી આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છીએ. બાપની સંતાન છીએ. બાપથી આપણને વારસો મળે છે. આ પણ જાણો છો એવા કોઈ બાળક આ દુનિયામાં નહીં હોય જે બાપને અને એમની રચનાને ન જાણતા હોય. બાપની પાસે શું પ્રોપર્ટી છે, તે બધું જાણે છે. આ છે જ આત્માઓ અને પરમાત્માનો મેળો. આ કલ્યાણકારી મેળો છે. બાપ છે જ કલ્યાણકારી. બહુ જ કલ્યાણ કરે છે. બાપને ઓળખવાથી સમજો છો - બેહદનાં બાપ થી અમને બેહદ નો વારસો મળે છે. એ જે સંન્યાસી ગુરુ હોય છે, એમના શિષ્યો ને ગુરુનાં વારસાની ખબર નથી રહેતી. ગુરુની પાસે શું મિલકત છે, આ કોઈ શિષ્ય મુશ્કેલ જ જાણતા હશે. તમારી બુદ્ધિમાં તો છે - તે શિવબાબા છે, મિલકત પણ બાબાની પાસે હોય છે. બાળકો જાણે છે બેહદનાં બાપની પાસે મિલકત છે - વિશ્વની બાદશાહી સ્વર્ગ. આ વાતો સિવાય આપ બાળકોના, બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. લૌકિક બાપની પાસે શું મિલકત છે, તે એમના બાળકો જ જાણે છે. હવે તમે કહેશો તો અમે જીવતે જીવ પારલૌકિક બાપના બન્યા છીએ. એમનાથી શું મળે છે, એ પણ જાણીએ છીએ. આપણે પહેલા શુદ્ધ કુળમાં હતા, હવે બ્રાહ્મણ કુળમાં આવી ગયા છીએ. આ નોલેજ છે કે બાબા આ બ્રહ્મા તનમાં આવે છે, એમને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા કહેવાય છે. એ (શિવ) તો છે બધી આત્માઓના પિતા. આમને (પ્રજાપિતા બ્રહ્માને) ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રેન્ડ ફાધર કહે છે. હવે આપણે એમના બાળકો બન્યા છીએ. શિવબાબા માટે તો કહે છે એ હાજરાહજૂર છે. જાણી-જાણનાર છે. આ પણ હવે તમે સમજો છો કે તેઓ કેવી રીતે રચનાના આદિ-મધ્ય-અંત ની નોલેજ આપે છે. તેઓ બધી આત્માઓના બાપ છે, એમને નામ-રૂપથી ન્યારા કહેવું તો ખોટું છે. એમનું નામ-રૂપ પણ યાદ છે. રાત્રી પણ મનાવે છે, જયંતિ તો મનુષ્યની હોય છે. શિવબાબાની રાત્રી કહેવાશે. બાળકો સમજે છે રાત્રી કોને કહેવાય છે. રાતમાં ઘોર અંધારું થઈ જાય છે. અજ્ઞાન અંધારું છે ને. જ્ઞાન સૂર્ય પ્રગટ્યા અજ્ઞાન અંધાર વિનાશ - હમણાં પણ ગાયે છે પરંતુ અર્થ કંઈ નથી સમજતા. સૂર્ય કોણ છે, ક્યારે પ્રગટ્યા, કંઈ નથી સમજતા. બાપ સમજાવે છે જ્ઞાન સૂર્યને જ્ઞાન સાગર પણ કહેવાય છે. બેહદના બાપ જ્ઞાનના સાગર છે. સંન્યાસી, ગુરુ, ગોસાઈ વગેરે પોતાને શાસ્ત્રોની ઓથોરિટી સમજે છે, એ બધું છે ભક્તિ. બહુજ વેદ-શાસ્ત્ર ભણીને વિદ્વાન થાય છે. તો બાપ રુહાની બાળકોને બેસી સમજાવે છે, આને કહેવાય છે આત્મા અને પરમાત્માનો મેળો.

તમે સમજો છો બાપ આ રથમાં આવેલા છે. આ મિલનને જ મેળો કહે છે. જ્યારે આપણે ઘરે જઈએ છીએ તો એ પણ મેળો છે. અહીં બાપ પોતે બેસી ભણાવે છે. એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે. આ એક જ મુદ્દો સારી રીતે ધારણ કરો, ભૂલો નહીં. હવે બાપ તો છે નિરાકાર, એમને પોતાનું શરીર નથી તો જરૂર લેવું પડે. તો પોતે કહે છે, હું પ્રકૃતિનો આધાર લઉં છું. નહીં તો બોલૂ કેવી રીતે? શરીર વગર તો બોલાય નહીં. તો બાપ આ તનમાં આવે છે, એમનું નામ રાખ્યું છે બ્રહ્મા. આપણે પણ શુદ્ધ થી બ્રાહ્મણ બન્યાં તો નામ બદલાવું જ જોઈએ. નામ તો તમારા રાખ્યા હતા. પરંતુ એમાં પણ હમણાં જુઓ તો ઘણા છે જ નહીં એટલે બ્રાહ્મણોની માળા નથી હોતી. ભક્તમાળા અને રુદ્રમાળા ગાયેલી છે. બ્રાહ્મણોની માળા નથી હોતી. વિષ્ણુની માળા તો ચાલી આવી છે. પહેલા નંબરમાં માળાનાં દાણા કોણ છે? કહેશે યુગલ, એટલે સૂક્ષ્મ વતનમાં પણ યુગલ દેખાડ્યા છે. વિષ્ણુ પણ ૪ ભુજાવાળા દેખાડ્યા છે. બે ભુજા લક્ષ્મીની, બે ભુજા નારાયણની.

બાપ સમજાવે છે હું ધોબી છું. હું યોગબળથી આપ આત્માઓને શુદ્ધ બનાવું છું પછી પણ તમે વિકારમાં જઈને પોતાનો શૃંગાર જ ગુમાવી દો છો. બાપ આવે છે બધાને શુદ્ધ બનાવવા. આત્માઓને આવીને શીખવાડે છે તો શીખવાડવા વાળા જરૂર અહીંયા જોઈએ ને. પુકારે પણ છે આવીને પાવન બનાવો. કપડા પણ મેલા થાય છે તો એને ધોઈને શુદ્ધ બનાવાય છે. તમે પણ પુકારો છો - હે પતિત-પાવન બાબા, આવીને પાવન બનાવો. આત્મા પાવન બને તો શરીર પણ પાવન મળે. તો પહેલા-પહેલા મૂળ વાત હોય છે બાપનો પરિચય આપવો. બાપ નો પરિચય કેવી રીતે આપીએ, આ તો પ્રશ્ન જ પૂછી ન શકો. તમને પણ બાપએ પરિચય આપ્યો છે ત્યારે તો તમે આવ્યા છો ને. બાપ પાસે આવો છો, બાપ ક્યાં છે? આ રથ માં. આ છે અકાળ તખ્ત. તમે આત્મા પણ અકાળ મૂર્ત છો. આ બધા તમારા તખ્ત છે, જેના પર તમે આત્માઓ વિરાજમાન છો. તે તો અકાળ તખ્ત જડ થઈ ગયું ને. તમે જાણો છો હું અકાળમૂર્ત અર્થાત નિરાકાર, જેનું સાકાર રૂપ નથી. હું આત્મા અવિનાશી છું, ક્યારેય વિનાશ થઈ ન શકે. એક શરીર છોડી બીજું લઉં છું. મુજ આત્માનો પાર્ટ અવિનાશી નોંધાયેલો છે. આજથી ૫ હજાર વર્ષ પહેલા પણ આપણો આમ જ પાર્ટ શરૂ થયો હતો. એક-એક સવંતથી આપણે અહીં પાર્ટ ભજવવા ધરેથી આવીએ છીએ. આ છે જ ૫ હજાર વર્ષ નું ચક્ર. તેઓ તો લાખો વર્ષ કહી દે છે એટલે થોડા વર્ષોનું વિચારમાં નથી આવતું. તો બાળકો એવું ક્યારેય કહી ન શકે કે અમે બાપ નો પરિચય કોઈને કેવી રીતે આપીએ. એવા-એવા પ્રશ્ન પૂછે છે તો વઢૂર લાગે છે. અરે, તમે બાપના બન્યા છો, પછી બાપ નો પરિચય કેમ નથી આપી શકતા! આપણે બધા આત્માઓ છીએ, તે આપણા બાબા છે. સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. સદ્ગતિ ક્યારે કરશે એ પણ તમને હવે ખબર પડી છે. કલ્પ-કલ્પ, કલ્પના સંગમયુગ પર આવીને બધાની સદ્ગતિ કરશે. તેઓ તો સમજે છે - હજી ૪૦ હજાર વર્ષ પડ્યા છે અને પહેલાથી જ કહી દે નામ-રૂપથી ન્યારા છે. હવે નામ-રૂપ થી ન્યારી કોઈ થી થોડી હોય છે. પથ્થર-ભિત્તરનું પણ નામ છે ને. તો બાપ કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે આવ્યા છો બેહદનાં બાપની પાસે. બાપ પણ જાણે છે, કેટલા અસંખ્ય બાળકો છે. બાળકોએ હવે હદ અને બેહદથી પણ પાર જવાનું છે. બધા બાળકોને જોવે છે, જાણે છે આ બધાને હું લેવા માટે આવ્યો છું. સતયુગમાં તો બહુ જ થોડા હશે. એટલું સ્પષ્ટ છે એટલે ચિત્રો પર સમજાવાય છે. નોલેજ તો બિલકુલ સહજ છે. બાકી યાદ ની યાત્રા માં સમય લાગે છે. આવાં બાપ ને તો ક્યારેય ભૂલવું ન જોઈએ. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો પાવન બની જશો. હું આવું જ છું પતિત થી પાવન બનાવવા. તમે અકાળમૂર્ત આત્માઓ બધા પોત-પોતાના તખ્ત પર વિરાજમાન છો. બાબાએ આ જ તખ્ત ઉધાર લીધું છે. આ ભાગ્યશાળી રથમાં બાપ પ્રવેશ થાય છે. કોઈ કહે છે પરમાત્માનું નામ-રૂપ નથી. આ તો બની જ ન સકે. એમને પુકારે છે, મહિમા ગાયે છે, તો જરૂર કોઈ ચીજ છે ને. તમોપ્રધાન હોવાના કારણે કંઈ પણ સમજતા નથી. બાપ સમજાવે છે - મીઠા મીઠા બાળકો, આટલી ૮૪ લાખ યોનિઓ તો કોઈ હોતી નથી. છે જ ૮૪ જન્મ. પુનર્જન્મ પણ બધાનો હશે. એમ થોડી બ્રહ્મ માં જઈને લીન થશે કે મોક્ષને પામશે. આ તો બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે. એક પણ ઓછા-વધારે ન થઈ શકે. આ અનાદિ અવિનાશી ડ્રામાથી જ પછી નાનાં-નાનાં ડ્રામા કે નાટક બનાવે છે. એ છે વિનાશી. હવે આપ બાળકો બેહદમાં ઉભા છો. આપ બાળકોને આ નોલેજ મળેલું છે - આપણે કેવી રીતે ૮૪ જન્મ લીધા છે. હવે બાપએ બતાવ્યું છે, પહેલા કોઈને ખબર ન હતી.

ઋષિ-મુનિ પણ કહેતા હતા - અમે નથી જાણતા. બાપ આવે જ છે સંગમયુગ પર, આ જૂની દુનિયા ને બદલવા. બ્રહ્મા દ્વારા નવી દુનિયા ની સ્થાપના ફરીથી કરે છે. તેઓ તો લાખો વર્ષ કહી દે છે. કોઈ વાત યાદ પણ ન આવી શકે. મહાપ્રલય પણ કંઈ થતો નથી. બાપ રાજયોગ શીખવાડે છે, પછી રાજાઈ તમે પામો છો. આમાં તો

સંશયની કોઈ વાત જ નથી. આપ બાળકો જાણો છો પહેલા નંબર માં સૌથી પ્રિય છે બાપ પછી નેક્સ્ટ પ્રિય છે શ્રી કૃષ્ણ. તમે જાણો છો શ્રીકૃષ્ણ છે સ્વર્ગના પહેલા રાજકુમાર, નંબરવન. એ જ પછી ૮૪ જન્મ લે છે. એમના જ અંતિમ જન્મમાં હું પ્રવેશ કરું છું. હવે તમારે પતિત થી પાવન બનવાનું છે. પતિત-પાવન બાપ જ છે, પાણીની નદીઓ થોડી પાવન કરી શકે છે. આ નદીઓ તો સતયુગમાં પણ હોય છે. ત્યાં તો પાણી બહુ જ શુદ્ધ રહે છે. કીચડ વગેરે કંઈ નથી હોતું. અહીં તો કેટલો કીચડો પડતો રહે છે. બાબાએ જોયેલું છે. એ સમયે તો જ્ઞાન ન હતું. હવે વન્ડર લાગે છે પાણી કેવી રીતે પાવન બનાવી શકે છે.

તો બાપ સમજાવે છે - મીઠા બાળકો, ક્યારે પણ મૂંઝાશો નહીં કે બાપ ને યાદ કેવી રીતે કરીએ. અરે, તમે બાપ ને યાદ નથી કરી શકતા! એ છે કુખ ની સંતાન, તમે છો અડોપ્ટેડ બાળકો. અડોપ્ટેડ બાળકોને જે બાપથી મિલકત મળે છે, એમને ભૂલી શકાય કે? બેહદ ના બાપ થી બેહદની મિલકત મળે છે તો એમને ભૂલવા થોડી જોઈએ. લૌકિક બાળકો બાપ ને ભૂલે છે શું? પરંતુ અહીંયા માયાનો વિરોધ હોય છે. માયાનું યુદ્ધ ચાલે છે, આખી દુનિયા કર્મ ક્ષેત્ર છે. આત્મા આ શરીરમાં પ્રવેશ કરી અહીં કર્મ કરે છે. બાપ કર્મ-અકર્મ-વિકર્મનું રહસ્ય સમજાવે છે. અહીં રાવણ રાજ્યમાં કર્મ વિકર્મ બની જાય છે. ત્યાં રાવણ રાજ્ય જ નથી તો કર્મ અકર્મ બની જાય છે, વિકર્મ કોઈ થતાં જ નથી. આ તો બહુ જ સહજ વાત છે. અહીં રાવણ રાજ્યમાં કર્મ વિકર્મ થાય છે એટલે વિકર્મોનો દંડ ભોગવવો પડે છે. એવું થોડી કહેશું રાવણ અનાદિ છે. ના, અડધો કલ્પ છે રાવણ રાજ્ય, અડધો કલ્પ છે રામરાજ્ય. તમે જ્યારે દેવતા હતા તો તમારા કર્મ અકર્મ થતા હતા. હવે આ છે જ્ઞાન. બાળક બન્યા છો તો પછી ભણતર ભણવાનું છે. બસ, પછી બીજા કોઈ ધંધા, વગેરેનાં વિચાર પણ ના આવવા જોઈએ. પરંતુ ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા ધંધો વગેરે પણ કરવાવાળા છે તો બાપ કહે છે કમળ ફૂલ સમાન રહો. આવાં દેવતા તમે બનવાના છો. તે નિશાની વિષ્ણુને આપી દીધી છે કારણ કે તમને શોભશે નહીં. તેમને શોભે છે. તેઓ જ વિષ્ણુના બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવા વાળા છે. તે છે જ અહિંસા પરમો દેવી-દેવતા ધર્મ. ન કોઈ વિકાર ની કામ કટારી હોય, ન કોઈ લડાઈ-ઝઘડા વગેરે હોય છે. તમે ડબલ અહિંસક બનો છો. સતયુગના માલિક હતા. નામ જ છે સ્વર્ણયુગ. કંચન દુનિયા. આત્મા અને કાયા બંને કંચન બની જાય છે. કંચન કાયા કોણ બનાવે છે? બાપ. હમણાં તો લોહયુગ છે ને. હવે તમે કહો છો સતયુગ વીતી ગયો છે. ગઈકાલે સતયુગ હતો ને. તમે રાજ્ય કરતા હતા. તમે નોલેજ ફૂલ બનતા જાઓ છો. બધા તો એક જેવા નહીં બનશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હું આત્મા અકાળ તખ્તનશીન છું, આ સ્મૃતિમાં રહેવાનું છે. હદ અને બેહદથી પાર જવાનું છે એટલે હદોમાં બુદ્ધિ નથી ફસાવવાની.
2. બેહદ બાપથી બેહદની મિલકત મળે છે, આ નશામાં રહેવાનું છે. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ ને જાણી વિકર્મોથી બચવાનું છે. ભણવાના સમયે ધંધા વગેરેથી બુદ્ધી નિકાળી દેવાની છે.

વરદાન :- સેવામાં સ્નેહ અને સત્યતાની ઓથોરિટીના બેલેન્સ દ્વારા સફળતા મૂર્ત ભવ :

જેમ જુઠ ખંડમાં બ્રહ્મા બાપને સત્યતાની ઓથોરિટીના પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ જોયા. એમની ઓથોરિટીના બોલ ક્યારેય અહંકારની ભાસના નહીં આપે. ઓથોરિટીના બોલમાં સ્નેહ સમાયેલો છે. ઓથોરિટી ના બોલ ફક્ત મધુર નહીં પ્રભાવશાળી પણ હોય છે તો બાપનું અનુકરણ કરો - સ્નેહ અને ઓથોરિટી, નિર્માણતા અને મહાનતા બંને સાથે-સાથે દેખાય. વર્તમાન સમયે સેવામાં આ બેલેન્સને અન્ડરલાઇન કરો તો સફળતા મૂર્ત બની જશે..

સ્લોગન :- મારા ને તારા માં પરિવર્તન કરવું અર્થાત ભાગ્યનો અધિકાર લેવો.

“દિવ્ય જન્મ ની ગીફ્ટ – દિવ્ય નેત્ર”

આજે ત્રિકાળદર્શી બાપ એમનાં ત્રિકાળદર્શી, ત્રિનેત્રી બાળકોને જોઈ રહ્યા છે. બાપદાદા, દિવ્ય બુદ્ધિ અને દિવ્ય નેત્ર જેને ત્રીજું નેત્ર પણ કહે છે, તે નેત્ર ક્યાં સુધી સ્પષ્ટ અને શક્તિશાળી છે, દરેક બાળક નાં દિવ્ય નેત્રની શક્તિ ની પરસંદેજ (ટકાવારી) જોઈ રહ્યા છે. બાપદાદા એ બધાં ને ૧૦૦ ટકા શક્તિશાળી દિવ્ય નેત્ર જન્મ ની ગિફ્ટ આપી છે. બાપદાદાએ નંબરવાર શક્તિશાળી નેત્ર નથી આપ્યું પરંતુ આ દિવ્ય નેત્ર ને દરેક બાળકે પોત-પોતાના કાયદા પ્રમાણ, પરહેજ પ્રમાણ, ધ્યાન આપ્યા પ્રમાણ પ્રેક્ટીકલ કાર્યમાં લગાવ્યું છે એટલે દિવ્ય નેત્ર ની શક્તિ કોઈ ની સંપૂર્ણ શક્તિશાળી છે, કોઈ ની શક્તિ પરસંદેજ માં રહી ગઈ છે. બાપદાદા દ્વારા આ ત્રીજું નેત્ર, દિવ્ય નેત્ર મળ્યું છે, જેમ કે આજકાલ વિજ્ઞાનનું સાધન દૂરબીન છે જે દૂરની વસ્તુને સમીપ અને સ્પષ્ટ અનુભવ કરાવે છે, તેમ આ દિવ્ય નેત્ર પણ દૂરબીનનું કામ કરે છે. સેકન્ડ માં પરમધામ, કેટલુ દુર છે! જેનું માઈલ્સ (અંતર) માપી નથી શકતા, પરમધામ દૂર દેશ કેટલું સમીપ અને સ્પષ્ટ દેખાય છે. વિજ્ઞાનના સાધન આ સાકાર સૃષ્ટિનાં સૂર્ય, ચંદ્ર, તારા સુધી જોઈ શકે છે. પરંતુ આ દિવ્ય નેત્ર ત્રણે લોકોને, ત્રણે કાળ ને જોઈ શકે છે. આ દિવ્ય નેત્ર ને અનુભવ નું નેત્ર પણ કહે છે. અનુભવ ની આંખ, જે આંખ દ્વારા ૫૦૦૦ વર્ષની વાત એટલી સ્પષ્ટ જોવો છો, જેમ કે કાલની વાત હોય. ક્યાં ૫૦૦૦ વર્ષ અને ક્યાં કાલ! તો દૂરની વાત સમીપ અને સ્પષ્ટ જોવો છો ને. અનુભવ કરો છો કાલે હું પૂજ્ય દેવ આત્મા હતી અને કાલે ફરી બનીશ. આજે બ્રાહ્મણ, કાલે દેવતા. તો આજ અને કાલ ની વાત સહજ થઈ ગઈ ને. શક્તિશાળી નેત્રવાળા બાળકો સ્વયંને ડબલ તાજધારી સજાવેલા સ્વરૂપમાં સદા સામે સ્પષ્ટ જોતા રહે છે. જેમ સ્થૂળ વસ્ત્ર સજાવેલા સામે દેખાય છે અને સમજો છો હમણાં ને હમણાં ધારણ કર્યા કે કર્યા. એમ આ દેવતાઈ શરીરરૂપી વસ્ત્ર સામે જોઈ રહ્યા છો ને. બસ કાલે ધારણ કરવાના જ છે. જોઈ શકો છો ને. હમણાં તૈયાર થઈ રહ્યા છે કે સામે તૈયાર થયેલા દેખાઈ રહ્યા છે? જેમ બ્રહ્મા બાપ ને જોયા, પોતાનું ભવિષ્ય વસ્ત્ર શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપ સદા સામે સ્પષ્ટ રહ્યું. એમ તમને બધાં ને પણ શક્તિશાળી નેત્રથી સ્પષ્ટ અને સામે દેખાય છે? હમણાં-હમણાં ફરિશ્તા, હમણાં-હમણાં ફરિશ્તા સો દેવતા. નશો પણ છે અને સાક્ષાત દેવતા બનવાનો દિવ્ય નેત્ર દ્વારા સાક્ષાત્કાર પણ છે. તો આવું શક્તિશાળી નેત્ર છે? કે કંઈક જોવાની શક્તિ ઓછી થઈ ગઈ છે? જેમ સ્થૂળ નેત્રની શક્તિ ઓછી થઈ જાય છે તો સ્પષ્ટ ચીજ પણ જાણે પડદાની અંદર કે વાદળો ની વચ્ચે દેખાય છે. એમ તમારે પણ દેવતા બનવાનું તો છે, બન્યા તો હતા, પરંતુ શું હતા, કેવા હતા, આ “તા” નાં પડદા ની અંદર તો નથી દેખાતું. સ્પષ્ટ છે? નિશ્ચય નો પડદો અને સ્મૃતિ નાં મણકા બંને શક્તિશાળી છે ને. કે મણકા ઠીક છે અને પડદો કમજોર છે. એક પણ કમજોર રહ્યું તો સ્પષ્ટ નહીં થશે. તો ચેક કરો કે ચેક કરાવો કે ક્યાંક નેત્રની શક્તિ ઓછી તો નથી થઈ ને. જો જન્મથી શ્રીમત રૂપી પરહેજ કરતા આવ્યા છો તો નેત્ર સદા શક્તિશાળી છે. શ્રીમત ના પરહેજ માં ખોટ છે ત્યારે શક્તિ પણ ઓછી છે. પછી શ્રીમત ની દુઆ કહો, દવા કહો, પરહેજ કહો, તે કરો તો પછી શક્તિશાળી બની જશો. તો આ નેત્ર છે દિવ્ય દૂરબીન.

આ નેત્ર શક્તિશાળી યંત્ર પણ છે. જેના દ્વારા જે જેવું છે, આત્મિક રૂપ ને, આત્મા ની વિશેષતા ને સહજ અને સ્પષ્ટ જોઈ શકો છો. શરીરની અંદર વિરાજમાન ગુપ્ત આત્માને એવી રીતે જોઈ શકો છો, જેમ સ્થૂળ નેત્ર દ્વારા સ્થૂળ શરીરને જોવો છો. એમ સ્પષ્ટ આત્મા દેખાય છે ને, કે શરીર દેખાય છે? દિવ્ય નેત્ર દ્વારા દિવ્ય સૂક્ષ્મ આત્મા જ દેખાશે. અને દરેક આત્મા ની વિશેષતા જ દેખાશે. જેમ નેત્ર દિવ્ય છે તો વિશેષતા અર્થાત આ ગુણ પણ દિવ્ય છે. અવગુણ કમજોરી છે. કમજોર નેત્ર કમજોરીને જોવે છે. જેમ સ્થૂળ નેત્ર કમજોર હોય છે તો કાળા-કાળા ડાઘ દેખાય છે. એમ કમજોર નેત્ર અવગુણનાં કાળાપણ ને જોવે છે. બાપદાદાએ કમજોર નેત્ર નથી આપ્યા. સ્વયંએ જ કમજોર બનાવ્યા છે. હકીકતમાં આ શક્તિશાળી યંત્ર રૂપી નેત્ર હરતાં-ફરતાં નેચરલ રૂપમાં સદા આત્મિક રૂપને જ જોવે છે. મહેનત નથી કરવી પડતી કે આ શરીર છે, કે આત્મા છે. આ છે કે, તે છે. આ કમજોર નેત્ર ની નિશાની છે જેમ વિજ્ઞાન વાળા શક્તિશાળી કાય દ્વારા બધા જીવાણુઓને સ્પષ્ટ જોઈ શકે છે. તેમ આ શક્તિશાળી દિવ્ય નેત્ર માયા ના અતિસૂક્ષ્મ સ્વરૂપને સ્પષ્ટ જોઈ શકે છે એટલે જીવાણુઓને વધવા નથી દેતા, સમાપ્ત કરી

દે છે. કોઈ પણ માયાની બીમારી ને પહેલાથી જ જાણી ને સમાપ્ત કરી, સદા નિરોગી રહે છે.

આવું શક્તિશાળી દિવ્ય નેત્ર છે. આ દિવ્ય નેત્ર દિવ્ય ટી.વી. પણ છે. આજકાલ ટી.વી. બધાને સારું લાગે છે ને. આને ટી.વી. કહો કે દૂરદર્શન કહો આમાં સ્વયંના સ્વર્ગના સર્વ જન્મોને અર્થાત સ્વયંના ૨૧ જન્મોની દિવ્ય ફિલ્મ જોઈ શકો છો. પોતાના રાજ્યના સુંદર દ્રશ્ય જોઈ શકો છો. દરેક જન્મ ની આત્મ કહાની ને જોઈ શકો છો. પોતાના તાજ, તખ્ત, રાજ્ય-ભાગ્ય ને જોઈ શકો છો. દિવ્ય દર્શન કહો કે દૂરદર્શન કહો. દિવ્ય દર્શન નું નેત્ર શક્તિશાળી છે ને? જ્યારે ફી હોવ તો આ ફિલ્મ જુઓ, આજકાલ નાં ડાન્સ નહીં જોતા, તે ડેન્જર ડાન્સ છે. ફરિશ્તાઓનો ડાન્સ દેવતાઓનો ડાન્સ જોવો. સ્મૃતિની સ્વીચ (બટન) તો ઠીક છે ને. જો સ્વીચ ઠીક નહીં હોય તો ચાલુ કરવાથી પણ કાંઈ નહીં દેખાય. સમજ્યા - આ નેત્ર કેટલું શ્રેષ્ઠ છે. આજકાલ મેજોરીટી કોઈપણ ચીઝ ની શોધ કરે છે તો લક્ષ્ય રાખે છે કે એક વસ્તુ ભિન્ન-ભિન્ન કાર્યમાં આવે. એમ આ દિવ્ય નેત્ર અનેક કાર્ય સિદ્ધ કરવાવાળા છે. બાપદાદા બાળકોની કમજોરીની ક્યારેક-ક્યારેક કમ્પલેન સાંભળીને એ જ કહે છે, દિવ્ય બુદ્ધિ મળી, દિવ્ય નેત્ર મળ્યા, આને વિધિપૂર્વક સદા વાપરતા રહો તો ન વિચારવાની કુર્સત, ન જોવાની કુર્સત રહેશે. ન બીજું વિચારશે, ન જોશે. તો કોઈપણ કમ્પલેન રહી નથી શકતી. વિચારવું અને જોવું આ બંને વિશેષ આધાર છે કમ્પલીટ (સંપૂર્ણ) બનવાના કે કમ્પલેન (ફરિયાદ) કરવાના. જોવા છતાં, સાંભળવા છતાં, સદા દિવ્ય વિચારો, જેવા વિચાર તેવા આચાર હોય છે એટલે આ બન્ને દિવ્ય પ્રાપ્તિઓને સદા સાથે રાખો. સહજ છે ને. છો સમર્થ પરંતુ શું બની જાયો છો? જ્યારે સ્થાપના થઈ તો નાના-નાના બાળકો ડાયલોગ કરતા હતા ભોળા ભાઈ ના. તો છે સમર્થ પરંતુ ભોળા ભાઈ બની જાય છે. તો ભોળા ભાઈ નહીં બનો. સદા સમર્થ બનો અને બીજાને પણ સમર્થ બનાવો. સમજ્યા - અચ્છા.

સદા દિવ્ય બુદ્ધિ અને દિવ્ય નેત્ર ને કાર્યમાં લગાવવા વાળા, સદા દિવ્ય બુદ્ધિ દ્વારા શ્રેષ્ઠ મનન, દિવ્ય નેત્ર દ્વારા દિવ્ય દ્રશ્ય જોવામાં મગન રહેવાવાળા, સદા સ્વયંના ભવિષ્ય દેવ સ્વરૂપ ને સ્પષ્ટ અનુભવ કરવાવાળા, સદા આજ અને કાલ એટલું સમીપ અનુભવ કરવાવાળા, આવા શક્તિશાળી દિવ્ય નેત્ર વાળા ત્રિનેત્રી, ત્રિકાળદર્શી બાળકોને બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે!

પર્સનલ મુલાકાત

૧. સહ જ યોગી બનવાની વિધિ - બધાં સહજયોગી આત્માઓ છે ને. બધા બાપનાં સર્વ સંબંધના સ્નેહ માં સમાયેલા. સર્વ સંબંધોનો સ્નેહ જ સહજ કરી દે છે. જ્યાં સ્નેહનો સંબંધ છે, ત્યાં સહજ છે. અને જે સહજ છે, તે નિરંતર છે. તો આવી સહજયોગી આત્મા બાપના સર્વ સ્નેહી સંબંધ ની અનુભૂતિ કરો છો? ઉદ્ધવ સમાન છો કે ગોપીઓના સમાન? ઉદ્ધવ ફક્ત જ્ઞાનનું વર્ણન કરતા રહ્યો. ગોપ-ગોપીઓ પ્રભુ પ્રેમનો અનુભવ કરવાવાળી. તો સર્વ સંબંધોનો અનુભવ - આ છે વિશેષતા. આ સંગમયુગમાં આ વિશેષ અનુભવ કરવો એ જ વરદાન પ્રાપ્ત કરવું છે. જ્ઞાન સાંભળવું, સંભળાવવું અલગ વાત છે. સંબંધ નિભાવવો, સંબંધની શક્તિથી નિરંતર લગન માં મગન રહેવું, તે અલગ વાત છે. તો સદા સર્વ સંબંધોનો આધાર પર સહયોગી ભવ. આ અનુભવને વધારતા ચાલો. આ મગન અવસ્થા ગોપ-ગોપીઓની વિશેષ છે. લગન લગાડવી અલગ ચીજ છે, પરંતુ લગન માં મગન રહેવું - આ શ્રેષ્ઠ અનુભવ છે.

૨. ઊંચી સ્થિતિ વિઘ્નો નાં પ્રભાવથી પરે છે - ક્યારે કોઈપણ વિઘ્નનાં પ્રભાવમાં તો નથી આવતા? ઊંચી સ્થિતિ હશે તો ઊંચી સ્થિતિવાળા વિઘ્નોના પ્રભાવથી પરે થઈ જાય છે. જેમ અંતરિક્ષમાં જાય છે તો ઊંચા જાય છે, ધરતીના પ્રભાવથી પરે થઈ જાય છે. એ કોઈપણ વિઘ્નો ના પ્રભાવથી સદા સેફ રહે છે. કોઈપણ પ્રકારની મહેનત નો અનુભવ તેમને કરવો પડે - જે પ્રેમમાં નથી રહેતા. તો સર્વ સંબંધોનાં સ્નેહની અનુભૂતિમાં રહો. સ્નેહ છે પરંતુ તેને ઈમર્જ કરો. ફક્ત અમૃતવેલા યાદ કર્યું પછી કાર્યમાં વ્યસ્ત થઈ ગયા તો મર્જ થઈ જાય છે. ઈમર્જ રૂપ માં રાખો તો સદા શક્તિશાળી રહેશો.

વિશેષ પસંદ કરેલા અવ્યક્ત મહાવાક્ય

સર્વના પ્રતિ શુભચિંતક બનો. જે સર્વનાં શુભચિંતક છે તેમને સર્વનો સહયોગ સ્વતઃ પ્રાપ્ત થાય છે. શુભ-ચિંતક

ભાવના, બીજાના મનમાં સહયોગની ભાવના સહજ અને સ્વતઃ ઉત્પન્ન કરે છે. સ્નેહ જ સહયોગી બનાવી દે છે. તો સદા શુભ-ચિંતન થી સંપન્ન રહો, શુભ-ચિંતક બની સર્વને સ્નેહી, સહયોગી બનાવો. જેટલું જે આવશ્યકતા ના સમયે સહયોગી બને છે – યાહે જીવનમાં, યાહે સેવામાં.... તેમને ડ્રામા અનુસાર વિશેષ બળ મળે છે. સ્વયંનો પુરુષાર્થ તો છે જ પરંતુ એક્સ્ટ્રા બળ મળે છે. સેવાની યોજનામાં જેટલા સંપર્કમાં સમીપ લાવો, તેટલું સેવા નું પ્રત્યક્ષ રીઝલ્ટ દેખાશે. સંદેશ આપવાની સેવા તો કરતા આવ્યા છો, કરતા રહેજો પરંતુ વિશેષ આ વર્ષ ફક્ત સંદેશ નથી આપવાનો, સહયોગી બનાવવાના છે અર્થાત્ સંપર્ક માં સમીપ લાવવાના છે. ફક્ત એક કલાક માટે કે ફોર્મ ભરાવાના સમય સુધી સહયોગી નથી બનાવવાના પરંતુ સહયોગ દ્વારા તેમને સમીપ સંપર્ક, સંબંધમાં લાવવાના છે.

કોઈપણ સેવા કરો છો તો લક્ષ્ય આ જ રાખવાનું છે કે એવા સહયોગી બને જે તમે સ્વયં “માઈટ” બની જાઓ અને તેઓ “માઈક” બની જાય. તો સેવાનું લક્ષ્ય “માઈક” તૈયાર કરવાનું છે જે અનુભવના આધાર થી તમારા તથા બાપના જ્ઞાનને પ્રત્યક્ષ કરે. જેમનો પ્રભાવ સ્વતઃ જ બીજાના ઉપર સહજ પડતો હોય, એવા માઈક તૈયાર કરો. લક્ષ્ય રાખો કે સ્વયંની એનર્જી લગાવાને બદલે બીજાની એનર્જી ઈશ્વરીય કાર્યમાં લગાવો. કોઈ પણ વર્ગના સહયોગી ક્ષેત્ર દરેક નાના-મોટા દેશ માં મળી શકે છે. વર્તમાન સમયે એવી કંઈક સંસ્થાઓ છે, જેમની પાસે એનર્જી છે, પરંતુ તેને વાપરવાની વિધિ નથી આવડતી. તેમને એવું કોઈ નજરમાં નથી આવતું. તેઓ બહુ જ પ્રેમથી તમને સહયોગ આપશે, સમીપ આવશે. અને તમારી ૯ લાખ પ્રજામાં પણ વૃદ્ધિ થઈ જશે. કોઈ વારિસ પણ નીકળશે, કોઈ પ્રજા નીકળશે. હમણાં સુધી જેમને સહયોગી બનાવ્યા છે, તેમને વારિસ બનાવો. એક તરફ વારિસ બનાવો, બીજી તરફ માઈક બનાવો. વિશ્વ-કલ્યાણકારી બનો. જેમ સહયોગ ની નિશાની હાથમાં હાથ મળાવીને દેખાડે છે ને. તો સદા બાપના સહયોગી બનવું - આ છે સદા હાથ માં હાથ અને સદા બુદ્ધિથી સાથે રહેવું.

કોઈ પણ કાર્ય કરો તો સ્વયં કરવામાં પણ મોટા દિલથી અને બીજાને સહયોગી બનાવવામાં પણ મોટા દિલવાળા બનો. ક્યારે પણ સ્વયં પ્રતિ અથવા સહયોગી આત્માઓનાં પ્રતિ, સાથીઓ પ્રતિ સંકુચિત દિલ નહીં રાખો. મોટું દિલ રાખવાથી - જેમ ગાયન છે કે માટી પણ સોનું થઈ જાય છે - કમજોર સાથી પણ શક્તિશાળી સાથી બની જાય છે, અસંભવ સફળતા સંભવ થઈ જાય છે. કોઈ એવી આત્માઓ હોય છે જે સીધા સહજયોગી નથી બનતા પરંતુ સહયોગ લેતા જાઓ, સહયોગી બનાવતા જાઓ. તો સહયોગમાં આગળ વધતા-વધતા સહયોગ તેમને યોગી બનાવી દેશે. તો સહયોગી આત્માઓ ને હવે સ્ટેજ પર લાવો, તેમનો સહયોગ સફળ કરો.

વરદાન:- ધરણી, નાડી અને સમયને જોઈ સત્ય જ્ઞાન ને પ્રત્યક્ષ કરવાવાળા નોલેજકુલ ભવ : બાપનું આ નવું જ્ઞાન, સત્ય જ્ઞાન છે, આ નવા જ્ઞાનથી જ નવી દુનિયા સ્થાપન થાય છે, આ ઓથોરિટી અને નશો સ્વરૂપ માં ઈમર્જ હોય પરંતુ એનો અર્થ એ નથી કે આવતાં જ કોઈને નવા જ્ઞાન ની નવી વાતો સંભળાવીને મૂંઝવી દો. ધરણી, નાડી અને સમય બધું જોઈ ને જ્ઞાન આપો - આ નોલેજકુલ ની નિશાની છે. આત્માની ઈચ્છા જુઓ, નાડી જુઓ, ધરણી બનાવો પરંતુ અંદર સત્યતાના નિર્ભયપણા ની શક્તિ જરૂર હોય, ત્યારે સત્ય જ્ઞાનને પ્રત્યક્ષ કરી શકશો.

સ્લોગન:- મારું કહેવું એટલે નાની વાતને મોટી બનાવવી, તમારું કહેવું એટલે પહાડ જેવી વાતને રૂઈ (કપાસ) બનાવી દેવું.

“મીઠા બાળકો બ્રાહ્મણ છે ચોટી અને શુદ્ર જે પગ જ્યારે શુદ્રથી બ્રાહ્મણ બનો ત્યારે દેવતા બની શકશે”

પ્રશ્ન :- તમારી શુભભાવના કઈ છે, જેનો પણ મનુષ્ય વિરોધ કરે છે?

ઉત્તર :- તમારી શુભભાવના છે કે આ જૂની દુનિયા ખતમ થઈ નવી દુનિયા સ્થાપન થઈ જાય, એના માટે તમે કહો છો કે આ જૂની દુનિયા હવે વિનાશ થઈ કે થઈ. એનો પણ મનુષ્ય વિરોધ કરે છે.

પ્રશ્ન :- આ ઇન્દ્રપ્રસ્થ નો મુખ્ય કાયદો શું છે?

ઉત્તર :- કોઈપણ પતિત શુદ્રને આ ઇન્દ્રપ્રસ્થ ની સભામાં નથી લાવી શકાતું. જો કોઈ લઈ આવે છે તો એમની ઉપર પણ પાપ લાગી જાય છે.

ઓમ શાંતિ! રૂઢાની બાળકો પ્રત્યે રૂઢાની બાપ બેસીને સમજાવે છે. રૂઢાની બાળકો જાણે છે અમે પોતાના માટે પોતાનું દેવી રાજ્ય ફરીથી સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ કારણકે તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છો, તમે જાણો છો. પરંતુ માયા તમને પણ ભુલાવી દે છે. તમે દેવતા બનવા ઈચ્છો છો, તો માયા તમને બ્રાહ્મણ થી શુદ્ર બનાવી દે છે. શિવબાબા ને યાદ ન કરવાથી બ્રાહ્મણ, શૂદ્ર બની જાય છે. બાળકોને એ ખબર છે કે અમે પોતાનું રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યા છે. જ્યારે રાજ્ય સ્થાપન થઈ જશે પછી આ જૂની સૃષ્ટિ નહીં રહેશે. બધાને આ વિશ્વ થી શાંતિધામ માં મોકલી દે છે. આ છે તમારી ભાવના. પરંતુ તમે જે કહો છો આ દુનિયા ખતમ થઈ જશે તો જરૂર લોકો વિરોધ કરશે ને. કહેશે કે બ્રહ્માકુમારીઓ આ પાછું શું કહે છે. વિનાશ, વિનાશ જ કહેતી રહે છે. તમે જાણો છો આ વિનાશમાં જ ખાસ ભારત અને આમ દુનિયા ની ભલાઈ છે. આ વાત દુનિયા વાળા નથી જાણતા. વિનાશ થશે તો બધા ચાલ્યા જશે મુક્તિધામ. હમણાં તમે ઇશ્વરીય સંપ્રદાયના બન્યા છો. પહેલા આસુરી સંપ્રદાયના હતા. તમને ઇશ્વર પોતે જ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. આ તો બાપ જાણે છે સદેવ યાદમાં કોઈ રહી ન શકે. સદેવ યાદ રહે તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય પછી તો કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય. હમણાં તો બધાં પુરુષાર્થી છે. જે બ્રાહ્મણ બનશે, તે દેવતા બનશે. બ્રાહ્મણો પછી છે દેવતાઓ. બાપએ સમજાવ્યું છે બ્રાહ્મણ છે ચોટી. જેમ બાળકો બાજોલી રમે છે - પહેલા આવે છે માથા ની ચોટી. બ્રાહ્મણોને હંમેશા ચોટી હોય છે. તમે છો બ્રાહ્મણ. પહેલા શુદ્ર અર્થાત પગ હતા. હવે બન્યા છો બ્રાહ્મણ ચોટી પછી દેવતા બનશો. દેવતા કહેવાય છે મુખને, ક્ષત્રિય ભુજાઓને, વૈશ્ય પેટને, શૂદ્ર પગને. શૂદ્ર અર્થાત ક્ષુદ્ર બુદ્ધિ, તુચ્છ બુદ્ધિ. તુચ્છ બુદ્ધિ એમને કહેવાય છે જે બાપને નથી જાણતા અને જે બાપની ઝલાનિ કરતા રહે છે. ત્યારે બાપ કહે છે જ્યારે-જ્યારે ભારતમાં ઝલાનિ થાય છે, હું આવું છું. જે ભારતવાસી છે બાપ એમનાથી જ વાત કરે છે. યદા યદા હી ધર્મસ્ય.. બાપ આવે પણ છે ભારત માં. બીજી કોઈ જગ્યાએ આવતા જ નથી. ભારત જ અવિનાશી ખંડ છે. બાપ પણ અવિનાશી છે. તે ક્યારેય જન્મ-મરણ માં નથી આવતા. બાપ અવિનાશી આત્માઓને જ બેસીને સંભળાવે છે. આ શરીર તો છે વિનાશી. હવે તમે શરીરનું ભાન છોડીને સ્વયંને આત્મા સમજવા લાગ્યા છો. બાપે સમજાવ્યું હતું કે હોળી ઉપર કોકી બનાવે છે તો કોકી બધી બળી જાય છે, દોરો નથી બળતો. આત્મા ક્યારેય વિનાશ નથી થતી. આના ઉપર જ ઉદાહરણ છે. આ કોઈપણ મનુષ્ય માત્રને ખબર નથી કે આત્મા અવિનાશી છે. તેઓ તો કહી દે છે આત્મા નિર્લેપ છે. બાપ કહે છે - ના, આત્મા જ સારા કે ખરાબ કર્મ કરે છે, આ શરીર દ્વારા. એક શરીર છોડીને ફરી બીજું લે છે અને કર્મ ભોગવે છે, તો તે હિસાબ-કિતાબ લઈ આવે છે ને. એટલે આસુરી દુનિયામાં મનુષ્ય અપાર દુઃખ ભોગવે છે. આયુષ્ય પણ ઓછું હોય છે પરંતુ મનુષ્ય આ દુઃખને પણ સુખ સમજી બેસે છે. તમે બાળકો કેટલું કહો છો નિર્વિકારી બનો છતાં પણ કહે છે વિષ વગર અમે રહી નથી શકતા કારણકે શૂદ્ર સંપ્રદાય છે ને. ક્ષુદ્ર બુદ્ધિ છે. તમે બન્યા છો બ્રાહ્મણ ચોટી. ચોટી તો સૌથી ઊંચી છે. દેવતાઓથી પણ ઊંચ છે. તમે આ સમયે દેવતાઓથી પણ ઊંચા છો કારણકે બાપની સાથે છો. બાપ આ સમયે તમને ભણાવે છે. બાપ વફાદાર સેવક બન્યા છે ને. બાપ બાળકોના વફાદાર સેવક હોય છે ને. બાળકોને જન્મ આપી, સંભાળીને, ભણાવીને પછી મોટા કરી જ્યારે બુદ્ધ થાય છે તો આખી મિલકત બાળકોને આપીને પોતે ગુરુ કરીને કિનારે જઈને બેસે છે. વાનપ્રસ્થી બની જાય છે. મુક્તિધામ જવા માટે ગુરુ કરે છે. પરંતુ તેઓ મુક્તિધામમાં તો જઈ ન શકે. તો મા-બાપ બાળકોની સંભાળ કરે છે. સમજો મા બીમાર પડે છે, બાળકો છી કરી દે છે તો બાપને ઉઠાવવી પડે છે ને. તો મા-બાપ બાળકોના સેવક થયા ને. આખી મિલકત બાળકોને આપી દે છે. બેહદ ના બાપ પણ કહે છે હું જ્યારે આવું છું તો કોઈ નાના બાળકોની પાસે નથી આવતો. તમે તો મોટા છો ને. તમને બેસીને શિક્ષણ આપે છે. તમે શિવબાબા નાં બાળકો બનો છો તો બી.કે. કહેવાઓ છો. એની પહેલા શૂદ્રકુમાર-

કુમારી હતા, વૈશ્યાલય માં હતા. હવે તમે વૈશ્યાલય માં રહેવાવાળા નથી. અહીં કોઈ વિકારી રહી ન શકે. હુકમ નથી. તમે છો બી.કે. આ સ્થાન છે જ બી.કે. ને રહેવા માટે. કોઈ-કોઈ બહુ અનાડી બાળકો છે જે આ સમજતા નથી કે શૂદ્ર કહેવાય છે પતિત વિકારમાં જવાવાળા ને, તેઓને અહીં રહેવાનો હુકમ નથી, આવી ન શકે. ઇન્દ્ર સભા ની વાત છે ને. ઇન્દ્ર સભા તો આ છે, જ્યાં જ્ઞાન વર્ષા થાય છે. કોઈ બી.કે. એ અપવિત્રને છુપાવીને સભામાં બેસાડ્યા તો બંને ને શ્રાપ મળી જાય છે કે પથ્થર બની જાયો. સાયું-સાયું આ ઇન્દ્રપ્રસ્થ છે ને. આ કોઈ શૂદ્ર કુમાર-કુમારી નો સત્સંગ નથી. પવિત્ર હોય છે દેવતાઓ, પતિત હોય છે શૂદ્ર. પતિતો ને બાપ આવીને પાવન દેવતા બનાવે છે. હવે તમે પતિતથી પાવન બની રહ્યા છો. તો આ થઈ ગઈ ઇન્દ્રસભા. જો વગર પૂછે કોઈ વિકારી ને લઈ આવે છે તો બહુ જ સજા મળી જાય છે. પથ્થર બુદ્ધિ બની જાય છે. અહીં પારસ બુદ્ધિ બની રહ્યા છો ને. તો તેમને જે લઈ આવે છે, તેમણે પણ શ્રાપ મળી જાય છે. તમે વિકારીઓને છુપાવીને શા માટે લઈ આવ્યા? ઇન્દ્ર (બાપ) થી પૂછ્યું પણ નહીં. તો કેટલી સજા મળે છે. આ છે ગુપ્ત વાતો. હવે તમે દેવતા બની રહ્યા છો. બહુ જ કડક કાયદા છે. અવસ્થા જ પડી જાય છે. એકદમ પથ્થર બુદ્ધિ બની પડે છે. છે પણ પથ્થર બુદ્ધિ. પારસ બુદ્ધિ બનવાનો પુરુષાર્થ જ નથી કરતા. આ ગુપ્ત વાતો છે જે તમે બાળકો જ સમજી શકો છો. અહીં બી.કે. રહે છે, તેઓને દેવતા અર્થાત પથ્થરબુદ્ધિથી પારસબુદ્ધિ બાપ બનાવી રહ્યા છે.

બાપ મીઠા-મીઠા બાળકો ને સમજાવે છે - કોઈ પણ કાયદો ન તોડો. નહીં તો તેમને ૫ ભૂત પકડી લેશે. કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, અહંકાર - આ પાંચ મોટા-મોટા ભૂત છે, અડધા કલ્પના. તમે અહીંયા ભૂતોને ભગાવવા આવ્યા છો. આત્મા જે શુદ્ધ, પવિત્ર હતી, તે અપવિત્ર, અશુદ્ધ, દુઃખી, રોગી બની ગઈ છે. આ દુનિયામાં અથાહ દુઃખ છે. બાપ આવીને જ્ઞાન વર્ષા કરે છે. આપ બાળકો દ્વારા જ કરે છે. તમારા માટે સ્વર્ગ રચે છે. તમે જે યોગબળથી દેવતા બનો છો. બાપ સ્વયં નથી બનતા. બાપ તો છે સેવક. શિક્ષક પણ વિદ્યાર્થી ના સેવક હોય છે. સેવા કરી ભણાવે છે. શિક્ષક કહે છે અમે તમારા બહુ જ વફાદાર સેવક છીએ. કોઈને વકીલ, એન્જિનિયર, વગેરે બનાવે છે તો સેવક થયા ને. તેમ જ ગુરુ લોકો પણ રસ્તો બતાવે છે. સેવક બની મુક્તિધામમાં લઈ જવાની સેવા કરે છે. પરંતુ આજકાલ તો ગુરુ કોઈ લઈ નથી જઈ શકતા કારણ કે તેઓ પણ પતિત છે. એક જ સદ્ગુરુ સદા પવિત્ર છે, બાકી ગુરુ લોકો પણ બધા પતિત છે. આ દુનિયા જ આખી પતિત છે. પાવન દુનિયા કહેવાય છે સતયુગને, પતિત દુનિયા કહેવાય છે કળયુગને. સતયુગને જ પૂરું સ્વર્ગ કહેશું. ત્રેતામાં બે કળા ઓછી થઈ જાય છે. આ વાતો આપ બાળકો જ સમજી અને ધારણ કરો છો. દુનિયાના મનુષ્ય તો કાંઈ નથી જાણતા. એવું પણ નથી, આખી દુનિયા સ્વર્ગમાં જશે. જે કલ્પ પહેલા હતા, તે ભારતવાસી ફરી આવશે અને સતયુગ-ત્રેતા માં દેવતા બનશે. તેઓ ફરી દ્વાપરથી પોતાને હિન્દુ કહેશે. આમ તો હિન્દુ ધર્મમાં હજી સુધી પણ જે આત્મા ઉપરથી ઉતરે છે, તેઓ પણ પોતાને હિન્દુ કહે છે પરંતુ તે તો દેવતા નહીં બનશે અને ન સ્વર્ગમાં આવશે. તેઓ ફરી પણ દ્વાપરના પછી પોતાના સમય પર ઉતરશે અને પોતાને હિન્દુ કહેશે. દેવતા તો તમે જ બનો છો, જેમનો આદિથી અંત સુધી પાર્ટ છે. આ ડ્રામા મોટી યુક્તિ છે. ઘણાંની બુદ્ધિમાં નથી બેસતું તો ઉચ્ચ પદ પણ નથી પામી શકતા.

આ છે સત્યનારાયણની કથા. તેઓ તો જુઠ્ઠી કથા સંભળાવે છે, તેનાથી કોઈ લક્ષ્મી કે નારાયણ બનાય થોડી છે. અહીં તમે પ્રેક્ટીકલ માં બનો છો, કળયુગમાં છે જ બધું જૂઠું. જૂઠી માયા.. રાવણનું રાજ્ય છે જ જૂઠું. સયમંડ બાપ બનાવે છે. આ પણ તમે બ્રાહ્મણ બાળકો જાણો છો, એ પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર કારણકે ભણાતર છે, કોઈ બહુ થોડું ભણે છે તો નાપાસ થઈ જાય છે. આ તો એક જ વાર ભણવાનું થઈ શકે છે. પછી તો ભણવું મુશ્કેલ થઈ જશે. શરૂઆતમાં જે ભણીને શરીર છોડીને ગયા છે તો સંસ્કાર તે લઈને ગયા છે. પાછા આવીને ભણતા હશે. નામ-રૂપ તો બદલાઈ જાય છે. આત્માને જ પૂરો ૮૪ નો પાર્ટ મળેલો છે, જે ભિન્ન-ભિન્ન નામ, રૂપ, દેશ, કાળ માં પાર્ટ ભજવે છે. આટલી નાની આત્મા એને કેટલું મોટું શરીર મળે છે. આત્મા તો બધામાં હોય છે ને. આટલી નાની આત્મા આટલા નાના મચ્છર માં પણ છે. આ બધી બહુ જ સૂક્ષ્મ સમજવાની વાતો છે. જે બાળકો આ સારી રીતે સમજે છે તે જ માળા નાં દાણા બને છે. બાકી તો જઈને પાઈ પૈસાનું પદ પામશે. હમણાં તમારો આ ફૂલો નો બગીચો બની રહ્યો છે. પહેલા તમે કાંટા હતા. બાપ કહે છે કામ વિકારનો કાંટો બહુ જ ખરાબ છે. આ આદિ-મધ્ય અને અંત દુઃખ આપે છે. દુઃખનું મૂળ કારણ જ છે કામ. કામને જીતવાથી જ જગતજીત બનશે, એમાં જ ઘણા બધા ને મુશ્કેલીઓ અનુભવ થાય છે. બહુ જ મુશ્કેલ થી પવિત્ર બને છે. જે કલ્પ પહેલા બન્યા હતા તે જ બનશે. સમજી શકાય છે કોણ પુરુષાર્થ કરી ઊંચા માં ઊંચાં દેવતા બનશે. નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બને છે ને. નવી દુનિયામાં સ્ત્રી-પુરુષ બંને પાવન હતા. હવે પતિત છે. પાવન હતા તો સતોપ્રધાન હતા. હમણાં તમો પ્રધાન બની

ગયા છે. અહીંયા બંને જણે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ જ્ઞાન સંન્યાસી આપી નથી શકતા. તે ધર્મ જ અલગ છે, નિવૃત્તિ માર્ગ નો. અહીં ભગવાન તો સ્ત્રી-પુરુષ બંનેને ભણાવે છે. બંનેને કહે છે હવે શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનીને ફરી લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું છે. બધા તો નહીં બનશે. લક્ષ્મી-નારાયણ ની પણ રાજધાની હોય છે. એમણે રાજ્ય કેવી રીતે લીધું - આ કોઈ નથી જાણતું. સતયુગમાં આમનું રાજ્ય હતું, એ પણ સમજે છે પરંતુ સતયુગને પાછા લાખો વર્ષ કહી દીધા છે તો આ અજ્ઞાનતા થઈ ને. બાપ કહે છે આ છે જ કાંટા નું જંગલ. તે છે ફૂલોનો બગીચો. અહીં આવ્યાની પહેલા તમે અસુર હતા. હવે તમે અસુર થી દેવતા બની રહ્યા છો. કોણ બનાવે છે? બેહદ ના બાપ. દેવતાઓનું રાજ્ય હતું તો બીજું કોઈ હતું નહીં. આ પણ તમે સમજો છો. જે નથી સમજી શકતા, એમને જ પતિત કહેવાય છે. આ છે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ ની સભા. જો કોઈ શૈતાનીનું કાર્ય કરે છે તો પોતાને શ્રાપિત કરી દે છે. પથ્થર બુદ્ધિ બની જાય છે. સોનાની બુદ્ધિ નર થી નારાયણ બનવા વાળા તો છે નહીં - પૂફ મળી જાય છે. થર્ક ગ્રેડ દાસ-દાસીઓ જઈને બનશે. હમણાં પણ રાજાઓની પાસે દાસ-દાસીઓ છે. આપણ ગાયન છે - કિનકી દબી રહેગી ધૂલ મેં.. આગના ગોળા પણ આવશે તો ઝેર નાં ગોળા પણ આવશે. મોત તો આવવાની છે જરૂર. એવી-એવી ચીજો તૈયાર કરી રહ્યા છે જે કોઈ મનુષ્ય ની કે હથિયારો વગેરે ની દરકાર જ નહીં રહેશે. ત્યાંથી બેઠા-બેઠા એવી રીતે બોમ્બ છોડશે, એની હવા એવી ફેલાશે જે ઝટ ખલાસ કરી દેશે. આટલા કરોડો મનુષ્યનો વિનાશ થવાનો છે, નાની વાત છે કે! સતયુગ માં કેટલા થોડા હોય છે. બાકી બધા ચાલ્યા જશે શાંતિધામ, જ્યાં આપણે આત્માઓ રહીએ છીએ. સુખધામ માં છે સ્વર્ગ, દુઃખધામમાં છે આ નર્ક. આ ચક્ર ફરતું રહે છે. પતિત બની જવાથી દુઃખધામ બની જાય છે ફરી બાપ સુખધામ માં લઈ જાય છે. પરમપિતા પરમાત્મા હમણાં સર્વ ની સદ્ગતિ કરી રહ્યા છે તો ખુશી હોવી જોઈએ ને. મનુષ્ય ડરે છે, એ નથી સમજતા મોતથી જ ગતિ- સદ્ગતિ થવાની છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-ધ્યાન અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) ફૂલોના બગીચામાં ચાલવા માટે અંદર જે કામ-કોધના કાંટા છે, એને નીકાળી દેવાના છે. એવું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું જેનાથી શ્રાપ મળી જાય.
- 2) સચખંડના માલિક બનવા માટે સત્યનારાયણ ની સત્ય કથા સાંભળવી અને સંભળાવવાની છે. આ જુઠ ખંડથી કિનારો કરી લેવાનો છે.

વરદાન :- સ્વ-દર્શન ચક્ર દ્વારા માયાના બધા ચક્રોને સમાપ્ત કરવા વાળા માયાજીત ભવ:

સ્વયં, સ્વયંને જાણવું અર્થાત સ્વ નું દર્શન થવું અને ચક્રનું જ્ઞાન જાણવું અર્થાત સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવું. જ્યારે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો તો અનેક માયાના ચક્ર સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જાય છે. દેહભાન નું ચક્ર, સંબંધ નું ચક્ર, સમસ્યાઓ નું ચક્ર... માયા નાં અનેક ચક્ર છે. ૬૩ જન્મ આ અનેક ચક્રોમાં ફસાતા રહ્યા, હવે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાથી માયાજીત બની ગયા. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવું અર્થાત જ્ઞાન યોગની પાંખો થી ઉડતી કળામાં જવું.

સ્લોગન :- વિદેહી સ્થિતિમાં રહો તો પરિસ્થિતિઓ સહજ પાર થઈ જશે.

“મીઠા બાળકો- તમે જેટલો સમય બાપની યાદમાં રહેશો તેટલો સમય કમાણી જ કમાણી છે, યાદથી જ તમે બાપના સમીપ આવતાં જશો”

પ્રશ્ન :- જે બાળકો યાદમાં નથી રહી સકતા, એમને કઈ વાત માં લજ્જા આવે છે?

ઉત્તર :- પોતાનો ચાર્ટ રાખવામાં એમને લજ્જા આવે. સમજે છે સાચું લખશું તો બાબા શું કહેશે. પરંતુ બાળકોનું કલ્યાણ એમાં જ છે કે સાચો-સાચો ચાર્ટ લખતા રહો. ચાર્ટ લખવામાં બહુ જ ફાયદો છે. બાબા કહે છે - બાળકો, એમાં લજ્જા નહીં કરો.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાપ બેસી બાળકોને સમજાવે છે. હવે આપ બાળકો ૧૫ મિનિટ પહેલા આવીને અહિયાં બાપની યાદમાં બેસો છો. હવે અહિયાં બીજુ તો કોઈ કામ છે નહીં. બાપની યાદ માં જ આવીને બેસો છો. ભક્તિ માર્ગમાં તો બાપનો પરિચય છે નહીં. અહિયાં બાપનો પરિચય મળ્યો છે અને બાપ કહે છે મામેક્રમ યાદ કરો. હું તો બધાં બાળકો નો બાપ છું. બાપને યાદ કરવાથી વારસો તો આપોઆપ યાદ આવવો જોઈએ. નાના બાળક તો નથી ને. ભલે લખો છો અમે ૫ મહિના કે ૨ મહિનાના છીએ પરંતુ તમારી કર્મેન્દ્રિયો તો મોટી છે. તો રુહાની બાપ સમજાવે છે, અહિયાં બાપ અને વારસા ની યાદમાં બેસવાનું છે. જાણો છો કે આપણે નર થી નારાયણ બનવાનાં પુરુષાર્થમાં તત્પર છીએ અથવા સ્વર્ગમાં જવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છીએ. તો આ બાળકોએ નોંધ કરવી જોઈએ - અમે અહીં બેઠા-બેઠા કેટલો સમય યાદ કર્યા? લખવાથી બાપ સમજી જશે. એવું નથી કે બાપને ખબર પડે છે - દરેક કેટલો સમય યાદમાં રહે છે? તે તો દરેક પોતાનો ચાર્ટથી સમજી શકે છે - બાપની યાદ હતી કે બુદ્ધિ કયાય બીજી તરફ ચાલી ગઈ? એ પણ બુદ્ધિમાં છે હવે બાબા આવશે તો આ પણ યાદ થઈ ને. કેટલો સમય યાદ કર્યા, એ ચાર્ટમાં સાચું લખશે. જુદું લખવાથી તો વધારે જ સો ગુણા પાપ ચઢશે, વધારે જ નુકસાન થઈ જશે એટલે સાચું લખવાનું છે - જેટલું યાદ કરશો એટલા વિકર્મ વિનાશ થશે. અને એ પણ જાણો છો આપણે નજદીક આવતા જઈએ છે. અંતમાં જ્યારે યાદ પૂરી થઈ થશે તો આપણે ફરી બાબાની પાસે જતા રહેશું. પછી કોઈ તો ઝટ નવી દુનિયામાં આવીને પાર્ટ ભજવશે, કોઈ ત્યાં જ બેઠા રહેશે. ત્યાં કોઈ સંકલ્પ તો આવશે નહીં. એ છે જ મુક્તિધામ, દુઃખ-સુખથી ન્યારું. સુખધામમાં જવા માટે હવે તમે પુરુષાર્થ કરો છો. જેટલું તમે યાદ કરશો એટલા વિકર્મ વિનાશ થશે. યાદનો ચાર્ટ રાખવાથી જ્ઞાનની ધારણા પણ સારી થશે. ચાર્ટ રાખવામાં તો ફાયદો જ છે. બાબા જાણે છે યાદમાં ન રહેવાને કારણે લખવામાં લજ્જા આવે છે. બાબા શું કહેશે, મુરલીમાં સંભળાવી દેશે. બાપ કહે છે એમાં લજ્જાની શું વાત છે. દિલમાં દરેક સમજી શકે છે - આપણે યાદ કરીએ છીએ કે નહીં? કલ્યાણકારી બાપ તો સમજાવે છે, નોંધ કરશો તો કલ્યાણ થશે. જ્યાં સુધી બાબા આવે, એટલો સમય જે બેઠા એમાં યાદ નો ચાર્ટ કેટલો રહ્યો? ફર્ક જોવો જોઈએ. પ્રિય ચીજને તો બહુ જ યાદ કરાય છે. કુમાર-કુમારીની સગાઈ થાય છે તો દિલમાં એક-બે ની યાદ બેસી જાય છે. પછી લગ્ન થવાથી પાક્કી થઈ જાય છે. વગર જોઈ સમજી જાય છે - અમારી સગાઈ થઈ છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો કે શિવબાબા આપણા બેહદના બાપ છે. ભલે જોયા નથી પરંતુ બુદ્ધિથી સમજી શકો છો, એ બાપ જો નામ-રૂપથી ન્યારા છે તો પછી પૂજા કોની કરો છો? યાદ કેમ કરો છો? નામ-રૂપથી ન્યારી બેઅંત તો કોઈ વસ્તુ હોતી નથી. જરૂર વસ્તુ જોયા પછી ત્યારે વર્ણન થાય છે. આકાશને પણ જોવો છો ને. બેઅંત કહી ન શકાય. ભક્તિમાર્ગમાં ભગવાનને યાદ કરો છો - ‘હે ભગવાન’ તો બેઅંત થોડી કહેશું. ‘હે ભગવાન’ કહેવાથી ઝટ એમની યાદ આવે છે તો જરૂર કોઈ વસ્તુ છે. આત્માને પણ ઓળખી શકાય છે, જોઈ નથી શકતા.

બધી આત્માઓનો એક જ બાપ હોય છે, એમને પણ જાણી શકાય છે. આપ બાળકો જાણો છો - બાપ આવીને ભણાવે પણ છે. પહેલા એ ખબર ન હતી કે ભણાવે પણ છે. કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. કૃષ્ણને તો આ આંખો થી જોવામાં આવે છે. એમના માટે તો બેઅંત, નામ-રૂપથી ન્યારા કહી ન શકીએ. કૃષ્ણ તો ક્યારેય કહેશે નહીં - મામેક્રમ યાદ કરો. એ તો સન્મુખ છે. તેમને બાબા પણ નહીં કહેશું. માતાઓ તો કૃષ્ણને બાળક સમજી ખોળામાં બેસાડે છે. જન્માષ્ટમી પર નાના કૃષ્ણને હિંડોળશે. શું સદેવ નાનો જ છે! પછી રાસ વિલાસ પણ કરે છે. તો જરૂર થોડા મોટા થયા પછી એનાથી મોટા થયા અથવા શું થયું, ક્યાં ગયા, કોઈને પણ ખબર નથી. સદેવ નાનું શરીર તો નહીં હશે ને. કંઈ પણ વિચાર કરતા નથી. આ પૂજા વગેરેનો રીવાજ ચાલ્યો આવે છે. જ્ઞાન તો કોઈનામાં છે નહીં. દેખાડે છે કૃષ્ણએ કંસપુરીમાં જન્મ લીધો. હવે કંસપુરીની તો વાત જ નથી. કોઈનો પણ વિચાર નથી ચાલતો. ભક્ત લોકો તો કહેશે કે કૃષ્ણ હાજરા હજૂર છે પછી તેમને સ્નાન પણ કરાવે છે, ખવડાવે પણ છે. હવે એ ખાતા તો નથી. રાખે છે મૂર્તિના સામે અને પોતે

ખાઈ લે છે. આ પણ ભક્તિમાર્ગ થયો ને. શ્રીનાથજી પર કેટલો ભોગ લગાડે છે, તે તો ખાતા નથી, પોતે ખાઈ જાય છે. દેવીઓની પૂજામાં પણ એમ જ કરે છે. પોતે જ દેવીઓ બનાવે છે, એમની પૂજા વગેરે કરી પછી ડૂબાડી દે છે. ઘરેણા વગેરે ઉતારી ડુબાડે છે પછી ત્યાં તો ઘણાં હોય છે, જેના જે હાથમાં આવ્યું તે ઉઠાવી લે છે. દેવીઓની જ વધારે પૂજા થાય છે. લક્ષ્મી અને દુર્ગા બંનેની મૂર્તિઓ બનાવે છે. મોટી મમ્મા પણ અહીં બેસી છે ને, જેને બ્રહ્મપુત્રા પણ કહે છે. સમજશે ને કે આ જન્મ અને ભવિષ્યના રૂપની પૂજા કરી રહ્યા છે. કેટલો વન્ડરફુલ ડ્રામા છે. આવી-આવી વાતો શાસ્ત્રમાં આવી ન શકે. આ છે પ્રેક્ટીકલ એક્ટિવિટી (વાસ્તવિક વાતો). આપ બાળકોને હવે જ્ઞાન છે. સમજો છો સૌથી વધારે ચિત્ર બનાવ્યા છે આત્મઓનાં. જ્યારે રુદ્ર યજ્ઞ રચે છે ત્યારે લાખો સાલિગ્રામ બનાવે છે. દેવીઓના ક્યારેય લાખો ચિત્ર નહીં બનાવશે. તે તો જેટલા પૂજારી હશે, એટલી દેવીઓ બનાવતા હશે. એ તો એક જ સમય પર લાખો સાલિગ્રામ બનાવે છે. એમનો કોઈ નક્કી દિવસ નથી હોતો. કોઈ મુહૂર્ત વગેરે નથી હોતા. જેમ દેવીઓની પૂજા નક્કી કરેલ સમય પર થાય છે. શેઠ લોકોને તો જ્યારે વિચાર આવશે કે રુદ્ર કે સાલિગ્રામ રચીએ તો બ્રાહ્મણ બોલાવશે. રુદ્ર કહેવાય છે એક બાપને પછી એમની સાથે અસંખ્ય સાલિગ્રામ બનાવે છે. એ શેઠ લોકો કહે છે આટલા સાલિગ્રામ બનાવો. એમની તિથિ-તારીખ કોઈ મુક્કર નથી હોતી. એવું પણ નથી કે શિવ જયંતી પર જ રુદ્ર પૂજા કરે છે. ના, વધારે કરીને શુભ દિવસ બૃહસ્પતિ (ગુરુવાર) નો જ રાખે છે. દિવાળીમાં લક્ષ્મીનું ચિત્ર થાળીમાં રાખી તેની પૂજા કરે છે. પછી રાખી દે છે. તે છે મહાલક્ષ્મી, યુગલ છે ને. મનુષ્ય આ વાતોને જાણતા નથી. લક્ષ્મીને પૈસા ક્યાંથી મળશે? યુગલ તો જોઈએ ને. તો આ (લક્ષ્મી-નારાયણ) યુગલ છે. નામ પછી મહાલક્ષ્મી રાખી દે છે. દેવીઓ ક્યારે હતી, મહાલક્ષ્મી ક્યારે થઈ ને ગઈ? આ બધી વાતો મનુષ્ય નથી જાણતા. તમને હવે બાપ બેસી સમજાવે છે. તમારામાં પણ બધાંને એક રસ ધારણા નથી હોતી. બાબા આટલું બધું સમજાવ્યા પછી પણ કહે શિવબાબા યાદ છે? વારસો યાદ છે? મૂળ વાત છે આ. ભક્તિમાર્ગમાં કેટલા પૈસા વેસ્ટ કરે છે. અહીંયા તમારી પાઈ પણ વેસ્ટ નથી થતી. તમે સર્વિસ કરો છો સોલ્વેન્ટ બનવા માટે. ભક્તિમાર્ગમાં તો બહુ જ પૈસા ખર્ચ કરે છે, ઇન્સોલ્વેન્ટ બની ગયા છે. બધું માટીમાં ભળી જાય છે. કેટલો ફક્ છે! આ સમયે જ કંઈ કરે છે એ ઈશ્વરીય સર્વિસમાં શિવબાબાને આપે છે. શિવબાબા તો ખાતા નથી, ખાઓ તમે છો. તમે બ્રાહ્મણ વચમાં ટ્રસ્ટી છો. બ્રહ્માને નથી આપતાં. તમે શિવબાબાને આપો છો. કહે છે - બાબા, તમારી માટે ઘોતી-કમીઝ લાવ્યા છે. બાબા કહે છે - આમને દેવાથી તમારું કંઈ પણ જમા નથી થતું. જમા ત્યારે થાય છે જ્યારે તમે શિવબાબાને યાદ કરી એમને આપો છો. પછી એ તો સમજો છો બ્રાહ્મણ શિવબાબાનાં ખજાનાથી ઉછરે છે. બાબાને પૂછવાની આવશ્યકતા નથી કે શું મોકલું? આ તો લેશે નહીં. તમારું જમા જ નહીં થાય, જો બ્રહ્માને યાદ કર્યા તો. બ્રહ્માએ તો લેવાનું છે શિવબાબાનાં ખજાનાથી. તો શિવબાબા જ યાદ આવશે. તમારી ચીજ કેમ લે. બી.કે. ને આપવું પણ ખોટું છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે તમે કોઈ થી પણ ચીજ લઈ પહેરશો તો એમની યાદ આવતી રહેશે. કોઈ હલકી ચીજ છે તો એની વાત નથી. સારી ચીજ તો વધારે જ યાદ અપાવશે - ફલાણાએ આપી છે. એમનું કંઈ જમાં તો થતું નથી. તો ખોટ ગયી ને. શિવબાબા કહે છે મામેકમ યાદ કરો. મને કપડાં વગેરેની આવશ્યકતા નથી. કપડા વગેરે બાળકોને જોઈએ. તેઓ શિવબાબાનાં ખજાનાંથી પહેરશે. મને તો પોતાનું શરીર છે નહીં. આ તો શિવબાબા નાં ખજાનાથી લેવાનાં હકદાર છે. રાજાઈના પણ હકદાર છે. બાપના ઘરમાં જ બાળકો ખાવ-પીવે છે ને. તમે પણ સર્વિસ કરી, કમાણી કરતા રહો છો. જેટલી સર્વિસ વધારે એટલી વધારે કમાણી થશે. ખાશે, પીશે શિવબાબા ના ભંડારાથી. એમને નહીં દેશો તો જમા જ નહીં થશે. શિવબાબાને જ આપવાનું હોય છે. બાબા, તમારાથી ભવિષ્ય ૨૧ જન્મ માટે પદ્માપદ્મપતિ બનીશું. પૈસા તો ખતમ થઈ જશે એટલે સમર્થને આપણે આપી દઈએ છીએ. બાપ સમર્થ છે ને. ૨૧ જન્મો માટે તેઓ આપે છે. ઇનડાયરેક્ટ પણ ઈશ્વર અર્થ આપે છે. ઇનડાયરેક્ટમાં એટલા સમર્થ નથી. હવે તો બહુ જ સમર્થ છે કારણકે સન્મુખ છે. વર્લ્ડ ઓલમાઈટી ઓથોરીટી આ સમય માટે છે.

ઈશ્વર અર્થ કંઈ દાન-પુણ્ય કરે છે તો અલ્પકાલ માટે કંઈક મળી જાય છે. અહિયાં તો બાપ તમને સમજાવે છે - હું સન્મુખ છું. હું જ આપવા વાળો છું. આમણે પણ શિવબાબાને બધું આપી આખા વિશ્વની બાદશાહી લઈ લીધી ને. આ પણ જાણો છો - આ વ્યક્તનો જ અવ્યક્ત રૂપમાં સાક્ષાત્કાર થાય છે. આમનામાં શિવબાબા આવીને બાળકોથી વાત કરે છે. ક્યારે પણ એ ખ્યાલ ન કરવો જોઈએ - આપણે મનુષ્યથી લઈએ. બોલો, શિવબાબાનાં ભંડારામાં મોકલી દો, તેમને દેવાથી તો કંઈ નહીં મળે, વધુ જ ખોટ (ઘાટો) પડી જશે. ગરીબ હશે, ૩-૪ રૂપિયાની કોઈ ચીજ તમને આપશે. એનાથી તો શિવબાબાના ભંડારામાં નાખશે તો પદમ થઈ જશે. પોતાને નુકસાન (ઘાટા) માં થોડી નાખવાના છે. પૂજા વધારે કરીને દેવીઓની જ થાય છે કારણકે તમે દેવીયો જ ખાસ નિમિત્ત બનો છો જ્ઞાન

આપવામાં. ભલે ગોપ પણ સમજાવે છે પરંતુ વધારે કરીને તો માતાઓ જ બ્રાહ્મણી બની રસ્તો બતાવે છે એટલે દેવીઓના નામ વધારે છે. દેવીઓની બહુ જ પૂજા થાય છે. આ પણ આપ બાળકો સમજો છો અડધો કલ્પ આપણે પૂજ્ય હતા. પહેલા હતા સંપૂર્ણ પૂજ્ય, પછી થોડાંક ઓછા પૂજ્ય કારણકે બે કળા ઓછી થઈ જાય છે. રામની ડિનાયસ્ટી (વંશજ) કહેશું ત્રેતામાં. તેઓ તો લાખો વર્ષની વાત કહી દે છે, તો તેનો કોઈ હિસાબ નથી થઈ શકતો. ભક્તિમાર્ગ વાળાની બુદ્ધિમાં અને તમારી બુદ્ધિમાં કેટલો રાત-દિવસનો ફરક છે. તમે છો ઈશ્વરીય બુદ્ધિ, એ છે રાવણની બુદ્ધિ. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે આ આખું ચક્ર જ ૫ હજાર વર્ષનું છે, જે ફરતું રહે છે. જે રાતમાં છે તેઓ કહે છે લાખો વર્ષ, જે દિવસમાં છે તેઓ કહે છે ૫ હજાર વર્ષ. અડધાકલ્પ ભક્તિમાર્ગમાં તમે અસત્ય વાતો સાંભળી છે. સતયુગમાં એવી વાતો હોતી જ નથી. ત્યાં તો વારસો મળે છે. હવે તમને ડાયરેક્ટ મત મળે છે. શ્રીમદ્ ભગવત ગીતા છે ને. બીજા કોઈ શાસ્ત્ર પર શ્રીમદ્ નામ છે નહીં. દર ૫ હજાર વર્ષ બાદ આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ, ગીતાનો યુગ આવે છે. લાખો વર્ષની તો વાત હોઈ ન શકે. ક્યારેય પણ કોઈ આવે તો લઈ જાઓ સંગમ પર. બેહદનાં બાપએ રચયિતા અર્થાત સ્વયંનો અને રચનાનો આખો પરિચય આપ્યો છે. છતાં પણ કહે છે – અચ્છા, બાપને યાદ કરો, બીજી કોઈ ધારણા નથી કરી સકતા તો સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો. પવિત્ર તો બનવાનું જ છે. બાપથી વારસો લો છો તો દેવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) ૨૧ જન્મો માટે પદ્મોની કમાણી જમા કરવા માટે ડાયરેક્ટ ઈશ્વરીય સેવામાં બધું સફળ કરવાનું છે. ટ્રસ્ટી બની શિવબાબાનાં નામ પર સેવા કરવાની છે.
- 2) યાદમાં જેટલો સમય બેસો, એટલો સમય બુદ્ધિ કયાં-કયાં ગઈ - આ તપાસ કરવાની છે. પોતાનો સાચો-સાચો પોતામેલ રાખવાનો છે. નર થી નારાયણ બનવા માટે બાપ અને વારસા ની યાદ માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- અવિનાશી પ્રાપ્તિઓની સ્મૃતિ થી પોતાના શ્રેષ્ઠ ભાગ્યની ખુશીમાં રહેવાવાળા ઇચ્છા માત્રમ અવિદ્યા ભવ:

જેમનો બાપ જ ભાગ્યવિદ્યાતા છે એમનું ભાગ્ય કેવું હશે! સદા એ જ ખુશી રહે કે ભાગ્ય તો અમારો જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે. "વાહ માતું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય અને ભાગ્ય વિદ્યાતા બાપ" આ જ ગીત ગાઈ ખુશીમાં ઉડતા રહો. આવો અવિનાશી ખજાનો મળ્યો છે જે એક જન્મ સાથે રહેશે, કોઈ છીનવી નહિ શકે, લુટી નહી શકે. કેટલું મોટું ભાગ્ય છે જેમાં કોઈ ઇચ્છા નહીં, મન ની ખુશી મળી ગઈ તો બધી પ્રાપ્તિઓ થઈ ગઈ. કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ છે જ નહિ એટલે ઇચ્છા માત્રમ અવિદ્યા બની ગયા.

સ્લોગન :- વિકર્મ કરવાનો સમય વીતી ગયો, હવે વ્યર્થ સંકલ્પ, બોલ પણ બહુ જ દગો આપે છે.

“મીઠા બાળકો - બેહદ ની સ્કોલરશીપ લેવી હોય તો અભ્યાસ કરો - એક બાપના સિવાય બીજું કોઈ પણ યાદ ન આવે”

પ્રશ્ન :- બાપના બન્યા પછી પણ જો ખુશી નથી રહેતી તો તેનું કારણ શું છે?

ઉત્તર :- ૧. બુદ્ધિમાં પૂરું જ્ઞાન નથી રહેતું. ૨. બાપને યથાર્થ રીતે યાદ નથી કરતા. યાદ ન કરવાના કારણે માયા દગો દે છે એટલે ખુશી નથી રહેતી. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં નશો રહે - બાપ અમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, તો સદા ઉલ્લાસ અને ખુશી રહેશે. બાપનો જે વારસો છે - પવિત્રતા, સુખ અને શાંતિ, એમાં ભરપૂર બનો તો ખુશી રહેશે.

ઓમ શાંતિ! ઓમ શાંતિ નો અર્થ તો બાળકોને સારી રીતે ખબર છે - હું આત્મા, આ મારું શરીર. આ સારી રીતે યાદ કરો. ભગવાન એટલે આત્માઓ નાં બાપ આપણને ભણાવે છે. આવું ક્યારેય સાંભળ્યું છે? તેઓ તો સમજે છે કૃષ્ણ ભણાવે છે, પરંતુ તેમનું તો નામ-રૂપ છે ને. આ તો ભણાવવા વાળા છે નિરાકાર બાપ. આત્મા સાંભળે છે અને પરમાત્મા સંભળાવે છે. આ નવી વાત છે ને. વિનાશતો થવાનો જ છે ને. એક છે વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ, બીજી છે વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ. પહેલા તમે પણ કહેતા હતા ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે, પથ્થર-ભિત્તર માં છે. આ બધી વાતોને સારી રીતે સમજવાનું છે. આતો સમજાવ્યું છે આત્મા અવિનાશી છે, શરીર વિનાશી છે. આત્મા ક્યારેય ઘટતી-વધતી નથી. તે છે આટલી નાની આત્મા, આટલી નાની આત્મા જ ૮૪ જન્મ લઈને બધા પાઈ ભજવે છે. આત્મા શરીરને ચલાવે છે. ઊંચેથી ઊંચાં બાપ ભણાવે છે તો જરૂર પદ પણ ઊંચું મળશે ને. આત્મા જ ભણીને પદ પ્રાપ્ત કરે છે. આત્મા કંઈ દેખાતી નથી. ઘણા કોશિશ કરે છે કે જોઈએ આત્મા કેવી રીતે આવે છે, ક્યાંથી નીકળે છે? પરંતુ ખબર નથી પડતી. સમજો કોઈ જોવે તો પણ સમજી નહીં શકશે. આ તો તમે સમજો છો આત્મા જ શરીરમાં નિવાસ કરે છે. આત્મા અલગ છે, જીવ અલગ છે. આત્મા નાની-મોટી નથી થતી. જીવ નાનાથી મોટો થાય છે. આત્મા જ પતિત અને પાવન બને છે. આત્મા જ બાપ ને બોલાવે છે - હું પતિત આત્માઓને પાવન બનાવવા વાળા બાબા આવો. આ પણ સમજાવ્યું છે - દરેક આત્માઓ છે બ્રાઈડઝ (સીતાઓ) અને તે છે રામ. બ્રાઈડઝઝૂમ (રામ) એક છે. તે લોકો પછી બધાને રામ કહી દે છે. હવે રામ બધા માં પ્રવેશ કરે, આ તો થઈ ન શકે. આ બુદ્ધિ માં ઉલટું જ્ઞાન હોવાને કારણે જ નીચે ઉતરતા આવ્યા છે કારણકે બહુજ ઝાનિ કરે છે, પાપ કરે છે, દીક્રમ (બદનામ) કરે છે. બાપ ની અતિશય નિંદા કરી છે. બાળકો ક્યારેય બાપની ઝાનિ કરશે કે? પરંતુ આજકાલ બગડે છે તો બાપ ને પણ ગાળો આપવા લાગે છે. આ તો છે બેહદ ના બાપ. આત્મા જ બેહદના બાપની ઝાનિ કરે છે - બાબા તમે કચ્છ-મચ્છ અવતાર છો. કૃષ્ણની પણ ઝાનિ કરી છે - રાણીઓને ભગાવી, આ કર્યું, માખણ ચોર્યું. હવે માખણ વગેરે ચોરવાની એમને ક્યાં આવશ્યકતા છે. કેટલા તમોપ્રધાન બુદ્ધિ બની પડ્યા છે. બાપ કહે છે હું આવીને તમને પાવન બનાવવાની બહુ જ સહજ યુક્તિ બતાવું છું. બાપ જ પતિત-પાવન સર્વશક્તિમાન ઓથોરિટી છે. જેમ સાધુ-સંત વગેરે જે પણ છે, તેમને શાસ્ત્રોની ઓથોરિટી કહે છે. શંકરાચાર્યને પણ વેદો-શાસ્ત્રો વગેરેની ઓથોરિટી કહેશે, તેમનો કેટલો ભપકો હોય છે. શિવાચાર્ય નો તો કોઈ ભપકો નથી, તેમની સાથે કોઈ પલટન નથી. આ તો બેસીને બધા વેદો-શાસ્ત્રોનો સાર સંભળાવે છે. જો શિવબાબા ભપકો દેખાડે તો પહેલા આમનો (બ્રહ્માનો) પણ ભપકો જોઈએ. પરંતુ નથી. બાપ કહે છે હું તો આપ બાળકોનો સેવક છું. બાપ આમનામાં પ્રવેશ કરી બાળકોને સમજાવે છે કે બાળકો તમે પતિત બન્યા છો. તમે પાવન બની ફરી ૮૪ જન્મોના પછી પતિત બની ગયા છો. આમની જ હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ફરીથી રિપીટ થશે. આમણે જ ૮૪ જન્મ ભોગવ્યા છે. પછી તેમને જ સતોપ્રધાન બનવાની યુક્તિ બતાવે છે. બાપ જ સર્વશક્તિમાન છે. બ્રહ્મા દ્વારા બધા વેદો-શાસ્ત્રોનો સાર સમજાવે છે. ચિત્રોમાં બ્રહ્માને શાસ્ત્ર દેખાડે છે. પરંતુ હકીકતમાં શાસ્ત્રો વગેરેની વાત છે જ નહીં. ન બાબા ની પાસે શાસ્ત્ર છે, ન આમ ની પાસે, ન તમારી પાસે શાસ્ત્ર છે. આ તો તમને નિત્ય નવી-નવી વાતો સંભળાવે છે. આ તો જાણો છો કે બધા ભક્તિમાર્ગના શાસ્ત્ર છે. હું કોઈ શાસ્ત્ર થોડી સંભળાવું છું. હું તો તમને મોઢે સંભળાવું છું. તમને રાજયોગ શીખવાડું છું, જેનું ફરી ભક્તિમાર્ગમાં નામ ગીતા રાખી દીધું છે. મારી પાસે અથવા તમારી પાસે કોઈ ગીતા વગેરે છે કે? આ તો ભણતર છે. ભણવામાં અધ્યાય, શ્લોક વગેરે થોડી હોય છે. હું આપ બાળકોને ભણાવું છું, હૂબહૂ કલ્પ-કલ્પ આમ જ ભણાવતો રહીશ. કેટલી સહજ વાત સમજાવું છું - સ્વયંને આત્મા સમજો. આ શરીર તો માટી થઈ જાય છે. આત્મા અવિનાશી છે, શરીર તો ઘડી-ઘડી બળતું રહે છે. આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે.

બાપ કહે છે હું તો એક જ વાર આવું છું. શિવરાત્રિ મનાવો છો. હકીકતમાં હોવી જોઈએ શિવ જયંતિ. પરંતુ જયંતિ કહેવાથી માતાના ગર્ભથી જન્મ થઈ જાય, એટલે શિવરાત્રિ કહી દે છે. દ્વાપર-કળયુગની રાત્રી માં મને શોધે છે. કહે છે સર્વવ્યાપી છે. તો તમારામાં પણ છે ને, પછી ધક્કા કેમ ખાઓ છો! એકદમ જેમકે દેવતાથી આસુરી સંપ્રદાય નાં બની જાય છે. દેવતાઓ ક્યારે દારૂ પીવે છે કે? તે જ આત્માઓ પછી નીચે ઉતરી છે તો દારૂ વગેરે પીવા લાગી જાય છે. બાપ કહે છે હવે આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે. જૂની દુનિયામાં છે અનેક ધર્મ, નવી દુનિયામાં છે એક ધર્મ. એકથી અનેક ધર્મ થયા છે, ફરી એક જરૂર થવાનો છે. મનુષ્ય તો કહી દે છે કળયુગને હજી ૪૦ હજાર વર્ષ પડ્યા છે, આને કહેવાય છે ઘોર અંધારું. જ્ઞાન સૂર્ય પ્રગટ્યો, અજ્ઞાન અંધેર વિનાશ. મનુષ્યમાં બહુજ અજ્ઞાન છે. બાપ જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન સાગર આવે છે તો તમારું ભક્તિમાર્ગનું અજ્ઞાન સમાપ્ત થઈ જાય છે. તમે બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં પવિત્ર બની જાઓ છો. ખાદ નીકળી જાય છે. આ છે યોગ અગ્નિ. કામ અગ્નિ કાળા બનાવી દે છે. યોગ અગ્નિ અર્થાત શિવબાબા ની યાદ ગોરા બનાવે છે. કૃષ્ણનું નામ પણ રાખ્યું છે - શ્યામ-સુંદર. પરંતુ અર્થ થોડી સમજે છે. બાપ આવીને અર્થ સમજાવે છે. પહેલા-પહેલા સતયુગમાં કેટલા સુંદર છો. આત્મા પવિત્ર સુંદર છે તો શરીર પણ પવિત્ર સુંદર લે છે. ત્યાં કેટલું ધન-સંપત્તિ બધું જ નવું હોય છે. નવી ધરણી પછી જૂની થાય છે. હવે જૂની દુનિયાનો વિનાશ જરૂર થવાનો છે. ખૂબ જ તૈયારીઓ થઈ રહી છે. ભારતવાસી એટલું નથી સમજતા, જેટલું તેઓ સમજે છે કે અમે અમારા કુળનો વિનાશ કરી રહ્યા છીએ. કોઈ પ્રેરક છે. વિજ્ઞાન દ્વારા અમે અમારો જ વિનાશ લાવીએ છીએ. આ પણ સમજે છે કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં પેરેડાઈઝ (વૈકુંઠ) હતું. આ ભગવાન-ભગવતી નું રાજ્ય હતું. ભારત જ પ્રાચીન હતું. આ રાજયોગ થી લક્ષ્મી-નારાયણ આવા બન્યા હતા. તે રાજયોગ ફરીથી બાપ જ શીખવાડી શકે છે. સંન્યાસી શીખવાડી ન શકે. આજકાલ કેટલું ઠગે છે બહાર જઈને કહે છે - અમે ભારતનો પ્રાચીન યોગ શીખવાડીએ છીએ. અને પછી કહે છે ઇંડા ખાઓ, દારૂ વગેરે ભલે પીવો, કંઈપણ કરો. હવે તે કેવી રીતે રાજયોગ શીખવાડી શકશે. મનુષ્યને દેવતા કેવી-રીતે બનાવશે. બાપ સમજાવે છે આત્મા કેટલી ઊંચી છે પછી પુનર્જન્મ લેતા-લેતા સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બની જાય છે. હવે તમે ફરીથી સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યા છો. ત્યાં બીજો કોઈ ધર્મ હોતો જ નથી. હવે બાપ કહે છે નર્કનો વિનાશ તો જરૂર થવાનો છે. અહીંયા સુધી જે આવ્યા છે તે ફરી સ્વર્ગમાં જરૂર જશે. શિવબાબા નું થોડું પણ જ્ઞાન સાંભળ્યું છે તો સ્વર્ગમાં જશે જરૂર. પછી જેટલું ભણશે, બાપ ને યાદ કરશે, એટલું ઉંચ પદ પ્રાપ્ત કરશે. હમણાં વિનાશ કાળ તો બધા માટે છે. વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ જે છે, સિવાય બાપ બીજા કોઈને યાદ નથી કરતા, તે જ ઉંચ પદ પ્રાપ્ત કરે છે. આને કહેવાય છે બેહદની સ્કોલરશીપ, આમાં તો રેસ કરવી જોઈએ. આ છે ઈશ્વરીય લોટરી. એક તો યાદ, બીજું દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે અને રાજા રાણી બનવાનું છે તો પ્રજા પણ બનાવવાની છે. કોઈ બહુ જ પ્રજા બનાવે છે, કોઈ ઓછી. પ્રજા બને છે સેવાથી. મ્યુઝિયમ, પ્રદર્શની વગેરેમાં ઘણી પ્રજા બને છે. આ સમયે તમે ભણી રહ્યા છો પછી સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી ડિનાયસ્ટી (વંશ) માં ચાલ્યા જશો. આ છે આપ બ્રાહ્મણો નો કુળ. બાપ બ્રાહ્મણ કુળ અડોપ્ટ કરી તેમને ભણાવે છે. બાપ કહે છે હું એક કુળ અને બે ડિનાયસ્ટી બનાવું છું. સૂર્યવંશી મહારાજા-મહારાણી, ચંદ્રવંશી રાજા-રાણી. એમને કહેવાય ડબલ સિરતાજ પછી જ્યારે વિકારી રાજાઓ થાય છે તો તેમને લાઇટનો તાજ નથી હોતો. એ ડબલ તાજ વાળાના મંદિર બનાવીને તેમને પૂજે છે. પવિત્ર ની આગળ માથું નમાવે છે. સતયુગમાં આ વાતો હોતી નથી છે. તે છે જ પાવન દુનિયા, ત્યાં પતિત હોતા નથી. તેને કહેવાય છે સુખધામ, નિર્વિકારી દુનિયા. આને કહેવાય છે વિકારી દુનિયા. એક પણ પાવન નથી. સંન્યાસી ધરબાર છોડીને ભાગે છે, રાજાગોપીચંદ નું પણ મિસાલ છે ને. તમે જાણો છો કોઈ પણ મનુષ્ય એક-બીજાને ગતિ-સદ્ગતિ નથી આપી સકતા. સર્વનો સદ્ગતિ દાતા હું જ છું. હું આવીને બધાને પાવન બનાવું છું. એક તો પવિત્ર બની શાંતિધામ ચાલ્યા જશે, અને બીજા પવિત્ર બની સુખધામ માં જશે. આ છે અપવિત્ર દુઃખધામ. સતયુગમાં બીમારી વગેરે કંઈ પણ હોતું નથી. તમે તે સુખધામ નાં માલિક હતા પછી રાવણ રાજ્યમાં દુઃખધામ નાં માલિક બન્યાં છો. બાપ કહે છે કલ્પ-કલ્પ તમે મારી શ્રીમત પર સ્વર્ગ સ્થાપન કરો છો. નવી દુનિયાનું રાજ્ય લો છો. ફરી પતિત નર્કવાસી બનો છો. દેવતાઓ જ ફરી વિકારી બની જાય છે. વામમાર્ગમાં ઉતરે છે.

મીઠા-મીઠા બાળકોને બાપ એ આવીને પરિચય આપ્યો છે કે હું એક જ વાર પુરષોત્તમ સંગમયુગ પર આવું છું. હું યુગે-યુગે તો આવતો જ નથી. કલ્પ ના સંગમયુગે આવું છું, ન કે યુગે-યુગે. કલ્પના સંગમ પર કેમ આવું છું? કારણ કે નરકને સ્વર્ગ બનાવું છું. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આવું છું. ઘણા બાળકો લાખે છે - બાબા, અમને ખુશી નથી રહેતી, ઉલ્લાસ નથી રહેતો. અરે, બાપ તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, આવા બાપને યાદ કરીને તમને ખુશી નથી રહેતી! તમે પૂરું યાદ નથી કરતા ત્યારે ખુશી નથી રહેતી. પતિ

ને યાદ કરતા ખુશી થાય છે, જે પતિત બનાવે છે અને બાપ જે ડબલ સિરતાજ બનાવે છે, તેમને યાદ કરી ખુશી નથી થતી! બાપના બાળકો બન્યા છો તો પણ કહો છો ખુશી નથી! પૂરું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં નથી. યાદ નથી કરતાં એટલે માયા દગો દે છે. બાળકોને કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. કલ્પ-કલ્પ સમજાવે છે. આત્માઓ જે પથ્થરબુદ્ધિ બની પડી છે, તેમને પારસબુદ્ધિ બનાવું છું. નોલેજકુલ બાપ જ આવીને નોલેજ આપે છે. તે દરેક વાતમાં સંપન્ન છે. પવિત્રતા માં સંપન્ન, પ્રેમમાં સંપન્ન. જ્ઞાનના સાગર, સુખ ના સાગર, પ્રેમના સાગર છે ને. એવાં બાપથી તમને આ વારસો મળે છે. આવાં બનવા માટે જ તમે આવો છો. બાકી તે સત્સંગ વગેરે તો બધું છે ભક્તિમાર્ગનું. તેમાં લક્ષ્ય-હેતુ કંઈપણ છે નહીં. આને તો ગીતા પાઠશાળા કહેવાય છે, વેદ પાઠશાળા નથી હોતી. ગીતા દ્વારા નર થી નારાયણ બની છે. જરૂર બાપ જ બનાવશે ને. મનુષ્ય, મનુષ્યને દેવતા બનાવી ન શકે. બાપ વારં-વાર બાળકો ને સમજાવે છે – બાળકો, સ્વયંને આત્મા સમજો. તમે કોઈ દેહ થોડી છો. આત્મા કહે છે હું એક દેહ છોડી બીજુ લઉં છું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-ધ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) જેમ શિવબાબાને કોઈ ભપકો નથી, સેવક બની બાળકોને ભણાવવા માટે આવ્યા છે, એમ બાપ સમાન ઓથોરિટી હોવા છતાં પણ નિરહંકારી રહેવાનું છે. પાવન બનીને પાવન બનાવા ની સેવા કરવાની છે.
- 2) વિનાશ કાળના સમયે ઈશ્વરીય લોટરી લેવા માટે પ્રીત બુદ્ધિ બની યાદમાં રહેવાની અને દેવી ગુણોને ધારણ કરવાની રેસ કરવાની છે.

વરદાન :- ઈશ્વરીય સેવા દ્વારા વેરાઈટી મેવો પ્રાપ્ત કરવા વાળી અધિકારી આત્મા ભવ:

કહેવાય છે “કરો સેવા તો મળે મેવા” ઈશ્વરીય જ્ઞાન આપવું જ ઈશ્વરીય સેવા છે જે આ સેવા કરે છે તેમને અતીન્દ્રિય સુખનાં, શક્તિઓનાં, ખુશીનાં વેરાઈટી (જાત-જાત ના) મેવા મળે છે, તમે બ્રાહ્મણ જ આનાં અધિકારી છો કારણકે તમારું કામ જ છે ઈશ્વરીય ભણતર ભણવાનું અને ભણાવવાનું, જેનાથી ઈશ્વરનાં બની જાય. તો આવી ઈશ્વરીય સેવા કરવાથી ઈશ્વરીય ફળનાં અધિકારી બની ગયા – આ જ નશામાં રહો.

સ્લોગન :- બાપની સાથે રહીને કર્મ કરો તો ડબલ લાઈટ રહેશો.

“મીઠા બાળકો - અંદર માં દિવસ-રાત બાબા-બાબા ચાલતું રહે તો અપાર ખુશી રહેશે, બુદ્ધિ માં રહેશે બાબા અમને કુબેરનો ખજાનો આપવા આવ્યાં છે.”

પ્રશ્ન :- બાબા કયા બાળકોને ઈમાનદાર ફૂલ કહે છે? તેમની નિશાની સંભળાવો?

ઉત્તર :- ઈમાનદાર ફૂલ તે છે જે ક્યારે પણ માયાના વશ નથી થતાં. માયાની ખિટપિટમાં નથી આવતા. એવા ઈમાનદાર ફૂલ લાસ્ટ આવીને પણ ફાસ્ટ જવાનો પુરુષાર્થ કરે છે. તે જૂનાઓ થી પણ આગળ જવાનું લક્ષ્ય રાખે છે. પોતાના અવગુણોને નિકાળવાના પુરુષાર્થ માં રહે છે. બીજાના અવગુણોને નથી જોતા.

ઓમ શાંતિ! શિવભગવાનુવાચ. તે થયા રુહાની બાપ કારણકે શિવ તો સુપ્રીમ રુહ છે ને, આત્મા છે ને. બાપ તો રોજ-રોજ નવી-નવી વાતો સમજાવતા રહે છે. ગીતા સંભળાવવા વાળા સંન્યાસી વગેરે ઘણા છે. તેઓ બાપને યાદ કરી ન શકે. ‘બાબા’ અક્ષર ક્યારેય તેમના મુખ થી નીકળી ન શકે. આ અક્ષર છે ગૃહસ્થ માર્ગ વાળા માટે. તે તો છે નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા. તેઓ બ્રહ્મને જ યાદ કરે છે. મુખથી ક્યારેય શિવબાબા નહીં કહેશે. ભલે તમે તપાસ કરો. સમજો મોટા-મોટા વિદ્વાન, સંન્યાસી ચિન્મિયાનંદ વગેરે ગીતા સંભળાવે છે, એવું નથી કે તેઓ ગીતાના ભગવાન કૃષ્ણને સમજી તેમની સાથે યોગ લગાવી શકે છે. ના. તેઓ તો છતાં પણ બ્રહ્મની સાથે યોગ લગાવવા વાળા બ્રહ્મજ્ઞાની અથવા તત્ત્વજ્ઞાની છે. કૃષ્ણને ક્યારે કોઈ બાબા કહે, આ થઈ ન શકે. તો કૃષ્ણ, ગીતા સંભળાવવા વાળા બાબા તો નહીં થયા ને. શિવને બધા બાબા કહે છે કારણકે તે બધી આત્માઓના બાપ છે. બધી આત્માઓ એમને પુકારે છે - પરમપિતા પરમાત્મા. તે છે સુપ્રીમ, પરમ છે કારણકે પરમધામમાં રહેવા વાળા છે. તમે પણ બધા પરમધામમાં રહો છો, પરંતુ તેમને પરમ આત્મા કહે છે. તે ક્યારેય પુનર્જન્મમાં નથી આવતા. સ્વયં કહે છે મારો જન્મ દિવ્ય અને અલૌકિક છે. એવી રીતે કોઈ રથ માં પ્રવેશ કરી તમને વિશ્વના માલિક બનવાની યુક્તિ બતાવે, આ બીજું કોઈ હોય ન શકે. ત્યારે બાપ કહે છે - હું જે છું, જેવો છું, મને કોઈ પણ નથી જાણતું. હું જ્યારે સ્વયં નો પરિચય આપું ત્યારે જાણી શકે છે. આ બ્રહ્મને અથવા તત્ત્વોને માનવાવાળા, કૃષ્ણને પછી પોતાના બાપ કેવી રીતે માનશે. આત્માઓ તો બધા બાળકો થયા ને. કૃષ્ણને બધા પિતા કેવી રીતે કહેશે. એવું થોડી કહશે કે કૃષ્ણ બધાના બાપ છે. આપણે બધા બ્રધર્સ (ભાઈઓ) છીએ. એવું પણ નથી કૃષ્ણ સર્વવ્યાપી છે. બધા કૃષ્ણ થોડી હોઈ શકે છે. જો બધા કૃષ્ણ હોય તો એમનાં પણ બાપ જોઈએ. મનુષ્ય બધું ભૂલેલા છે. નથી જાણતા એટલે તો કહે છે મને કોટો માં કોઈ જાણે છે. કૃષ્ણને તો કોઈ પણ જાણી લેશે. બધા વિદેશ વાળા પણ એમને જાણે છે. લોર્ડ કૃષ્ણ કહે છે ને. ચિત્ર પણ છે, અસલી ચિત્ર તો છે નહીં. ભારતવાસીઓ થી સાંભળે છે, એમની પૂજા બહુ થાય છે તો પછી ગીતામાં આ લખી દીધું છે - કૃષ્ણ ભગવાન. હવે ભગવાનને ભલા લોર્ડ કહેવાય કે. લોર્ડ કૃષ્ણ કહે છે ને. લોર્ડ નું ટાઈટલ હકીકતમાં મોટા વ્યક્તિઓને મળે છે. તેઓ તો બધાને આપતા રહે છે, આને કહેવાય છે અંધેર નગરી. કોઈપણ પતિત મનુષ્યને લોર્ડ કહી દે છે. કયા અહીં આજના પતિત મનુષ્ય, ક્યાં શિવ કે શ્રીકૃષ્ણ! બાપ કહે છે જે તમને જ્ઞાન આપું છું તે પાછું લોપ થઈ જાય છે. હું જ આવીને નવી દુનિયા સ્થાપન કરું છું. જ્ઞાન પણ હું હમણાં જ આપું છું. હું જ્યારે જ્ઞાન આપું ત્યારે જ બાળકો સાંભળે. મારા વગર કોઈ સંભળાવી ન શકે. જાણતા જ નથી.

શું સંન્યાસી શિવબાબા ને યાદ કરી શકે છે? તે કહી પણ નથી સકતા કે નિરાકાર ભગવાનને યાદ કરો. ક્યારેય સાંભળ્યું છે? બહુ જ ભણેલા-ગણેલા મનુષ્ય પણ સમજતા નથી. હવે બાપ સમજાવે છે કૃષ્ણ ભગવાન નથી. મનુષ્ય તો એમને જ ભગવાન કહેતા રહે છે. કેટલો ફરક પડી ગયો છે. બાપ તો બાળકોને બેસીને ભણાવે છે. તે બાપ, શિક્ષક, ગુરૂ પણ છે. શિવબાબા બધાને બેસીને સમજાવે છે. ન સમજવાને કારણે ત્રિમૂર્તિ માં શિવ રાખતા જ નથી. બ્રહ્માને રાખે છે, જેમને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા કહે છે. પ્રજાને રચવાવાળા. પરંતુ એમને ભગવાન નહીં કહેવાય. ભગવાન પ્રજા નથી રચતાં. ભગવાનના તો બધી આત્માઓ બાળક છે. પછી કોઈ દ્વારા પ્રજા રચે છે. તમને કોણે એડોપ્ટ કર્યા? બ્રહ્મા દ્વારા બાપ એ એડોપ્ટ કર્યા. બ્રાહ્મણ જ્યારે બનશે ત્યારે જ તો દેવતા બનશે. આ વાત તો તમે ક્યારેય સાંભળી નથી. પ્રજાપિતાનો પણ જરૂર પાઈ છે. કર્મ જોઈએ ને. આટલી પ્રજા ક્યાંથી આવશે. કુખ વંશાવલી પણ તો થઈ ન શકે. તેઓ કુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ કહેશે - અમારી અટક છે બ્રાહ્મણ. નામ તો બધાનું અલગ-અલગ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો કહેવાય જ ત્યારે છે જ્યારે શિવબાબા એમનામાં પ્રવેશ કરે છે. આ નવી વાતો છે. બાપ સ્વયં કહે છે - મને કોઈ જાણતા નથી, સૃષ્ટિ ચક્રને પણ

નથી જાણતા. ત્યારે તો ઋષિ-મુનિ બધા નેતી-નેતી કહી ગયા છે. ન પરમાત્માને, ન પરમાત્માની રચનાને જાણે છે. બાપ કહે છે જ્યારે હું આવીને પોતાનો પરિચય આપું ત્યારે જ જાણે. આ દેવતાઓને ત્યાં બબર થોડી પડે છે - અમે આ રાજ્ય કેવી રીતે પ્રાપ્ત કર્યું? એમનામાં જ્ઞાન હોતું જ નથી. પદ પ્રાપ્ત કરી લીધું પછી જ્ઞાનની આવશ્યકતા નથી. જ્ઞાન જોઈએ જ સદ્ગતિ માટે. આતો સદ્ગતિને પામેલા છે. આ બહુ જ સમજવાની ગુઘ્ર વાતો છે. સમજદાર જ સમજે. બાકી જે બુઢી-બુઢી માતાઓ છે, એમનામાં એટલી બુદ્ધિ તો છે નહીં, તે પણ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર દરેકનો પોતાનો પાર્ટ છે. એવું તો નહીં કહેશું - હે ઈશ્વર બુદ્ધિ દો. બધાંને એક જેવી બુદ્ધિ હું આપું તો બધા નારાયણ બની જશે. બધા એક-બે ની ઉપર ગાદી પર બેસશે કે! હા, લક્ષ હેતુ છે આ બનવાનો. બધા પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છે નર થી નારાયણ બનવાનો. બનશે તો પુરુષાર્થ અનુસાર ને. જો બધા હાથ ઉપાડે - અમે નારાયણ બનશું તો બાપને અંદરમાં હસવું આવશે ને. બધા એક જેવા બની કેવી રીતે શકે! નંબરવાર તો હોય છે ને. નારાયણ ધી ફર્સ્ટ, સેકન્ડ, થર્ડ. જેમ કે એડવર્ડ ફર્સ્ટ, સેકન્ડ, થર્ડ હોય છે ને. ભલે લક્ષ હેતુ એ જ છે પરંતુ પોતે સમજી શકે છે ને - ચલન એવી છે તો શું પદ પામશે? પુરુષાર્થ તો જરૂર કરવાનો છે. બાબા નંબરવાર ફૂલ લઈ આવે છે, નંબરવાર ફૂલ આપી પણ શકે છે પરંતુ એવું કરતા નથી. ફંક થઈ જશે. બાબા જાણે છે, જોશે કોણ વધારે સેવા કરી રહ્યા છે, આ સારું ફૂલ છે. પાછળ નંબરવાર તો હોય જ છે. બહુ જૂના પણ બેઠા છે પરંતુ એમાં નવા-નવા, મોટા-મોટા સારા ફૂલ છે. કહેશે આ નંબર વન ઈમાનદાર ફૂલ છે, કોઈ ખિટખિટ, ઈર્ષા વગેરે એમનામાં નથી. ઘણા માં કોઈ ને કોઈ ખામીઓ જરૂર છે. સંપૂર્ણ તો કોઈને કહી ન શકે. સોળે કળા સંપૂર્ણ બનવા માટે બહુ જ મહેનત જોઈએ. હમણાં કોઈ સંપૂર્ણ બની ન શકે. હમણાં તો સારા-સારા બાળકોમાં પણ ઈર્ષા બહુજ છે. ખામીઓ તો છે ને. બાપ જાણે છે બધા કયા-કયા પ્રકારનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છે. દુનિયાવાળા શું જાણે. તે તો કંઈ સમજતા નથી. બહુજ થોડા સમજે છે. ગરીબ ઝટ સમજી જાય છે. બેહદ ના બાપ આવ્યા છે ભણાવવા. તે બાપ ને યાદ કરવાથી આપણા પાપ કપાઈ જશે. આપણે બાપની પાસે આવ્યા છીએ, બાબા થી નવી દુનિયા નો વારસો જરૂર મળશે. નંબરવાર તો હોય જ છે - ૧૦૦ થી લઈને એક નંબર સુધી પરંતુ બાપને જાણી લીધા, થોડું પણ સાંભળ્યું તો સ્વર્ગમાં જરૂર આવશે. ૨૧ જન્મો માટે સ્વર્ગમાં આવવું કાંઈ ઓછું છે કે! એવું તો નથી, કોઈ મરે છે તો કહેશે ૨૧ જન્મ માટે સ્વર્ગમાં ગયા. સ્વર્ગ છે જ ક્યાં. કેટલી ગેરસમજ કરી દીધી છે. મોટા-મોટા સારા લોકો પણ કહે છે ફલાણા સ્વર્ગ પધાર્યા. સ્વર્ગ કહે છે કોને? અર્થ કંઈ પણ નથી સમજતા. આ ફક્ત તમે જ જાણો છો. છો તમે પણ મનુષ્ય, પરંતુ તમે બ્રાહ્મણ બન્યા છો. પોતાને બ્રાહ્મણ જ કહો છો. આપ બ્રાહ્મણોના એક બાપદાદા છે. તો સંન્યાસીઓને પણ તમે પૂછી શકો છો કે આ જે મહાવાક્ય કે ભગવાનુવાચ છે કે દેહ સહિત દેહનાં બધા ધર્મ છોડી મામેકમ યાદ કરો - શું આ કૃષ્ણ કહે છે મામેકમ યાદ કરો? તમે કૃષ્ણને યાદ કરો છો કે? ક્યારેય હા નહીં કહેશે. ત્યાં જ પ્રસિદ્ધ થઈ જશે. પરંતુ બિચારી અબલાઓ જાય છે, તે શું જાણે. તે પોતાના અનુયાયીઓની આગળ કોપિત થઈ જાય છે. દુર્વાષા નું નામ પણ છે ને. તેઓમાં અહંકાર બહુ જ હોય છે. અનુયાયીઓ છે અનેક. ભક્તિનું રાજ્ય છે ને. તેમને પૂછવાની કોઈ માં તાકાત નથી રહેતી. નહીં તો તેઓને કહી શકાય છે તમે તો શિવબાબા ની પૂજા કરો છો. હવે ભગવાન કોને કહેશો? શું ઠીક્કર-ભિત્તરમાં ભગવાન છે? આગળ ચાલીને આ બધી વાતોને સમજશે. હમણાં નશો કેટલો છે. છે બધા પુજારી. પૂજ્ય નહીં કહેશું.

બાપ કહે છે મને તો વિરલા કોઈ જાણે છે. હું જે છું, જેવો છું - આપ બાળકોમાં પણ વિરલા કોઈ એક્યુરેટ જાણે છે. એમને અંદર માં બહુ જ ખુશી રહે છે. આ તો સમજે છે ને - બાબા જ આપણને સ્વર્ગની બાદશાહી આપે છે. કુબેરનો ખજાનો મળે છે. અલ્લાહ અવલદીનનો ખેલ પણ દેખાડે છે ને. ઠકા કરવાથી ખજાનો નીકળી આવ્યો. ઘણા ખેલ દેખાડે છે - ખુદા દોસ્ત બાદશાહ શું કરતા હતાં, તેના પર પણ વાર્તા છે. પુલ પર જે આવતા જતા હતા એમને એક દિવસની રાજાઈ આપી રવાના કરી દેતા હતા. આ બધી છે વાર્તાઓ. હવે બાપ સમજાવે છે ખુદા આપ બાળકોના દોસ્ત છે, આમનામાં પ્રવેશ કરી તમારી સાથે ખાએ પીવે છે, રમે પણ છે. શિવબાબા નો અને બ્રહ્મા બાબા નો રથ એક જ છે, તો જરૂર શિવબાબા પણ રમી તો શકતા હશે ને. બાપ ને યાદ કરી રમે છો તો બંને આમાં છે. છે તો બે ને - બાપ અને દાદા. પરંતુ કોઈ પણ સમજતા નથી, કહે છે રથ પર આવ્યા, તો તે પછી ઘોડા-ગાડી નો રથ બનાવી દીધો છે. એવું પણ નહીં કહેશે કૃષ્ણ માં શિવબાબા બેસી જ્ઞાન આપે છે. તે પછી કહી દે છે કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ. એવું તો નથી કહેતા બ્રહ્મા ભગવાનુવાચ. ના. આ છે રથ. શિવ ભગવાનુવાચ. બાપ બેસીને આપ બાળકોને સ્વયંનો અને રચનાના આદિ-મધ્ય-અંત નો પરિચય, સમયગાળો બતાવે છે. જે વાત કોઈ પણ નથી જાણતા. સમજી જે હશે તે બુદ્ધિથી કામ લેશે. સંન્યાસીઓને તો

સન્યાસ કરવાનો છે. તમે પણ શરીર સહિત બધું સન્યાસ કરો છો, જાણો છો આ જૂનું શરીર છે, આપણે તો હવે નવી દુનિયામાં જવાનું છે. આપણે આત્મા અહિયાં ની રહેવાવાળી નથી. અહીં પાર્ટ ભજવવા આવ્યા છીએ. આપણે રહેવાસી પરમધામ નાં છીએ. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો ત્યાં નિરાકારી ઝાડ કેવું છે. બધી આત્માઓ ત્યાં રહે છે, આ અનાદિ ડ્રામા બનેલો છે. કેટલી કરોડો જીવ આત્માઓ છે. આટલી બધી ક્યાં રહે છે?. નિરાકારી દુનિયામાં. બાકી આ તારાઓ તો આત્મા નથી. મનુષ્યોએ તો આ તારાઓને પણ દેવતા કહી દીધા છે. પરંતુ તે કોઈ દેવતા છે નહીં. જ્ઞાન સૂર્ય તો આપણે શિવબાબા ને કહેશું. તો તેમને પછી દેવતા થોડી કહેશું. શાસ્ત્રોમાં તો શું-શું વાતો લખી દીધી છે. આ છે બધી ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી. જેનાથી તમે નીચે જ ઉતરતા આવ્યા છો. ૮૪ જન્મ લેશો તો જરૂર નીચે ઉતરશો ને. હમણાં છે આઈરન એજ દુનિયા (લોહ યુગ). સતયુગ ને કહેવાય છે ગોલ્ડન એજ દુનિયા (સ્વર્ણયુગ). ત્યાં કોણ રહે છે? દેવતાઓ. તે ક્યાં ગયા - આ કોઈને પણ ખબર નથી. સમજે પણ છે પુનર્જન્મ લે છે. બાપએ સમજાવ્યું છે પુનર્જન્મ લેતા-લેતા દેવતાથી બદલાઈ હિંદુ બની ગયા. પતિત બન્યા છે ને. બીજા કોઈનો પણ ધર્મ બદલી નથી થતો. એમનો ધર્મ કેમ બદલી થાય છે - કોઈને ખબર નથી. બાપ કહે છે ધર્મભ્રષ્ટ, કર્મ ભ્રષ્ટ થઈ ગયા છે. દેવી-દેવતા હતા તો પવિત્ર જોડી હતી. પછી રાવણ રાજ્યમાં તમે અપવિત્ર બની ગયા છો. તો દેવી-દેવતા કહી ન શકાય એટલા માટે નામ પડી ગયું હિન્દુ. દેવી-દેવતા ધર્મ કૃષ્ણ ભગવાને નથી સ્થાપન કર્યો. જરૂર શિવબાબાએ આવીને કર્યો હશે. શિવ જયંતિ, શિવરાત્રી પણ ઉજવવામાં આવે છે પરંતુ તેમને શું આવીને કર્યું, આ કોઈને પણ ખબર નથી. એક શિવપુરાણ પણ છે. હકીકતમાં શિવની એક ગીતા જ છે, જે શિવબાબા એ સંભળાવી છે, બીજું કોઈ શાસ્ત્ર છે નહીં. તમે કોઈપણ હિંસા નથી કરતા. તમારું કોઈ શાસ્ત્ર તો બનતું નથી. તમે નવી દુનિયામાં ચાલ્યા જાઓ છો. સતયુગમાં કોઈપણ શાસ્ત્ર, ગીતા વગેરે હોતા નથી. ત્યાં કોણ ભણશે. તેઓ તો કહી દે છે આ વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે પરંપરાથી ચાલ્યા આવે છે. તેઓને કંઈપણ ખબર નથી. સ્વર્ગમાં કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે હોતા નથી. બાપએ તો દેવતા બનાવી દીધા, બધાની સદ્ગતિ થઈ ગઈ પછી શાસ્ત્ર વાંચવાની ક્યાં આવશ્યકતા છે. ત્યાં શાસ્ત્ર હોતા નથી. હમણાં બાપએ તમને જ્ઞાન ની યાવી આપી છે, જેનાથી બુદ્ધિનું તાળું ખુલી ગયું છે. પહેલા તાળું એકદમ બંધ હતું, કંઈ પણ સમજતા ન હતા. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-ધ્યાન અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) કોઈના થી ઈર્ષ્યા વગેરે નથી કરવાની. ખામીઓને કાઢી સંપૂર્ણ બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. ભણવાથી ઊંચું પદ પ્રાપ્ત કરવાનું છે.
- 2) શરીર સહિત બધું સન્યાસ કરવાનું છે. કોઈપણ પ્રકારની હિંસા નથી કરવાની. અહંકાર નથી રાખવાનો.

વરદાન :- મારા ને તારા માં પરિવર્તન કરી બેઝિકર બાદશાહ બનવા વાળા ખુશી ના ખજાનાથી ભરપૂર ભવ:

જે બાળકો એ બધું જ તારું (સમર્પણ) કર્યું તે બેઝિકર રહે છે. મારું કંઈ નથી બધું તારું છે..... જ્યારે આવું પરિવર્તન કરો છો ત્યારે બેઝિકર બની જાઓ છો. જીવનમાં દરેક બેઝિકર રહેવા ઈચ્છે છે, જ્યાં ફિકર નથી ત્યાં સદા ખુશી હશે. તો તારું કહેવાથી, બેઝિકર બનવાથી, ખુશી નાં ખજાનાંથી ભરપૂર થઈ જાઓ છો. આપ બેઝિકર બાદશાહો ની પાસે અગણિત, અખૂટ, અવિનાશી ખજાનો છે જે સતયુગમાં પણ નહીં હશે.

સ્લોગન :- ખજાનાને સેવામાં લગાવવો અર્થાત જમા નું ખાતુ વધારવું.

“મીઠા બાળકો - યાદની મહેનત તમારે બધાએ કરવાની છે, તમે સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો તો હું તમને બધા પાપોથી મુક્ત કરી દઈશ.”

પ્રશ્ન :- સર્વની સદ્ગતિ નું સ્થાન કયું છે, જેના મહત્વનું આખી દુનિયાને ખબર પડશે?

ઉત્તર :- આબૂ ભૂમિ છે સર્વની સદ્ગતિ નું સ્થાન. તમે બ્રહ્માકુમારીજ ના સામે બ્રેકેટમાં (કૌસ) લખી શકો છો આ સર્વોત્તમ તીર્થ સ્થાન છે. આખી દુનિયાની સદ્ગતિ અહીંથી થવાની છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા બાપ અને આદમ (બ્રહ્મા) અહીંયા બેસીને બધાની સદ્ગતિ કરે છે. આદમ અર્થાત આદમી, એ દેવતા નથી. એને ભગવાન પણ ન કહી શકાય.

ઓમ શાંતિ! બે વાર ઓમ શાંતિ કારણકે એક છે બાપની, બીજી છે દાદાની. બંને ની આત્મા છે ને. તે છે પરમ આત્મા, આ છે આત્મા. તેઓ પણ લક્ષ્ય બતાવે છે કે આપણે પરમધામ નાં રહેવાસી છીએ, બંને એવું કહે છે. બાપ પણ કહે છે ઓમ શાંતિ, આ પણ કહે છે ઓમ શાંતિ. બાળકો પણ કહે છે ઓમ શાંતિ અર્થાત આપણે આત્મા શાંતિધામની નિવાસી છીએ. અહીં અલગ-અલગ થઈને બેસવાનું છે. અંગ થી અંગ ન મળવું જોઈએ કારણકે દરેકની અવસ્થામાં, યોગમાં રાત-દિવસનો ફરક છે. કોઈ બહુ જ સરસ યાદ કરે છે, કોઈ બિલકુલ યાદ નથી કરતા. તો જે બિલકુલ યાદ નથી કરતા - એ છે પાપ આત્મા, તમોપ્રધાન અને જે યાદ કરે છે એ થઈ ગયા પુણ્ય આત્મા, સતોપ્રધાન. બહુ જ અંતર થઈ ગયું ને. ઘરમાં ભલે સાથે રહીએ છીએ પરંતુ અંતર તો પડે છે ને એટલે જ તો ભાગવતમાં આસુરી નામ ગવાયા છે. આ સમયની જ વાત છે. બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે - આ છે ઈશ્વરીય ચરિત્ર, જે ભક્તિમાર્ગમાં ગવાય છે. સતયુગમાં તો કંઈ પણ યાદ નહીં રહેશે, બધા ભૂલી જશે. બાપ હમણાં જ શિક્ષા આપે છે. સતયુગમાં તો આ બિલકુલ ભૂલી જઈએ છીએ, પછી દ્વાપરમાં શાસ્ત્ર વગેરે બનાવે છે અને કોશિશ કરે છે રાજયોગ શીખવાડવાની. પરંતુ રાજયોગ તો શીખવાડી ન શકે. એ તો બાપ જ્યારે સન્મુખ આવે છે ત્યારે જ આવીને શીખવાડે છે. તમે જાણો છો કેવી રીતે બાપ રાજયોગ શીખવાડે છે. ફરી ૫ હજાર વર્ષ બાદ આવીને આમ જ કહેશે - મીઠા-મીઠા રૂઢાની બાળકો, આવું ક્યારે પણ કોઈ મનુષ્ય, મનુષ્યને કહી ન શકે. ન દેવતાઓ, દેવતાઓને કહી શકે. એક રૂઢાની બાપ જ રૂઢાની બાળકોને કહે છે - એક વાર પાર્ટ ભજવ્યો પછી ૫ હજાર વર્ષના બાદ પાર્ટ ભજવશો કારણકે પછી તમે સીડી ઉતરો છો ને. તમારી બુદ્ધિ માં હવે આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય છે. જાણો છો એ છે શાંતિધામ અથવા પરમધામ. આપણે આત્માઓ ભિન્ન-ભિન્ન ધર્મની બધી નંબરવાર ત્યાં રહીએ છીએ, નિરાકારી દુનિયામાં. જેમ તારા જુઓ છો ને - કેવા ઉભા છે, કશું જોવામાં નથી આવતું. ઉપરમાં કોઈ ચીજ નથી. બ્રહ્મ તત્વ છે. અહીંયા તમે ધરતી પર ઉભા છો, આ છે કર્મ ક્ષેત્ર. અહીં આવીને શરીર લઈ ને કર્મ કરીએ છીએ. બાપએ સમજાવ્યું છે તમે જ્યારે મારાથી વારસો પામો છો તો ૨૧ જન્મ તમારા કર્મ અકર્મ થઈ જાય છે કારણકે ત્યાં રાવણ રાજ્ય જ નથી હોતું. એ છે ઈશ્વરીય રાજ્ય જે હવે ઈશ્વર સ્થાપન કરી રહ્યા છે. બાળકોને સમજાવતા રહે છે - શિવબાબા ને યાદ કરો તો સ્વર્ગના માલિક બનો. સ્વર્ગ શિવબાબાએ સ્થાપન કર્યું ને. તો શિવબાબાને અને સુખધામ ને યાદ કરો. પહેલા-પહેલા શાંતિધામને યાદ કરો તો ચક્ર પણ યાદ આવશે. બાળકો ભૂલી જાય છે, એટલે ઘડી-ઘડી યાદ કરાવવું પડે છે. હેં મીઠા-મીઠા બાળકો, સ્વયંને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થાય. પ્રતિજ્ઞા કરે છે તમે યાદ કરશો તો પાપોથી મુક્ત કરીશ. બાપ જ પતિત-પાવન સર્વશક્તિમાન ઓથોરિટી (સત્તા) છે, એમને વર્લ્ડ ઓલમાઈટી ઓથોરિટી કહેવાય છે. તે આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. વેદો-શાસ્ત્રો વગેરે બધાને જાણે છે ત્યારે તો કહે છે આમાં કોઈ સાર નથી. ગીતામાં પણ કોઈ સાર નથી. ભલે સર્વ શાસ્ત્રમંઈ શિરોમણી છે મા-બાપ, બાકી બધા છે બાળકો. જેમ પહેલા-પહેલા પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે, બાકી બધા બાળકો છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને આદમ કહે છે. આદમ એટલે આદમી. મનુષ્ય છે ને, તો એમને દેવતા નહીં કહેશું. એડમ ને આદમ કહે છે. ભક્ત લોકો બ્રહ્મા એડમને દેવતા કહી દે છે. બાપ બેસીને સમજાવે છે એડમ અર્થાત્ આદમી. ન દેવતા છે, ન ભગવાન છે. લક્ષ્મી-નારાયણ છે દેવતા. ડીટીજમ છે પેરેડાઇઝ માં (દેવી ધર્મ છે વૈકુંઠ માં). નવી દુનિયા છે ને. એ છે વન્ડર ઓફ ધ વર્લ્ડ (દુનિયા ની અજાયબી). બાકી તો તે બધાં છે માયાનાં વન્ડર. દ્વાપરના પછી માયાના વન્ડર હોય છે. ઈશ્વરીય વન્ડર છે - હેવિન, સ્વર્ગ જે બાપ જ સ્થાપન કરે છે. હમણાં સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. આ જે દેલવાડા મંદિર છે, એનાં મુલ્ય ની કોઈને પણ ખબર નથી. મનુષ્ય યાત્રા કરવા જાય છે, તો સૌથી સાડું તીર્થસ્થાન આ છે. તમે લખો છો ને બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વ-વિદ્યાલય, આબૂ પર્વત. તો બ્રેકેટમાં આ

પણ લખવું જોઈએ - (સર્વોત્તમ તીર્થસ્થાન) કારણકે તમે જાણો છો સર્વ ની સદ્ગતિ અહીંથી થાય છે. આ કોઈ જાણતા નથી. જેમ સર્વ શાસ્ત્રમંદિર શિરોમણી ગીતા છે એમ સર્વ તીર્થોમાં શ્રેષ્ઠ તીર્થ આબૂ છે. તો મનુષ્ય વાંચશે, ધ્યાન જશે. આખા દુનિયાનાં તીર્થોમાં આ છે સૌથી મોટું તીર્થ, જ્યાં બાપ બેસી બધાની સદ્ગતિ કરે છે. તીર્થ તો બહુ જ થઈ ગયા છે. ગાંધીની સમાધિને પણ તીર્થ સમજે છે. બધા જઈને ત્યાં ફૂલ વગેરે ચઢાવે છે, એમને કંઈ ખબર નથી. આપ બાળકો જાણો છો ને - તો તમને અહીં બેસી દિલ અંદર બહુ ખુશ થવું જોઈએ. અમે સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યા છે. હવે બાપ કહે છે - સ્વયંને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. ભણતર પણ બહુ જ સહજ છે. કંઈપણ ખર્ચો નથી લાગતો. તમારી મમ્માને એક પાઇનો ખર્ચો લાગ્યો? વગર કોડી ખર્ચે ભણીને કેટલી હોશિયાર નંબરવન બની ગઈ. રાજયોગિન બની ગઈ ને. મમ્મા જેવી કોઈ પણ નથી નીકળી.

જુઓ, આત્માઓને જ બાપ બેસીને ભણાવે છે. આત્માઓને જ રાજ્ય મળે છે, આત્માએ જ રાજ્ય ગુમાવ્યું છે. આટલી નાની એવી આત્મા કેટલું કામ કરે છે. ખરાબ માં ખરાબ કામ છે વિકારમાં જવું. આત્મા ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવે છે. નાની-એવી આત્મામાં કેટલી તાકાત છે! આખા વિશ્વ પર રાજ્ય કરે છે. આ દેવતાઓની આત્મામાં કેટલી તાકાત છે. દરેક ધર્મમાં પોત-પોતાની તાકાત હોય છે ને. ક્રિશ્ચન ધર્મમાં કેટલી તાકાત છે. આત્મામાં તાકાત છે જે શરીર દ્વારા કર્મ કરે છે. આત્મા જ અહીં આવીને આ કર્મ ક્ષેત્ર પર કર્મ કરે છે. ત્યાં ખરાબ કર્તવ્ય હોતા નથી. આત્મા વિકારી માર્ગમાં જાય જ ત્યારે છે જ્યારે રાવણ રાજ્ય હોય છે. મનુષ્ય તો કહી દે છે વિકાર સદૈવ છે જ. તમે સમજાવી શકો છો ત્યાં રાવણ રાજ્ય જ નથી તો વિકાર હોઈ કેવી રીતે શકે. ત્યાં છે જ યોગબળ. ભારતનો રાજયોગ પ્રખ્યાત છે. બહુ જ શીખવા ઈચ્છે છે પરંતુ જ્યારે તમે શીખવાડો. બીજા તો કોઈ શીખવાડી ન શકે. જેમ મહર્ષિ હતા, કેટલી મહેનત કરતા હતા યોગ શીખવાડવા માટે. પરંતુ દુનિયા થોડી જાણે કે આ હઠયોગી રાજયોગ કેવી રીતે શીખવાડશે. છે ચિન્મયાનંદ પાસે કેટલા જાય છે, એકવાર એ કહી દે કે સાચે ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ સિવાય બી.કે. કોઈ સમજાવી નહીં શકે તો બસ. પરંતુ એવો કાયદો નથી, જે હમણાં આ અવાજ થાય. બધા થોડી જ સમજશે. બહુ મહેનત છે, મહિમા પણ થશે પાછળથી, કહે છે ને - અહો પ્રભુ, અહો શિવબાબા તમારી લીલા. હવે તમે સમજો છો તમારા સિવાય બાપને સુપ્રીમ બાપ, સુપ્રીમ શિક્ષક, સુપ્રીમ સદ્ગુરુ બીજુ કોઈ સમજતું નથી. અહીં પણ બહુ જ છે, જેમને ચાલતાં-ચાલતાં માયા હેરાન કરી દે છે તો બિલકુલ બેસમજ બની જાય છે. ઉંચી મંજિલ છે. યુદ્ધનું મેદાન છે, આમાં માયા વિઘ્ન બહુ જ નાખે છે. તે લોકો વિનાશનાં માટે તૈયારી કરી રહ્યા છે. તમે અહીં ૫ વિકારોને જીતવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો. તમે વિજયના માટે, તે વિનાશના માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છે. બંને કામ એકસાથે થશે ને. હમણાં સમય બાકી છે. આપણું રાજ્ય થોડી સ્થાપન થયું છે. રાજાઓ, પ્રજા હમણા બધા બનવાનાં છે. તમે અડધા કલ્પ માટે બાપથી વારસો લો છો. બાકી મોક્ષ તો કોઈને મળતો નથી. એ લોકો ભલે કહે છે ફલાણાએ મોક્ષ ને પામ્યો, મરણ પછી એમને થોડી ખબર છે કે ક્યાં ગયા. એમ જ ગપ્પા મારતા રહે છે.

તમે જાણો છો કે શરીર છોડે છે એ પછી બીજું શરીર જરૂર લેશે. મોક્ષ પામી ન શકે. એવું નથી કે બુદબુદા (પરપોટા) પાણીમાં લીન થઈ જાય છે. બાપ કહે છે - આ શાસ્ત્ર વગેરે બધા ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી છે. તમે બાળકો સન્મુખ સાંભળો છો. ગરમ-ગરમ હલવો ખાઓ છો. સૌથી વધારે ગરમ હલવો કોણ ખાય છે? (બ્રહ્મા) આ તો એકદમ એમની બાજુમાં બેઠા છે. ઝટ સાંભળે છે અને ધારણ કરે છે પછી આ જ ઉચ્ચ પદ પામે છે. સૂક્ષ્મવતનમાં, વૈકુંઠમાં એમના જ સાક્ષાત્કાર કરીયે છે. અહીં પણ એમને જ જોઈએ છે આ આંખોથી. બાપ ભણાવે છે તો બધાને. બાકી છે યાદની મહેનત. યાદમાં રહેવું જેમ તમને ડિફિકલ્ટ (મુશ્કેલી) લાગે છે, એમ આમને પણ. આમાં કોઈ કૃપાની વાત નથી. બાપ કહે છે મેં ઉધાર લીધું છે, એનો હિસાબ-કિતાબ દઈ દઈશ. બાકી યાદનો પુરુષાર્થ તો એમણે પણ કરવાનો છે. સમજુ પણ છું - બાજુમાં બેઠા છે. બાપ ને હું યાદ કરું છું છતાં પણ ભૂલી જાઉં છું. સૌથી વધારે મહેનત આમને કરવી પડે છે. યુદ્ધનાં મેદાનમાં જે મહારથી પહેલવાન હોય છે, જેમ હનુમાનનું ઉદાહરણ છે, તો તેમની જ માયા એ પરીક્ષા લીધી કારણ કે તે મહાવીર હતા. જેટલા વધારે પહેલવાન એટલી વધારે માયા પરીક્ષા લે છે. તોફાન વધારે આવે છે. બાળકો લખે છે - બાબા અમને આં-આં થાય છે. બાબા કહે છે આં તો બધું થશે. બાબા રોજ સમજાવે છે - ખબરદાર રહેજો. લખે છે - બાબા, માયા બહુ જ તોફાન લાવે છે. કોઈ-કોઈ દેહ-અભિમાની હોય છે તો બાબાને બતાવતા નથી. તમે હવે બહુ જ અક્કલમંદ (બુદ્ધિવાન) બનો છો. આત્મા પવિત્ર હોવાથી પછી શરીર પણ પવિત્ર મળે છે. આત્મા કેટલી ચમત્કારી થઈ જાય છે. પહેલા તો ગરીબ જ (જ્ઞાન) ઉપાડે

છે. બાપ પણ ગરીબ નિવાઝ ગવાય છે. બાકી તો એ લોકો પાછળથી આવશે. તમે સમજો છો જ્યાં સુધી ભાઈ-બહેન નથી બન્યા તો ભાઈ-ભાઈ કેવી રીતે બનશે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન તો ભાઈ-બહેન થયા ને. પછી બાપ સમજાવે છે ભાઈ-ભાઈ સમજો. આ છે પાછળ નો સંબંધ પછી ઉપર પણ ભાઈઓ ને જઈને મળશે. ફરી સતયુગમાં નવા સંબંધ શરૂ થશે. ત્યાં સાળા, કાકા, મામા વગેરે બહુ સંબંધ નથી હોતા. સંબંધ બહુ જ સરળ હોય છે. પછી વધતા જાય છે. હવે તો બાપ કહે છે ભાઈ-બહેન પણ નહીં, ભાઈ-ભાઈ સમજવાનું છે. નામ-રૂપ થી પણ નીકળી જવાનું છે. બાપ ભાઈઓ (આત્માઓ) ને ભણાવે છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે ત્યારે ભાઈ-બહેન છે ને. કૃષ્ણ તો પોતે જ બાળક છે. એ કેવી રીતે ભાઈ-ભાઈ બનાવશે. ગીતામાં પણ આ વાતો નથી. આ છે એકદમ ન્યારું જ્ઞાન. ડ્રામામાં બધું નોંધ છે. એક સેકન્ડ નો પાર્ટ ન મળે બીજો સેકન્ડથી. કેટલા મહિના, કેટલા કલાક, કેટલા દિવસ પસાર થવાના છે, ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી એમજ પસાર થશે. ઓછી બુદ્ધિ વાળા તો એટલી ધારણા કરી ન શકે એટલે બાપ કહે છે આ તો બહુ જ સહજ છે - સ્વયંને આત્મા સમજો, બેહદનાં બાપ ને યાદ કરો. જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ થવાનો છે. બાપ કહે છે હું આવું જ ત્યારે હું જ્યારે સંગમ છે. તમે જ દેવી-દેવતા હતા. આ જાણો છો જ્યારે એમનું રાજ્ય હતું ત્યારે બીજો કોઈ ધર્મ ન હતો. હવે તો એમનું રાજ્ય છે નહીં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) હવે પાછળ નો સમય છે, પાછું ઘરે જવાનું છે એટલે પોતાની બુદ્ધિ નામ-રૂપથી કાઢી નાખવાની છે. આપણે આત્મા ભાઈ-ભાઈ છીએ - આ અભ્યાસ કરવાનો છે. દેહ અભિમાનમાં નથી આવવાનું.
- 2) દરેક ની અવસ્થા અને યોગમાં રાત-દિવસનો ફરક છે એટલે અલગ-અલગ થઈને બેસવાનું છે. અંગ, અંગ થી ન મળે. પુણ્ય આત્મા બનવા માટે યાદની મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- યાદ અને સેવાનાં બેલેન્સ દ્વારા બાપ ની મદદ નો અનુભવ કરવા વાળા બ્લેસિંગ ના પાત્ર આત્મા ભવ:

જ્યાં યાદ અને સેવાનું બેલેન્સ અર્થાત સમાનતા છે ત્યાં બાપની વિશેષ મદદ અનુભવ થાય છે. આ મદદ જ આશીર્વાદ છે કારણકે બાપદાદા અન્ય આત્માઓ ની જેમ આશીર્વાદ નથી આપતા. બાપ તો છે જ અશરીરી, તો બાપદાદાનાં આશીર્વાદ છે સહજ, સ્વતઃ મદદ મળવી જેથી જે અસંભવ વાત છે એ સંભવ થઈ જાય. આ જ મદદ અર્થાત આશીર્વાદ છે. એવાં આશીર્વાદની પાત્ર આત્માઓ છો જેનાં એક કદમ માં પદમોની કમાણી જમા થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- સકાશ દેવા માટે અવિનાશી સુખ, શાંતિ અને સાચા પ્રેમનો સ્ટોક જમા કરો.

“મીઠા બાળકો - જ્યારે તમે નંબરવાર સતોપ્રધાન બનશો ત્યારે આ કુદરતી આપદાઓ કે વિનાશ નો ફોર્સ વધશે અને આ જૂની દુનિયા સમાપ્ત થશે.”

પ્રશ્ન :- કયો પુરુષાર્થ કરવા વાળાને બાપનો પૂરો વારસો પ્રાપ્ત થાય છે?

ઉત્તર :- ૧. પૂરો વારસો લેવો છે તો પહેલા બાપને પોતાના વારિસ બનાવો અર્થાત્ જે કંઈ તમારી પાસે છે, એ બધું બાપ પર બલિહાર કરો. બાપને પોતાના બાળક બનાવી લો તો પૂરા વારસાનાં અધિકારી બની જશો. ૨. સંપૂર્ણ પવિત્ર બનો ત્યારે પૂરો વારસો મળશે. સંપૂર્ણ પવિત્ર નથી તો મોચરા (સજા) ખાઈને થોડી જ માની (રોટલી) મળી જશે.

ઓમ શાંતિ! બાળકોને ફક્ત એક ની યાદમાં નથી બેસવાનું. ત્રણ ની યાદમાં બેસવાનું છે. ભલે એક જ છે પરંતુ તમે જાણો છો એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. આપણને બધાને પાછા લઈ જવા આવ્યા છે, આ નવી વાત તમે જ સમજો છો. બાળકો જાણે છે તેઓ જે ભક્તિ શીખવાડે છે, શાસ્ત્ર સંભળાવે છે, એ બધા છે મનુષ્ય. આમને તો મનુષ્ય નહીં કહેશે ને? આતો છે નિરાકાર, નિરાકાર આત્માઓને બેસી ભણાવે છે. આત્મા શરીર દ્વારા સાંભળે છે. આ જ્ઞાન બુદ્ધિ માં હોવું જોઈએ. હમણાં તમે બેહદનાં બાપ ની યાદ માં બેઠા છો. બેહદનાં બાપ એ કહ્યું છે - રૂઢાની બાળકો, મને યાદ કરો તો પાપ કપાઈ જશે. અહીં શાસ્ત્ર વગેરેની કોઈ વાત નથી. જાણો છો બાપ આપણને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યા છે. કેટલા સરસ શિક્ષક છે, ઊંચેથી ઊંચા, તો પદ પણ ઊંચેથી ઊંચુ પ્રાપ્ત કરાવે છે. જ્યારે તમે સતોપ્રધાન બની જશો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ત્યારે પછી લડાઈ થશે. કુદરતી આફતો પણ આવશે. યાદ પણ જરૂર કરવાનું છે. બુદ્ધિમાં બધુ જ્ઞાન પણ હોવું જોઈએ. ફક્ત એક જ વાર પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર બાપ આવી ને સમજાવે છે, નવી દુનિયા માટે. નાના બાળકો પણ બાપને યાદ કરે છે. તમે તો સમજદાર છો, જાણો છો બાપને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ થશે અને બાપથી ઉંચ પદ પામશું. એ પણ જાણો છો આ લક્ષ્મી-નારાયણને નવી દુનિયામાં જે પદ પ્રાપ્ત કર્યું છે એ શિવબાબા થી પ્રાપ્ત કર્યું છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ જ પછી ૮૪ નું ચક્ર લગાવી હવે બ્રહ્મા-સરસ્વતી બન્યા છે. આ જ પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બનશે. હમણાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છે. સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય, અંત નું તમને જ્ઞાન છે. હવે તમે અંધશ્રદ્ધાથી દેવતાઓની આગળ માથું નહી ઝુકાવશો. દેવતાઓની આગળ મનુષ્ય જઈને પોતાને પતિત સિદ્ધ કરે છે. કહે છે આપ સર્વગુણ સંપન્ન છો, અમે પાપી વિકારી છીએ, કોઈ ગુણ નથી. તમે જેમની મહિમા ગાતા, હવે તમે સ્વયં બની રહ્યા છો. કહે છે - બાબા, આ શાસ્ત્ર વગેરે ક્યારથી વાંચવાનું શરૂ થયું છે? બાપ કહે છે જ્યારથી રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું છે. આ બધી છે ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી. તમે જ્યારે અહીં બેસો છો તો બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન ધારણ થવું જોઈએ. આ સંસ્કાર આત્મા લઈ જશે. ભક્તિના સંસ્કાર નથી જવાના. ભક્તિના સંસ્કાર વાળા જૂની દુનિયામાં મનુષ્યની પાસે જ જન્મ લેશે. આ પણ જરૂર છે. તમારી બુદ્ધિ માં આ જ્ઞાનનું ચક્ર ચાલવું જોઈએ. સાથે-સાથે બાબા ને પણ યાદ કરવાના છે. બાબા આપણા બાપ પણ છે. બાપ ને યાદ કર્યા તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ આપણા શિક્ષક પણ છે તો ભણતર બુદ્ધિ માં આવશે અને સૃષ્ટિ ચક્રનું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં છે જેનાથી તમે ચક્રવર્તી રાજા બનશો. (યાદ ની યાત્રા ચાલી રહી છે)

ઓમ શાંતિ. ભક્તિ અને જ્ઞાન. બાપ ને કહેવાય છે જ્ઞાનના સાગર. એમને ભક્તિની બધી ખબર છે - ભક્તિ ક્યારે શરૂ થઈ, ક્યારે પૂરી થશે. મનુષ્યને એ ખબર નથી. બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. સતયુગમાં તમે દેવી-દેવતા વિશ્વનાં માલિક હતા. ત્યાં ભક્તિ નું નામ નથી. એક પણ મંદિર નહોતું. બધા દેવી-દેવતા જ હતાં. પાછળથી જ્યારે અડધી દુનિયા જૂની થાય છે એટલે ૨૫૦૦ વર્ષ પૂરા થાય છે અથવા ત્રેતા અને દ્વાપર નો સંગમ હોય છે ત્યારે રાવણ આવે છે. સંગમ તો જરૂર જોઈએ. ત્રેતા અને દ્વાપરના સંગમ પર રાવણ આવે છે જ્યારે દેવી-દેવતા વામમાર્ગ માં પડે છે. આ સિવાય તમારા કોઈ નથી જાણતું. બાપ પણ આવે છે કળયુગ અંત અને સતયુગ આદિ ના સંગમ પર અને રાવણ આવે છે ત્રેતા અને દ્વાપરના સંગમ પર. હવે એ સંગમ ને કલ્યાણકારી નહીં કહેશે એને તો અકલ્યાણકારી જ કહેશે. બાપનું જ નામ કલ્યાણકારી છે. દ્વાપરથી અકલ્યાણકારી યુગ શરૂ થાય છે. બાપ તો છે ચૈતન્ય બીજરૂપ. એમને આખા ઝાડ નું જ્ઞાન છે. તે બીજ પણ જો ચૈતન્ય હોય તો સમજાવે - મારાથી આ ઝાડ આમ નીકળે છે. પરંતુ જડ હોવાના કારણે બતાવી નથી શકતું. આપણે સમજી શકીએ છીએ કે બીજ નાખવાથી પહેલા ઝાડ નાનું નીકળે છે. પછી મોટું થઈ ફળ દેવાનું શરૂ કરે છે. પરંતુ ચૈતન્ય જ બધું બતાવી શકે છે. દુનિયામાં તો આજકાલ મનુષ્ય શું-શું કરતા રહે છે. શોધ કરતા રહે છે. ચંદ્રમા પર જવાની કોશિશ કરે છે. આ બધી વાતો હવે તમે સાંભળી રહ્યા છો. ચંદ્રમા તરફ કેટલા ઊંચા લાખો માઈલ સુધી ચાલ્યા જાય છે,

તપાસ કરવા માટે કે જોઈએ ચંદ્રમા શું ચીજ છે? સમુદ્રમાં કેટલા દુર સુધી જાય છે, તપાસ કરે છે, પરંતુ અંત પામી નથી શકતા, પાણી જ પાણી છે. વિમાનમાં ઉપર જાય છે, એમને પેટ્રોલ એટલું નાખવાનું છે જે પછી પાછા પણ આવી શકે. આકાશ બેહદ છે ને, સાગર પણ બેહદ છે. જેમ આ બેહદનાં જ્ઞાન સાગર છે, એ છે પાણીના બેહદ ના સાગર. આકાશ તત્વ પણ બેહદ છે. ધરતી પણ બેહદ છે, ચાલતા જાયો. સાગરનાં નીચે પછી ધરતી છે. પહાડો કોના પર ઉભા છે? ધરતી પર. પછી ધરતી ને ખોદીયે છે તો પહાડ નીકળી આવે, એનાં નીચે પછી પાણી પણ નીકળી આવે છે. સાગર પણ ધરતી પર છે. એનો કોઈ અંત નથી પામી શકતા કે ક્યાં સુધી પાણી છે, ક્યાં સુધી ધરતી છે? પરમપિતા પરમાત્મા જે બેહદના બાપ છે, એમના માટે બેઅંત નહીં કહેશો. મનુષ્ય ભલે કહે છે ઇશ્વર બેઅંત છે, માયા પણ બેઅંત છે. પરંતુ તમે સમજો છો ઇશ્વર તો બેઅંત હોઈ જ ન શકે. બાકી આકાશ બેઅંત છે. આ પાંચ તત્વ છે, આકાશ, વાયુ.... આ પાંચ તત્વ તમોપ્રધાન બની જાય છે. આત્મા જ તમોપ્રધાન બને છે પછી બાપ આવીને સતોપ્રધાન બનાવે છે. કેટલી નાની આત્મા છે, ૮૪ જન્મ ભોગવે છે. આ ચક્ર ફરતું જ રહે છે. આ અનાદિ નાટક છે, આનો અંત નથી થતો. આ પરંપરા થી ચાલતું આવે છે. ક્યારથી શરૂ થયું - એમ કહીયે તો પછી અંત પણ હોય. બાકી આ વાત સમજાવવાની છે - ક્યારથી નવી દુનિયા શરૂ થાય છે. પછી જૂની દુનિયા થાય છે. આ ૫ હજાર વર્ષ નું ચક્ર છે જે પણ ફરતું જ રહે છે. હવે તમે જાણો છો, બાકી એમને તો ગપોડા મારી દીધા છે. શાસ્ત્રોમાં લખ્યું છે કે સતયુગ ની આયુ આટલા લાખો વર્ષ છે. તો મનુષ્ય સાંભળી-સાંભળી એને જ સાચું સમજી લે છે. આ ખબર જ નથી પડતી - ભગવાન ક્યારે આવીને પોતાનો પરિચય દેશે? ન જાણવાના કારણે કહી દે છે કળયુગની આયુ ૪૦ હજાર વર્ષ હજી બાકી છે. જ્યાં સુધી તમે ન સમજાવો. હવે તમે નિમિત્ત છો સમજાવવા માટે કે કલ્પ ૫ હજાર વર્ષનું છે, ન કે લાખો વર્ષનું છે.

ભક્તિમાર્ગની કેટલી સામગ્રી છે, મનુષ્યને પૈસા હોય છે તો પછી ખર્ચા કરે છે. બાપ કહે છે હું તમને કેટલા પૈસા દઈ ને જાઉં છું! બેહદ નાં બાપ તો જરૂર બેહદ નો વારસો આપશે. એનાથી સુખ પણ મળે છે, આયુ પણ લાંબી હોય છે. બાપ બાળકોને કહે છે - મારા લાડકા બાળકો, આયુષ્માન ભવ. ત્યાં તમારી આયુ ૧૫૦ વર્ષ રહે છે, ક્યારેય કાળ નથી ખાઈ શકતો. બાપ વર (વરદાન) દે છે, તમને આયુષ્માન બનાવે છે. તમે અમર બનશો. ત્યાં ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ નહીં થાય. ત્યાં તમે બહુ જ સુખી રહો છો એટલે કહેવાય છે સુખધામ. આયુ પણ લાંબી હોય છે, ધન પણ બહુ જ મળે છે, સુખી પણ બહુ જ રહો છો. કંગાલ થી સિરતાજ બની જાયો છો. તમારી બુદ્ધિ માં છે - બાપ આવે છે દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરવા. તે તો જરૂર નાનું ઝાડ હશે. ત્યાં છે જ એક ધર્મ, એક રાજ્ય, એક ભાષા. એને જ કહેવાય છે વિશ્વમાં શાંતિ. આખા વિશ્વમાં આપણે જ પાઠધારી છીએ. એ દુનિયા નથી જાણતી. જો જાણતી હોય તો બતાવે ક્યારથી આપણે પાઠ ભજવતા આવ્યા છીએ? હવે આપ બાળકોને બાપ સમજાવી રહ્યા છે. ગીતમાં પણ છે ને - બાબા થી જે મળે છે, તે બીજા કોઈથી નથી મળતું. આખી પૃથ્વી, આકાશ, આખા વિશ્વ રાજધાની આપી દે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વના માલિક હતા પછી જે રાજાઓ વગેરે હોય છે એ ભારતના હતા. ગાયન પણ છે જે બાબા આપે છે, એ બીજા કોઈ આપી ન શકે. બાપ જ આવીને પ્રાપ્તિ કરાવે છે. તો આ બધું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ જે કોઈને પણ સમજાવી શકો. એટલું સમજવાનું છે. હવે સમજાવી કોણ શકે છે? જે બંધનમુક્ત છે. બાબાની પાસે જ્યારે કોઈ આવે છે તો બાબા પૂછે છે - કેટલા બાળકો છે? તો કહે છે ૫ બાળકો પોતાના છે અને છઠ્ઠું બાળક શિવબાબા છે તો જરૂર સૌથી મોટો બાળક થયો ને. શિવબાબાના બની ગયા તો પછી શિવબાબા પોતાનાં બાળક બનાવી, વિશ્વના માલિક બનાવી દે છે. બાળક વારિસ થઈ જાય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ શિવબાબા ના પુરા વારિસ છે. આગળ નાં જન્મમાં શિવબાબા ને બધું આપી દીધું. તો વારસો જરૂર બાળકોને મળવો જોઈએ. બાબાએ કહ્યું - મને વારિસ બનાવો પછી બીજું કોઈ નહીં. કહે છે - બાબા આ બધું આપનું છે, આપનું એ પછી અમારું છે. તમે અમને આખા વિશ્વની બાદશાહીનો વારસો આપો છો કારણ કે તમારી પાસે જે કંઈ હતું એ આપી દીધું. ડ્રામામાં નોંધ છે ને. અર્જુનને વિનાશ પણ દેખાડ્યો, તો ચતુર્ભુજ પણ દેખાડ્યા. અર્જુન કોઈ બીજું તો નથી, એમને સાક્ષાત્કાર થયો. જુઓ, રાજાઈ મળે છે તો કે કેમ નહીં શિવબાબા ને વારિસ બનાવું. એ પછી આપણને વારિસ બનાવે છે. આ સોદો તો બહુ જ સરસ છે. ક્યારેય કોઈને કંઈ પૂછ્યું નહીં. ગુપ્ત બધુ જ દઈ દીધું. આને કહેવાય છે ગુપ્ત દાન. કોઈને શું ખબર, એમને શું થઈ ગયું. કોઈ એ સમજ્યુ એમને વૈરાગ્ય આવ્યો, કદાચ સન્યાસી બની ગયા. તો આ બાળકો પણ કહે છે ૫ બાળકો તો અમારા છે, બાકી એક બાળક અમે આમને બનાવશું. એમણે પણ બધું બાબાની આગળ રાખી દીધું, જેનાથી બહુ બધાની સેવા થાય. બાબાને જોઈને બધા ને વિચાર આવ્યો, બધા ધરબાર છોડી ભાગી આવ્યા. ત્યાંથી જ હંગામા

શરૂ થયા. ઘરબાર છોડવાની બધાએ હિંમત દેખાડી. શાસ્ત્રોમાં પણ લખ્યું છે - ભટ્ટી બની હતી કારણ કે એમને એકાંત જરૂર જોઈએ. સિવાય બાપના બીજું કોઈ યાદ ન રહે. મિત્રો-સંબંધીઓ વગેરેની પણ યાદ ન રહે કારણ આત્મા જે પતિત બની છે એને પાવન જરૂર બનાવવાની છે. બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહીને પવિત્ર બનો. આમાં જ મુસીબત આવે છે. કહેતા હતા આ સ્ત્રી-પુરુષનાં વયમાં ઝઘડા કરાવવા વાળું જ્ઞાન છે કારણ કે એક પવિત્ર, બને બીજું ન બને તો મારામારી થઇ પડે. આ બધા એ માર ખાધો છે કારણ કે અચાનક નવી વાત થઇ ને. બધા આશ્ચર્ય ખાવા લાગ્યા, આ શું થયું જો આટલા બધા ભાગે છે. મનુષ્યમાં સમજ તો નથી. એટલું કહેતા હતા કોઈ તાકાત છે! આવું તો ક્યારેય થયું નથી જે પોતાનું ઘરબાર છોડીને ભાગે. ડ્રામામાં આ બધા ચરિત્ર શિવબાબા નાં છે. કોઈ ખાલી હાથ ભાગ્યા, આપણ ખેલ છે. ઘર-બાર વગેરે બધું છોડી ભાગ્યાં, કંઈ પણ યાદ નહીં રહ્યું. બાકી ફક્ત શરીર છે, જેનાથી કામ કરવાનું છે. આત્માને પણ યાદ ની યાત્રા થી પવિત્ર બનાવવાની છે, ત્યારે જ પવિત્ર આત્માઓ પાછી જઈ શકે છે. સ્વર્ગમાં અપવિત્ર આત્મા તો જઈ ન શકે. કાયદો નથી. મુક્તિધામમાં પવિત્ર જ જોઈએ. પવિત્ર બનવામાં જ કેટલા વિઘ્નો પડે છે. પહેલા કોઈ સત્સંગ વગેરે માં જવા માટે રુકાવટ થોડી થતી હતી. ક્યાંય પણ ચાલ્યા જતા હતા. અહીંયા પવિત્રતાના કારણે વિઘ્ન પડે છે. આ તો સમજો છો - પવિત્ર બન્યા વગર પાછા ઘરે જઈ ન શકીએ. ધર્મરાજ દ્વારા મોચરા (સજાઓ) ખાવી પડશે. પછી થોડી માની (રોટલી) મળશે. મોચરા (સજા) નહીં ખાઓ તો પદ પણ સારું મળશે. આ સમજ ની વાત છે. બાપ કહે છે - મીઠા બાળકો, તમારે મારી પાસે આવવાનું છે. આ જૂનું શરીર છોડી પવિત્ર આત્મા બની આવવાનું છે. પછી જ્યારે ૫ તત્વ સતોપ્રધાન નવા થઈ જશે, ત્યારે તમને શરીર નવું સતોપ્રધાન મળશે. બધુ ઉથલ-પાથલ થઇ નવું બની જશે. જેમ બાબા આમનામાં આવી બેસે છે, એમ આત્મા વગર કોઈ તકલીફ ગર્ભ મહેલમાં જઈને બેસશે. પછી જ્યારે સમય થાય છે તો બહાર આવી જાય છે તો જેમ વીજળી ચમકી જાય છે કારણ આત્મા પવિત્ર છે. આ બધું ડ્રામા માં નોંધ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) આત્મા ને પાવન બનાવવા માટે એકાંતની ભટ્ટી માં રહેવાનું છે. એક બાપના સિવાય બીજું કોઈ પણ મિત્ર-સંબંધી યાદ ન આવે.
- 2) બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન રાખી, બંધનમુક્ત બની બીજાની સેવા કરવાની છે. બાપથી સાચો સોદો કરવાનો છે. જેમ બાપએ બધું જ ગુપ્ત કર્યું, એમ ગુપ્તદાન કરવાનું છે.

વરદાન :- નિમિત્ત અને નિર્માણ ભાવથી સેવા કરવા વાળા શ્રેષ્ઠ સફળતા મૂર્ત ભવ:

સેવાધારી અર્થાત સદા બાપ સમાન નિમિત્ત બનવું અને નિર્માણ રહેવાવાળા. નિર્માણતા જ શ્રેષ્ઠ સફળતાનું સાધન છે. કોઈ પણ સેવામાં સફળતા પ્રાપ્ત કરવા માટે નમ્રતા ભાવ અને નિમિત્ત ભાવ ધારણ કરો, એનાથી સેવામાં સદા મોજનો અનુભવ કરશો. સેવામાં ક્યારેય થાક નહીં લાગે. કોઈપણ સેવા મળે પરંતુ આ બે વિશેષતાઓથી સફળતાને મેળવી સફળતા સ્વરૂપ બની જશે.

સ્લોગન :- સેકન્ડમાં વિદેહી બનવાનો અભ્યાસ હોય તો સૂર્યવંશી માં આવી જશો.

“ વિશ્વ સેવા નું સહજ સાધન મનસા સેવા ”

આજે સર્વ શક્તિવાન બાપ સ્વયંની શક્તિ સેના, પાંડવ સેના, રુહાની સેના ને જોઈ રહ્યા છે. સેનાનાં મહાવીર સ્વયંની રુહાની શક્તિથી ક્યાં સુધી વિજયી બન્યા છે. વિશેષ ત્રણ શક્તિઓ ને જોઈ રહ્યા છે. દરેક મહાવીર આત્માની મનસા શક્તિ ક્યાં સુધી સ્વ પરિવર્તન પ્રતિ અને વિશ્વ સેવા પ્રતિ ધારણ થઈ છે? એમ જ વાચા શક્તિ, કર્મણા શક્તિ અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ કર્મ ની શક્તિ ક્યાં સુધી જમા કરી છે? વિજયી રત્ન બનવા માટે આ ત્રણેવ શક્તિઓ આવશ્યક છે. ત્રણેવમાંથી એક શક્તિ પણ ઓછી છે તો વર્તમાન પ્રાપ્તિ અને પ્રાલબ્ધ ઓછી થઈ જાય છે. વિજયી રત્ન અર્થાત્ ત્રણેય શક્તિઓથી સંપન્ન. વિશ્વ સેવાધારી સો વિશ્વ રાજ્ય અધિકારી બનવાનો આધાર આ ત્રણેય શક્તિઓ ની સંપન્નતા છે. સેવાધારી બનવું અને વિશ્વ સેવાધારી બનવું, વિશ્વ રાજન બનવું અથવા સતયુગી રાજન બનવું એમાં પણ અંતર છે. સેવાધારી અનેક છે, વિશ્વ સેવાધારી કોઈ-કોઈ છે. સેવાધારી અર્થાત્ ત્રણેય શક્તિઓની નંબરવાર યથાશક્તિ ધારણા. વિશ્વ સેવાધારી અર્થાત્ ત્રણે શક્તિઓની સંપન્નતા. આજ દરેકની ત્રણેય શક્તિઓની ટકાવારી જોઈ રહ્યા હતાં.

સર્વશ્રેષ્ઠ મનસા શક્તિ દ્વારા ભલે કોઈ પણ આત્મા સન્મુખ હોય, સમીપ હોય અથવા કેટલી પણ દૂર હોય – સેકન્ડમાં એ આત્માને પ્રાપ્તિની શક્તિનો અનુભવ કરાવી શકો છે. મનસા શક્તિ કોઈપણ આત્માની માનસિક હલચલ વાળી સ્થિતિને પણ અચળ બનાવી સકે છે. માનસિક શક્તિ અર્થાત્ શુભ ભાવના, શ્રેષ્ઠ કામના આ શ્રેષ્ઠ ભાવના દ્વારા કોઈ પણ આત્મા ને, સંશય બુદ્ધિને ભાવનાત્મક બુદ્ધિ બનાવી શકો છો. આ શ્રેષ્ઠ ભાવનાથી કોઈપણ આત્માનો વ્યર્થ ભાવ પરિવર્તન કરી સમર્થ ભાવ બનાવી શકો છો. શ્રેષ્ઠ ભાવ દ્વારા કોઈ પણ આત્માનાં સ્વભાવને પણ બદલી શકો છો. શ્રેષ્ઠ ભાવનાની શક્તિ દ્વારા આત્માને ભાવનાનાં ફળ ની અનુભૂતિ કરાવી શકો છો. શ્રેષ્ઠ ભાવના દ્વારા ભગવાનના સમીપ લાવી શકો છો. શ્રેષ્ઠ ભાવના કોઈ પણ આત્માનાં ભાગ્યની રેખા બદલી સકે છે. શ્રેષ્ઠ ભાવના હિમ્મતહીન આત્માને હિમ્મતવાન બનાવી દે છે. આવી શ્રેષ્ઠ ભાવના ની વિધિ પ્રમાણે મનસા સેવા કોઈપણ આત્માની કરી શકો છો. મનસા સેવા વર્તમાન સમય પ્રમાણે અતિ આવશ્યક છે. પરંતુ મનસા સેવા તે જ કરી શકે છે જેમની સ્વયંની મનસા અર્થાત્ સંકલ્પ સદા સર્વ પ્રતિ શ્રેષ્ઠ હોય, નિસ્વાર્થ હોય. પર-ઉપકાર ની સદા ભાવના હોય. અપકારી પર પણ ઉપકાર ની શ્રેષ્ઠ ભાવના હોય. સદા દાતાપન ની ભાવના હોય. સદા સ્વ પરિવર્તન, સ્વનાં શ્રેષ્ઠ કર્મ દ્વારા બીજાને શ્રેષ્ઠ કર્મની પ્રેરણા આપવા વાળા હોય. આ પણ કરે, ત્યારે હું કરીશ, કઈક આ કરે કંઈક હું કરું, અથવા થોડું તો એ પણ કરે, આ ભાવનાથી પણ પરે. કોઈ નથી પણ કરી શકતા, તો પણ રહેમની ભાવના, સદા સહયોગની ભાવના, હિમ્મત વધારવાની ભાવના હોય. આને કહેવાય છે મનસા સેવાધારી. મનસા સેવા એક સ્થાન પર સ્થિત રહીને પણ ચારેબાજુ ની સેવા કરી શકો છો. વાચા અને કર્મ નાં માટે તો જવું પડે. મનસા સેવા ક્યાંય પણ બેસીને કરી શકો છો.

મનસા સેવા – રુહાની વાયરલેસ સેટ છે. જેના દ્વારા દૂરનાં સંબંધ સમીપ બનાવી શકો છો. દૂર બેઠા કોઈ પણ આત્માને બાપના બનવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ પેદા કરવાનો સંદેશ આપી શકો છો. જે તે આત્મા અનુભવ કરશે કે મને કોઈ મહાન શક્તિ બોલાવી રહી છે. કોઈ અનમોલ પ્રેરણા મને પ્રેરી રહી છે. જેમ કોઈ ને સન્મુખ સંદેશ આપીને ઉમંગ-ઉત્સાહ માં લાવો છો. એમ મનસા શક્તિ દ્વારા પણ તે આત્મા એવો જ અનુભવ કરશે જેમ કોઈ સન્મુખ બોલી રહ્યું છે. દૂર હોવા છતાં પણ સન્મુખ નો અનુભવ કરશે. વિશ્વ સેવાધારી બનવાનું સહજ સાધન જ મનસા સેવા છે. જેમ વિજ્ઞાન વાળા આ સાકાર સૃષ્ટિથી, પૃથ્વીથી ઉપર અંતરીક્ષ યાન દ્વારા પોતાના કાર્યને શક્તિશાળી બનાવવાના પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે. સ્થૂળ થી સૂક્ષ્મ માં જઈ રહ્યા છે. કેમ? સૂક્ષ્મ શક્તિશાળી હોય છે. મનસા શક્તિ પણ અંતર્મુખી યાન છે. જેના દ્વારા જ્યાં પણ ઇચ્છો, જેટલું જલ્દી ઇચ્છો પહોંચી શકો છો. જેમ વિજ્ઞાન દ્વારા પૃથ્વીના આકર્ષણથી પરે જવા વાળા સ્વતઃ લાઈટ (હલકા) બની જાય છે. એમ મનસા શક્તિશાળી આત્મા ડબલ લાઈટ સ્વરૂપ સદા અનુભવ કરે છે. જેમકે અંતરીક્ષ યાન વાળા ઉંચા હોવાના કારણે આખી પૃથ્વીનાં જ્યાના પણ ચિત્ર દોરવા ઇચ્છે, દોરી શકે છે, એમ શાંતિની શક્તિથી અંતર્મુખી યાન દ્વારા, મનસા શક્તિ દ્વારા

કોઈ પણ આત્મા ને ચરિત્રવાન બનાવવાની, શ્રેષ્ઠ આત્મા બનાવવાની પ્રેરણા આપી શકો છો. વિજ્ઞાન વાળા તો દરેક વસ્તુ પર સમય અને સંપત્તિ ખૂબ જ લગાવે છે. પરંતુ આપ વગર ખર્ચે થોડા સમયમાં ઘણી સેવા કરી શકો છો. જેમ આજકાલ ક્યાંક-ક્યાંક ફ્લાઈંગ સાસર (ઉડન તસ્તરી - આકાશ માં ઉડતી અજ્ઞાત વસ્તુ) જુઓ છો. સાંભળો છો ને - સમાચાર. તે પણ ફક્ત લાઈટ જ જોવામાં આવે છે. એમ તમને મન્સા સેવાધારી આત્માઓને આગળ જઈ અનુભવ કરશે કે લાઈટ નું બિંદુ આવ્યું, વિચિત્ર અનુભવ કરાવી ને ગયું. આ કોણ હતું? ક્યાંથી આવ્યું? શું આપીને ગયું, આવી ચર્ચા વધતી જશે. જેમ આકાશમાં તારાઓ તરફ બધાની નજર જાય છે, એમ ધરતીના તારાઓ દિવ્યજ્યોતિ ચારેબાજુ અનુભવ કરશે. એવી શક્તિ મન્સા સેવાધારીઓની છે. સમજ્યા? મહાનતા તો ઘણી બધી છે પરંતુ આજે આટલું જ સંભળાવે છે. મન્સા સેવા ને હવે તીવ્ર કરો ત્યારે ૯ લાખ તૈયાર થશે. હમણાં ગોલ્ડન જુબલી સુધી કેટલી સંખ્યા બની છે? સતયુગની ડાયમંડ જુબલી સુધી નવ લાખ તો જોઈએ ને. નહીં તો વિશ્વ રાજન કોના પર રાજ્ય કરશે? નવ લાખ તારા ગવાય છે ને. તારા રૂપી આત્માનો અનુભવ કરશે, ત્યારે નવ લાખ તારા ગવાશે એટલે હવે તારા નો અનુભવ કરાવો. અચ્છા! ચારેબાજુથી આવેલા બાળકોને મધુબન નિવાસી બનવાની મુબારક છે અથવા મિલન મેળાની મુબારક છે. આ જ અવિનાશી અનુભવની મુબારક સદા સાથે રાખજો. સમજ્યા.

સદા મહાવીર બની મન્સા શક્તિની મહાનતા થી શ્રેષ્ઠ સેવા કરવા વાળા, સદા શ્રેષ્ઠ ભાવના અને શ્રેષ્ઠ કામના ની વિધિ થી બેહદની સેવા ની સિદ્ધિ પામવા વાળા, સ્વયંની ઊંચી સ્થિતિ દ્વારા ચારે બાજુની આત્માઓને શ્રેષ્ઠ પ્રેરણા આપવાવાળા વિશ્વ સેવાધારી, સદા સ્વયં ની શુભ ભાવના દ્વારા અન્ય આત્માઓને પણ ભાવનાનું ફળ દેવાવાળા, એવાં વિશ્વ કલ્યાણકારી, પર-ઉપકારી, વિશ્વ સેવાધારી બાળકોને બાપદાદાના યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

કુમારો પ્રતિ વિશેષ અવ્યક્ત બાપદાદા નાં મધુર મહાવાક્ય

કુમાર, બ્રહ્માકુમાર તો બની ગયા, પરંતુ બ્રહ્માકુમાર બન્યા પછી શું બનવાનું છે? શક્તિશાળી કુમાર. જ્યાં સુધી શક્તિશાળી નથી બન્યા તો વિજયી નથી બની શકતા. શક્તિશાળી કુમાર સદા નોલેજકુલ અને પાવરફુલ આત્મા હશે. નોલેજકુલ અર્થાત્ રચનાને પણ જાણવા વાળા, રચનાને પણ જાણવા વાળા અને માયાનાં ભિન્ન-ભિન્ન રૂપોને પણ જાણવાવાળા. એવા નોલેજકુલ પાવરફુલ સદા વિજયી છે. નોલેજ જીવનમાં ધારણ કરવું અર્થાત્ નોલેજ ને શસ્ત્ર બનાવી દેવું. શસ્ત્રધારી શક્તિશાળી હશે ને. આજે મિલેટ્રી વાળા શક્તિશાળી કયા આધારથી હોય છે? શસ્ત્ર છે, બંદૂક છે તો નિર્ભય થઈ જાય છે. તો નોલેજકુલ જે હશે, તે પાવરફુલ જરૂર હશે. તો માયાનું પણ પૂરું નોલેજ છે. શું થશે, કેમ થશે, ખબર નથી પડી, માયા કેવી રીતે આવી, આ તો નોલેજકુલ ન થયા. નોલેજકુલ આત્મા પહેલાથી જ જાણે છે. જેમ સમજદાર જે હોય છે તે બીમારીને પહેલા જ જાણી લે છે. તાવ આવવાનો હોય તો પહેલેથી જ સમજશે કે કંઈક થઈ રહ્યું છે, પહેલેથી જ દવા લઈને સ્વયંને ઠીક કરી દેશે અને સ્વસ્થ થઈ જશે. બેસમજને તાવ આવી પણ જશે તો ચાલતા-ફરતા રહેશે અને તાવ વધતો જશે. એમ જ માયા આવે છે પરંતુ આવવાની પહેલા સમજી લેવું અને તેને દૂરથી જ ભગાવી દેજો. તો આવાં સમજદાર શક્તિશાળી કુમાર છો ને! સદા વિજયી છોને! કે તમને પણ માયા આવે અને ભગાવવામાં સમય લાગે છે. શક્તિ ને જોઈને દૂરથી જ દુશ્મન ભાગી જાય છે. જો આવી જાય પછી તેને ભગાવો તો સમય ખોટી અને કમજોરી ની આદત પડી જાય છે. કોઈ વારં-વાર બીમાર થાય તો કમજોર થઈ જાય છે ને! અથવા વારં-વાર ભણવામાં નાપાસ થાય તો કહેવાય આ ભણવામાં કમજોર છે. એમ માયા વારં-વાર આવે અને વાર કરતી રહે તો હાર ખાવાની આદત થઈ જશે અને વારં-વાર હાર ખાવાથી કમજોર થઈ જશે એટલે શક્તિશાળી બનો. આવી શક્તિશાળી આત્મા સદા પ્રાપ્તિનો અનુભવ કરે છે, યુદ્ધમાં પોતાનો સમય નથી બગાડતી. વિજયી ની ખુશી મનાવે છે. તો ક્યારેય કોઈ વાતમાં કમજોરી ન હોય. કુમાર બુદ્ધિ સાલિમ છે. અધર કુમાર બનવાથી બુદ્ધિ વેચાઈ જાય છે. કુમારોને એક જ કામ છે, પોતાનું જ જીવન છે. તેઓને તો કેટલી જવાબદારી હોય છે. તમે જવાબદારીથી સ્વતંત્ર છો, જે સ્વતંત્ર હશે તે આગળ વધશે. બોજ વાળા ધીરે-ધીરે ચાલશે. સ્વતંત્ર હલકા હશે અને ઝડપી ચાલશે. તો ઝડપી ગતિ વાળા છો, એકરસ છો? સદા તીવ્ર અર્થાત્ એકરસ. એવું પણ નહીં ૬ મહિના વીતી ગયા, જેવા હતા તેવા જ ચાલી રહ્યા છે, આને પણ તીવ્રગતિ નહીં કહેવાય. તીવ્રગતિ વાળા આજે જે છે કાલે એનાથી આગળ, પરમ દિવસે એનાથી આગળ, એને જ કહેવાય છે - 'તીવ્રગતિ વાળા'. તો સદા સ્વયંને શક્તિશાળી કુમાર સમજો. બ્રહ્માકુમાર બની ગયા બસ આ ખુશી માં રહ્યા, શક્તિશાળી નહીં બન્યાં,

તો વિજયી નહીં બની શકો. બ્રહ્માકુમાર બનવું બહુ સારું છે પરંતુ શક્તિશાળી બ્રહ્માકુમાર સદા સમીપ હોય છે. હમણાંના સમીપ વાળા રાજ્યમાં પણ સમીપ હશે. હમણાં ની સ્થિતિ માં સમીપતા નથી તો રાજ્યમાં પણ સમીપતા નથી. હમણાં ની પ્રાપ્તિ સદાની પ્રાલબ્ધ બનાવી દે છે એટલે સદા શક્તિશાળી. એવા શક્તિશાળી જ વિશ્વ-કલ્યાણકારી બની શકે છે. કુમારોમાં શક્તિ તો છે જ, યાહે શારીરિક શક્તિ, યાહે આત્માની. પરંતુ વિશ્વ-કલ્યાણના પ્રતિ શક્તિ છે કે શ્રેષ્ઠ વિશ્વને વિનાશકારી બનાવવાનાં કાર્યમાં લગાવવાની શક્તિ છે? તો કલ્યાણકારી કુમાર છે ને! અકલ્યાણ કરવાવાળા નહીં. સંકલ્પ માં પણ સદા સર્વના પ્રતિ કલ્યાણની ભાવના હોય. સ્વપ્નમાં પણ કલ્યાણની ભાવના હોય, અને કહેવાય છે - શ્રેષ્ઠ શક્તિશાળી. કુમાર શક્તિ દ્વારા જે વિચારે તે કરી શકે છે. જે તેજ સંકલ્પ અને કર્મ, બંને સાથે-સાથે હોય. એવું નહીં સંકલ્પ આજે કર્યો, કર્મ પાછળથી. સંકલ્પ અને કર્મ એક હોય અને સાથે-સાથે હોય. એવી શક્તિ છે. એવી શક્તિવાળા જ અનેક આત્માઓનું કલ્યાણ કરી શકે છે. તો સદા સેવામાં સફળ બનવા વાળા છે કે ખિટ-ખિટ કરવા વાળા છે? મન માં, કર્મ માં, પરસ્પર માં, બધામાં ઠીક. કોઈમાં પણ ખિટ-ખિટ ન હોય. સદા સ્વયંને વિશ્વ-કલ્યાણકારી કુમાર સમજો તો જે પણ કર્મ કરશો તેમાં કલ્યાણની ભાવના સમાઈ હશે. અચ્છા!

વિદાયના સમયે અમૃતવે લા એ બધા બાળકોને યાદ પ્યાર આપી

દરેક કાર્ય મંગળ થાય. દરેક કાર્ય સફળ થાય. તેની બધા બાળકોને મુબારક. આમ તો દરેક દિવસ સંગમયુગ નો શુભ છે, શ્રેષ્ઠ છે, ઉમંગ ઉત્સાહ દેવડાવા વાળો છે એટલે દરેક દિવસ નું મહત્વ પોતાનું છે. આજના દિવસ દરેક સંકલ્પ પણ મંગલમય હોય અર્થાત્ શુભચિંતક રૂપવાળા હોય. કોઈના પ્રતિ મંગળ કામના અર્થાત્ શુભકામના કરવાવાળા સંકલ્પ હોય. દરેક સંકલ્પ મંગલમ અર્થાત્ ખુશી દેવડાવા વાળા હોય. તો આજના દિવસનો આ મહત્વ સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ ત્રણેય માં વિશેષ સ્મૃતિ રાખજો. અને આ સ્મૃતિ રાખવી જ દરેક સેકન્ડ બાપદાદાની યાદ-પ્યાર સ્વીકાર કરવા બરાબર છે. તો ફક્ત હમણાં યાદ-પ્યાર નથી આપી રહ્યા પરંતુ પ્રેક્ટીકલ કરવું અર્થાત્ યાદ-પ્યાર લેવો. આખો દિવસ આજે યાદ-પ્યાર લેતા રહેજો અર્થાત્ યાદમાં રહી દરેક સંકલ્પ, બોલ દ્વારા પ્રેમની લહેરમાં લહેરાતા રહેજો. અચ્છા - બધાને વિશેષ યાદ ગુડમોર્નિંગ!

સંમેલનનાં પ્રતિ અવ્યક્ત બાપદાદા નો વિશેષ સંદેશ

બાપદાદા બોલ્યા, બાળકો સંમેલન કરી રહ્યા છે. સંમેલન નો અર્થ છે સમ-મિલન. તો જે સંમેલનમાં આવવા વાળા છે તેમને બાપ સમાન નહીં તો સ્વયં સમાન નિશ્ચય બુદ્ધિ તો અવશ્ય બનાવજો. જે પણ આવે કંઈક બનીને જાય ફક્ત બોલીને ન જાય. આ દાતા નું ઘર છે. તો આવવા વાળા એ ન સમજે છે કે અમે આમને મદદ કરવા આવ્યા છીએ અથવા આમને સહયોગ દેવા આવ્યા છીએ. પરંતુ તેઓ સમજે કે આ સ્થાન લેવાનું સ્થાન છે, દેવાનું નથી. અહીંયા દરેક નાના મોટા જેમને પણ મળે, જે તે સમયે અહીંયા હોય, તેમને એ સંકલ્પ કરવાનો છે કે દ્રષ્ટિ થી, વાયુમંડળ થી, સંપર્ક-સંબંધ થી “માસ્ટર દાતા” બનીને રહેવાનું છે. બધાને કંઈક ને કંઈક આપીને જ મોકલવાના છે. આ દરેકનું લક્ષ્ય હોય, આવવા વાળા ને રિગાર્ડ તો આપવાનો જ છે, પરંતુ બધાને રિગાર્ડ એક બાપમાં બેસાડવાનો છે. બાબા કહી રહ્યા હતા - મારા આટલા બધા લાઈટ હાઉસ બાળકો ચારેબાજુથી મન્સા સેવા દ્વારા લાઈટ આપશે તો સફળતા થયેલી જ છે. તે એક લાઈટ હાઉસ કેટલા ને રસ્તો દેખાડે - આપ લાઈટહાઉસ, માઈટહાઉસ બાળકો તો બહુજ કમાલ કરી શકો છો. અચ્છા!

વરદાન :- ઈશ્વરીય સેવાના બંધન દ્વારા સમીપ સંબંધ માં આવવા વાળા રોયલ ફેમિલી નાં અધિકારી ભવ : ઈશ્વરીય સેવાનું બંધન નજીક સંબંધમાં લાવવા વાળું છે. જેટલી જે સેવા કરે છે એટલી સેવાનું ફળ સમીપ સંબંધમાં આવે છે. અહીંયા નાં સેવાધારી ત્યાંની રોયલ ફેમિલી નાં અધિકારી બનશે. જેટલી અહીંયા હાઈ સેવા કરે છે તેટલું ત્યાં આરામથી સિંહાસન પર બેસશે અને અહીંયા જે આરામ કરે છે તે ત્યાં કામ કરશે. એક-એક સેકન્ડ નો એક-એક કામનો હિસાબ-કિતાબ બાપ ની પાસે છે.

સ્લોગન :- સ્વ પરિવર્તન દ્વારા વિશ્વ પરિવર્તન નાં વાઈબ્રેશન તીવ્રગતિ થી ફેલાવો.

આજે મહિનાનો ત્રીજો રવિવાર છે, બધા સંગઠિત રૂપમાં સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યા સુધી આંતરરાષ્ટ્રીય

યોગમાં સંમિલિત થઈને સ્વયંનાં નિરાકારી સ્વરૂપમાં સ્થિત થઈ, પરમધામ ની ઉંચી સ્થિતિનો અનુભવ કરો.
સ્વીટ સાઈલેન્સ માં બેસીને સર્વને શાંતિની શક્તિ ની સકાશ આપવાની સેવા કરો.

“ મીઠા બાળકો - સ્વયં ની બેટરી ચાર્જ કરવાનો વિચાર કરો , સ્વયં નો સમય પરચિંતનમાં વ્યર્થ નહીં કરો , **અપની ઘોટ તો નશા ચઢે** ”

પ્રશ્ન :- જ્ઞાન એક સેકન્ડ નું હોવા છતાં પણ બાપ ને આટલું વિસ્તારમાં સમજાવાની કે આટલો સમય આપવાની આવશ્યકતા શા માટે?

ઉત્તર :- કારણ કે જ્ઞાન આપ્યા પછી બાળકોમાં સુધાર થયો છે કે નહીં, એ પણ બાપ જુએ છે અને ફરી સુધારવા માટે જ્ઞાન આપતા જ રહે છે. આખા બીજ અને ઝાડ નું જ્ઞાન આપે છે, જેના કારણે એમને જ્ઞાન સાગર કહેવાય છે. જો એક સેકન્ડનો મંત્ર આપીને ચાલ્યા જાય તો જ્ઞાન સાગર નું ટાઈટલ પણ ન મળે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. ભક્તિમાર્ગમાં પરમપિતા પરમાત્મા શિવ ને અહીંયા જ પૂજે છે. ભલે બુદ્ધિમાં છે કે એ થઈને ગયા છે. જ્યાં પણ લિંગ જુએ છે તો તેમની પૂજા કરે છે. એ તો સમજે છે શિવ પરમધામમાં રહેવાવાળા છે, આવીને ગયા છે, એટલે એમની યાદગાર બનાવીને પૂજે છે. જે સમયે યાદ કરે છે ત્યારે બુદ્ધિમાં જરૂર આવે છે કે નિરાકાર છે, જે પરમધામમાં રહેવાવાળા છે, એમને શિવ કહી પૂજે છે. મંદિરમાં જઈને માથું નમાવે છે, એમનાં પર દૂધ, ફળ, ફૂલ, જળ વગેરે ચઢાવે છે. પરંતુ તે તો જડ છે. જડની ભક્તિ જ કરે છે. હવે તમે જાણો છો - એ છે ચૈતન્ય, એમનું નિવાસ સ્થાન પરમધામ છે. તે લોકો જ્યારે પૂજા કરે છે તો બુદ્ધિમાં રહે છે કે પરમધામ નિવાસી છે, આવીને ગયા છે ત્યારે આ ચિત્ર બનાવવામાં આવ્યાં છે, જેમની પૂજા થાય છે. એ ચિત્ર કોઈ શિવ નથી, એમની પ્રતિમા છે. એવી રીતે જ દેવતાઓને પણ પૂજે છે, જડ ચિત્ર છે, ચૈતન્ય નથી. પરંતુ એ ચૈતન્ય જે હતાં, તે ક્યાં ગયા, એ નથી સમજતા. જરૂર પુનર્જન્મ લઈ નીચે આવ્યા હશે. હમણાં આપ બાળકોને જ્ઞાન મળી રહ્યું છે. સમજો છો જે પણ પૂજ્ય દેવતા હતાં, તે પુનર્જન્મ લેતા આવ્યા છે. આત્મા તે જ છે, આત્માનું નામ નથી બદલાતું. બાકી શરીર નું નામ બદલાય છે. એ આત્મા કોઈ ને કોઈ શરીરમાં છે. પુનર્જન્મ તો લેવાનો જ છે. તમે પૂજો છો તેમને, જે પહેલા-પહેલા શરીરવાળા હતાં (સતયુગી લક્ષ્મી-નારાયણ ને પૂજો છો) આ સમયે તમારો વિચાર ચાલે છે, જે નોલેજ બાપ આપે છે. તમે સમજો છો કે જે ચિત્રની પૂજા કરાય છે તે પહેલા નંબરવાળા છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ચૈતન્ય હતાં. અહીં જ ભારતમાં હતાં, હમણાં નથી. મનુષ્ય એ નથી સમજતા કે તે પુનર્જન્મ લેતા-લેતા ભિન્ન નામ-રૂપ લેતા ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ ભજવતા રહે છે. આ કોઈના ખ્યાલમાં પણ નથી આવતું. સતયુગમાં હતાં તો જરૂર, પરંતુ હમણાં નથી. આ પણ કોઈને સમજ નથી આવતી. હવે તમે જાણો છો - ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર ફરી ચૈતન્ય માં આવશે જરૂર. મનુષ્યોની બુદ્ધિમાં એ ખ્યાલ જ નથી આવતો. બાકી એટલું જરૂર સમજે છે કે આ હતાં. હવે તેમનાં જડ ચિત્ર છે, પરંતુ તે ચૈતન્ય ક્યાં ચાલ્યા ગયા - એ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું. મનુષ્ય તો ૮૪ લાખ પુનર્જન્મ કહી દે છે, આં પણ આપ બાળકો ને ખબર પડી છે ૮૪ જન્મ જ લે છે, ન કે ૮૪ લાખ. હવે રામચંદ્ર ની પૂજા કરે છે, તેમને એ પણ ખબર નથી કે રામ ક્યાં ગયા. તમે જાણો છો કે શ્રીરામની આત્મા તો જરૂર પુનર્જન્મ લેતી રહેતી હશે. અહીંયા પરીક્ષામાં નાપાસ થાય છે. પરંતુ કોઈને કોઈ રૂપમાં હશે તો જરૂર ને. અહીંયા જ પુરુષાર્થ કરતા રહે છે. એટલું નામ પ્રસિદ્ધ છે રામનું, તો જરૂર આવશે, એમને નોલેજ લેવું પડશે. હમણાં કંઈ ખબર નથી પડતી, તો એ વાતને છોડી દેવી પડે છે. આ વાતોમાં જવાથી પણ ટાઈમ વેસ્ટ થાય છે, એનાં કરતાં તો કેમ નહિ સ્વયંનો સમય સફળ કરીએ. સ્વયંની ઉન્નતિ માટે બેટરી ચાર્જ કરીએ. બીજી વાતોનું ચિંતન તો પરચિંતન થઈ ગયું. હમણાં તો સ્વયંનું ચિંતન કરવાનું છે. આપણે બાપ ને યાદ કરીએ. તેઓ પણ જરૂર ભણતા હશે. પોતાની બેટરી ચાર્જ કરતા હશે. પરંતુ તમારે સ્વયં ની કરવાની છે. કહેવાય છે - “અપની ઘોટ તો નશા ચઢે.”

બાપએ કહ્યું છે - જ્યારે તમે સતોપ્રધાન હતાં તો તમારું બહુ જ ઊંચું પદ હતું. હવે ફરી પુરુષાર્થ કરો, મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. લક્ષ્ય છે ને. આ ચિંતન કરતાં-કરતાં સતોપ્રધાન બનશો. નારાયણનું જ સિમરણ કરવાથી આપણે નારાયણ બનીશું. અંતકાળમાં જે નારાયણ સિમરે.. તમારે બાપ ને યાદ કરવાના છે, જેનાથી

પાપ કપાય. પછી નારાયણ બનાય. આ નર થી નારાયણ બનવાની સૌથી ઊંચી યુક્તિ છે. એક નારાયણ તો નહીં બનશે ને. આ તો આખી ડિનાયસ્ટી બને છે. બાપ સૌથી ઊંચો પુરુષાર્થ કરાવશે. આ પણ છે જ રાજયોગ નું નોલેજ, એ પણ આખા વિશ્વનાં માલિક બનવાનું છે. જેટલો પુરુષાર્થ કરશો એટલો જરૂર ફાયદો છે. એક તો સ્વયંને આત્મા જરૂર નિશ્ચય કરો. કોઈ-કોઈ લખે પણ એવી રીતે છે - ફલાણી આત્મા તમને યાદ કરે છે. આત્મા શરીર દ્વારા લખે છે. આત્માનું કનેક્શન છે શિવબાબા ની સાથે. હું આત્મા ફલાણા શરીરનાં નામ-રૂપ વાળી છું. એ તો જરૂર બતાવવું પડે ને કારણકે આત્માના શરીર પર જ ભિન્ન-ભિન્ન નામ પડે છે. હું આત્મા તમારો બાળક છું, મુજ આત્મા નાં શરીર નું નામ ફલાણું છે. આત્માનું નામ તો ક્યારેય બદલાતું નથી. હું આત્મા ફલાણા શરીરવાળી છું. શરીરનું નામ તો જરૂર જોઈએ. નહીં તો કારોબાર ચાલી ન શકે. અહીં બાપ કહે છે હું પણ આ બ્રહ્માનાં તનમાં આવું છું ટેમ્પરરી (અલ્પ સમય), તેમની આત્માને પણ સમજાવે છે હું આ શરીરથી તમને ભણાવવા આવ્યો છું. આ મારું શરીર નથી. મેં તેમના માં પ્રવેશ કર્યો છે. પછી ચાલ્યો જઈશ આપણા ધામમાં. હું આવ્યો જ છું આપ બાળકો ને આ મંત્ર આપવા. એવું નથી કે મંત્ર આપીને ચાલ્યો જાઉં છું. ના, બાળકોને જોવા પણ પડે છે કે ક્યાં સુધી સુધાર થયો છે. પછી સુધારવાનું શિક્ષણ આપતા રહે છે. સેકન્ડમાં જ્ઞાન આપીને ચાલ્યા જાય તો પછી જ્ઞાનના સાગર પણ ન કહેવાય. કેટલો સમય થયો છે, તમને સમજાવતા જ રહે છે. ઝાડની, ભક્તિમાર્ગની બધી વાતો સમજવાની વિસ્તારમાં છે. વિસ્તારમાં સમજાવે છે. હોલસેલ એટલે મનમનાભવ. પરંતુ એવું કહીને ચાલ્યા તો નહિ જશે. પાલના (દેખ-રેખ) પણ કરવી પડે. ઘણાં બાળકો બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં પછી ગુમ થઈ જાય છે. ફલાણી આત્મા જેનું નામ ફલાણું હતું, બહુ સારું ભણતા હતા - સ્મૃતિ તો આવશે ને. જુના-જુના બાળકો કેટલા સારા હતા, એમને માયાએ હપ કરી લીધા. શરૂ માં કેટલા આવ્યા. ફટ થી આવીને બાપ નો ખોળો લીધો. ભટ્ટી બની. એમાં બધાએ પોતાનું ભાગ્ય અજમાવ્યું પછી ભાગ્ય અજમાવતા-અજમાવતા માયાએ એકદમ ઊડાવી દીધા. રહી ન થઈ શક્યા. ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી પણ આવું જ થશે. કેટલા ચાલ્યા ગયા, અડધું ઝાડ તો જરૂર ગયું. ભલે ઝાડ વૃદ્ધિને પામ્યું છે પરંતુ જુના ચાલ્યા ગયા, સમજી શકાય છે - એમનામાંથી કોઈ ફરી આવશે જરૂર ભણવા. સ્મૃતિ આવશે કે અમે બાપથી ભણતા હતા અને બીજા બધા હમણાં સુધી પણ ભણતા રહે છે. અમે હાર ખાધી. ફરી મેદાનમાં આવશે. બાબા આવવા દેશે, પછી પણ ભલે આવીને પુરુષાર્થ કરે. કંઈક ને કંઈક સારું પદ મળી જશે.

બાપ સ્મૃતિ અપાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, મામેકમ યાદ કરો તો પાપ કપાઈ જશે. હવે કેવી રીતે યાદ કરો છો, શું એ સમજો છો કે બાબા પરમધામમાં છે? ના. બાબા તો અહીંયા રથ માં બેઠા છે. આ રથની બધાને ખબર પડતી જાય છે. આ છે ભાગ્યશાળી રથ. એમનામાં આવ્યાં છે. ભક્તિમાર્ગમાં હતાં તો એમને પરમધામમાં યાદ કરતા હતા પરંતુ તે નહોતા જાણતા કે યાદથી શું થશે. હમણાં આપ બાળકોને બાપ સ્વયં આ રથમાં બેસી શ્રીમત આપે છે, એટલા માટે આપ બાળકો સમજો છો બાબા અહીં આ મૃત્યુલોકમાં પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છે. તમે જાણો છો, આપણે બ્રહ્માને યાદ નથી કરવાના. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો, હું રથમાં રહીને તમને આ નોલેજ આપી રહ્યો છું. સ્વયં ની પણ ઓળખાણ આપું છું, હું અહીંયા છું. પહેલા તો તમે સમજતા હતા પરમધામમાં રહેવાવાળા છે. આવીને ગયા છે પરંતુ ક્યારે, એ ખબર ન હતી. આવીને તો બધા ગયા છે ને. જેમના પણ ચિત્ર છે, હમણાં તે ક્યાં છે, તે કોઈને ખબર નથી. જે જાય છે તે ફરી પોતાના સમય પર આવે છે. ભિન્ન-ભિન્ન પાર્ટ ભજવતા રહે છે. સ્વર્ગમાં તો કોઈ જતું નથી. બાપએ સમજાવ્યું છે સ્વર્ગમાં જવા માટે તો પુરુષાર્થ કરવાનો હોય છે અને જૂની દુનિયાનો અંત, નવી દુનિયાની આદિ જોઈએ, જેને પુરુષોત્તમ સંગમયુગ કહેવાય છે. આ જ્ઞાન હમણાં તમને છે. મનુષ્ય કંઈ નથી જાણતા. સમજે પણ છે શરીર બળી જાય છે, બાકી આત્મા ચાલી જાય છે. હમણાં કળિયુગ છે તો જરૂર જન્મ કળિયુગમાં જ લેશે. સતયુગ માં હતા તો જન્મ પણ સતયુગ માં લેતા હતા. આ પણ જાણો છો આત્માઓનો પૂરો સ્ટોક (જથ્થો) નિરાકારી દુનિયામાં હોય છે. આ તો બુદ્ધિ માં બેઠું છે ને. ફરી ત્યાંથી આવે છે, અહીં શરીર ધારણ કરી જીવ આત્મા બની જાય છે. બધાએ અહીં આવીને જીવ આત્મા બનવાનું છે. પછી નંબરવાર પાછું જવાનું છે. બધાને તો નહીં લઈ જાય, નહીં તો પ્રલય થઈ જાય. દેખાડે છે કે પ્રલય થઈ ગઈ, પરિણામ કાંઈ નથી દેખાડતા. તમે તો જાણો છો આ દુનિયા ક્યારેય ખાલી નથી થઈ શકતી. ગાયન છે રામ ગયો, રાવણ ગયો, જેમનો બહુ પરિવાર છે. આખી દુનિયામાં રાવણ સંપ્રદાય છે ને. રામ સંપ્રદાય તો બહુ થોડો છે. રામ નો સંપ્રદાય છે જ સતયુગ-ત્રેતામાં. બહુ જ ફરક રહે છે. પાછળથી પછી બીજી ડાળ-ડાળીઓ નીકળે છે. હવે તમે બીજ અને ઝાડને પણ જાણો છો. બાપ બધું જ જાણે છે, ત્યારે તો સંભળાવતા રહે છે એટલે એમને જ્ઞાન સાગર કહેવાય છે, એક જ વાત જો હોત તો પછી કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે પણ

બની ન શકે. ઝાડ નો વિસ્તાર પણ સમજાવતા રહે છે. મૂળ વાત નંબરવન સબ્જેક્ટ (વિષય) છે બાપ ને યાદ કરવું. એમાં જ મહેનત છે. આના પર જ આખો મદાર છે. બાકી ઝાડને તો તમે જાણી ગયા છો. દુનિયામાં આ વાતોને કોઈપણ નથી જાણતું. તમે બધા ધર્મ વાળાની તિથિ-તારીખ વગેરે બધું બતાવો છો. અડધા-કલ્પમાં આ બધાં આવી જાય છે. બાકી છે સૂર્યવંશી અને ચંદ્રવંશી. એમના માટે વધારે યુગ તો નહીં હોય ને. છે જ બે યુગ. ત્યાં મનુષ્ય પણ થોડા છે. ૮૪ લાખ જન્મ તો હોઈ પણ ન શકે. મનુષ્ય ના સમજની બહાર થઈ જાય છે એટલે ફરી બાપ આવીને સમજ આપે છે. બાપ જે રચયિતા છે, તે જ રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય અને અંત નું નોલેજ બેસીને આપે છે. ભારતવાસી તો બિલકુલ કંઈ નથી જાણતા. બધાને પૂજતા રહે છે, મુસલમાનોને, પારસી વગેરેને, જે આવ્યા એમને પૂજવા લાગી જાય છે કારણ કે પોતાના ધર્મ અને ધર્મ-સ્થાપક ને ભૂલી ગયા છે. બીજા તો બધા પોત-પોતાના ધર્મને જાણે છે, બધાને ખબર છે ફલાણો ધર્મ ક્યારે, કોણે સ્થાપન કર્યો. બાકી સતયુગ-ત્રેતા ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ની કોઈને પણ ખબર નથી. ચિત્ર પણ જુએ છે શિવબાબા નું આ રુપ છે. તે જ ઊંચેથી ઊંચા બાપ છે. તો યાદ પણ એમને કરવાના છે. અહીં પછી બધાથી વધારે પૂજા કરે છે કૃષ્ણની કારણકે નેક્સ્ટ (આગામી) માં છે ને. પ્રેમ પણ એમને કરે છે, તો ગીતાના ભગવાન પણ એમને સમજી લીધા છે. સંભળાવવા વાળા જોઈએ ત્યારે તો એમનાથી વારસો મળે. બાપ જ સંભળાવે છે નવી દુનિયા ની સ્થાપના અને જુની દુનિયાનો વિનાશ કરવા વાળા બીજા કોઈ હોઈ ન શકે સિવાય એક બાપના. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, શંકર દ્વારા વિનાશ, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના - આ પણ લખે છે. અહીંયા માટે જ છે. પરંતુ સમજ કંઈ પણ નથી.

તમે જાણો છો તે છે નિરાકારી સૃષ્ટિ. આ છે સાકારી સૃષ્ટિ. સૃષ્ટિ તો આ જ છે, અહીં જ રામરાજ્ય અને રાવણ રાજ્ય હોય છે. મહિમા બધી અહીંયા ની છે. બાકી સૂક્ષ્મવતન નો તો ફક્ત સાક્ષાત્કાર થાય છે. મૂળવતન માં તો આત્માઓ રહે છે પછી અહીં આવીને પાર્ટ ભજવે છે. બાકી સૂક્ષ્મવતનમાં શું છે, આ ચિત્ર બનાવી દીધું છે, જેના પર બાપ સમજાવે છે. આપ બાળકોને આવા સૂક્ષ્મવતન વાસી ફરિશ્તા બનવાનું છે. ફરિશ્તા હાડ-માંસ વગરના હોય છે. કહે છે ને - દધીયિ ઋષિએ હાડકાં ઓ પણ આપી દીધા. બાકી શંકર નું ગાયન તો ક્યાં છે નહીં. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ નું મંદિર છે. શંકર નું કંઈ છે નહીં. તો એમને લગાવી દીધા છે વિનાશ માટે. બાકી આમ કોઈ આંખ ખોલવાથી વિનાશ કરતા નથી. દેવતાઓ પછી હિંસાનું કામ કેવી રીતે કરે. ન તેઓ કરે છે, ન બાબા એવું માર્ગદર્શન આપે છે. માર્ગદર્શન આપવાવાળા પર પણ આવી જાય ને. કહેવાવાળા જ ફસાઈ જાય છે. તેઓ તો શિવ-શંકર ને ભેગા કરી દે છે. હવે બાપ પણ કહે છે મને યાદ કરો, મામેકમ યાદ કરો. એવું તો નથી કહેતા શિવ-શંકર ને યાદ કરો. પતિત-પાવન એક ને જ કહે છે. ભગવાન અર્થ સહિત બેસીને સમજાવે છે, આ કોઈ જાણતા નથી તો ચિત્ર જોઈને મુંઝાય પડે છે. અર્થ તો જરૂર બતાવવો પડે ને. સમજાવવામાં સમય લાગે છે. કોટો માં કોઈ વિરલા નીકળે છે. હું જે છું, જેવો છું, કોટો માં કોઈ જ મને ઓળખી શકે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ વાતનાં ચિંતનમાં પોતાનો સમય નથી ગુમાવવાનો. સ્વયંની મસ્તીમાં રહેવાનું છે. સ્વયં પ્રતિ ચિંતન કરી આત્માને સતોપ્રધાન બનાવવાની છે.
2. નર થી નારાયણ બનવા માટે અંતકાળ માં એક બાપની જ યાદ રહે. આ સૌથી ઊંચી યુક્તિને સામે રાખીને પુરુષાર્થ કરવાનો છે - હું આત્મા છું. આ શરીરને ભૂલી જવાનું છે.

વરદાન :- દેહ-ભાન થી ન્યારા બની પરમાત્મ પ્રેમ નો અનુભવ કરવા વાળા કમળ આસન ધારી ભવ : કમળ આસન બ્રાહ્મણ આત્માઓની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ ની નિશાની છે. એવી કમળ આસનધારી આત્માઓ આ દેહભાન થી સ્વતઃ ન્યારી રહે છે. તેમને શરીરનું ભાન પોતાની તરફ આકર્ષિત નથી કરતું. જેમ બ્રહ્મા બાપને હરતા-ફરતા ફરિશ્તા રુપ કે દેવતા રુપમાં સદા સ્મૃતિમાં રહ્યું. એમ નેચરલ દેહી-અભિમાની સ્થિતિ સદા રહે એને કહેવાય છે દેહ-ભાન થી ન્યારા. એવી રીતે દેહ-ભાન થી ન્યારા રહેવાવાળા જ પરમાત્મા પ્રિય બની જાય છે.

સ્લોગન :- તમારી વિશેષતાઓ કે ગુણ પ્રભુ પ્રસાદ છે, તેમને પોતાની માનવું એ જ દેહ-અભિમાન છે.

“મીઠા બાળકો - જેમ તમને નિશ્ચય છે કે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી નથી, એ આપણા બાપ છે, એમ બીજાને સમજાવી નિશ્ચય કરાવો પછી એમનો ઓપિનિયન (અભિપ્રાય) લો”

પ્રશ્ન :- બાપ પોતાના બાળકોને કઈ વાત પૂછે છે, જે બીજા કોઈ નથી પૂછી શકતા?

ઉત્તર :- બાબા જ્યારે બાળકોને મળે છે તો પૂછે છે - બાળકો, પહેલા તમે ક્યારે મળ્યા છો? જે બાળકો સમજ્યા છે એ ઝટ કહે છે - હાં બાબા, અમે ૫ હજાર વર્ષ પહેલા તમને મળ્યા હતા. જે નથી સમજતા, તેઓ મૂંઝાઈ જાય છે. આવો પ્રશ્ન પૂછવાની અક્કલ બીજા કોઈને આવશે પણ નહીં. બાપ જ તમને આખા કલ્પ નું રહસ્ય સમજાવે છે.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બેહદ ના બાપ સમજાવે છે - અહીં તમે બાપ ની સામે બેઠા છો. ઘરેથી નીકળો છો આ વિચારથી કે અમે જઈએ છે શિવબાબા ની પાસે, જે બ્રહ્મા નાં રથ માં આવી ને અમને સ્વર્ગનો વારસો આપી રહ્યા છે. આપણે સ્વર્ગમાં હતાં ફરી ૮૪ નું ચક્ર લગાવી હવે નર્ક માં આવીને પડ્યા છીએ. બીજા કોઈ પણ સત્સંગમાં કોઈની બુદ્ધિમાં આવી વાતો નહીં હશે. તમે જાણો છો આપણે શિવબાબાની પાસે જઈએ છે, જે આ રથમાં આવીને ભણાવે પણ છે. તેઓ આપણને આત્માઓને સાથે લઈ જવા આવ્યા છે. બેહદ ના બાપથી જરૂર બેહદનો વારસો મળવાનો છે. આ તો બાપ એ સમજાવ્યું છે કે હું સર્વવ્યાપી નથી. સર્વવ્યાપક તો ૫ વિકાર છે. તમારામાં પણ ૫ વિકાર છે, એટલે તમે મહાન દુઃખી થયા છો. હવે, ઈશ્વર સર્વવ્યાપી નથી, આ અભિપ્રાય જરૂર લખાવાનો છે. આપ બાળકોને તો પાકો નિશ્ચય છે કે ઈશ્વર બાપ સર્વવ્યાપી નથી. બાપ સુપ્રીમ બાપ છે, સુપ્રીમ શિક્ષક, ગુરુ પણ છે. બેહદ ના સદ્ગતિ દાતા છે. એ જ શાંતિ આપવાવાળા છે. બીજી કોઈ જગ્યાએ આવા વિચાર કોઈ નથી કરતા કે શું મળવાનું છે. ફક્ત કર્ણરસ-રામાયણ, ગીતા વગેરે જઈને સાંભળે છે. બુદ્ધિ માં અર્થ કંઈ નથી. પહેલા આપણે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી કહેતા હતા. હવે બાપ સમજાવે છે આ તો જૂઠું છે. બહુ જ ઝલાનિ ની વાત છે. તો આ અભિપ્રાય પણ બહુ જ જરૂરી છે. આજકાલ જેનાથી તમે ઉદ્ઘાટન વગેરે કરાવો છો, તેઓ લખે છે બ્રહ્માકુમારીઓ સારું કામ કરે છે. બહુ જ સારી સમજણ આપે છે. ઈશ્વરને પ્રાપ્ત કરવાનો રસ્તો બતાવે છે, એનાથી લોકોનાં દિલ પર ફક્ત સારી અસર પડે છે. બાકી આ અભિપ્રાય કોઈપણ નથી લખીને દેતા કે દુનિયાભરમાં જે મનુષ્ય કહે છે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે, આ મોટી ભૂલ છે. ઈશ્વર તો બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છે. એક તો મુખ્ય વાત છે આ, બીજું પછી અભિપ્રાય જોઈએ કે આ સમજણથી અમે સમજીએ છે ગીતા નાં ભગવાન કૃષ્ણ નથી. ભગવાન કોઈ મનુષ્ય કે દેવતાને નથી કહેવાતું. ભગવાન એક છે, એ બાપ છે. એ બાપ થી જ શાંતિ અને સુખનો વારસો મળે છે. આવા-આવા અભિપ્રાય લેવાનાં છે. હમણાં જે તમે અભિપ્રાય લો છો, એ કોઈ કામનું નથી લખતા. હા, એટલું લખે છે કે અહીં શિક્ષણ બહુ જ સારું આપે છે. બાકી મુખ્ય વાત જેમાં તમારી વિજય થાય છે, એ લખાવો કે બ્રહ્માકુમારી સત્ય કહે છે કે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી નથી. એ તો બાપ છે, એ ગીતાના ભગવાન છે. બાપ આવીને ભક્તિમાર્ગ થી છોડાવી જ્ઞાન આપે છે. આ પણ અભિપ્રાય જરૂરી છે કે પતિત-પાવની પાણીની ગંગા નથી, પરંતુ એક બાપ છે. એવો-એવો અભિપ્રાય જ્યારે લખે ત્યારે જ તમારી વિજય થાય. હમણાં સમય બાકી છે. હમણાં તમારી જે સેવા ચાલે છે, આટલો ખર્ચો થાય છે, આ તો આપ બાળકો જ એક-બે ને મદદ કરો છો. બહાર વાળાને તો કંઈ ખબર જ નથી. તમે જ પોતાના તન-મન-ધનથી ખર્ચો કરી પોતાના માટે રાજધાની સ્થાપન કરો છો. જે કરશે તે પામશે. જે નથી કરતાં એ પામતા પણ નથી. કલ્પ-કલ્પ તમે જ કરો છો. તમે જ નિશ્ચય બુદ્ધિ થાઓ છો. તમે સમજો છો કે બાપ, બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગીતાનું જ્ઞાન પણ યથાર્થ રીતે સંભળાવે છે. ભક્તિમાર્ગમાં ભલે ગીતા સાંભળતા આવ્યા પરંતુ રાજ્ય થોડી જ પ્રાપ્ત કર્યું છે. ઈશ્વર્ય મતથી બદલાઈને આસુરી મત થઈ ગઈ. ચરિત્ર બગડવાથી પતિત બની પડ્યા. કુંભ ના મેળા પર કેટલા મનુષ્ય કરોડોના અંદાજમાં જાય છે. જ્યાં-જ્યાં પાણી જુએ છે, ત્યાં જાય છે. સમજે છે પાણીથી જ પાવન થઈશું. હવે પાણી તો જ્યાં ત્યાં નદીઓથી આવતું રહે છે. એનાથી કોઈ પાવન બની શકે કે! શું પાણીમાં સ્નાન કરવાથી આપણે પતિતથી પાવન બની દેવતા બની જઈશું. હવે તમે સમજો છો કોઈ પણ પાવન બની ન શકે. આ છે ભૂલ. તો આ ૩ વાતો પર અભિપ્રાય લેવો જોઈએ. હમણાં ફક્ત કહે છે સંસ્થા સારી છે, તો બહુ બધાની અંદર જે ભ્રાંતિઓ ભરેલી છે કે બ્રહ્માકુમારીઓ માં જાદુ છે, ભગાડે છે - આ વિચારો દૂર થઈ જાય છે કારણ કે અવાજ તો બહુ જ ફેલાયો છે ને. વિદેશ સુધી આ અવાજ ગયો હતો કે આમને ૧૬,૧૦૮ રાણીઓ જોઈએ છે, એમાંથી ૪૦૦ મળી ગઈ છે કારણ કે એ સમયે સત્સંગમાં ૪૦૦ આવતા

હતા. બહુ બધાએ વિરોધ કર્યો, પીકેટીંગ વગેરે પણ કરતા હતા, પરંતુ બાપની આગળ તો કોઈનું ચાલી ન શકે. બધા કહેતા હતા આ જાદુગર ક્યાંથી આવ્યો. પછી વન્ડર જુઓ, બાબા તો કરાંચીમાં હતા. જાતે જ આખી તોળી આપસ માં મળીને ભાગી આવી. કોઈને ખબર ન પડી કે અમારા ઘરમાંથી કેવી રીતે ભાગ્યા. એ પણ વિચાર ન કર્યો કે આટલા બધા ક્યાં જઈને રહીશું. પછી ઝટ થી બંગલો લઈ લીધો. તો જાદુ ની વાત થઈ ગઈ ને. હજી પણ કહેતા રહે છે આ જાદુગરણી છે. બ્રહ્માકુમારીઓની પાસે જશે તો પછી પાછા આવશે નહીં. આ સ્ત્રી-પુરુષને ભાઈ-બહેન બનાવે છે પછી કેટલા તો આવતા જ નથી. હવે તમારી પ્રદર્શની વગેરે જોઈને જે વાતો બુદ્ધિ માં બેઠેલી છે, એ દૂર થાય છે. બાકી બાબા જે અભિપ્રાય ઈચ્છે છે, તે કોઈ નથી લખતું. બાબાને એ અભિપ્રાય જોઈએ છે. એમ લખે કે ગીતાનાં ભગવાન કૃષ્ણ નથી. આખી દુનિયા સમજે છે કૃષ્ણભગવાનુવાચ. પરંતુ કૃષ્ણ તો પુરા ૮૪ જનમ લે છે. શિવબાબા છે પુનર્જન્મ રહિત. તો આમાં બહુ બધાં નો અભિપ્રાય જોઈએ. ગીતા સાંભળવા વાળા તો ટોળા ના ટોળા છે, પછી જોશે આ તો સમાચારમાં પણ આવ્યું છે ગીતા નાં ભગવાન પરમપિતા પરમાત્મા શિવ છે. એ જ બાપ, શિક્ષક સર્વના સદ્ગતિ દાતા છે. શાંતિ અને સુખનો વારસો ફક્ત એમનાથી જ મળે છે. બાકી હવે તમે મહેનત કરો છો, ઉદ્ઘાટન કરાવો છો, ફક્ત મનુષ્યોની ભ્રાંતિઓ દૂર થાય છે, સમજણ સારી મળે છે. બાકી બાબા જેમ કહે છે એમ અભિપ્રાય લખે. મુખ્ય અભિપ્રાય છે આ. બાકી માત્ર સલાહ આપે છે - આ સંસ્થા બહુ જ સરસ છે. એનાથી શું થશે. હા, આગળ જઈને જ્યારે વિનાશ અને સ્થાપના નજીક હશે તો તમને આ અભિપ્રાય પણ મળશે. સમજીને લખશે. હમણાં તમારી પાસે આવવાં તો લાગ્યા છે ને. હવે તમને જ્ઞાન મળ્યું છે - એક બાપ નાં બાળકો આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. આ કોઈને પણ સમજાવવું તો બહુ જ સહજ છે. બધી આત્માઓના બાપ એક સુપ્રીમ બાબા છે. એમનાથી જરૂર સુપ્રીમ બેહદ નું પદ પણ મળવું જોઈએ. જે ૫ હજાર વર્ષ પહેલા તમને મળ્યું હતું. તે લોકો કળયુગ ની આયુ લાખો વર્ષ કહી દે છે. તમે ૫ હજાર વર્ષ કહો છો, કેટલું અંતર છે.

બાપ સમજાવે છે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં વિશ્વમાં શાંતિ હતી. આ લક્ષ્ય-હેતુ સામે છે. એમના રાજ્યમાં વિશ્વમાં શાંતિ હતી. આ રાજધાની આપણે પાછી સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ. આખા વિશ્વમાં સુખ શાંતિ હતી. કોઈ દુઃખ નું નામ ન હતું. હવે તો અપાર દુઃખ છે. આપણે આ સુખ-શાંતિનું રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ, આપણા જ તન-મન-ધનથી ગુપ્ત રીતે. બાપ પણ ગુપ્ત છે, નોલેજ પણ ગુપ્ત છે, તમારો પુરુષાર્થ પણ ગુપ્ત છે, એટલે બાબા ગીત-કવિતાઓ, વગેરે પણ પસંદ નથી કરતા. એ છે ભક્તિમાર્ગ. અહિયાં તો ચુપ રહેવાનું છે, શાંતિ થી ચાલતા-ફરતા બાપ ને યાદ કરવાના છે અને સૃષ્ટિ ચક્ર બુદ્ધિ માં ફરાવવાનું છે. હવે આપણો આ અંતિમ જન્મ છે, જૂની દુનિયામાં. ફરી આપણે નવી દુનિયામાં પહેલો જન્મ લઈશું. આત્મા પવિત્ર જરૂર જોઈએ. હમણાં તો બધી આત્માઓ પતિત છે. તમે આત્મા ને પવિત્ર બનાવવા માટે બાપથી યોગ લગાવો છો. બાપ પોતે કહે છે - બાળકો, દેહ સહિત દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડો. બાપ નવી દુનિયા તૈયાર કરી રહ્યા છે, એમને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જશે. અરે, બાપ જે તમને વિશ્વની બાદશાહી આપે છે, એવા બાપને તમે ભૂલી કેવી રીતે જાઓ છો! બાપ કહે છે - બાળકો, આ અંતિમ જન્મ ફક્ત પવિત્ર બનો. હવે આ મૃત્યુલોક નો વિનાશ સામે ઉભો છે. આ વિનાશ પણ હુબહુ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આમ જ થયો હતો. આ તો સ્મૃતિમાં આવે છે ને. આપણું રાજ્ય હતું તો બીજો કોઈ ધર્મ ન હતો. બાબાની પાસે કોઈ પણ આવે છે તો તેમને પુછુ છું - પહેલા ક્યારે મળ્યા છો? કોઈ તો સમજ્યા છે એ ઝટ કહી દે છે ૫ હજાર વર્ષ પહેલા. કોઈ નવા આવે છે તો મૂંઝાઈ જાય છે. બાબા સમજી જાય છે કે બ્રાહ્મણીએ સમજાવ્યું નથી. પછી કહું છું વિચારો, તો સ્મૃતિ આવે છે. આ વાત બીજા તો કોઈ પણ પૂછી ન શકે. પૂછવાની અક્કલ આવશે જ નહીં. એ શું જાણે આ વાતો ને. આગળ ચાલીને તમારી પાસે બહુ જ આવીને સાંભળશે, જે આ કુળના હશે. દુનિયા બદલાવાની તો જરૂર છે. ચક્ર નું રહસ્ય તો સમજાવી દીધું છે. હવે નવી દુનિયામાં જવાનું છે. આ જૂની દુનિયા ને ભૂલી જાઓ. બાપ નવું મકાન બનાવે છે તો બુદ્ધિ એમાં ચાલી જાય છે. જૂનાં મકાનમાં પછી મમત્વ નથી રહેતું. આ પછી બેહદની વાત. બાપ નવી દુનિયા સ્વર્ગ સ્થાપન કરી રહ્યા છે એટલે હવે આ જૂની દુનિયાને જોવા છતાં પણ નહીં જુઓ. મમત્વ પણ નવી દુનિયામાં રહે. આ જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય. તેઓ તો હઠયોગ થી હદનો સંન્યાસ કરી જંગલમાં જઈને બેસે છે. તમારો તો છે આખી જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય, આમાં તો અથાહ દુઃખ છે. નવી સતયુગી દુનિયામાં અપાર સુખ છે તો જરૂર એમને યાદ કરશું. અહીંયા બધા દુઃખ આપવાં વાળા છે. મા-બાપ વગેરે બધા વિકારોમાં ફસાવી દેશે. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, એને જીતવાથી જ તમે જગતજીત બનશો. આ રાજયોગ બાપ શીખવાડે છે, જેનાથી આપણે આ પદ પામીએ છીએ. બોલો, અમને સ્વપ્નમાં ભગવાન કહે છે પાવન બનો તો સ્વર્ગની રાજાઈ મળશે. તો હવે હું એક જન્મ અપવિત્ર

બની પોતાની રાજાઈ ગુમાવીશ થોડી. આ પવિત્રતાની વાત પર જ ઝગડા ચાલે છે. દ્રોપદી એ પણ પુકાર્યા છે આ દુશાસન મને નગ્ન કરે છે. આ પણ ખેલ દેખાડે છે કે દ્રોપદીને કૃષ્ણ ૨૧ સાડીઓ આપે છે. હવે બાપ બેસી સમજાવે છે કેટલી દુર્ગતિ થઈ ગઈ છે. અપાર દુઃખ છે ને. સતયુગમાં અપાર સુખ હતું. હવે હું આવ્યો છું - અનેક ધર્મનો વિનાશ અને એક સત ધર્મની સ્થાપના કરવા. તમને રાજ્ય-ભાગ્ય આપીને વાનપ્રસ્થ માં ચાલ્યો જઈશ. અડધો કલ્પ પછી મારી આવશ્યકતા જ નહીં પડે. તમે ક્યારેય યાદ પણ નહીં કરશો. તો બાબા સમજાવે છે - તમારા માટે જે બધાના મનમાં ઉલટા વાઈબ્રેશન છે તે નીકળી સારા થઈ રહ્યા છે. બાકી મુખ્ય વાત છે અભિપ્રાય લખાવી લો ઈશ્વર સર્વવ્યાપી નથી. એમણે તો આવીને રાજયોગ શીખવાડ્યો છે. પતિત-પાવન પણ બાપ છે. પાણીની નદીઓ થોડી જ પાવન બનાવી શકશે. પાણી તો બધી જગ્યાએ હોય છે. હવે બેહદ નાં બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો. દેહ સહિત દેહના બધા સંબંધ છોડો. આત્મા જ એક શરીર છોડી બીજું લે છે. તેઓ પછી કહી દે આત્મા નિર્લેપ છે. આત્મા સો પરમાત્મા, આ છે ભક્તિમાર્ગની વાતો. બાળકો કહે છે - બાબા, યાદ કેવી રીતે કરીયે? અરે, પોતાને આત્મા તો સમજો છો ને. આત્મા કેટલી નાની બિંદી છે તેમનાં બાપ પણ એટલાં નાનાં હશે. એ પુનર્જન્મમાં નથી આવતા. આ બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. બાપ યાદ કેમ નહીં આવશે. ચાલતા-ફરતા બાપ ને યાદ કરો. અચ્છા, મોટું રૂપ જ સમજો બાપનું. પરંતુ યાદ તો એક ને કરોને, તો તમારા પાપ કપાઈ જાય. બીજો તો કોઈ ઉપાય છે નહીં. જે સમજે છે એ કહે છે બાબા આપની યાદ થી અમે પાવન બની પાવન દુનિયા, વિશ્વના માલિક બનીએ છીએ તો અમે કેમ નહીં યાદ કરશું. એક-બે ને પણ યાદ દેવડાવાની છે તો પાપ કપાઈ જાય. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) જેમ બાપ અને નોલેજ ગુપ્ત છે, એમ પુરુષાર્થ પણ ગુપ્ત કરવાનો છે. ગીત-કવિતાઓ, વગેરેને બદલે ચૂપ રહેવું સારું છે. શાંતિ માં ચાલતા-ફરતા બાપ ને યાદ કરવાના છે.
- 2) જૂની દુનિયા બદલાઈ રહી છે એટલે એમાંથી મમત્વ નીકાળી દેવાનું છે, આને જોવા છતાં પણ નથી જોવાની. બુદ્ધિ નવી દુનિયામાં લગાડવાની છે

વરદાન :- સર્વ પદાર્થોની આસક્તિઓ થી ન્યારા અનાસક્ત, પ્રકૃતિજીત ભવ:

જો કોઈ પણ પદાર્થ કર્મોન્નિયોને વિચલિત કરે છે અર્થાત આસક્તિનો ભાવ ઉત્પન્ન થાય છે તો પણ ન્યારા નહિ બની શકશો. ઈચ્છાઓ જ આસક્તિઓનું રૂપ છે. ઘણા કહે છે ઈચ્છા નથી પરંતુ ગમે છે. તો આ પણ સૂક્ષ્મ આસક્તિ છે - આની સૂક્ષ્મ રૂપથી તપાસ કરો કે આ પદાર્થ અર્થાત અલ્પકાળનું સુખનું સાધન આકર્ષિત તો નથી કરતું? આ પદાર્થ પ્રકૃતિનું સાધન છે, જ્યારે આનાથી અનાસક્ત અર્થાત ન્યારા બનશો ત્યારે પ્રકૃતિજીત બનશો.

સ્લોગન :- મારા-મારા ની જંજાળ ને છોડી બેહદ માં રહો ત્યારે કહેવાશે વિશ્વ કલ્યાણકારી.

“મીઠા બાળકો - તમારે કોઇપણ પતિત દેહધારીઓ થી પ્રેમ નથી રાખવાનો કારણ કે તમે પાવન દુનિયામાં જઈ રહ્યા છો, એક બાપથી પ્રેમ કરવાનો છે”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોએ કઈ વસ્તુથી હેરાન નથી થવાનું અને કેમ?

ઉત્તર :- તમારે આ જૂના શરીરથી જરા પણ હેરાન નથી થવાનું કારણ કે આ શરીર બહુ-બહુ જ મુલ્યવાન છે. આત્મા આ શરીર માં બેસી બાપ ને યાદ કરીને બહુ મોટી લોટરી લઈ રહી છે. બાપ ની યાદ માં રહેશો તો ખુશી નો ખોરાક મળતો રહેશે.

ઓમ શાંતિ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો, હમણાં દૂર દેશનાં રહેવાવાળા પછી દૂર દેશનાં (પેસેન્જર) યાત્રીઓ છો. આપણે આત્માઓ છીએ અને હવે બહુ જ દૂર દેશ જવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છીએ. આ ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો કે આપણે આત્માઓ દૂર દેશની રહેવાવાળી છીએ અને દૂર દેશમાં રહેવાવાળા બાપને પણ બોલાવીએ છીએ કે આવી ને અમને પણ ત્યાં દૂર દેશમાં લઈ જાઓ. હવે દૂર દેશમાં રહેવા વાળા બાપ બાળકો ને ત્યાં લઈ જાય છે. તમે રુહાની પેસેન્જર (યાત્રી) છો કારણ કે આ શરીરની સાથે છો ને. રુહ જ યાત્રા કરશે. શરીર તો અહીંયા જ છોડી દેશે. બાકી રુહ જ યાત્રા કરશે. રુહ ક્યાં જશે? પોતાની રુહાની દુનિયામાં. આ છે શરીરો ની દુનિયા, તે છે રુહાની દુનિયા. બાળકોને બાપએ સમજાવ્યું છે કે હવે ઘરે પાછું જવાનું છે, જ્યાંથી પાટ ભજવવા અહીં આવ્યા છો. આ બહુ જ મોટો માંડવો અથવા સ્ટેજ છે. સ્ટેજ પર અભિનય કરી પાટ ભજવીને ફરી બધાએ પાછું જવાનું છે. નાટક જ્યારે પૂરું થશે ત્યારે તો જશો ને. હમણાં તમે અહીંયા બેઠા છો, તમારો બુદ્ધિયોગ ઘર અને રાજધાનીમાં છે. આ તો પાકું-પાકું યાદ કરી લો કારણકે આ તો ગાયન છે અંત મતી સો ગતિ. હમણાં અહીં તમે ભણી રહ્યા છો, જાણો છો ભગવાન શિવબાબા અમને ભણાવે છે. ભગવાન તો સિવાય આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગના ક્યારે પણ ભણાવશે નહીં. આખા ૫ હજાર વર્ષ માં નિરાકાર ભગવાન બાપ એક જ વખત આવીને ભણાવે છે. આ તો તમને પાકો નિશ્ચય છે. ભણતર પણ કેટલું સહજ છે, હવે ઘરે જવાનું છે. તે ઘરથી તો આખી દુનિયાને પ્રેમ છે. મુક્તિધામમાં જવાનું તો બધા જ ઈચ્છે છે પરંતુ તેનો પણ અર્થ નથી સમજતા. મનુષ્યની બુદ્ધિ આ સમયે કેવી છે અને તમારી બુદ્ધિ હમણાં કેવી બની છે, કેટલું અંતર છે. તમારી છે સ્વચ્છ બુદ્ધિ, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. આખા વિશ્વ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નુ નોલેજ તમને સારી રીતે છે. તમારા દિલમાં છે કે અમારે હમણાં પુરુષાર્થ કરી નર થી નારાયણ જરૂર બનવાનું છે. અહીંયા થી તો પહેલા પોતાના ઘરે જશો ને. તો ખુશી થી જવાનું છે. જેમ સતયુગમાં દેવતાઓ ખુશીથી એક શરીર છોડી બીજું લે છે, તેમ આ જૂનાં શરીરને પણ ખુશીથી છોડવાનું છે. આનાથી હેરાન નથી થવાનું કારણ કે આ બહુ જ કિમતી શરીર છે. આ શરીર દ્વારા જ આત્મા ને બાપ થી લોટરી મળે છે. આપણે જ્યાં સુધી પવિત્ર નથી બન્યા ત્યાં સુધી ઘરે જઈ નહીં શકીએ. બાપ ને યાદ કરતા રહેશો ત્યારે જ તે યોગબળથી પાપોનો બોજો ઉતરશે. નહીં તો બહુજ સજા ખાવી પડશે. પવિત્ર તો જરૂર બનવાનું છે. લૌકિક સંબંધમાં પણ બાળકો કોઈ ગંદા પતિત કામ કરે છે તો બાપ ગુસ્સામાં આવીને લાકડીથી પણ મારી દે છે કારણકે ગેરકાયદેસર પતિત બને છે. કોઈની સાથે પણ ગેરકાયદેસર પ્રેમ રાખે છે તો પણ મા-બાપને ગમતું નથી. આ બેહદનાં બાપ કહે છે આપ બાળકોને અહીંયા તો રહેવાનું નથી. હવે તમારે જવાનું છે નવી દુનિયામાં. ત્યાં વિકારી પતિત કોઈ હોતું નથી. એક જ પતિત-પાવન બાપ આવીને આવાં પાવન તમને બનાવે છે. બાપ સ્વયં કહે છે મારો જન્મ દિવ્ય અને અલૌકિક છે, અને કોઈ પણ આત્મા મારા સમાન શરીરમાં પ્રવેશ નથી કરી સકતી. ભલે ધર્મસ્થાપક જે આવે છે તેમની આત્મા પણ પ્રવેશ કરે છે પરંતુ તે વાત જ અલગ છે. હું તો આવું જ છું સર્વને પાછા લઈ જવા માટે. તેઓ તો ઉપરથી ઉતરે છે નીચે સ્વયંનો પાટ ભજવવા. હું તો બધાને લઈ જાઉં છું પછી કહે છે કે તમે કેવી રીતે પહેલા-પહેલા નવી દુનિયામાં ઉતરશો. તે નવી દુનિયા સતયુગમાં બગલા કોઈ પણ હોતા નથી. બાપ તો આવે છે આ બગલાઓની વચમાં. પછી તમને હંસ બનાવે છે. હવે તમે હંસ બનો છો, મોતી જ વીણો છો. સતયુગમાં તમને આ રત્ન નહીં મળે. અહીંયા તમને જ્ઞાન રત્ન વીણીને પછી હંસ બનો છો. બગલા થી તમે હંસ કેવી રીતે બનો છો, એ બાપ બેસીને સમજાવે છે. હમણાં તમને હંસ બનાવે છે. દેવતાઓને હંસ, અસુરોને બગલા કહેવાય છે. હમણાં તમે કાદવ છોડાવી મોતી વિણાવો છો.

તમને જ પદ્માંપદમ ભાગ્યશાળી કહેવાય છે. તમારા પગમાં છાપ લાગે છે પદમ ની. શિવબાબા ને તો પગ છે નહીં જે પદમ થઈ શકે. તેઓ તો તમને પદ્માંપદમ ભાગ્યશાળી બનાવે છે. બાપ કહે છે હું તમને વિશ્વ નાં માલિક બનાવવા આવ્યો છું. આ બધી વાત

સારી રીતે સમજવાની છે. મનુષ્ય એ તો સમજે છે ને સ્વર્ગ હતું. પરંતુ ક્યારે હતું પછી પાછું કેવી રીતે થશે, તે ખબર નથી. આપ બાળકો હવે અજવાળામાં આવ્યા છો. તેઓ છે બધાં અંધકારમાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વ નાં માલિક ક્યારે, કેવી રીતે બન્યા એ ખબર જ નથી. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. બાપ બેસીને સમજાવે છે જેમાં તમે આવો છો પાર્ટ ભજવવા, તેમ હું પણ આવું છું. તમે નિમંત્રણ આપીને બોલાવો છો - હે બાબા, અમને પતિતો ને આવીને પાવન બનાવો. બીજા કોઈને પણ આવી રીતે ક્યારેય નહીં કહેશે, પોતાના ધર્મસ્થાપક ને પણ આવી રીતે નહીં કહેશે કે આવીને બધાને પાવન બનાવો. કાઠસ્ત અથવા બુદ્ધને થોડી પતિત-પાવન કહેશું. ગુરુ તે જે સદ્ગતિ કરે. તેઓ તો આવે છે, એમની પાછળ બધાને નીચે ઉતરવાનું છે. અહીંયા થી પાછા જવાનો રસ્તો બતાવવાવાળા, સર્વના સદ્ગતિ કરવાવાળા અકાળમૂર્ત એક જ બાપ છે. વાસ્તવ માં સદ્ગુરુ અક્ષર જ સાચો છે. તમારા બધાથી સાચો અક્ષર તો પછી શીખ લોકો બોલે છે. મોટા-મોટા અવાજથી કહે છે - સદ્ગુરુ અકાલ. બહુ જોરથી ધુન લગાડે છે, સતગુરુ અકાલમૂર્ત કહે છે. મૂર્ત જ ન હોય તો તે પછી સદ્ગુરુ કેવી રીતે બનશે, સદ્ગતિ કેવી રીતે આપશે? તે સદ્ગુરુ સ્વયં જ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે - હું તમારી જેમ જન્મ નથી લેતો. બીજા તો બધા શરીરધારી બેસીને સંભળાવે છે. તમને અશરીરી રુહાની બાપ બેસીને સમજાવે છે. રાત-દિવસ નું અંતર છે. આ સમયે મનુષ્ય જે કંઈ કરે છે તે ખોટું જ કરે છે કારણ કે રાવણની મત પર છે ને. દરેક માં ૫ વિકાર છે. હમણાં રાવણ રાજ્ય છે, આ વાતો વિસ્તારમાં બાપ બેસીને સમજાવે છે. નહીં તો આખી દુનિયાનાં ચક્રની ખબર કેવી રીતે પડે. આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, ખબર પડવી જોઈએ ને. આ પણ તમે નથી કહેતા કે બાબા સમજાવો. પોતે જ બાપ સમજાવતા રહે છે. તમારે એક પણ પ્રશ્ન પૂછવાનો નથી રહેતો. ભગવાન તો બાપ છે. બાપનું કામ છે, બધું જ પોતે સંભળાવે, પોતે જ બધું કરનાર. બાળકોને સ્કૂલમાં બાપ પોતે જ બેસાડે છે. નોકરી પર લગાડે છે પછી તેમને કહે છે ૬૦ વર્ષ પછી આ બધું છોડી ભગવાન નાં ભજન કરજો. વેદ-શાસ્ત્ર, વગેરે વાંચવા, પૂજા કરવી. તમે અડધો કલ્પ પૂજારી બની પછી અડધા કલ્પ માટે પૂજ્ય બનો છો. પવિત્ર કેવી રીતે બનો એના માટે કેટલું સહજ સમજાવવામાં આવે છે. પછી ભક્તિ સાવજ છૂટી જાય છે. તેઓ બધા ભક્તિ કરી રહ્યા છે, તમે જ્ઞાન લઈ રહ્યા છો. તેઓ રાતમાં છે, તમે દિવસમાં જાઓ છો. અર્થાત સ્વર્ગમાં. ગીતામાં લખેલું છે મનમનાભવ, આ અક્ષર તો પ્રખ્યાત છે. ગીતા વાંચવા વાળા સમજી શકે છે, બહુ જ સહજ લખેલું છે. આખું જીવન ગીતા વાંચતા આવ્યા છે, કંઈ પણ નથી સમજતા. હવે એ જ ગીતાના ભગવાન બેસીને શીખવાડે છે તો પતિત થી પાવન બની જઈએ છે. હવે આપણે ભગવાનથી ગીતા સાંભળીએ છીએ પછી બીજાને સંભળાવીએ છીએ, પાવન બનીએ છીએ.

બાપનાં મહાવાક્ય છે ને - આ છે જ સહજ રાજયોગ. મનુષ્ય કેટલા અંધશ્રદ્ધા માં ડૂબેલા છે, તમારી તો વાત જ નથી સાંભળતા. ડ્રામા અનુસાર તેમની પણ જ્યારે તકદીર ખુલશે ત્યારે જ આવી સકે, તમારી પાસે. તમારા જેવી તકદીર બીજા કોઈ ધર્મ વાળાની નથી હોતી. બાપ એ સમજાવ્યું છે આ તમારો દેવી-દેવતા ધર્મ બહુ જ સુખ આપવાવાળો છે. તમે પણ સમજો છો - બાપ બરાબર કહે છે. શાસ્ત્રોમાં તો ત્યાં પણ કંસ-રાવણ વગેરે દેખાડે છે. ત્યાંના સુખની તો કોઈને પણ ખબર જ નથી. ભલે દેવતાઓને પૂજે છે પરંતુ બુદ્ધિ માં કાંઈ નથી બેસતું. હવે બાપ કહે છે - બાળકો, મને યાદ કરો છો? આવું ક્યારેય સાંભળ્યું છે કે બાપ બાળકોને કહે કે તમે મને યાદ કરો. લૌકિક બાપ ક્યારે આવો યાદ કરાવવાનો પુરુષાર્થ કરાવે છે કે? આ બેહદ નાં બાપ બેસીને સમજાવે છે. તમે આખા વિશ્વનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણીને ચક્રવર્તી રાજા બની જશો. પહેલા તમે જશો ઘરે. પછી આવવાનું છે પાર્ટધારી બની ને. હમણાં કોઈને ખબર પણ નહીં પડે કે આ નવી આત્મા છે કે જૂની આત્મા છે. નવી આત્માઓનું નામ જરૂર થાય છે. હમણાં પણ જોવો કોઈ-કોઈ નું કેટલું નામ થાય છે. મનુષ્ય બહુજ આવી જાય છે. બેઠા-બેઠા અનાયાસ જ આવી જાય છે. તો તે પ્રભાવ પડે છે. બાબા પણ આમનામાં અનાયાસ જ આવે છે તો પ્રભાવ પડે છે. તે પણ નવી આત્માઓ આવે છે તો જૂના પર પ્રભાવ પડે છે. ડાળ-ડાળીઓ નીકળતી જાય છે તો તેમની મહિમા થાય છે. કોઈને ખબર નથી રહેતી કે તેમનું નામ કેમ પ્રસિદ્ધ છે? નવી આત્મા હોવાથી તેમનામાં આકર્ષણ હોય છે. હવે તો જુઓ કેટલા બધા જુજા ભગવાન બની ગયા છે, એટલે ગાયન છે સત્યની નાવ હાલસે-ડોલસે છે પણ ડૂબતી નથી. તોફાન પણ ઘણા આવે છે કારણકે ભગવાન નાવિક (ખેવૈયા) છે ને. બાળકો પણ હલે છે, નાવ ને પણ તોફાન બહુ લાગે છે. બીજા સત્સંગમાં તો ઘણા જાય છે પરંતુ ત્યાં ક્યારેય તોફાન વગેરેની વાત નથી આવતી. અહીંયા અબળાઓ પર કેટલા અત્યાચાર થાય છે પરંતુ તો પણ સ્થાપના તો થવાની છે. બાપ બેસીને સમજાવે છે - હે આત્માઓ, તમે કેટલા જંગલી કાંટા બની ગયા છો, બીજાને કાંટા લગાવો છો તો તમને પણ કાંટા લાગે છે. જવાબ તો દરેક વાત નો મળે છે. ત્યાં દુઃખ ની છી-છી વાતો કોઈ હોતી નથી

એટલે તેને કહેવાય જ છે સ્વર્ગ. મનુષ્ય સ્વર્ગ અને નર્ક કહે છે પરંતુ સમજતા નથી. કહે છે ફલાણા સ્વર્ગ માં ગયા, આ કહેવું પણ હકીકતમાં ખોટું છે. નિરાકારી દુનિયા ને કોઈ સ્વર્ગ થોડી કહેવાય છે. તે છે મુક્તિધામ. આ લોકો પછી કહે છે સ્વર્ગમાં ગયા.

હવે તમે જાણો છો - આ મુક્તિધામ આત્માઓનું ઘર છે. જેમ અહિયાં ઘર હોય છે. ભક્તિમાર્ગમાં જે બહુ જ ધનવાન હોય છે, તો કેટલા ઊંચા મંદિર બનાવે છે. શિવનાં મંદિર જુઓ કેવા બનાવેલા છે. લક્ષ્મી-નારાયણનાં મંદિર બનાવે છે તો સાચા દાગીના વગેરે કેટલા હોય છે. અઢળક ધન હોય છે. હમણાં તો ખોટું થઈ ગયું છે. તમે પણ પહેલા કેટલા સાચા દાગીના પહેરતા હતા. હમણાં તો ગવર્મેન્ટ ના ડર થી સાચું છુપાડી ખોટું પહેરતા રહે છે. ત્યાં તો છે સાચું જ સાચું. ખોટું કંઈ પણ હોતું નથી. અહીંયા સાચું હોવા છતાં પણ છુપાવીને રાખી દે છે. દિન-પ્રતિદિન સોનું મોંઘું થતું રહે છે. ત્યાં તો છે જ સ્વર્ગ. તમને બધું જ નવું મળશે. નવી દુનિયામાં બધું જ નવું, અથાહ ધન હતું. હમણાં તો જુઓ દરેક વસ્તુ કેટલી મોંઘી થઈ ગઈ છે. હવે આપ બાળકોને મૂળવતન થી લઈને બધા જ રહસ્ય સમજાવ્યા છે. મૂળવતન નું રહસ્ય બાપ વગર કોણ સમજાવશે. તમારે પણ પછી શિક્ષક બનવાનું છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં પણ ભલે રહો. કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર રહો. બીજાને પણ આપ સમાન બનાવશો તો બહુ જ ઊંચું પદ પામી સકો છો. અહીંયા રહેવાવાળા થી પણ તેઓ ઊંચું પદ પામી સકે છે. નંબરવાર તો છે જ. બહાર રહેતા પણ વિજય માળામાં પરોવાઈ શકો છો. સપ્તાહ નો કોર્સ કરી પછી ભલે વિદેશમાં જાય, ક્યાંય પણ જાય. આખી દુનિયાને પણ સમાચાર મળવાના છે. બાપ આવ્યા છે. ફક્ત કહે છે મામેકમ યાદ કરો. એ બાપ જ લિબ્રેટર છે, ગાઈડ છે. ત્યાં તમે જશો તો સમાચારમાં પણ બહુ જ નામ થઈ જશે. બીજાને પણ આ બહુજ સહજ વાત લાગશે - આત્મા અને શરીર બે વસ્તુ છે. આત્મા માં જ મન-બુદ્ધિ છે, શરીર તો જડ છે. પાર્ટધારી આત્મા બને છે. વિશેષતા વાળી વસ્તુ આત્મા છે તો હવે બાપ ને યાદ કરવાના છે. અહીંયા રહેવાવાળા એટલું યાદ નથી કરતા, જેટલું બહારવાળા કરે છે. જે બહુ જ યાદ કરે છે અને આપ સમાન બનાવતા રહે છે, કાંટાને ફૂલ બનાવતા રહે છે, તે ઉચ્ચ પદ પામે છે. તમે સમજો છો પહેલા અમે પણ કાંટા હતા. હવે બાપએ કાયદો નીકાળ્યો છે - કામ મહાશત્રુ છે, એના પર જીત પામવાથી તમે જગતજીત બની જશો. પરંતુ લિખિત થી કોઈ સમજે થોડી છે. હવે બાપએ સમજાવ્યું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) સદા જ્ઞાન રત્ન વિણવા વાળા હંસ બનવાનું છે, મોતી જ વીણવાના છે. કાદવને છોડી દેવાનું છે. દરેક કદમ માં પદમો ની કમાણી જમા કરી પદ્માંપદમ ભાગ્યશાળી બનવાનું છે.
- 2) ઊંચું પદ પામવા માટે શિક્ષક બનીને બહુ બધાની સેવા કરવાની છે. કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર રહી આપ સમાન બનાવવાના છે. કાંટાને ફૂલ બનાવવાના છે.

વરદાન :- સહજ યોગ ની સાધના દ્વારા સાધનો પર વિજય પ્રાપ્ત કરવાવાળા પ્રયોગી આત્મા ભવ:

સાધનો હોવા છતાં, સાધનોને પ્રયોગમાં લાવતા યોગની સ્થિતિ ડગમગ ન થાય. યોગી બની પ્રયોગ કરવો એને કહેવાય છે ન્યારા. હોવા છતાં નિમિત્ત માત્ર, અનાસક્ત રુપથી પ્રયોગ કરો. જો ઈચ્છા હશે તો તે ઈચ્છા સારા બનવા નહીં દે. મહેનત કરવામાં જ સમય વીતી જશે. તે સમયે તમે સાધનામાં રહેવાનો પ્રયત્ન કરશો અને સાધન પોતાની તરફ આકર્ષિત કરશે એટલે પ્રયોગી આત્મા બની સહજ યોગની સાધના દ્વારા સાધનોની ઉપર અર્થાત પ્રકૃતિ પર વિજયી બનો.

સ્લોગન :- મારાપણ નાં અનેક સંબંધોને સમાપ્ત કરવા જ ફરિશ્તા બનવું છે.

“મીઠા બાળકો - તમે બેહદનાં બાપ પાસે આવ્યા છો વિકારી થી નિર્વિકારી બનવા, એટલે તમારામાં કોઈ પણ ભૂત ન હોવું જોઈએ”

પ્રશ્ન :- બાપ હમણાં તમને એવું કયું ભણતર ભણાવે છે જે આખા કલ્પમાં નથી ભણાવવામાં આવતું?

ઉત્તર :- નવી રાજધાની સ્થાપન કરવાનું ભણતર, મનુષ્યને રાજાઈ પદ આપવાનું ભણતર આ સમયે સુપ્રીમ બાપ જ ભણાવે છે.

આ નવું ભણતર આખા કલ્પમાં નથી ભણાવવામાં આવતું. આ જ ભણતરથી સતયુગી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે.

ઓમ શાંતિ! આ તો બાળકો જાણે છે આપણે આત્મા છીએ, ન કે શરીર. આને કહેવાય છે દેહી-અભિમાની. મનુષ્ય બધા છે દેહ-અભિમાની. આ છે જ પાપ આત્માઓની દુનિયા અથવા વિકારી દુનિયા. રાવણ રાજ્ય છે. સતયુગ ભૂતકાળ થઈ ગયું છે. ત્યાં બધા નિર્વિકારી રહેતા હતાં. બાળકો જાણે છે - આપણે જ પવિત્ર દેવી-દેવતા હતા, જે ૮૪ જન્મો નાં પછી પતિત બન્યા છે. બધા તો ૮૪ જન્મ નથી લેતા. ભારતવાસી જ દેવી-દેવતા હતા, જેમણે ૮૨, ૮૩, ૮૪ જન્મ લીધા છે. તે જ પતિત બન્યા છે. ભારત જ અવિનાશી ખંડ કહેવાય છે. જ્યારે ભારતમાં લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું ત્યારે એને નવી દુનિયા, નવું ભારત કહેવાતું હતું. હમણાં છે જૂની દુનિયા જૂનું ભારત. તેઓ તો સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતા, કોઈ વિકાર ન હતા. તે દેવતાઓ જ ૮૪ જન્મ લઈ હવે પતિત બન્યા છે. કામ નું ભૂત, ક્રોધ નું ભૂત, લોભ નું ભૂત - આ બધા કડા ભૂત છે. એમાં મુખ્ય છે દેહ-અભિમાન નું ભૂત. રાવણનું રાજ્ય છે ને. આ રાવણ છે ભારતનો અડધા કલ્પનો દુશ્મન, જ્યારે મનુષ્ય માં ૫ વિકાર પ્રવેશ કરે છે. તે દેવતાઓમાં આ ભૂત નથી હોતો. પછી પુનર્જન્મ લેતા-લેતા તેમની આત્મા પણ વિકારો માં આવી જાય છે. તમે જાણો છો આપણે જ્યારે દેવી-દેવતા હતા તો કોઈપણ વિકારનું ભૂત ન હતું. સતયુગ-ત્રેતા ને કહેવાય જ છે રામ રાજ્ય, દ્વાપર-કળયુગને કહેવાય છે રાવણ રાજ્ય. અહીંયા દરેક નર-નારી માં ૫ વિકાર છે. દ્વાપર થી કળયુગ સુધી ૫ વિકાર ચાલે છે. હવે તમે પુરષોત્તમ સંગમયુગ પર બેઠા છો. બેહદનાં બાપની પાસે આવ્યા છો વિકારી થી નિર્વિકારી બનવા માટે. નિર્વિકારી બની, જો કોઈ વિકારમાં પડે છે તો બાબા લખે છે તમે કાળું મોઢું કર્યું, હવે ગોરા થવું મુશ્કેલ છે. પાંચમા માળેથી નીચે પડવા જેવું છે. હાડકા તૂટી જાય છે. ગીતામાં પણ છે ભગવાનુવાચ - કામ મહાશત્રુ છે. ભારતનું વાસ્તવિક ધર્મશાસ્ત્ર છે જ ગીતા. દરેક ધર્મનું એક જ શાસ્ત્ર છે. ભારતવાસીઓના તો અસંખ્ય શાસ્ત્ર છે. એને કહેવાય છે ભક્તિ. નવી દુનિયા સતોપ્રધાન સ્વર્ણિમ યુગ છે, ત્યાં કોઈ લડાઈ-ઝઘડા ન હતા. લાંબુ આયુષ્ય હતું, સદા સ્વસ્થ-સંપન્ન હતા. તમને સ્મૃતિ આવી અમે દેવતાઓ બહુ જ સુખી હતા. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ થતી નથી. કાળ નો ડર રહેતો નથી. ત્યાં હેલ્થ-વેલ્થ હેપીનેસ બધું હોય છે. નર્ક માં ખુશી હોતી નથી. કંઈક ને કંઈક શરીરમાં રોગ ચાલુ રહે છે. આ છે અપાર દુઃખોની દુનિયા. તે છે અપાર સુખોની દુનિયા. બેહદનાં બાપ દુઃખોની દુનિયા થોડી રચશે. બાપ એ તો સુખની દુનિયા રચી. ફરી રાવણ રાજ્ય આવ્યું તો તેનાથી દુઃખ-અશાંતિ મળી. સતયુગ છે સુખધામ, કળયુગ છે દુઃખધામ. વિકારમાં જવું એટલે એક-બીજા પર કામ કટારી ચલાવી. મનુષ્ય કહે છે આ તો ભગવાનની રચના છે ને. પરંતુ નહીં, ભગવાન ની રચના નથી, આ રાવણ ની રચના છે. ભગવાને તો સ્વર્ગ રચ્યું. ત્યાં કામ કટારી હોતી નથી. એવું નથી દુઃખ-સુખ ભગવાન આપે છે. અરે, ભગવાન બેહદનાં બાપ બાળકોને દુઃખ કેવીરીતે આપશે. તેઓ તો કહે છે હું સુખ નો વારસો આપું છું ફરી અડધા કલ્પના બાદ રાવણ શ્રાપિત કરે છે. સતયુગમાં તો અથાહ સુખ હતાં, માલામાલ હતા. એક જ સોમનાથના મંદિરમાં કેટલા હીરા-ઝવેરાત હતા. ભારત કેટલું સંપન્ન હતું. હમણાં તો કંગાલ છે. સતયુગમાં ૧૦૦% સંપન્ન, કળયુગમાં ૧૦૦% કંગાલ - આ ખેલ બનેલો છે. હમણાં છે કળયુગ, બાદ પડતાં-પડતાં એકદમ તમોપ્રધાન બની ગયા છે. કેટલું દુઃખ છે. આ એરોપ્લેન (વિમાન) વગેરે પણ ૧૦૦ વર્ષમાં બન્યા છે. એને કહેવાય છે માયાનો પંપ. તો મનુષ્ય સમજે છે વિજ્ઞાન એ તો સ્વર્ગ બનાવી દીધું છે. પરંતુ આ છે રાવણ નું સ્વર્ગ. કળયુગમાં માયા નો પંપ જોઈને તમારી પાસે મુશ્કેલથી આવે છે. સમજે છે અમારા પાસે તો મહેલ, મોટરો વગેરે છે. બાપ કહે છે સ્વર્ગ તો સતયુગને કહેવાય છે, જ્યારે આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું. હવે આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય થોડી છે. હવે કળિયુગના પછી ફરી એમનું રાજ્ય આવશે. પહેલા ભારત બહુ નાનું હતું. નવી દુનિયામાં હોય જ છે ૯ લાખ દેવતાઓ. બસ. પાછળથી વૃદ્ધિ થતી રહે છે. આખી સૃષ્ટિ વૃદ્ધિને પામે છે ને. પહેલા-પહેલા ફક્ત દેવી-દેવતા હતા. તો બેહદનાં બાપ દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી બેસીને સમજાવે છે. બાપ વગર બીજું કોઈ બતાવી ન શકે. એમને કહેવાય છે નોલેજકુલ ગોડફાધર. બધી આત્માઓના પિતા. આત્માઓ બધી ભાઈ-ભાઈ છે, પછી ભાઈ અને બહેન બને છે. તમે બધા છો એક પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં અડોપ્ટેડ બાળકો. બધી આત્માઓ એમની સંતાન તો છે જ. એમને કહેવાય છે પરમપિતા, એમનું નામ છે શિવ. બસ. બાપ સમજાવે છે - માટું

નામ એક જ શિવ છે. પછી ભક્તિમાર્ગમાં મનુષ્યોએ બહુ જ મંદિર બનાવ્યા છે તો બહુજ નામ રાખી દીધા છે. ભક્તિ ની સામગ્રી કેટલી વધારે છે. તેને ભણતર નહીં કહેવાય. તેમાં લક્ષ હેતુ કઈપણ નથી. છે જ નીચે ઉતરવાનું. નીચે ઊતરતાં-ઊતરતાં તમોપ્રધાન બની જાય છે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે બધાએ. તમે સતોપ્રધાન બનીને સ્વર્ગમાં આવશો, બાકી બધા સતોપ્રધાન બની શાંતિધામમાં રહેશે. આ સારી રીતે યાદ કરો. બાબા કહે છે તમે મને બોલાવ્યો છે – બાબા, અમને પતિતોને આવીને પાવન બનાવો તો હવે હું આખી દુનિયાને પાવન બનાવવા આવ્યો છું. મનુષ્ય સમજે છે ગંગા સ્નાન કરવાથી પાવન બની જઈશું. ગંગાને પતિત-પાવની સમજે છે. ફ્રવામાંથી પાણી નીકળ્યું, તેને પણ ગંગાનું પાણી સમજી સ્નાન કરે છે. ગુપ્ત ગંગા સમજે છે. તીર્થયાત્રા પર કે કોઈ પહાડ પર જશે, તો તેને પણ ગુપ્ત ગંગા કહે છે. આને કહેવાય છે અસત્ય. ભગવાનને કહેવાય છે સત્ય. બાકી રાવણ રાજ્યમાં બધા છે ખોટું બોલવાવાળા. ગોડફાધર જ સત્ય ખંડ સ્થાપન કરે છે. ત્યાં ખોટાની વાત નથી હોતી. દેવતાઓને ભોગ પણ શુદ્ધ લગાવે છે. હમણાં તો છે જ આસુરી રાજ્ય, સતયુગ-ત્રેતામાં છે ઈશ્વરીય રાજ્ય. જે હવે સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. ઈશ્વર જ આવીને બધાને પાવન બનાવે છે. દેવતાઓમાં કોઈ વિકાર હોતા નથી. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા બધા પવિત્ર હોય છે. અહિયાં બધા છે પાપી, કામી, ક્રોધી. નવી દુનિયાને સ્વર્ગ અને આને નર્ક કહેવાય છે. નર્ક ને સ્વર્ગ બાપના સિવાય કોઈ બનાવી ન શકે. અહીં બધા છે નર્કવાસી પતિત. સતયુગમાં છે પાવન. ત્યાં એવી રીતે નહીં કહે કે અમે પતિત થી પાવન બનવા માટે સ્નાન કરવા જઈએ છે.

આ વિવિધ મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ છે. બીજરૂપ છે ભગવાન. તે જ રચના રચે છે. પહેલા-પહેલા રચે છે દેવી-દેવતાઓને. પછી વૃદ્ધિ થતા-થતા આટલા ધર્મ થઈ જાય છે. પહેલા એક ધર્મ, એક રાજ્ય હતું. સુખ જ સુખ હતું. મનુષ્ય ઇચ્છે પણ છે વિશ્વમાં શાંતિ થાય. તે હવે તમે સ્થાપન કરી રહ્યા છો. બાકી બધાં ખતમ થઈ જશે. બાકી થોડા રહેશે. આ ચક્ર ફરતું રહે છે. હમણાં છે કળયુગ અંત અને સતયુગ આદિનો પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આને કહેવાય છે કલ્યાણકારી પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. કળયુગના પછી સતયુગ સ્થાપન થઈ રહ્યો છે. તમે સંગમ પર ભણો છો એનું ફળ સતયુગમાં મળશે. અહીં જેટલા પવિત્ર બનશો અને ભણશો એટલું ઉંચ પદ પામશો. આવું ભણતર ક્યાંય હોતું નથી. તમને આ ભણતરનું સુખ નવી દુનિયામાં મળશે. જો કોઈ પણ ભૂત હશે તો એક તો સજા ખાવી પડશે બીજું, પછી ત્યાં નીચુ પદ પામશે. જે સંપૂર્ણ બની બીજાને પણ ભણાવશે તો ઉચ્ચ પદ પણ પામશે. કેટલા સેવાકેન્દ્ર છે, લાખો સેવાકેન્દ્ર થઈ જશે. આખા વિશ્વમાં સેવાકેન્દ્રો ખુલી જશે. પાપ આત્માથી પુણ્ય આત્મા બનવાનું જ છે. તમારો લક્ષ-હેતુ પણ છે. ભણવવાવાળા એક શિવબાબા છે. તે છે જ્ઞાનના સાગર, સુખના સાગર. બાપ જ આવીને ભણાવે છે. આ નથી ભણાવતા, એમના દ્વારા તે ભણાવે છે. આમને ગવાય છે ભગવાનનો રથ, ભાગ્યશાળી રથ. તમને કેટલા પદ્માંપદમ ભાગ્યશાળી બનાવે છે. તમે બહુ જ સાહુકાર બનો છો. ક્યારે પણ બીમાર નથી પડતા. હેલ્થ-વેલ્થ, હેપીનેસ બધુ મળી જાય છે. અહીંયા ભલે ધન છે, પરંતુ બીમારીઓ વગેરે છે. તેવી ખુશી રહી ન શકે. કંઈક ને કંઈક દુઃખ રહે છે. તેનું તો નામ જ છે સુખધામ, સ્વર્ગ, પેરેડાઇઝ. આ લક્ષ્મી-નારાયણને આ રાજ્ય કોણે આપ્યું? આ કોઈ પણ નથી જાણતા. એ ભારતમાં રહેતા હતા. વિશ્વનાં માલિક હતા. કોઈ ભાગલા વગેરે ન હતાં. હમણાં તો કેટલા ભાગલા છે. રાવણ રાજ્ય છે. કેટલા ટુકડા-ટુકડા થઈ ગયા છે. લડતા રહે છે. ત્યાં તો આખા ભારતમાં આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. ત્યા વઝીર, વગેરે હોતા નથી. અહીં તો વઝીર જુઓ કેટલા છે કારણકે બેઅક્લ છે. તો વઝીર પણ એવા જ તમોપ્રધાન પતિત છે. પતિતને પતિત મળે, કરી-કરી લાંબા હાથ.... કંગાળ બનતાં જાય છે, કર્જો ઉઠાવતા જાય છે. સતયુગમાં તો અનાજ, ફળ વગેરે બહુ જ સ્વાદિષ્ટ હોય છે. તમે ત્યાં જઈને બધો અનુભવ કરીને આવો છો. સુક્ષ્મવતનમાં પણ જાઓ છો, તો સ્વર્ગમાં પણ જાઓ છો. બાપ કહે છે સૃષ્ટિચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. પહેલા ભારતમાં એક જ દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. બીજો કોઈ ધર્મ ન હતો. પછી જ દ્વાપરમાં રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. હમણાં છે વિકારી દુનિયા પછી તમે પવિત્ર બની નિર્વિકારી દેવતા બનો છો. આ સ્કુલ છે. ભગવાનુવાય હું આપ બાળકોને રાજયોગ શીખવાડું છું. તમે ભવિષ્યમાં આ બનશો. રાજાઈ નું ભણતર બીજે ક્યાંય નથી મળતું. બાપ જ ભણાવીને નવી દુનિયાની રાજધાની આપે છે. સુપ્રીમ ફાધર, ટીચર, સદગુરુ એક જ શિવ બાબા છે. બાબા એટલે જરૂર વારસો મળવો જોઈએ. ભગવાન જરૂર સ્વર્ગનો વારસો જ આપશે. રાવણ જેને દર વર્ષે બાળીયે છીએ, આ છે ભારત નો નંબરવન દુશ્મન. રાવણએ કેવા અસુર બનાવી દીધા છે. એનું રાજ્ય ૨૫૦૦ વર્ષ ચાલે છે. તમને બાપ કહે છે હું તમને સુખધામ નો માલિક બનાવું છું. રાવણ તમને દુઃખધામમાં લઈ જાય છે. તમારું આયુષ્ય પણ ઓછું થઈ જાય છે. અચાનક અકાળે મૃત્યુ થઈ જાય છે. અનેક બીમારીઓ થતી રહે છે. ત્યાં આવી કોઈ વાત નથી હોતી. નામ જ છે સ્વર્ગ. હમણાં પોતાને હિન્દુ કહે છે કારણકે પતિત છે. તો

દેવતા કહેવાને લાયક નથી. બાપ આ રથ દ્વારા બેસીને સમજાવે છે, તેમની બાજુમાં આવીને બેસે છે તમને ભણાવવા. તો આ પણ ભણે છે. આપણે બધા વિદ્યાર્થી છીએ. એક બાપ જ શિક્ષક છે. હમણાં બાપ ભણાવે છે. ફરી આવીને ૫૦૦૦ વર્ષ પછી ભણાવશે. આ જ્ઞાન, આ ભણતર પછી લુપ્ત થઈ જશે. ભણીને તમે દેવતા બન્યાં, ૨૫૦૦ વર્ષ સુખ નો વારસો લીધો પછી છે દુઃખ, રાવણ નો શ્રાપ. હમણાં ભારત બહુ જ દુઃખી છે. આ છે દુઃખધામ. પુકારે પણ છે ને – પતિત-પાવન આવો, આવીને પાવન બનાવો. હવે તમારામાં કોઈ પણ વિકાર ન હોવા જોઈએ, પરંતુ અડધા કલ્પ ની બીમારી કોઈ જલ્દી થોડી જ નીકળે છે. તે ભણતરમાં પણ જે સારી રીતે નથી ભણતા તે નાપાસ થાય છે. જે પાસ વિથ ઓનર થાય છે, તે તો સ્કોલરશિપ લે છે. તમારામાં પણ જે સારી રીતે પવિત્ર બની અને બીજાને બનાવે છે, તો આ ઇનામ લે છે. માળા હોય છે ૮ ની. તે છે પાસ વિથ ઓનર. પછી ૧૦૮ ની માળા પણ હોય છે, તે માળા નું પણ સિમરણ થાય છે. મનુષ્ય આનું રહસ્ય થોડી સમજે છે. માળામાં ઉપર છે ફૂલ પછી હોય છે બે દાણા મેરુ. સ્ત્રી અને પુરુષ બંને પવિત્ર બને છે. આ પવિત્ર હતા ને. સ્વર્ગવાસી કહેવાતા હતા. આ જ આત્મા ફરી પુનર્જન્મ લેતા-લેતા હવે પતિત બની ગઈ છે. પછી અહીંથી પવિત્ર બની પાવન દુનિયામાં જશે. દુનિયા ની હિન્દ્રી-જોગાફીનું પુનરાવર્તન થાય છે ને. વિકારી રાજાઓ નિર્વિકારી રાજાઓના મંદિર વગેરે બનાવીને એમને પૂજે છે. તે જ પછી પૂજ્ય થી પૂજારી બની જાય છે. વિકારી બનવાથી પછી તે લાઈટનો તાજ પણ નથી રહેતો. આ ખેલ બનેલો છે. આ છે બેહદનો વન્ડરફુલ ડ્રામા. પહેલા એક જ ધર્મ હોય છે, જેને રામરાજ્ય કહેવાય છે પછી બીજા-બીજા ધર્મ વાળા આવે છે. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરતું રહે છે તે તો એક બાપ જ સમજાવી શકે છે. ભગવાન તો એક જ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) સ્વયં ભગવાન શિક્ષક બનીને ભણાવે છે એટલે સારી રીતે ભણવાનું છે. સ્કોલરશિપ લેવા માટે પવિત્ર બનીને બીજાને પવિત્ર બનાવવાની સેવા કરવાની છે.
- 2) અંદર માં કામ, ક્રોધ વગેરે જે પણ ભૂત પ્રવેશ છે, તેને નીકાળવાના છે. લક્ષ-હેતુ ને સામે રાખીને પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- મહેસૂસતા શક્તિ દ્વારા જૂનાં સ્વભાવ, સંસ્કારથી ન્યારા બનવા વાળા માયા જીત ભવ:

આ જૂનાં દેહના સ્વભાવ અને સંસ્કાર બહુ જ કડક છે માયા જીત બનવામાં બહુજ વિઘ્નરૂપ બને છે. સ્વભાવ-સંસ્કાર રૂપી સાંપ ખતમ પણ થઈ જાય છે પરંતુ નિશાન રહી જાય છે જે સમય આવે ત્યારે વારં-વાર દગો દે છે. ઘણીવાર માયા નાં એટલા વશીભૂત થઈ જાય છે જે ખોટા ને ખોટું પણ નથી સમજતા. પરવશ થઈ જાય છે એટલે તપાસ કરો અને મહેસૂસતા શક્તિ દ્વારા જૂનાં છુપાયેલા સ્વભાવ સંસ્કારથી ન્યારા બનો ત્યારે માયા જીત બનશો.

સ્લોગન :- વિદેહીપન નો અભ્યાસ કરો – આ જ અભ્યાસ અચાનક નાં પેપરમાં પાસ કરાવશે.

“મીઠા બાળકો - તમને અહીંયા પ્રવૃત્તિ માર્ગનો પ્રેમ મળે છે કારણકે બાપ દિલથી કહે છે - મારા બાળકો, બાપ થી વારસો મળે છે, આ પ્રેમ દેહધારી ગુરુ નથી આપી શકતા”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોની બુદ્ધિ માં જ્ઞાન ની ધારણા છે, શુરુડ બુદ્ધિ છે - એમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તેમને બીજાને સંભળાવવાનો શોખ હશે. તેમની બુદ્ધિ મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરેમાં પણ ભટકશે નહીં. શુરુડ બુદ્ધિ જે હોય છે તે ભણવામાં ક્યારેય બગાસા વગેરે નહીં ખાશે. સ્કૂલમાં ક્યારેય આંખો બંધ કરીને નહીં બેસે. જે બાળકો તવાઈ થઈને બેસે છે, જેમની બુદ્ધિ અહીંયા-ત્યાં ભટકતી રહે, તે જ્ઞાનને સમજતા જ નથી, તેમના માટે બાપને યાદ કરવું બહુ જ મુશ્કેલ છે.

ઓમ શાંતિ! આ છે બાપ અને બાળકો નો મેળો. ગુરુ અને ચેલા અથવા શિષ્યોનો મેળો નથી. આ ગુરુ લોકોની દ્રષ્ટિ રહે છે કે આ અમારા શિષ્ય છે અથવા ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) કે જિજ્ઞાસુ છે. હલકી દ્રષ્ટિ થઈ ગઈ ને. તેઓ તે દૃષ્ટિથી જ જોશે. આત્માને નહીં. તેઓ જુએ છે શરીરોને અને તે ચેલાઓ પણ દેહ-અભિમાની થઈને બેસે છે. તેમને પોતાના ગુરુ સમજે છે, દ્રષ્ટિ જ એ રહે છે કે અમારા ગુરુ છે. ગુરુ માટે રીગાર્ડ (સમ્માન) રાખે છે. અહીં તો બહુ જ અંતર છે, અહીં તો બાપ જ બાળકોનો રીગાર્ડ (સમ્માન) રાખે છે. જાણે છે આ બાળકોને ભણાવવાના છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. બેહદની હિસ્ટ્રી-જોગાફી બાળકોને સમજાવવાની છે. તે ગુરુઓનાં દિલમાં બાળકોનો પ્રેમ નહીં હોય. બાપની પાસે તો બાળકો માટે બહુ જ પ્રેમ રહે છે અને બાળકોનો પણ બાપ પર પ્રેમ રહે છે. તમે જાણો છો બાબા આપણને સૃષ્ટિ ચક્રનું જ્ઞાન સંભળાવે છે. તેઓ શું શીખવાડે છે? અડધોકલ્પ શાસ્ત્ર વગેરે સંભળાવે, ભક્તિના કર્મકાંડ કરે, ગાયત્રી સંધ્યા વગેરે શીખવાડતા રહે છે. આ તો બાપ આવેલા છે પોતાનો પરિચય આપી રહ્યા છે. આપણે બાપને બિલકુલ નહોતા જાણતા. સર્વવ્યાપી જ કહી દેતા હતા. ક્યારે પણ પૂછો પરમાત્મા ક્યાં છે તો ઝટ કહેશે તે તો સર્વવ્યાપી છે. તમારી પાસે મનુષ્ય જ્યારે આવે છે તો પૂછે છે અહીં શું શીખવાડે છે? બોલો, અમે રાજયોગ શીખવાડીએ છીએ, જેનાથી તમે મનુષ્યથી દેવતા અર્થાત રાજા બની શકો છો, બીજો કોઈ સત્સંગ એવો નહીં હોય જે કહે અમે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું શિક્ષણ આપીએ છીએ. દેવતાઓ હોય છે સતયુગમાં. કળયુગમાં છે મનુષ્ય. હવે હું તમને આખી સૃષ્ટિ ચક્રનું રહસ્ય સમજાવું છું, જેનાથી તમે ચક્રવર્તી રાજા બની જશો અને પછી તમને પાવન બનવાની બહુ જ સરસ યુક્તિ બતાવું છું. એવી યુક્તિ ક્યારેય કોઈ સમજાવી ન શકે. આ છે સહજ રાજયોગ છે. બાપ છે પતિત-પાવન. તેઓ સર્વશક્તિમાન પણ છે તો તેમને યાદ કરવાથી જ પાપ ભસ્મ થશે કારણકે યોગ અગ્નિ છે ને. તો અહીં નવી વાત શીખવાડે છે.

આ જ્ઞાન માર્ગ છે. જ્ઞાનસાગર એક જ બાપ હોય છે. જ્ઞાન અને ભક્તિ અલગ-અલગ છે. જ્ઞાન શીખવાડવા માટે બાપને આવવું પડે છે કારણ કે એ જ્ઞાન નાં સાગર છે. તેઓ સ્વયં આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે કે હું સર્વનો બાપ છું. બ્રહ્મા દ્વારા આખી સૃષ્ટિને પાવન બનાવું છું. પાવન દુનિયા છે સતયુગ. પતિત દુનિયા છે કળયુગ. તો સતયુગ આદિ, કળયુગ અંતનો આ છે સંગમયુગ. આને લિપયુગ કહેવાય છે. આમાં આપણે છલાંગ મારીએ છીએ. ક્યાં? જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયામાં છલાંગ મારીએ છીએ. તેઓ તો સીડી થી ધીમે-ધીમે નીચે ઉતરતા આવ્યા. અહીં તો આપણે છી-છી દુનિયાથી નવી દુનિયામાં એકદમ છલાંગ મારીએ છીએ. સીધા ચાલ્યા જઈએ છે ઉપર. જૂની દુનિયાને છોડી આપણે નવી દુનિયામાં જઈએ છીએ. આ છે બેહદ ની વાત. બેહદની જૂની દુનિયામાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. નવી દુનિયામાં તો બહુજ થોડા મનુષ્ય હોય છે જેને સ્વર્ગ કહેવાય છે. ત્યાં બધા પવિત્ર રહે છે. કળયુગમાં છે બધા અપવિત્ર. અપવિત્ર રાવણ બનાવે છે. આ તો બધાને સમજાવે છે કે તમે હમણાં રાવણ રાજ્ય અથવા જૂની દુનિયામાં છો. અસલ માં રામરાજ્ય માં હતા જેને સ્વર્ગ કહેવાતું હતું. પછી કેવીરીતે ૮૪૦ ચક્ર લગાવી નીચે પડ્યા છો, એ તો હું બતાવી સકું છું. જે સારા સમજદાર હશે તે ઝટ સમજશે, જેની બુદ્ધિ માં નહિ આવશે એ તો તવાઈ ની જેમ અહીં-ત્યાં જોતા રહેશે. ધ્યાનથી સાંભળશે નહીં. કહે છે ને તમે તો જાણે તવાઈ છો. સંન્યાસી લોકો પણ જ્યારે કથા બેસી સંભળાવે છે તો કોઈ ઝોકા ખાય છે અથવા ધ્યાન બીજી તરફ રહે છે તો અચાનક તેમને પૂછે છે શું સંભળાવ્યું? બાપ પણ બધાં ને જોતા રહે છે. કોઈ તવાઈ તો નથી બેઠા. સારા શુરુડ બાળકો જે હોય છે તે ભણવામાં ક્યારેય બગાસા વગેરે નહીં લેશે. સ્કૂલમાં કોઈ આંખો બંધ કરીને બેસે આ તો કાયદો નથી. કંઈ પણ જ્ઞાન ને સમજતા નથી. બાપને યાદ કરવું, એમના માટે બહુ મુશ્કેલ છે, પછી પાપ કેવી રીતે કપાય. શુરુડ બુદ્ધિ તો સારી રીતે ધારણ કરી

બીજાને સંભળાવવાનો શોખ રાખે છે. જ્ઞાન નથી તો બુદ્ધિ મિત્ર-સંબંધીઓની તરફ ભટકતી રહે છે. અહીં તો બાપ કહે છે બીજું બધું ભૂલી જવાનું છે. અંત સમયે કંઈ પણ યાદ ન આવે. બાબાએ સંન્યાસીઓ વગેરેને જોયેલા છે જે પાક્કા બ્રહ્મજ્ઞાની હોય છે, સવારે આમ બેઠા-બેઠા બ્રહ્મ મહત્ત્વ ને યાદ કરતા-કરતા શરીર છોડી દે છે. તેમનો શાંતિનો પ્રવાહ બહુ હોય છે. હવે તેઓ બ્રહ્મમાં લીન તો થઈ ન શકે. તો પણ માતાના ગર્ભથી જન્મ લેવો પડે છે.

બાપએ સમજાવ્યું છે હકીકતમાં મહાત્મા તો કૃષ્ણને કહેવાય છે. મનુષ્ય તો વગર અર્થ સમજે એમ જ કહી દે છે. બાપ સમજાવે છે શ્રીકૃષ્ણ છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, પરંતુ એમને સંન્યાસી નહીં, દેવતા કહેવાય છે. સંન્યાસી કહેવું કે દેવતા કહેવું એનો પણ અર્થ છે. આ દેવતા કેવી રીતે બન્યા? સંન્યાસી થી દેવતા બન્યા. બેહદ નો સંન્યાસ કર્યો પછી જતા રહ્યા નવી દુનિયામાં. તેઓ તો હદનો સંન્યાસ કરે છે. બેહદમાં જઈ ન શકે. હદમાં જ પુનર્જન્મ લેવો પડે, વિકારથી. બેહદના માલિક બની ન શકે. રાજા-રાણી ક્યારેય બની ન શકે કારણ કે એમનો ધર્મ જ અલગ છે. સંન્યાસ ધર્મ દેવી-દેવતા ધર્મ નથી. બાપ કહે છે હું અધર્મ વિનાશ કરી દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરું છું. વિકાર પણ અધર્મ છે ને, એટલે બાપ કહે છે આ બધાનો વિનાશ અને એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરવા મારે આવવું પડે છે. ભારતમાં જ્યારે સતયુગ હતું ત્યારે એક જ ધર્મ હતો, એ જ ધર્મ પછી અધર્મ બને છે. હવે તમે ફરીથી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરી રહ્યા છો. જે જેટલો પુરુષાર્થ કરશે એટલું ઉચ્ચ પદ પામશે. સ્વયંને આત્મા નિશ્ચય કરવાની છે. ભલે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહો. એમાં પણ જેટલું થઈ શકે ઉઠતા-બેસતા આ પાક્કું કરો, જેમ ભક્ત લોકો સવારનાં ઉઠીને એકાંતમાં બેસી માળા જપે છે, તમે તો આખા દિવસનો હિસાબ નીકાળો છો. ફલાણા સમયે આટલી યાદ રહી, આખા દિવસમાં આટલો સમય યાદ રહી, ટોટલ નીકાળો છો. તેઓ તો સવારે ઉઠીને માળા ફેરવે છે, ભલે કોઈ સાચા ભક્ત નથી હોતા. ઘણાની બુદ્ધિ તો બહાર ક્યાં-ક્યાં ભટકતી રહે છે. હવે તમે સમજો છો ભક્તિથી ફાયદો કંઈ પણ નથી મળવાનો. આ તો છે જ્ઞાન, જેનાથી બહુ જ ફાયદો થાય છે. હવે તમારી છે ચઢતી કળા. બાપ ઘડી-ઘડી કહે છે મનમનાભવ. ગીતામાં પણ અક્ષર છે પરંતુ એનો અર્થ કોઈ પણ સંભળાવી નહીં શકે. જવાબ આવડશે જ નહીં. હકીકતમાં એનો અર્થ લખેલો પણ છે સ્વયંને આત્મા સમજી, દેહના બધા ધર્મ છોડી મામેકમ યાદ કરો. ભગવાનુવાય છે ને. પરંતુ એમની બુદ્ધિમાં છે કૃષ્ણ ભગવાન. એ તો દેહધારી પુનર્જન્મમાં આવવાના છે ને. એમને ભગવાન કેવી રીતે કહી શકાય. તો સંન્યાસી વગેરે કોઈની પણ દ્રષ્ટિ બાપ અને બાળકોની ન હોઈ શકે. ભલે ગાંધીજીને બાપુજી કહેતા હતા પરંતુ પિતા-પુત્રનો સંબંધ નહીં કહેશું. એ તો પણ સાકાર થઈ ગયા ને. તમને તો સમજાવ્યું છે પોતાને આત્મા સમજો. આમનામાં જે બાપ બેઠા છે એ છે બેહદના બાપુજી. લૌકિક અને પારલૌકિક બંને બાપથી વારસો મળે છે. બાપુજી થી તો કંઈપણ નહીં મળ્યું. અચ્છા, ભારતની રાજધાની પાછી મળી પરંતુ એ વારસો તો નહીં કહેશું. સુખ મળવું જોઈએ ને.

વારસો હોય જ છે બે - એક હદનાં બાપ નો, બીજો બેહદનાં બાપ નો. બ્રહ્મા થી પણ કોઈ વારસો નથી મળતો. ભલે આખી પ્રજાનાં તે પિતા છે, તેમને કહે છે ગ્રેટ-ગ્રેટ-ગ્રાન્ડ ફાધર. તે પોતે કહે છે મારાથી તમને કંઈ પણ વારસો નથી મળતો, જ્યારે આ પોતે કહે છે મારાથી વારસો નથી મળી સકતો, તો તે બાપુજી થી પછી શું વારસો મળી શકે. કાંઈ પણ નહીં. અંગ્રેજ તો ચાલ્યા ગયા. હવે શું છે? ભૂખ હડતાલ, પિકેટિંગ, સ્ટ્રાઈક વગેરે થતી રહે છે, કેટલી મારામારી થતી રહે છે. કોઈનો ડર નથી. મોટા-મોટા ઓફિસરોને પણ મારી દે છે. સુખ ની બદલે દુઃખ છે. તો બેહદની વાત અહીં જ છે. બાપ કહે છે પહેલાં-પહેલાં તો આ પાક્કો નિશ્ચય કરો કે અમે આત્મા છીએ, શરીર નહીં. બાપએ અમને એડોપ્ટ કર્યા છે, અમે એડોપ્ટેડ બાળકો છીએ. તમને સમજાવાય છે બાપ જ્ઞાનનાં સાગર આવ્યા છે અને સૃષ્ટિ ચક્રનું રહસ્ય સમજાવે છે. બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. બાપ કહે છે દેહ સહિત દેહનાં બધા ધર્મોને ભૂલી, મામેકમ યાદ કરો. સતો પ્રધાન જરૂર બનવું પડશે. આ પણ જાણો છો જૂની દુનિયાનો વિનાશ તો થવાનો જ છે. નવી દુનિયામાં બહુ જ થોડા હોય છે. ક્યાં આટલી કરોડો આત્માઓ અને ક્યાં ૮ લાખ. આટલા બધા ક્યાં જશે? હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે કે અમે બધી આત્માઓ ઉપર હતી. પછી અહીં આવી છે પાર્ટ ભજવવા. આત્માને જ એક્ટર (અભિનેતા) કહેશું. આત્મા અભિનય કરે છે આ શરીરની સાથે. આત્માને ઓરગન્સ (ઈન્ડ્રીયો) તો જોઈએ ને. આત્મા કેટલી નાની છે. ૮૪ લાખ જન્મ છે નહીં. દરેક જો ૮૪ લાખ જન્મ લે, પછી પાર્ટ રીપીટ કેવી રીતે કરશે. યાદ ન રહી શકે. સ્મૃતિ થી બહાર ચાલ્યું જાય. ૮૪ જન્મ પણ તમને યાદ નથી રહેતા, ભૂલી જાયો છો. હવે આપ બાળકોએ બાપ ને યાદ કરી પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. આ યોગઅગ્નિ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. આ પણ નિશ્ચય છે - બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો આપણે કલ્પ કલ્પ લઈએ છીએ. હવે ફરી સ્વર્ગવાસી બનવા માટે બાપએ કહ્યું છે કે મામેકમ યાદ કરો કારણકે હું જ

પતિત-પાવન છું. તમે બાપને પુકાર્યા છે ને, તો હવે બાપ આવ્યા છે પાવન બનાવવા. પાવન હોય છે દેવતા, પતિત હોય છે મનુષ્ય. પાવન બની ને પછી શાંતિધામ માં જવાનું છે. તમે શાંતિધામ જવા ઇચ્છો છો કે સુખધામમાં આવા ઇચ્છો છો? સંન્યાસી તો કહે છે સુખ કાગ વિષ્ટા સમાન છે, અમને શાંતિ જોઈએ. તો તેઓ સતયુગમાં ક્યારેય આવી નહીં સકશે. સતયુગમાં હતો પ્રવૃત્તિ માર્ગનો ધર્મ. દેવતાઓ નિર્વિકારી હતા એ જ પુનર્જન્મ લેતા-લેતા પતિત બને છે. હવે બાપ કહે છે નિર્વિકારી બનવાનું છે. સ્વર્ગમાં આવવું છે તો મને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જશે, પુણ્ય આત્મા બની જશો પછી શાંતિધામ-સુખધામ માં જશો. ત્યાં શાંતિ પણ હતી, સુખ પણ હતું. હમણાં છે દુઃખધામ. ફરી બાપ આવીને સુખધામ ની સ્થાપના કરે છે, દુઃખધામનો વિનાશ. ચિત્ર પણ સામે છે. બોલો, હવે તમે ક્યાં ઉભા છો? હમણાં છે કળયુગ નો અંત, વિનાશ સામે ઉભો છે. બાકી જઈને થોડો ટુકડો રહેશે. આટલા ખંડ તો ત્યાં હોતા નથી. આ બધી દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી બાપ જ બેસી સમજાવે છે. આ પાઠશાળા છે. ભગવાનુવાય, પહેલા-પહેલાં બાપનો પરિચય આપવો પડે છે. હમણાં કળયુગ છે, ફરી સતયુગમાં જવાનું છે. ત્યાં તો સુખ જ સુખ હોય છે. એક ને યાદ કરવું - એ છે અવ્યભિચારી યાદ. શરીરને પણ ભૂલી જવાનું છે. શાંતિધામ થી આવ્યા છીએ, ફરી શાંતિધામ માં જવાનું છે. ત્યાં પતિત કોઈ જઈ ન શકે. બાપ ને યાદ કરતા-કરતા પાવન બની તમે મુક્તિધામમાં ચાલ્યા જશો. આ સારી રીતે બેસી સમજાવવું પડે છે. પહેલા આટલા બધા ચિત્ર થોડી હતા. વગર ચિત્ર પણ નટશેલ (સાર) માં સમજાવાતું હતું. આ પાઠશાળામાં મનુષ્યથી દેવતા બની જવાનું છે. આ છે નવી દુનિયા માટે નોલેજ. એ બાપ જ આપશે ને. તો બાપની દ્રષ્ટિ રહે છે બાળકો પર. હું આત્માઓને ભણાવું છું. તમે પણ સમજાવો છો બેહદનાં બાપ અમને સમજાવે છે, એમનું નામ છે શિવબાબા. ફક્ત બેહદનાં બાબા કહેવાથી પણ મૂંઝાઈ જશે કારણ કે બાબાઓ પણ બહુ જ થઈ ગયા છે. નગરપાલિકા ના મેયર ને પણ કહે છે બાબા. બાપ કહે છે હું આમનામાં આવું છું તો પણ મારું નામ શિવ જ છે. હું આ રથ દ્વારા તમને નોલેજ આપું છું, આમને એડોપ્ટ કર્યા છે. એમનું નામ રાખ્યું છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. આમને પણ મારાથી વારસો મળે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) હવે જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયામાં જમ્પ (છલાંગ) દેવાનો સમય છે એટલે આ જૂની દુનિયાથી બેહદનો સંન્યાસ કરવાનો છે. આને બુદ્ધિથી ભૂલી જવાનું છે.
- 2) ભણવા પર પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. સ્કૂલમાં આંખો બંધ કરી બેસવું - આ કાયદો નથી. ધ્યાન રહે - ભણવાના સમયે બુદ્ધિ, અહીં-ત્યાં ન ભટકે, બગાસા ન આવે. જે સાંભળતા જઈએ તે ધારણ થતું જાય.

વરદાન :- સમય પ્રમાણે સ્વયંની તપાસ કરી પરિવર્તન કરવા વાળા સદા વિજયી શ્રેષ્ઠ આત્મા ભવ:

જે સાચા રાજયોગી છે તે ક્યારેય કોઈ પણ પરિસ્થિતિમાં વિચલિત નથી થઈ સકતા. તો પોતાને સમય પ્રમાણ આજ રીતે તપાસ કરો અને તપાસ કર્યા પછી પરિવર્તન કરી લો. ફક્ત તપાસ કરશો તો દિલશિકસ્ત (હતાશ) થઈ જશો. વિચારશો કે અમારામાં આ પણ ખોટ છે, ખબર નહીં ઠીક થશે કે નહીં એટલે તપાસ કરો અને પરિવર્તન કરો કારણકે સમય પ્રમાણ કર્તવ્ય કરવા વાળાઓની સદા વિજય થાય છે એટલે સદા વિજયી શ્રેષ્ઠ આત્મા બની તીવ્ર પુરુષાર્થ દ્વારા નંબરવન માં આવી જાઓ.

સ્લોગન :- મન-બુદ્ધિ ને કંટ્રોલ (અંકુશ) કરવાનો અભ્યાસ હશે ત્યારે સેકન્ડમાં વિદેહી બની શકશો.

“મીઠા બાળકો - તમારું ભણતર સોર્સ ઓફ ઇનકમ (કમાણીનું સાધન) છે, આ ભણતરથી ૨૧ જન્મ માટે કમાણીનો પ્રબંધ થઈ જાય છે”

પ્રશ્ન :- મુક્તિધામમાં જવું કમાણી છે કે નુકસાન?

ઉત્તર :- ભક્તો માટે આ પણ કમાણી છે કારણ કે અડધા કલ્પ થી શાંતિ-શાંતિ માંગતા આવ્યા છે. બહુ જ મહેનત પછી પણ શાંતિ ન મળી. હવે બાપ દ્વારા શાંતિ મળે છે અર્થાત્ મુક્તિધામમાં જાય છે તો આ પણ અડધા કલ્પની મહેનતનું ફળ થયું એટલે આને પણ કમાણી કહેશું, નુકસાન નહીં. આપ બાળકો તો જીવનમુક્તિ માં જવાનો પુરુષાર્થ કરો છો. તમારી બુદ્ધિમાં હવે આખી દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી નાચી રહી છે.

ઓમ શાંતિ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોને રુહાની બાપએ આ તો સમજાવ્યું છે કે રુહ જ બધું સમજે છે. આ સમયે આપ બાળકોને રુહાની દુનિયામાં બાપ લઈ જાય છે. તેને કહેવાય છે રુહાની દેવી દુનિયા, આને કહેવાય છે શરીરો ની દુનિયા, મનુષ્યો ની દુનિયા. બાળકો સમજે છે દેવી દુનિયા હતી, એ દેવી મનુષ્યોની પવિત્ર દુનિયા હતી. હવે મનુષ્ય અપવિત્ર છે એટલે તે દેવતાઓનું ગાયન પૂજન કરે છે. આ સ્મૃતિ છે કે બરાબર પહેલા ઝાડમાં એક જ ધર્મ હશે. વિરાટ રૂપ માં ઝાડ પર પણ સમજાવવાનું છે. આ ઝાડ નું બીજ રૂપ ઉપર માં છે. ઝાડ નું બીજ છે બાપ, પછી જેવું બીજ તેવું ફળ અર્થાત્ પત્તા નીકળે છે. આ પણ વઠ્ઠર છે ને. કેટલી નાની ચીજ કેટલા ફળ આપે છે. કેટલું એનું રૂપ બદલાતું જાય છે. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડને કોઈ નથી જાણતું, આને કહેવાય છે કલ્પવૃક્ષ, આનું બસ ગીતામાં જ વર્ણન છે. બધા જાણે છે ગીતા જ નંબરવન ધર્મનું શાસ્ત્ર છે. શાસ્ત્ર પણ નંબરવાર હોય છે ને. કેવી રીતે નંબરવાર ધર્મો ની સ્થાપના થાય છે, આ પણ ફક્ત તમે જ સમજો છો, બીજા કોઈમાં પણ આ જ્ઞાન હોતું નથી. તમારી બુદ્ધિમાં છે પહેલા-પહેલા કયા ધર્મનું ઝાડ હોય છે, પછી એમાં બીજા ધર્મોની વૃદ્ધિ કેવી રીતે થાય છે. આને કહેવાય છે વિરાટ નાટક. બાળકોની બુદ્ધિમાં આખું ઝાડ છે. ઝાડ ની ઉત્પત્તિ કેવી રીતે થાય છે, મુખ્ય વાત છે આ. દેવી-દેવતાઓનું ઝાડ હમણાં છે નહીં બીજી બધી ડાળ-ડાળિયો ઉભી છે. બાકી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનું ફાઉન્ડેશન છે નહીં. આ પણ ગાયન છે - એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે, બાકી બીજા બધા ધર્મ વિનાશ થઈ જાય છે. હવે તમે જાણો છો કેટલું નાનું એવું જ દેવી ઝાડ હશે. પછી બીજા બધા આટલા ધર્મ હશે જ નહીં. ઝાડ પહેલા નાનું હોય છે પછી મોટું થતું જાય છે. વધતા-વધતા હવે કેટલું મોટું થઈ ગયું છે. હવે આની આયુ પૂરી થાય છે, આનાથી બનેલ ટ્રી (વડ વૃક્ષ) નું ઉદાહરણ બહુ જ સારું સમજાવે છે. આ પણ ગીતાનું જ્ઞાન છે જે બાપ તમને સન્મુખ બેસી સંભળાવે છે, જેનાથી તમે રાજાઓના રાજા બનો છો. પછી ભક્તિમાર્ગમાં આ ગીતા શાસ્ત્ર વગેરે બનશે. આ અનાદિ ડ્રામા બનેલો છે. પછી પણ આમ જ થશે. પછી જે-જે ધર્મ સ્થાપન થશે એમનું પોતાનું શાસ્ત્ર હશે. શીખ ધર્મ નું પોતાનું શાસ્ત્ર, ક્રિશ્ચન અને બૌદ્ધો નું પોતાનું શાસ્ત્ર હશે. હવે તમારી બુદ્ધિ માં આખા વિશ્વની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી નાચી રહી છે. બુદ્ધિ જ્ઞાન ડાન્સ કરી રહી છે. તમે આખા ઝાડને જાણી ગયા છો. ક્યારે-ક્યારે ધર્મ આવે છે, કેવી રીતે વૃદ્ધિને પામે છે. પછી આપણો એક ધર્મ સ્થાપન થાય છે, બાકી ખલાસ થઈ જાય છે. ગાયન છે ને - જ્ઞાન સૂર્ય પ્રગટયા.... હવે એકદમ અંધારું છે ને. કેટલા અસંખ્ય મનુષ્ય છે, પછી આ આટલા બધા હશે જ નહીં. એ લક્ષ્મી-નારાયણનાં રાજ્યમાં આ હતા નહીં. પછી એક ધર્મ સ્થાપન થવાનો જ છે. આ નોલેજ બાપ જ આવીને સંભળાવે છે. આપ બાળકો કમાણી માટે કેટલું નોલેજ આવીને ભણો છો. બાપ શિક્ષક બનીને આવે છે તો અડધો કલ્પ તમારી કમાણી નો પ્રબંધ થઈ જાય છે. તમે બહુ જ ધનવાન બની જાઓ છો. તમે જાણો છો હમણાં આપણે ભણી રહ્યા છે. આ છે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનું ભણતર. ભક્તિને અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન નહીં કહેશું. ભક્તિમાં મનુષ્ય જે કંઈ ભણે છે એનાથી નુકસાન જ થાય છે. રત્ન નથી બનતા. જ્ઞાન રત્નોના સાગર એક બાપને જ કહેવાય છે. બાકી એ છે ભક્તિ. એમાં કોઈ પણ લક્ષ્ય-હેતુ છે નહીં. કમાણી છે નહીં. કમાણી માટે તો સ્કૂલમાં ભણે છે. પછી ભક્તિ કરવા માટે ગુરુની પાસે જાય છે. કોઈ જવાનીમાં ગુરુ કરે છે. કોઈ બુઢાપામાં ગુરુ કરે છે. કોઈ નાનપણમાં જ સન્યાસ લઈ લે છે. કુંભના મેળા પર કેટલા બધા આવે છે. સતયુગમાં તો આ કંઈ પણ નહીં હશે. આપ બાળકોની સ્મૃતિમાં બધી વાતો આવી ગઈ છે. રચતા અને રચના આદિ-મધ્ય-અંતને તમે જાણી ગયા છો. તેમણે તો કલ્પ આયુ જ મોટી કરી દીધી છે. ઈશ્વર સર્વવ્યાપી કહી દીધું છે. જ્ઞાનની ખબર નથી. બાપ આવીને અજ્ઞાન નિંદ્રા થી સુજાગ કરે છે. હવે તમને જ્ઞાનની ધારણા થતી જાય છે. બેટરી ભરાતી જાય છે. જ્ઞાનથી છે કમાણી, ભક્તિથી છે નુકશાન. સમય પર જ્યારે નુકસાનનો સમય પૂરો થાય છે તો પછી બાપ કમાણી કરાવવા આવે છે. મુક્તિ માં જવું - એ પણ કમાણી છે. શાંતિ તો બધા માંગતા રહે છે. શાંતિદેવા કહેવાથી બુદ્ધિ બાપ તરફ ચાલી જાય છે. કહે છે - વિશ્વમાં શાંતિ થાય, પરંતુ કેવી રીતે થશે - આ કોઈને પણ ખબર નથી. શાંતિધામ, સુખધામ અલગ હોય છે - એ પણ નથી જાણતા. જે પહેલા નંબર માં છે, એમને પણ કંઈ ખબર ન હતી. હવે તમને બધું જ નોલેજ

છે. તમે જાણો છો - આપણે આ કર્મ-ક્ષેત્ર પર કર્મ નો પાર્ટ ભજવવા આવ્યા છે. ક્યાં થી આવ્યા છીએ? બ્રહ્મલોક થી. નિરાકારી દુનિયાથી આવ્યા છે આ સાકારી દુનિયામાં પાર્ટ ભજવવા. આપણે આત્મા બીજી જગ્યાનાં રહેવા વાળા છીએ. અહીં આ ૫ તત્વોનું શરીર રહે છે. શરીર છે ત્યારે આપણે બોલી શકીએ છે. આપણે ચૈતન્ય પાર્ટધારી છીએ. હવે તમે એમ નહીં કહેશો કે આ ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત અમે નથી જાણતા. પહેલા નહોતા જાણતા. સ્વયંનાં બાપને, સ્વયંનાં ધરને, સ્વયંનાં સ્વરૂપને યથાર્થ રીતે ન જાણતા હતાં. હવે જાણીએ છીએ આત્મા કેવી રીતે પાર્ટ ભજવતી રહે છે. સ્મૃતિ આવી છે. પહેલા સ્મૃતિ ન હતી.

તમે જાણો છો સાચા બાપ જ સાચું સંભળાવે છે, જેનાથી આપણે સચખંડ નાં માલિક બની જઈએ છે. સત્યના ઉપર પણ સુખમણી (ગંથ) માં છે. સત કહેવાય છે સચખંડ ને. દેવતાઓ બધા સાચું બોલવા વાળા હોય છે. સત્ય શીખડાવા વાળા છે બાપ. એમની મહિમા જુઓ કેટલી છે. ગાયેલી મહિમા તમને કામમાં આવે છે. શિવબાબા ની મહિમા કરે છે. એ જ ઝાડના આદિ-મધ્ય-અંતને જાણે છે. સત્ય બાપ સંભળાવે છે તો આપ બાળકો સાચાં બની જાઓ છો. સચખંડ પણ બની જાય છે. ભારત સચખંડ હતો. નંબરવન ઊંચેથી ઊંચું તીર્થ પણ આ છે કારણકે સર્વની સદ્ગતિ કરવાવાળા બાપ ભારતમાં જ આવે છે. એક ધર્મની સ્થાપના થાય છે, બાકી બધાનો વિનાશ થઈ જાય છે. બાપએ સમજાવ્યું છે - સૂક્ષ્મવતનમાં કંઈ છે નહીં. આ બધા સાક્ષાત્કાર થાય છે. ભક્તિમાર્ગમાં પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે. સાક્ષાત્કાર ન થાત તો આટલા મંદિર વગેરે કેવી રીતે બન્યાં હોત! પૂજા કેમ થતી. સાક્ષાત્કાર કરે છે, અનુભવ કરે છે આ ચૈતન્ય હતા. બાપ સમજાવે છે - ભક્તિમાર્ગમાં જે કંઈ મંદિર વગેરે બને છે, જે તમે સાંભળ્યું જોયું છે, એ બધું રિપીટ (ફરી) થશે. ચક્ર ફરતું જ રહે છે. જ્ઞાન અને ભક્તિ નો ખેલ બનેલો છે. હંમેશા કહે છે જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય. પરંતુ વિસ્તારમાં કંઈ નથી જાણતા. બાપ બેસી સમજાવે છે - જ્ઞાન છે દિવસ, ભક્તિ છે રાત. વૈરાગ્ય છે રાતનો. પછી દિવસ થાય છે. ભક્તિ માં છે દુઃખ એટલે એનો વૈરાગ્ય. સુખનો તો વૈરાગ્ય નહીં કહેશું. સંન્યાસ વગેરે પણ દુઃખ ના કારણે લે છે. સમજે છે પવિત્રતા માં સુખ છે એટલે સ્ત્રીનો ત્યાગ કરી ચાલ્યા જાય છે. આજકાલ તો ધનવાન પણ બની ગયા છે કારણ કે સંપત્તિ વગર તો સુખ મળી ન શકે. માયા વાર કરી જંગલથી પછી શહેરમાં લઈ આવે છે. વિવેકાનંદ અને રામકૃષ્ણ પણ બે મોટા સંન્યાસી થઈ ગયા છે. સંન્યાસ ની તાકાત રામકૃષ્ણમાં હતી. બાકી ભક્તિનું સમજાવવું, કરવું એ વિવેકાનંદનું હતું. બંનેની પુસ્તકો છે. પુસ્તક જ્યારે લખે છે તો એકાગ્રચિત્ત થઈ બેસીને લખે છે. રામકૃષ્ણ જ્યારે પોતાની બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની) બેસી લખતા હતા તો શિષ્યને પણ કહેતા તમે દૂર જઈને બેસો. હતા બહુ જ હોશિયાર, કડા સંન્યાસી, નામ પણ બહુ જ છે. બાપ એમ નથી કહેતા કે સ્ત્રીને માતા કહો. બાપ તો કહે છે એમને પણ આત્મા સમજો. આત્માઓ તો બધી ભાઈ-ભાઈ છે. સંન્યાસીઓની વાત અલગ છે, એમને સ્ત્રીને માતા સમજ્યા. માતા ની બેસીને પ્રસંશા કરી છે. આ જ્ઞાનનો રસ્તો છે વૈરાગ્યની વાત અલગ છે. વૈરાગ્ય માં આવી સ્ત્રીને માતા સમજ્યા. માતા અક્ષરમાં વિકારી દ્રષ્ટિ નહીં થશે. બહેનમાં પણ વિકારી દ્રષ્ટિ જઈ શકે છે, માતા માં ક્યારેય ખરાબ વિચાર નહીં જશે. બાપની પુત્રી માં પણ વિકારી દ્રષ્ટિ જઈ શકે છે, માતા માં ક્યારેય નહીં જશે. સંન્યાસી સ્ત્રીને માતા સમજવા લાગ્યા. એમના માટે એમ નહીં કહીએ કે દુનિયા કેવી રીતે ચાલશે, પેદાઈશ કેવી રીતે થશે? એ તો એકને વૈરાગ્ય આવ્યો, માતા કહી દીધું. એમની મહિમા જુઓ કેટલી છે. અહીં બહેન-ભાઈ કહેવાથી પણ ઘણાની ની દ્રષ્ટિ જાય છે એટલે બાબા કહે છે - ભાઈ-ભાઈ સમજો. આ છે જ્ઞાનની વાત. એ છે એકની વાત, અહીં તો પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન અસંખ્ય ભાઈ-બહેન છે ને. બાપ બેસી બધી વાતો સમજાવે છે. આમણે તો શાસ્ત્ર વગેરે વાંચેલા છે. એ ધર્મ જ અલગ છે નિવૃત્તિ માર્ગ નો, ફક્ત પુરુષો માટે છે. એ છે હદનો વૈરાગ્ય, તમને તો આખી બેહદની દુનિયાથી વૈરાગ્ય છે. સંગમ પર જ બાપ આવીને તમને બેહદની વાતો સમજાવે છે. હવે આ જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય કરવાનો છે. આ બહુ જ પતિત છી-છી દુનિયા છે. અહીં શરીર પાવન થઈ ન શકે. આત્માને નવું શરીર સતયુગમાં જ મળી શકે છે. ભલે અહીં આત્મા પવિત્ર બને છે પરંતુ શરીર છતાં પણ અપવિત્ર રહે છે, જ્યાં સુધી કર્મોત્તીત અવસ્થા થાય. સોનામાં ખાદ પડે છે તો દાગીના પણ ખાદ વાળા બને છે, ખાદ નીકળી જાય તો દાગીના પણ સાચા બનશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની આત્મા અને શરીર બંને સતોપ્રધાન છે. તમારી આત્મા અને શરીર બંને જ તમોપ્રધાન કાળા છે. આત્મા કામ ચિતા પર બેસી કાળી બની ગઈ છે. બાપ કહે છે પછી હું આવીને કાળા થી ગોરા બનાવું છું. આ જ્ઞાનની બધી વાત છે. બાકી પાણી વગેરેની વાત નથી. બધા કામ ચિતા પર બેસી પતિત બની પડ્યા છે એટલે રાખડી બંધાવામાં આવે છે કે પાવન બનવાની પ્રતિજ્ઞા કરો.

બાપ કહે છે હું આત્માઓથી વાત કરું છું. હું આત્માઓનો બાપ છું, જેમને તમે યાદ કરતા આવ્યા છો - બાબા આવો, અમને સુખધામ માં લઈ જાઓ. દુઃખ હરો, કળયુગમાં હોય છે અપાર દુઃખ. બાપ સમજાવે છે તમે કામ ચિતા પર બેસી કાળા તમોપ્રધાન થઈ ગયા છો. હવે હું આવ્યો છું - કામ ચિતાથી ઉતારી જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડવા માટે. હવે પવિત્ર બની સ્વર્ગમાં જવાનું છે. બાપ ને યાદ કરવાના છે. બાપ કશિશ (આકર્ષિત) કરે છે. બાબા ની પાસે યુગલો આવે છે - એકને કશિશ થાય છે, બીજાને નથી થતી. પુરુષે ફટથી

કહી દીધું - અમે આ અંતિમ જન્મમાં પવિત્ર રહેશું, કામ ચિતા પર નહીં ચઢશું. એવું નહીં કે નિશ્ચય થઈ ગયો. નિશ્ચય જો હોત તો બેહદ બાપ ને પત્ર લખતા, કનેક્શન માં રહેતા. સાંભળ્યું છે પવિત્ર રહે છે, પોતાના ધંધા વગેરેમાં જ મસ્ત રહે છે. બાપની યાદ જ ક્યાં છે. આવા બાપને તો બહુ જ યાદ કરવા જોઈએ. સ્ત્રી-પુરુષનો પરસ્પરમાં કેટલો પ્રેમ હોય છે, પતિને કેટલું યાદ કરે છે. બેહદના બાપને તો સૌથી વધારે યાદ કરવા જોઈએ. ગાયન પણ છે ને - પ્રેમ કરો યાહે ઠુકરાઓ, હમ હાથ કમી નહિ છોડેંગે. એવું નથી, અહીં આવીને રહેવાનું છે, એ તો સન્યાસ થઈ ગયો. ઘરબાર છોડી અહીં આવી રહે. તમને તો કહેવાય છે, ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહી પવિત્ર બનો. આ પહેલા તો ભઠ્ઠી બનવાની હતી, જેનાથી આટલા તૈયાર થઈ નીકળે છે, એમનું પણ બહુ જ સારું વૃત્તાંત છે. જે બાપના બનીને અંદર (ચજા) માં રહીને રુહાની સેવા નથી કરતાં તેઓ જઈને દાસ-દાસીઓ બને છે પછી પાછળથી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર તાજ મળી જાય છે. એમનો પણ કુળ હોય છે, પ્રજામાં નથી આવી શકતા. કોઈ બહારના આવી અંદરવાળા નથી બની શકતા. વલ્લભાચારી બહારવાળાને ક્યારેય અંદર આવવા નથી દેતા. આ બધી સમજવાની વાતો છે. જ્ઞાન છે સેકન્ડનું, પછી બાપને જ્ઞાન નાં સાગર કેમ કહેવાય છે? સમજાવતા જ રહે છે છેલ્લે સુધી સમજાવતા જ રહેશે. જ્યારે રાજધાની સ્થાપન થઈ જશે, તમે કર્માતીત અવસ્થામાં આવી જશો પછી જ્ઞાન પૂરું થઈ જશે. છે સેકન્ડની વાત. પરંતુ ફરી સમજાવવું પડે છે. હદનાં બાપથી હદનો વારસો, બેહદનાં બાપ વિશ્વનાં માલિક બનાવી દે છે. તમે સુખધામમાં જશો તો બાકી બધા શાંતિધામમાં ચાલ્યા જશે. ત્યાં તો છે સુખ જ સુખ. આ તો ખાતરી છે - બાપ આવ્યા છે. આપણે નવી દુનિયાનાં માલિક બની રહ્યા છે - રાજયોગના અભ્યાસથી. અરજા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ ધ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) આ પતિત છી-છી દુનિયાથી બેહદનો વૈરાગ્ય રાખી આત્માને પાવન બનાવવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. એક બાપની જ કશિશ (આકર્ષણ) માં રહેવાનું છે.
- 2) જ્ઞાનની ધારણાથી સ્વયંની બેટરી ભરવાની છે. જ્ઞાન રત્નોથી સ્વયંને ધનવાન બનાવવાનાં છે. હમણાં કમાણી નો સમય છે એટલે નુકસાન થી બચવાનું છે.

વરદાન :- બાપ અને વરદાતા આ ડબલ સંબંધથી ડબલ પ્રાપ્તિ કરવા વાળા સદા શક્તિશાળી આત્મા ભવ:

સર્વ શક્તિઓ બાપનો વારસો અને વરદાતા નું વરદાન છે. બાપ અને વરદાતા - આ ડબલ સંબંધથી દરેક બાળકને આ શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિ જન્મ થી જ હોય છે. જન્મથી જ બાપ બાળક સો સર્વ શક્તિઓના માલિક બનાવી દે છે. સાથે-સાથે વરદાતા નાં સંબંધ થી જન્મ થતાં જ માસ્ટર સર્વશક્તિમાન બનાવી “સર્વ શક્તિ ભવ” નું વરદાન દઈ દે છે. તો એક દ્વારા આ ડબલ અધિકાર મળવાથી સદા શક્તિશાળી બની જાઓ છે.

સ્લોગન :- દેહ અને દેહની સાથે જૂના સ્વભાવ, સંસ્કાર અને કમજોરીઓ થી ન્યારા થવું જ વિદેહી બનવું છે.

“ માયાજીત અને પ્રકૃતિજીત જ સ્વરાજ્ય-અધિકારી ”

આજે ચારે તરફનાં રાજ્ય અધિકારી બાળકોની રાજ્ય દરબાર જોઈ રહ્યા છે. ચારે તરફ સિકીલધા, સ્નેહી બેહદ નાં સેવાધારી અનન્ય બાળકો છે. આવાં બાળકો હમણાં પણ સ્વરાજ્ય અધિકારી રાજ્ય દરબારમાં ઉપસ્થિત છે. બાપદાદા આવાં યોગ્ય બાળકોને, સદાના યોગી બાળકોને અતિ નિર્માણ, ઉચ્ચ સ્વમાન એવા બાળકોને જોઈ હર્ષિત થાય છે. સ્વરાજ્ય દરબાર આખા કલ્પમાં અલૌકિક, સર્વ દરબાર થી ન્યારી અને અતિ પ્યારી છે. દરેક સ્વરાજ્ય અધિકારી વિશ્વનાં રાજ્યનાં ફાઉન્ડેશન નવાં વિશ્વનાં નિર્માતા છે. દરેક સ્વરાજ્ય અધિકારી તેજસ્વી દિવ્ય તિલકધારી સર્વ વિશેષતાઓથી ચમકતા અમૂલ્ય મણીઓ થી સજેલા તાજધારી છે. સર્વ દિવ્ય ગુણોની માળા ધારણ કરેલ, સંપૂર્ણ પવિત્રતાની લાઈટનો તાજ ધારણ કરેલ, શ્રેષ્ઠ સ્થિતિનાં સ્વ સિંહાસન પર ઉપસ્થિત છે. આવાં સજ્યા-સજાવેલા રાજ્ય અધિકારી દરબારમાં ઉપસ્થિત છે. આવી રાજ્ય દરબાર બાપદાદા ની સામે ઉપસ્થિત છે. દરેક સ્વરાજ્ય અધિકારીની આગળ કેટલા દાસ-દાસીઓ છે? પ્રકૃતિ જીત અને વિકારો જીત. વિકાર પણ પ છે, પ્રકૃતિનાં તત્વો પણ પાંચ છે. તો પ્રકૃતિ જ દાસી બની ગઈ છે ને. દુશ્મન સેવાધારી બની ગયા છે. આવાં રુહાની ફમુર (નશા) માં રહેવાવાળા વિકારોને પણ પરિવર્તિત કરી કામ વિકારને શુભકામના, શ્રેષ્ઠ કામના નાં સ્વરૂપમાં બદલી સેવામાં લગાવવા વાળા, આવાં દુશ્મનને સેવાધારી બનાવવા વાળા, પ્રકૃતિનાં કોઈ પણ તત્વની તરફ વશીભૂત નથી થતાં. પરંતુ દરેક તત્વનાં તમોગુણી રૂપ ને સતોપ્રધાન સ્વરૂપ બનાવી લે છે. કળયુગમાં આ તત્વો દગો અને દુઃખ દે છે. સંગમયુગ માં પરિવર્તન થાય છે. રૂપ બદલાય છે. સતયુગમાં આ પાંચ તત્વો દેવતાઓનાં સુખનાં સાધન બની જાય છે. આ સૂર્ય તમારું ભોજન તૈયાર કરશે તો ભંડારી બની જશે ને. આ વાયુ (હવા) તમારો નેચરલ (કુદરતી) પંખો બની જશે. તમારા મનોરંજનનું સાધન બની જશે. પવન લાગશે વૃક્ષ હલસે અને તે ડાળ-ડાળીઓ એવી રીતે ઝુલસે, જે એમનાં હલવાથી ભિન્ન-ભિન્ન સાજ (સંગીત નાં સુર) સ્વતઃજ વાગતા રહેશે. તો મનોરંજનનું સાધન બની ગયું ને. આ આકાશ તમારા બધા માટે રાજ્યપથ બની જશે. વિમાન ક્યાં ચલાવશો? આ આકાશ જ તમારો પથ બની જશે. આટલો મોટો હાઇવે બીજે ક્યાંય છે? વિદેશમાં છે? કેટલા પણ માઈલ બનાવે પરંતુ આકાશનાં પથ થી તો નાનો જ છે ને. આટલો મોટો રસ્તો કોઈ છે? અમેરિકામાં છે? અને વગર એક્સીડન્ટ (અકસ્માત) નો રસ્તો હશે. ભલે આઠ વર્ષનો બાળક પણ ચલાવે તો પણ પડશે નહીં. તો સમજ્યા! આ જળ અત્તર-ફૂલ નું કાર્ય કરશે. જેમ જડી-બુટ્ટીઓના કારણે ગંગાજળ હમણાં પણ બીજા જળથી પવિત્ર છે. એવી રીતે સુગંધિત જડી-બુટ્ટીઓ હોવાનાં કારણે જળમાં નેચરલ (કુદરતી) સુગંધ હશે. જેમ અહિયાં દૂધ શક્તિ આપે છે એમ ત્યાંનું જળ જ શક્તિશાળી હશે, સ્વચ્છ હશે એટલે કહેવાય છે દૂધની નદીઓ વહે છે. બધા હમણાં થી ખુશ થઈ ગયા ને! એવી રીતે જ આ પૃથ્વી એવા શ્રેષ્ઠ ફળ આપશે જે જેવા પણ ભિન્ન-ભિન્ન સ્વાદના ઇચ્છે તે સ્વાદ નાં ફળ તમારા સમક્ષ હાજર થશે. આ મીઠું નહીં હોય, સાકર પણ નહીં હશે. જેમ હમણાં ખટાશ માટે ટામેટા છે, તો બન્યા બનાવેલા છે ને. ખટાશ આવી જાય છે ને. એમ જે તમને સ્વાદ જોઈએ એના ફળ હશે. રસ નાખો અને સ્વાદ આવી જશે. તો આ પૃથ્વી એક તો શ્રેષ્ઠ ફળ, શ્રેષ્ઠ અનાજ આપવાની સેવા કરશે. બીજું નેચરલ સીન સીનરિયા (કુદરતી દ્રશ્ય) જેને કુદરત કહે છે તો કુદરતી દ્રશ્યો, પહાડ પણ હશે. આવાં સીધા પહાડ નહીં હોય. કુદરતી સૌંદર્ય ભિન્ન-ભિન્ન રૂપનાં પહાડ હશે. કોઈ પક્ષી નાં રૂપમાં, કોઈ પુષ્પો નાં રૂપમાં. આવી કુદરતી બનાવટ હશે. ફક્ત નિમિત માત્ર થોડો હાથ લગાવવો પડશે. આવી રીતે આ પ તત્વ સેવાધારી બની જશે. પરંતુ કોના બનશે? સ્વરાજ્ય અધિકારી આત્માઓનાં સેવાધારી બનશે. તો હવે સ્વયંને જુઓ પ વિકાર દુશ્મન થી બદલાઈ સેવાધારી બન્યા છે? ત્યારે જ સ્વરાજ્ય અધિકારી કહેવાશો. ક્રોધ અગ્નિ, યોગ અગ્નિમાં બદલાઈ જાય. એમ જ લોભ વિકાર, લોભ અર્થાત્ ઈચ્છા. હદની ઈચ્છા બદલાઈને શુભઈચ્છા થઈ જાય કે હું સદા દરેક સંકલ્પથી, બોલથી, કર્મથી નિસ્વાર્થ બેહદ સેવાધારી બની જાઉં. હું બાપ સમાન બની જાઉં - આવી શુભ ઈચ્છા અર્થાત્ લોભનું પરિવર્તન સ્વરૂપ. દુશ્મનનાં બદલે સેવાના કાર્યમાં લગાવો. મોહ તો બધાને બહુ જ છે ને. બાપદાદામાં તો મોહ છે ને. એક સેકન્ડ પણ દૂર ન થાય - આ મોહ થયો ને! પરંતુ આ મોહ સેવા કરાવે છે. જે પણ તમારા નયનોમાં જુએ તો નયનોમાં સમાયેલા બાપને જુએ. જે પણ બોલશે મુખ દ્વારા બાપનાં અમૂલ્ય બોલ સંભળાવશે. તો મોહ વિકાર પણ સેવામાં લાગી ગયો ને. બદલાઈ

ગયો ને. એવી રીતે જ અહંકાર. દેહ-અભિમાન થી દેહી-અભિમાની બની ગયા. શુભ અહંકાર અર્થાત્ હું આત્મા વિશેષ આત્મા બની ગઈ. પદ્માંપદમ ભાગ્યશાળી બની ગઈ. બેફિકર બાદશાહ બની ગઈ. આ શુભ અહંકાર અર્થાત્ ઈશ્વરીય નશો સેવા નાં નિમિત્ત બની જાય છે. તો એવી રીતે પાંચ વિકાર બદલાઈ સેવાનાં સાધન બની જાય તો દુશ્મન થી સેવાધારી થઈ ગયા ને! તો એવી રીતે તપાસ કરો માયાજીત પ્રકૃતિજીત ક્યાં સુધી બન્યા છો? રાજા ત્યારે બનશો જ્યારે પહેલાં દાસ-દાસીઓ તૈયાર થશે. જે સ્વયં દાસ નાં અધીન હશે તે રાજ્ય અધિકારી કેવી રીતે બનશે.

આજે ભારતનાં બાળકોના મેળા નો પ્રોગ્રામ પ્રમાણે છેલ્લો દિવસ છે. તો મેળાનાં અંતિમ ટુબ્બી (ઘડી) છે. એનું મહત્વ હોય છે. આ મહત્વના દિવસે જેમ તે મેળામાં જાય છે તો સમજે છે - જે પણ પાપ છે તે ભસ્મ કરી ખતમ કરીને જઈએ છે. તો બધાએ ૫ વિકારોને સદાના માટે સમાપ્ત કરવાનો સંકલ્પ કરવો, એ જ અંતિમ ટુબ્બી નું મહત્વ છે. તો બધાએ પરિવર્તન કરવાનો દ્રઢ સંકલ્પ કર્યો? છોડવાના નથી પરંતુ બદલવાના છે. જો દુશ્મન તમારા સેવાધારી બની જાય તો દુશ્મન પસંદ છે કે સેવાધારી પસંદ છે? તો આજના દિવસે તપાસ કરો અને પરિવર્તન કરો ત્યારે છે મિલન મેળાનું મહત્વ. સમજ્યા શું કરવાનું છે? એવું નહીં વિચારતા ચાર તો ઠીક છે બાકી એક ચાલી જશે. પરંતુ એક ચાર ને પણ પાછા લઈ આવશે. એમનો પણ પરસ્પર માં સાથ છે એટલા માટે રાવણના શીશ સાથે-સાથે બતાવે છે. તો દશેરા મનાવીને જવાનું છે. ૫ પ્રકૃતિનાં તત્વ જીત અને ૫ વિકાર જીત, દસ થઈ ગયા ને. તો વિજયા દશમી મનાવીને જજો. ખતમ કરી બાળીને રાખ સાથે નહીં લઈ જતા. રાખ પણ લઈ જશો તો ફરીથી આવી જશે. ભૂત બનીને આવી જશે એટલે તે પણ જ્ઞાન સાગર માં સમાપ્ત કરીને જજો. અચ્છા-

એવાં સદા સ્વરાજ્ય અધિકારી, અલૌકિક તિલકધારી, તાજધારી પ્રકૃતિને દાસી બનાવવા વાળા, ૫ દુશ્મનોને સેવાધારી બનાવવા વાળા, સદા બેફિકર બાદશાહ રુહાની કુખુરમાં રહેવા વાળા બાદશાહ આવાં બાપ સમાન સદાના વિજયી બાળકોને બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

કુમારીઓથી અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત

૧. બધા સ્વયંને શ્રેષ્ઠ કુમારીઓ અનુભવ કરો છો? સાધારણ કુમારીઓ તો નોકરીની ટોકરી ઉઠાવે અથવા તો દાસી બની જાય છે. પરંતુ શ્રેષ્ઠ કુમારીઓ વિશ્વ કલ્યાણકારી બની જાય છે. એવી શ્રેષ્ઠ કુમારીઓ છો ને. જીવનનું શ્રેષ્ઠ લક્ષ્ય શું છે? સંગદોષ કે સંબંધનાં બંધન થી મુક્ત થવું આ લક્ષ્ય છે ને. બંધનમાં બંધાવા વાળી નહીં. શું કરું બંધન છે, શું કરું નોકરી કરવી પડે છે એમને કહેવાય છે બંધન વાળી. તો ન સંબંધનું બંધન, ન નોકરી ટોકરીનું બંધન. બંને બંધનથી ન્યારા તે જ બાપના પ્યારા બને છે. એવી નિર્બંધન છો? બંનેવ જીવન સામે છે. સાધારણ કુમારીઓ નું ભવિષ્ય અને વિશેષ કુમારીઓ નું ભવિષ્ય બંને સામે છે. તો બંનેને જોઈ સ્વયં જ જજ કરી શકો છો. જેમ કહેશે એમ કરશું એ નહીં. પોતાનો ફેસલો સ્વયં જજ બનીને કરો. શ્રીમત તો છે વિશ્વ કલ્યાણકારી બનો. તે તો ઠીક પરંતુ શ્રીમત ની સાથે-સાથે પોતાના મનનાં ઉમંગ થી જે આગળ વધે છે તે સદા સહજ આગળ વધે છે. જો કોઈનાં કહેવાથી કે થોડી પણ શરમના કારણે બીજા શું કહેશે, નહીં બનીશ તો બધા મને આવી રીતે જોશે કે આ કમજોર છે. એવીરીતે જો કોઈ નાં દબાણથી બનો પણ છો તો પરીક્ષાઓને પાસ કરવામાં મહેનત લાગે છે. અને સ્વયંના ઉમંગ વાળાને કેટલી પણ મોટી પરિસ્થિતિ આવે તો સહજ અનુભવ થાય છે કારણ કે મન નો ઉમંગ છે ને. સ્વયંનો ઉમંગ-ઉત્સાહ પાંખો બની જાય છે. કેટલા પણ પહાડ હોય પરંતુ ઊડવા વાળા પક્ષી સહજ પાર કરી લેશે અને ચાલવા વાળા કે ચઢવા વાળા કેટલી મુશ્કેલ થી કેટલા સમયમાં પાર કરશે. તો આ મનનો ઉમંગ પાંખ છે, આ પાંખોથી ઊડવા વાળા ને સદા સહજ થાય છે. સમજ્યા. તો શ્રેષ્ઠ મત છે વિશ્વ કલ્યાણકારી બનો પરંતુ છતાં પણ સ્વયં પોતાના જજ બની પોતાના જીવનનો ફેસલો કરો. બાપ એ તો ફેસલો આપી દીધો છે, તે નવી વાત નથી. હવે સ્વયંનો ફેસલો કરો તો સદા સફળ રહેશો. સમજદાર તે જે સોચી-સમજી ને દરેક પગલું ઉપાડશે. વિચારતા જ નહીં રહે પરંતુ વિચાર્યું - સમજ્યું અને કર્યું, એમને કહેવાય છે સમજદાર. સંગમયુગ પર કુમારી બનવું આ પહેલું ભાગ્ય છે. આ ભાગ્ય તો ડ્રામા અનુસાર મળેલું છે. હવે ભાગ્યમાં ભાગ્ય બનાવતા જાઓ. આ જ ભાગ્યને કાર્યમાં લગાવ્યું તો ભાગ્ય વધતું જશે. અને આ જ પહેલા ભાગ્યને ગુમાવ્યું તો સદા નાં સર્વ ભાગ્ય ને ગુમાવ્યું એટલા માટે ભાગ્યવાન છો. ભાગ્યવાન બની બીજા સેવાધારી નું ભાગ્ય બનાવો.

સમજ્યા!

સેવાધારી (ટીચર્સ) બહેનો થી :- સેવાધારી અર્થાત્ સદા સેવાનાં મોજ માં રહેવા વાળા. સદા સ્વયંને મોજની જીવનમાં અનુભવ કરવા વાળા. સેવાધારી જીવન એટલે મોજો ની જીવન. તો આવી રીતે સદા યાદ અને સેવાની મોજમાં રહેવાવાળા છો ને! યાદ ની પણ મોજ છે અને સેવા ની પણ મોજ છે. જીવન પણ મોજ ની, યુગ પણ મોજો નો. જે સદા મોજમાં રહેવાવાળા છે એમને જોઈને બીજા પણ પોતાના જીવનમાં મોજ નો અનુભવ કરે છે. કેટલા પણ કોઈ મૂંઝાયેલા આવે પરંતુ જે સ્વયં મોજમાં રહે તે બીજાને પણ મુંઝથી છોડાવી મોજમાં લઈ આવશે. એવા સેવાધારી જે મોજમાં રહે છે તે સદા તન-મનથી તંદુરસ્ત રહે છે. મોજમાં રહેવાવાળા સદા ઉડતા રહે કારણકે ખુશી રહે છે. આમ પણ કહેવાય છે આ તો ખુશીમાં નાચતાં રહે છે. ચાલી રહ્યા છે, નહીં. નાચી રહ્યા છે. નાચવું એટલે ઊંચું ઉઠવું. ઊંચાં પગ હશે ત્યારે તો નાચશે ને! તો મોજમાં રહેવાવાળા અર્થાત્ ખુશીમાં રહેવાવાળા. સેવાધારી બનવું અર્થાત્ વરદાતા થી વિશેષ વરદાન લેવું. સેવાધારી ને વિશેષ વરદાન છે, એક સ્વયં નું અટેન્શન (ધ્યાન) બીજુ વરદાન, ડબલ લિફ્ટ છે. સેવાધારી બનવું અર્થાત્ સદા મુક્ત આત્મા બનવું, જીવનમુક્ત અનુભવ કરવો.

૨. સદા સેવાધારી સફળતા સ્વરૂપ છો? સફળતા જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે. અધિકાર સદા સહજ મળે છે. મહેનત નથી લાગતી. તો અધિકાર ના રૂપમાં સફળતા અનુભવ કરવા વાળા છો. સફળતા થઈ પડી છે આ નિશ્ચય અને નશો રહે. સફળતા મળશે કે નહીં એવા સંકલ્પ તો નથી ચાલતા? જ્યારે અધિકાર છે તો અધિકારી ને અધિકાર ન મળે આ થઈ ન શકે. નિશ્ચય છે તો વિજય થઈ પડી છે. સેવાધારી ની આ જ પરિભાષા છે. જે પરિભાષા છે તેજ પ્રેક્ટિકલ છે. સેવાધારી અર્થાત્ સહજ સફળતાનો અનુભવ કરવાવાળા.

વિદાય નાં સમયે :- (બધાંએ ગીત ગાયું – અભી ના જાઓ છોડ કે...)બાપદાદા જેટલા પ્રેમનાં સાગર છે એટલા ન્યારા પણ છે. સ્નેહના બોલ બોલે આ તો સંગમયુગ ની મોજો છે. મોજ તો ભલે મનાવો, ખાઓ, પીવો, નાચો પરંતુ નિરંતર. જેમ હમણાં સ્નેહમાં સમાયેલા છો એવી રીતે સમાયેલા રહો. બાપદાદા દરેક બાળકો નાં દિલ નાં ગીતો તો સાંભળતા જ રહે છે. આજે મુખનાં ગીત સાંભળી લીધા. બાપદાદા શબ્દ નથી જોતા, ધૂન નથી જોતા, દિલનો અવાજ સાંભળે છે. હમણાં તો સદા સાથે છો, યાહે સાકારમાં, યાહે અવ્યક્ત રૂપમાં, સદા સાથે છો. હવે વિયોગના દિવસો સમાપ્ત થઈ ગયા. હવે સંગમયુગ પૂરો જ મિલન મેળો છે. ફક્ત મેળામાં ભિન્ન-ભિન્ન દૃશ્ય બદલાય છે. ક્યારેક વ્યક્ત, ક્યારેક અવ્યક્ત. અચ્છા - ગુડ મોર્નિંગ.

વરદાન :- આત્મિક શક્તિના આધાર પર તનની શક્તિનો અનુભવ કરવાવાળા સદા સ્વસ્થ ભવ :
આ અલૌકિક જીવનમાં આત્મા અને પ્રકૃતિ બંનેની તંદુરસ્તી આવશ્યક છે. જ્યારે આત્મા સ્વસ્થ છે તો શરીર નો હિસાબ-કિતાબ કે તનનો રોગ શૂળી થી કાંટો બનવાના કારણે, સ્વ-સ્થિતિનાં કારણે સ્વસ્થ અનુભવ કરો છો. એમનાં મુખ પર, ચહેરા પર બીમારી કે કષ્ટનાં ચિન્હ નથી રહેતા. કર્મભોગ નાં વર્ણનને બદલે કર્મયોગની સ્થિતિનું વર્ણન કરે છે. તેઓ પરિવર્તનની શક્તિથી કષ્ટને સંતુષ્ટતા માં પરિવર્તન કરી સંતુષ્ટ રહે છે અને સંતુષ્ટતા ની લહેર ફેલાવે છે.

સ્લોગન :- દિલથી, શરીરથી, પરસ્પર પ્રેમથી સેવા કરો તો સફળતા નિશ્ચિત મળશે.

“મીઠા બાળકો - જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર સદા ખુલ્લું રહે તો ખુશીમાં રોમાંચ ઊભા થઈ જશે, ખુશી નો પારો સદા ચઢેલો રહેશે”

પ્રશ્ન :- આ સમયે મનુષ્યની નજર બહુ જ કમજોર છે એટલે તેમને સમજાવવાની યુક્તિ શું છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે છે તેમના માટે તમે એવાં-એવાં ચિત્ર બનાવો જે તે દૂરથી જ જોઈને સમજી જાય. આ ગોળા (સૃષ્ટિચક્ર) નું ચિત્ર તો બહુ જ મોટું હોવું જોઈએ. આ છે આંધળાઓ ની આગળ અરીસો.

પ્રશ્ન :- આખી દુનિયા ને સ્વચ્છ બનાવવા માં તમારા મદદગાર કોણ બને છે?

ઉત્તર :- આ નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) તમારી મદદગાર બને છે. આ બેહદની દુનિયાની સફાઈ ની માટે જરૂર કોઈ મદદગાર જોઈએ.

ઓમ શાંતિ! ગાયન પણ છે બાપ થી એક સેકન્ડમાં વારસો અર્થાત્ જીવનમુક્તિ. બીજા તો બધા છે જીવનબંધ માં. આ એક જ ત્રિમૂર્તિ અને ગોળા નું ચિત્ર જે છે બસ આ જ મુખ્ય છે. આ બહુ જ મોટા-મોટા હોવા જોઈએ. આંધળાઓ માટે તો મોટો અરીસો જોઈએ, જે સારી રીતે જોઈ સકે કારણ કે હમણાં બધાની નજર કમજોર છે, બુદ્ધિ ઓછી છે. બુદ્ધિને કહેવાય છે ત્રીજું નેત્ર ને. તમારી બુદ્ધિ માં હવે ખુશી થઈ છે. ખુશીથી જેમના રોમાંચ ઊભા નથી થતા, માનો શિવબાબા ને યાદ નથી કરતા તો કહેવાશે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર થોડું ખુલ્લું છે, ધૂંધળું છે. બાપ સમજાવે છે કોઈને પણ સારાંશ માં સમજાવવાનું છે. મોટા-મોટા મેળા વગેરે લાગે છે, બાળકો જાણે છે સર્વિસ કરવા માટે હકીકતમાં એક ચિત્ર જ બસ છે. ભલે ગોળાનું ચિત્ર હોય તો પણ વાંધો નથી. બાપ, ડ્રામા અને ઝાડ નું અથવા કલ્પવૃક્ષ નું અને ૮૪નાં ચક્ર નું રહસ્ય સમજાવે છે. બ્રહ્મા દ્વારા બાપનો આ વારસો મળે છે. આ પણ સારી રીતે સ્પષ્ટ છે. આ ચિત્રમાં બધું આવી જાય છે અને આટલા બધા ચિત્રો ની આવશ્યકતા જ નથી રહેતી. આ બે ચિત્ર જ બહુ મોટા-મોટા અક્ષરોમાં હોય. લખાણ પણ હોય. જીવનમુક્તિ એ ઈશ્વરીય બર્થ રાઈટ (જન્મસિદ્ધ અધિકાર) છે, હોવનહાર વિનાશ નાં પહેલા. વિનાશ પણ જરૂર થવાનો જ છે. ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર જાતે જ બધા સમજી જશે. તમારે સમજાવવાની પણ દરકાર નહીં રહેશે. બેહદનાં બાપથી બેહદનો વારસો મળે છે. આ તો એકદમ પાકું યાદ રહેવું જોઈએ. પરંતુ માયા તમને ભુલાવી દે છે. સમય વીતતો જાય છે. ગાયન પણ છે ને - બહુત ગઈ.... આનો અર્થ આ સમયનો જ છે. બાકી થોડો સમય જ રહી ગયો છે. સ્થાપના તો થઈ રહી છે, વિનાશમાં થોડો સમય છે. થોડા માં પણ થોડો રહેતો જાય છે. વિચાર પણ કરે છે કે પછી શું થશે? હમણાં તો જાગતા નથી. પાછળથી જાગતા જશે. આંખો મોટી થતી જશે. આ આંખો નહીં બુદ્ધિની આંખ. નાનાં-નાનાં ચિત્રો થી એટલી મજા નથી આવતી. મોટા-મોટા બની જશે. વિજ્ઞાન પણ કેટલી મદદ કરે છે. વિનાશમાં તત્વ પણ મદદ કરે છે. વગર કોડી ખર્ચે તમને કેટલી મદદ આપે છે. તમારા માટે એકદમ સફાઈ કરી દે છે. આ એકદમ છી-છી દુનિયા છે. અજમેરમાં સ્વર્ગનું યાદગાર છે. અહીંયા દેલવાડા મંદિરમાં સ્થાપના નું યાદગાર છે, પરંતુ કંઈ સમજી થોડી સકે છે. હવે તમે સમજદાર બન્યાં છો. ભલે મનુષ્ય કહે છે અમે નથી જાણતા કે વિનાશ થઈ જશે, સમજમાં નથી આવતું. એક વાર્તા છે ને - વાઘ આવ્યો વાઘ આવ્યો. નહોતા માનતા. એક દિવસ બધી ગાયો ખાઈ ગયો. તમે પણ કહેતા રહો છો આ જૂની દુનિયા ગઈ કે ગઈ. બહુત ગઈ થોડી રહી....

આ બધું નોલેજ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. આત્મા જ ધારણ કરે છે. બાપની પણ આત્મામાં જ્ઞાન છે, એ જ્યારે શરીર ધારણ કરે છે ત્યારે જ્ઞાન આપે છે. જરૂર એમનામાં નોલેજ છે ત્યારે તો નોલેજકુલ ગોડફાધર કહેવાય છે. આ આખી સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. સ્વયંને તો જાણો છો ને. અને સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે તે પણ નોલેજ છે એટલે અંગ્રેજીમાં નોલેજકુલ અક્ષર બહુજ સરસ છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડના બીજરૂપ છે તો તેમને બધી નોલેજ છે. તમે આ જાણો છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. શિવબાબા તો છે જ નોલેજકુલ. આ સારી રીતે બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. એવું નથી, બધાની બુદ્ધિમાં એકરસ ધારણાં થાય છે. ભલે લખે પણ છે પરંતુ ધારણા કંઈ નથી. નામ માત્ર લખે છે, બતાવી કોઈને પણ નહીં શકે. ફક્ત કાગળ ને બતાવે છે. કાગળ શું કરશે! કાગળ થી તો કોઈ સમજશે નહીં. ચિત્રથી બહુ સારું સમજશે. મોટા માં મોટું નોલેજ, તો અક્ષર પણ મોટા-મોટા હોવા જોઈએ. મોટા થી મોટા ચિત્ર જોઈ મનુષ્ય સમજશે આમાં જરૂર કંઈક સાર છે. સ્થાપના અને વિનાશ પણ લખેલું છે. દરેક બાળકોનો હક છે જીવનમુક્તિ. તો બાળકોની બુદ્ધિ ચાલવી જોઈએ કે બધા જીવનબંધમાં છે, તેમને જીવનબંધ થી જીવનમુક્તિ માં કેવી રીતે લઈ જઈએ? પહેલા શાંતિધામમાં જઈશું પછી સુખધામમાં. સુખધામ ને જીવનમુક્તિ કહેશું. આ ચિત્ર ખાસ મોટા-મોટા બનવા જોઈએ. મુખ્ય ચિત્ર છે ને.

બહુ મોટા-મોટા અક્ષર હોય તો મનુષ્ય કહેશે બી.કે. એ આટલા મોટા ચિત્ર બનાવ્યા છે, જરૂર કંઈક નોલેજ છે. તો જ્યાં-ત્યાં તમારા પણ મોટા-મોટા ચિત્ર લગાડેલા હશે તો પૂછશે આ શું છે? બોલો, આટલા મોટા ચિત્ર તમને સમજાવવા માટે બનાવ્યા છે. આમાં સ્પષ્ટ લખેલું છે, બેહદનો વારસો આ લોકોનો હતો. કાલની વાત છે, આજે એ નથી કારણકે ૮૪ પુનર્જન્મ લેતા-લેતા નીચે આવી ગયા છે. સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન તો બનવાનું જ છે. જ્ઞાન અને ભક્તિ, પૂજ્ય અને પૂજારી નો ખેલ છે ને. અડધા-અડધા માં એકદમ પૂરો ખેલ બનેલો છે. તો આવા મોટા-મોટા ચિત્ર બનાવવાની હિંમત જોઈએ. સેવાનો પણ શોખ હોવો જોઈએ. દિલ્હીના તો ખૂણા-ખૂણા માં સર્વિસ કરવાની છે. મેળા, વગેરે માં તો ઘણા બધા જાય છે ત્યાં તમને આ ચિત્ર જ કામ આવશે. ત્રિમૂર્તિ, ગોળો આ છે મુખ્ય. આ બહુ સરસ વસ્તુ છે, આંધળાની સામે જેમકે અરીસો. આંધળાઓને ભણાવવા માં આવે છે. ભણે તો આત્મા છે ને. પરંતુ આત્માનાં ઓર્ગેન્સ (અંગ) નાનાં છે, તો તેમને ભણાવવા માટે ચિત્ર વગેરે દેખાડવામાં આવે છે. પછી થોડા મોટા થાય છે તો દુનિયાનો નકશો દેખાડે છે. પછી તે આખો નકશો બુદ્ધિમાં રહે છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં આખા ડ્રામાનું ચક્ર છે, આટલા બધા ધર્મ છે, ક્યારે-ક્યારે નંબરવાર આવે છે, પછી ચાલ્યા જશે. ત્યાં તો એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે, જેને સ્વર્ગ હેવિન કહેવાય છે. બાપની સાથે યોગ લગાડવાથી આત્મા પતિત થી પાવન બની જશે. ભારતનો પ્રાચીન યોગ પ્રખ્યાત છે. યોગ અર્થાત્ યાદ. બાપ પણ કહે છે મુજ બાપને યાદ કરો. આ કહેવું પડે છે. લૌકિક બાપ ને કંઈ કહેવું નથી પડતું કે મને યાદ કરો. બાળકો આપો-આપ બાબા-મમ્મા કહેતા રહે છે. તે છે લૌકિક માતા-પિતા, આ છે પારલૌકિક, જેમનું ગાયન છે - તમારી કૃપાથી સુખ ધનેરા. જેમને દુઃખ છે, તેઓ જ ગાય છે. સુખમાં તો કહેવાની આવશ્યકતા જ નથી રહેતી. દુઃખમાં છે ત્યારે પુકારે છે. હવે તમે સમજી ગયા છો આ માતા-પિતા છે. બાપ કહે છે ને દિન-પ્રતિદિન તમને ગુહ્ય-ગુહ્ય વાતો સંભળાવું છું. પહેલા ખબર હતી કે માતા-પિતા કોને કહેવાય છે? હવે તમે જાણો છો પિતા તો આમને જ કહેવાય છે. પિતાથી વારસો મળે છે બ્રહ્મા દ્વારા. માતા પણ જોઈએ ને કારણ કે બાળકોને અડોપ્ટ કરવાનાં છે. આ વાત કોઈને પણ ધ્યાનમાં નથી આવતી. તો બાબા ઘડી-ઘડી કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, બાપ ને યાદ કરતા રહો. લક્ષ્ય મળી ગયું છે પછી ભલે ક્યાંય પણ જાઓ, વિલાયતમાં જાઓ, સાત દિવસનો કોર્સ કર્યો તો ઘણું છે. બાપથી તો વારસો લેવાનો જ છે. યાદથી જ આત્મા પાવન બનશે. સ્વર્ગનાં માલિક બનશો. આ લક્ષ્ય તો બુદ્ધિમાં છે પછી ભલે ક્યાંય પણ જાઓ. બધું જ્ઞાન ગીતાનું આ બેજમાં છે. કોઈને પૂછવાની પણ આવશ્યકતા નહીં રહેશે કે શું કરવાનું છે. બાપથી વારસો લેવો છે તો જરૂર બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. તમે વારસો બાપથી અનેકવાર લીધો છે. ડ્રામાનું ચક્ર રીપીટ થતું રહે છે. અનેકવાર તમે શિક્ષક થી ભણીને કોઈને કોઈ પદ પ્રાપ્ત કરો છો. ભણવામાં બુદ્ધિયોગ શિક્ષક સાથે રહે છે ને. પરીક્ષા ભલે નાની હોય, કે મોટી હોય, ભણે તો આત્મા છે ને. આમની પણ આત્મા ભણે છે. શિક્ષકને અને બીજું લક્ષ્ય-હેતુ ને યાદ કરવાનો છે. સૃષ્ટિનાં ચક્રને પણ બુદ્ધિ માં રાખવાનું છે. બાપ અને વારસાને યાદ કરવાનો છે. દૈવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. જેટલી ધારણા કરશો તેટલું ઊંચું પદ પામશો. સારી રીતે યાદ કરતા રહો છો પછી અહીંયા આવવાની પણ શું આવશ્યકતા છે. પરંતુ તો પણ આવે છે. આવા ઊંચા બાપ, જેમનાં થી આટલો બેહદ નો વારસો મળે છે, તેમને મળીને તો આવીએ. મંત્ર લઈને બધા આવે છે. તમને તો બહુજ શ્રેષ્ઠ મંત્ર મળ્યો છે. નોલેજ તો બધું સારી રીતે બુદ્ધિ માં છે.

હવે આપ બાળકો સમજો છો કે વિનાશી કમાણી ની પાછળ વધારે સમય ખોટી નથી કરવાનો. તે તો બધું માટીમાં મળી જશે. બાપ ને કંઈ જોઈએ કે? કંઈ પણ નહીં. કોઈ પણ ખર્ચો વગેરે કરો છો તો સ્વયંના માટે કરો છો. આમાં પાછા પૈસા નો પણ ખર્ચો નથી. કોઈ ગોળા કે ટેન્ક વગેરે તો ખરીદી નથી કરવાનાં લડાઈ માટે. કંઈ પણ નથી. તમે લડવા છતા પણ આખી દુનિયા થી ગુપ્ત છો. તમારી લડાઈ જુઓ કેવી છે. આને કહેવાય છે યોગબળ, બધી ગુપ્ત વાતો છે. આમાં કોઈને મારવાની દરકાર નથી. તમારે ફક્ત બાપને યાદ કરવાનાં છે. આ બધાની મોત ડ્રામા નોંધાયેલી છે. દર પાંચ હજાર વર્ષ પછી તમે યોગબળ જમા કરવાં માટે ભણતર ભણો છો. ભણતર પૂરું થાય પછી પ્રાલબ્ધ જોઈએ નવી દુનિયામાં. જૂની દુનિયાનાં માટે આ નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) છે. ગાયન પણ છે ને - સ્વયંના કુળનો વિનાશ કેવી રીતે કરે છે. કેટલું મોટું કુળ છે. આખું યુરોપ આવી જાય છે. આ ભારત તો અલગ ખૂણામાં છે. બાકી બધાં ખલાસ થઈ જવાનાં છે. યોગબળ થી તમે આખા વિશ્વ પર વિજય પામો છો, પવિત્ર પણ બનવાનું છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની જેમ. ત્યાં કુદ્રષ્ટિ છે જ નહીં. આગળ જઈને તમને બહુ જ સાક્ષાત્કાર થશે. પોતાના દેશનાં નજીક આવવાથી ઝાડ દેખાવા લાગે છે ને. તો ખુશી થાય છે - હવે આવીને પહોંચ્યા છીએ પોતાનાં ઘર ની નજીક. તમે પણ ઘરે ચાલી પડ્યા છો પછી આપણા સુખધામમાં આવશો. બાકી થોડો સમય છે, સ્વર્ગ થી વિદાય લીધે કેટલો સમય થઈ ગયો છે. હવે ફરી સ્વર્ગ નજીક આવી

રહ્યું છે. તમારી બુદ્ધિ ચાલી જાય છે ઉપર. તે છે નિરાકારી દુનિયા, જેને બ્રહ્માંડ પણ કહેવાય છે. આપણે ત્યાંના રહેવાવાળા છીએ. અહિયાં ૮૪ નો પાર્ટ ભજવ્યો. હવે આપણે જઈએ છીએ. તમે બાળકો છો ઓલરાઉન્ડ, શરૂ થી લઈને પુરા ૮૪ જન્મ વાળા છો. પછીથી આવવા વાળા ને ઓલરાઉન્ડ નહીં કહેવાય. બાપએ સમજાવ્યું છે - વધુમાં વધુ અને ઓછામાં ઓછા કેટલા જન્મ લે છે, એક જન્મ સુધી પણ છે. છેલ્લે બધાં ચાલ્યા જશે પાછા. નાટક પૂરું થયું, ખેલ ખલાસ. હવે બાપ સમજાવે છે - મને યાદ કરો, અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે. બાપની પાસે પરમધામમાં ચાલ્યા જશે. તેને કહેવાય છે મુક્તિધામ, શાંતિધામ અને પછી સુખધામ. આ છે દુઃખધામ. ઉપરથી દરેક સતોપ્રધાન થી સતો, રજો, તમો માં આવે છે. એક જન્મ હશે તો તેમાં પણ આ ૪ સ્ટેજ (સ્તર) ને પામશે. કેટલું સારું બાળકોને બેસીને સમજાવે છે, તો પણ યાદ નથી કરતા. બાપ ને ભૂલી જાય છે, નંબરવાર તો છે ને. બાળકો જાણે છે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર રુદ્ર માળા બને છે. કેટલા કરોડની રુદ્ર માળા છે. બેહદ વિશ્વ ની આ માળા છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા, બંનેની અટક જુઓ, આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નું નામ છે. અડધા કલ્પ પછી આવે છે રાવણ. દૈવીવંશ પછી ઇસ્લામવંશ... આદમ-બીબી ને પણ યાદ કરે છે, પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) ને પણ યાદ કરે છે. ભારત વૈકુંઠ સ્વર્ગ હતું, બાળકોને ખુશી તો બહુજ થવી જોઈએ. બેહદ નાં બાપ, ઊંચેથી ઊંચાં ભગવાન, ઊંચેથી ઊંચું ભણાવે છે. ઊંચેથી ઊંચુ પદ મળે છે. સૌથી ઊંચેથી ઊંચા શિક્ષક છે બાપ. તેઓ શિક્ષક પણ છે, ફરી સાથે લઈ જાય છે તો સદ્ગુરુ પણ છે. આવાં બાપ કેમ નહીં યાદ રહેશે. ખુશીનો પારો ચઢેલો રહેવો જોઈએ. પરંતુ યુદ્ધનું મેદાન છે, માયા સ્થિર નથી થવા દેતી. ઘડી-ઘડી નીચે પડે છે. બાપ તો કહે છે - બાળકો, યાદ થી જ તમે માયાજીત બનશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) બાપ જે શીખવાડે છે તેને અમલમાં લાવવાનું છે, ફક્ત કાગળ પર નોંધ નથી કરવાની. વિનાશનાં પહેલાં જીવનબંધ થી જીવનમુક્ત પદ પ્રાપ્ત કરવાનું છે.
- 2) સ્વયં નો સમય વિનાશી કમાણી ની પાછળ અધિક ખોટી નથી કરવાનો કારણ કે આ તો બધું માટીમાં મળી જવાનું છે એટલે બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો લેવાનો છે અને દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે.

વરદાન :- ઓથોરિટી બની સમય પર સર્વ શક્તિઓને કાર્યમાં લગાવવા વાળા માસ્ટર સર્વશક્તિવાન ભવ:

સર્વશક્તિવાન બાપ દ્વારા જે સર્વ શક્તિઓ પ્રાપ્ત છે તે જેવી પરિસ્થિતિ, જેવો સમય અને જે વિધિથી તમે કાર્યમાં લગાડવા ઈચ્છો તે જ રૂપથી આ શક્તિઓ તમારી સહયોગી બની શકે છે. આ શક્તિઓને કે પ્રભુ વરદાનને જે રૂપ માં ઈચ્છો એ રૂપ ધારણ કરી શકે છે. હમણાં-હમણાં શીતળતા નાં રૂપમાં, હમણાં-હમણાં બાળવા નાં રૂપમાં. ફક્ત સમય પર કાર્યમાં લગાડવાની ઓથોરિટી બનો. આ સર્વ શક્તિઓ તો આપ માસ્ટર સર્વશક્તિવાન ની સેવાધારી છે.

સ્લોગન :- સ્વ પુરુષાર્થ અથવા વિશ્વ કલ્યાણનાં કાર્યમાં જ્યાં હિંમત છે ત્યાં સફળતા થઈ પડી છે.

“મીઠા બાળકો - યોગબળથી ખરાબ સંસ્કારોનું પરિવર્તન કરી સ્વયંમાં સારા સંસ્કાર ભરો. જ્ઞાન અને પવિત્રતાના સંસ્કાર સારા સંસ્કાર છે”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોનો બર્થ રાઈટ (જન્મસિદ્ધ અધિકાર) કયો છે? તમને હવે કેવી ફિલિંગ (લાગણી) આવે છે?

ઉત્તર :- તમારો બર્થ રાઈટ છે મુક્તિ અને જીવન મુક્તિ. તમને હવે ફિલિંગ આવે છે કે આપણે બાપની સાથે પાછા ઘરે જવાનું છે. તમે જાણો છો - બાપ આવ્યા છે ભક્તિનું ફળ મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ આપવા. હવે બધાએ શાંતિધામ જવાનું છે. બધાએ પોતાનાં ઘર નો દીદાર (સાક્ષાત્કાર) કરવાનો છે.

ઓમ શાંતિ! મનુષ્ય બાપને સાચાં પાતશાહ (સદ્ગુરુ) પણ કહે છે. અંગ્રેજીમાં પાતશાહ નથી કહેતા, એમાં ફક્ત સત્ય ફાધર કહે છે. ગોડફાધર સત્ય કહે છે. ભારતમાં જ કહે છે સાચાં પાતશાહ. હવે અંતર તો બહુ જ છે, તેઓ ફક્ત સાચું કહે છે, સાચું શીખવાડે છે, સાચાં બનાવે છે. અહીંયા કહે છે સાચા પાતશાહ. સાચાં પણ બનાવે છે અને સચખંડના બાદશાહ પણ બનાવે છે. આ તો બરાબર છે - મુક્તિ પણ આપે છે, જીવનમુક્તિ પણ આપે છે, જેને ભક્તિનું ફળ કહે છે. લિબરેશન (મુક્તિ) અને કુસન (જીવનમુક્તિ). ભક્તિનું ફળ આપે છે અને લીબ્રેટ (મુક્ત) કરે છે. બાળકો જાણે છે અમને બંને આપે છે. લીબ્રેટ તો બધાને કરે છે, ફળ તમને આપે છે. લિબરેશન (મુક્તિ) અને કુસન (જીવનમુક્તિ) - આપણ ભાષા બનાવેલી છે ને. ભાષાઓ તો બહુ જ છે. શિવબાબાનાં નામ પણ બહુ બધા રાખી દે છે. કોઇને કહો એમનું નામ શિવબાબા છે તો કહી દે છે અમે તો તેમને માલિક જ કહીએ છીએ. માલિક તો ઠીક છે પરંતુ એમનું નામ પણ જોઈએ ને. નામ-રુપ થી ન્યારી કોઈ ચીજ હોતી નથી. માલિક પણ કોઈ ચીજ નાં બને છે ને. નામ-રુપ તો જરૂર છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો - બાપ બરાબર લિબ્રેટ પણ કરે છે પછી શાંતિધામ માં બધાને જરૂર જવાનું છે. પોતાનાં ઘર તરફ બધાને જવાનું છે. ઘર થી આવ્યા છો તો પહેલા એને યાદ કરશો, એને કહેવાય છે ગતિ-સદ્ગતિ. અક્ષર કહે છે પરંતુ અર્થ રહિત. આપ બાળકોને તો ફિલિંગ રહે છે, આપણે પોતાના ઘરે પણ જઈશું અને ફળ પણ મળશે. નંબરવાર તમને મળે છે તો બીજા ધર્મ વાળાઓને પણ પછી સમય અનુસાર મળે છે. બાપે સમજાવ્યું હતું આ પર્યા છે બહુ સરસ - તમે સ્વર્ગવાસી છો કે નર્કવાસી છો? આપ બાળકો જ જાણો છો આ મુક્તિ જીવનમુક્તિ બંને ઈશ્વરીય જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે. તમે લખી પણ શકો છો. બાપથી આપ બાળકોને આ જન્મસિદ્ધ અધિકાર મળે છે. બાપ નાં બનવાથી બંને ચીજો પ્રાપ્ત થાય છે. તે છે રાવણ નો જન્મસિદ્ધ અધિકાર, આ છે પરમપિતા પરમાત્માનો જન્મસિદ્ધ અધિકાર. આ છે ભગવાનનો જન્મસિદ્ધ અધિકાર, તે છે શૈતાન નો જન્મસિદ્ધ અધિકાર. આવી રીતે લખવું જોઈએ જે કંઈક સમજી શકે. હવે આપ બાળકોએ સ્વર્ગ સ્થાપન કરવાનું છે. કેટલું કામ કરવાનું છે! હમણાં તો જાણે કે બેબી (નાનું બાળક) છે, જેમ મનુષ્યો કળયુગ માટે કહે છે કે હમણાં નાનું બાળક છે. બાપ કહે છે સતયુગ ની સ્થાપના માં બેબી છે. હમણાં આપ બાળકોને વારસો મળી રહ્યો છે. રાવણનો કોઈ વારસો નહીં કેહશું. ગોડફાધર થી તો વારસો મળે છે. તે કોઈ ફાધર થોડી છે, તેને (રાવણ પ વિકારોને) તો શૈતાન કહેવાય છે. શૈતાનનો વારસો શું મળશે? પ વિકાર મળે છે, શો (દેખાવ) પણ એવો કરે છે, તમોપ્રધાન બની જાય છે. હવે દશેરા કેટલો ઉજવે છે, સેરીમની (ઉત્સાહ) મનાવે છે. બહુ જ ખર્ચા કરે છે. વિદેશથી પણ નિમંત્રણ આપી બોલાવે છે. સૌથી નામી-ગ્રામી દશેરા ઉજવે છે મૈસુરમાં. પૈસાવાળા પણ બહુ જ છે. રાવણ રાજ્યમાં પૈસા મળે છે તો અક્કલ જ ચટ થઈ જાય છે. બાપ વિસ્તારમાં સમજાવે છે. આનું નામ જ છે રાવણ રાજ્ય. તેને પછી કહેવાય છે ઈશ્વરીય રાજ્ય. રામરાજ્ય કહેવું પણ ખોટું થઈ જાય છે. ગાંધીજી પણ રામરાજ્ય ઇચ્છતાં હતા. મનુષ્ય સમજે છે ગાંધીજી પણ અવતાર હતાં. તેમને કેટલા પૈસા આપતાં હતા. તેમને ભારતનાં બાપુજી કહેતા હતા. હવે આ તો આખા વિશ્વનાં બાપુ છે. હમણાં તમે અહીં બેઠા છો, જાણો છો કેટલી જીવ આત્માઓ હશે. જીવ (શરીર) તો વિનાશી છે, બાકી આત્મા છે અવિનાશી. આત્માઓ તો અસંખ્ય છે. જેમ ઉપર માં તારાઓ રહે છે ને. તારાઓ વધારે છે કે આત્માઓ વધારે છે? કારણ કે તમે છો ધરતીનાં તારાઓ અને તે આકાશનાં તારાઓ. તમને દેવતા કહેવાય છે તે પછી તેમને પણ દેવતા કહી દે છે. તમે ભાગ્યશાળી તારાઓ કહેવાઓ છો ને.

સારું, આનાં પર પછી પરસ્પરમાં ચર્ચા કરજો. બાબા હમણા આ વાતને નથી અડતા. આતો સમજાવ્યું છે કે બધી આત્માઓના એક બાપ છે, આંમની બુદ્ધિમાં તો બધા છે, જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે, સૌનાં તે બાપ છે. આ તો બધા જાણે છે કે આખી સૃષ્ટિ સમુદ્ર પર ઊભી છે. આ પણ કંઈ બધાને ખબર નથી. બાપએ સમજાવ્યું હતું રાવણ રાજ્ય આખી સૃષ્ટિ પર છે. એવું નથી કે રાવણ રાજ્ય કોઈ

સાગર ની પારે છે. સાગર તો ઓલરાઉન્ડ (બધે) છે જ. કહે છે ને - નીચે ભેંસ છે, એના શિંગડા ઉપર સૃષ્ટિ ઉભી છે. પછી જ્યારે થાકી જાય છે તો શિંગડા બદલી કરે છે. હવે જૂની દુનિયા ખલાસ થઈ નવી દુનિયા ની સ્થાપના થાય છે. શાસ્ત્રોમાં તો અનેક પ્રકારની વાતો દંતકથાઓ માં લખી દીધી છે. આ તો બાળકો સમજે છે - અહીં બધી આત્માઓ શરીરની સાથે છે, એમને કહેવાય છે જીવ આત્માઓ. તે જે આત્માઓનું ઘર છે ત્યાં તો શરીર નથી. એમને કહેવાય છે નિરાકારી. જીવ આકારી છે એટલે સાકાર કહેવાય છે. નિરાકાર ને શરીર નથી હોતું. આ છે સાકારી સૃષ્ટિ. તે છે નિરાકારી આત્માઓની દુનિયા. આને સૃષ્ટિ કહેવાશે, તેને કહેવામાં આવે છે ઇન્કોર્પોરીયલ વર્લ્ડ (નિરાકારી દુનિયા). આત્મા જ્યારે શરીરમાં આવે છે ત્યારે આ ચુર-પુર ચાલે છે. નહીં તો શરીર કંઈ કામનું નથી રહેતું. તો એને કહેવાય જ છે નિરાકારી દુનિયા. જેટલી પણ આત્માઓ છે તે બધી પાછળથી આવવી જોઈએ એટલે આને પુરુષોત્તમ સંગમયુગ કહેવાય છે. બધી આત્માઓ જ્યારે અહીં આવી જાય છે તો ત્યાં પછી એક પણ નથી રહેતી. ત્યાં જ્યારે એકદમ ખાલી થઈ જાય છે ત્યારે ફરી બધા પાછા જાય છે. તમે આ સંસ્કાર લઈ જાઓ છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. કોઈ નોલેજના સંસ્કાર લઈ જાય છે, કોઈ પવિત્રતાના સંસ્કાર લઈ જાય છે. આવવાનું તો ફરી પણ અહીંયા જ છે. પરંતુ પહેલા તો ઘરમાં જવાનું છે. ત્યાં છે સારા સંસ્કાર. અહીંયા છે ખરાબ સંસ્કાર. સારા સંસ્કાર બદલાઈ ખરાબ સંસ્કાર થઈ જાય છે. પછી ખરાબ સંસ્કાર યોગબળ થી સારા થાય છે. સારા સંસ્કાર ત્યાં લઈ જશો. બાપ માં પણ ભણાવવાનાં સંસ્કાર છે ને. જે આવી ને સમજાવે છે. રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. બીજની પણ સમજણ આપે છે, તો આખા ઝાડની પણ સમજણ આપે છે. બીજ ની સમજણ છે જ્ઞાન અને ઝાડની સમજણ થઈ જાય છે ભક્તિ. ભક્તિ માં બહુ જ વિસ્તાર હોય છે ને. બીજ ને યાદ કરવું તો સહજ છે. ત્યાં જ ચાલ્યું જવાનું છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવા માટે થોડો જ સમય લાગે છે. ફરી સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બનવામાં ૫ હજાર વર્ષ લાગે છે એક્યુરેટ. આ ચક્ર એકદમ એક્યુરેટ બનેલું છે, જે રીપીટ થતું રહે છે. બીજું કોઈ આ વાતો બતાવી ન શકે. તમે બતાવી શકો છો. અડધું-અડધું થઈ જાય છે. અડધું સ્વર્ગ, અડધું નર્ક પછી એનો વિસ્તાર પણ બતાવે છે. સ્વર્ગમાં જન્મ ઓછા, આયુષ્ય વધારે હોય છે. નર્કમાં જન્મ વધારે, આયુષ્ય ઓછું હોય છે. ત્યાં છે યોગી, અહીં છે ભોગી એટલે અહીં બહુ જ જન્મ થાય છે. આ વાતોને બીજા કોઈ નથી જાણતા. મનુષ્યોને કંઈ પણ ખબર નથી. ક્યારે દેવતાઓ હતાં, તેઓ કેવી રીતે બન્યાં, કેટલાં સમજદાર બને છે - આ પણ તમે જાણો છો. બાપ આ સમયે બાળકોને ભણાવીને ૨૧ જન્મોનાં માટે વારસો આપે છે. પછી આ તમારા સંસ્કાર રહેતા નથી. પછી થઈ જાય છે દુઃખ નાં સંસ્કાર. જેમ રાજાઈ નાં સંસ્કાર હોય છે તો જ્ઞાનનાં ભણતરના સંસ્કાર પૂરા થઈ જાય છે. આ સંસ્કાર પૂરા થશે તો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર રુદ્ર માળા માં પરોવાઈ જશો પછી નંબરવાર આવશો પાર્ટ ભજવવા. જેમણે પુરા ૮૪ જન્મ લીધા છે, તે પહેલા આવે છે. એમનું નામ પણ બતાવે છે. કૃષ્ણ તો છે પહેલાં રાજકુમાર સ્વર્ગના. તમે જાણો છો ફક્ત એક થોડા જ હશે, આખી રાજધાની હશે ને. રાજાની સાથે તો પછી પ્રજા પણ જોઈએ. બની શકે છે - એકથી બીજા જન્મ થતા જાય. જો કહે ૮ ભેગા આવે છે, પરંતુ શ્રીકૃષ્ણ તો નંબર વન માં આવશે ને. ૮ ભેગા આવે છે તો પછી કૃષ્ણનું આટલું ગાયન શા માટે? આ બધી વાતો આગળ ચાલીને સમજાવશે. કહે છે ને આજે તમને બહુ જ ગુહ્ય-ગુહ્ય વાતો સંભળાવું છું. કંઈક તો બાકી રહ્યું છે ને. આ યુક્તિ સારી છે - જે વાતમાં જુઓ નથી સમજતા તો બોલો અમારી મોટી બહેન જવાબ આપી શકશે અથવા તો હજી બાપએ બતાવ્યું નથી. દિન-પ્રતિદિન ગુહ્ય-ગુહ્ય સંભળાવે છે. આ કહેવામાં શરમ ની વાત નથી. ગુહ્ય-ગુહ્ય મુદ્દાઓ જ્યારે સંભળાવે છે તો તમને સાંભળીને બહુ જ ખુશી થાય છે. પાછળથી પછી કહી દે છે મનમનાભવ, મધ્યાજીભવ. અક્ષર પણ શાસ્ત્ર બનાવવા વાળા એ લખ્યા છે. મૂંઝાવાની તો જરૂર નથી. બાળક બાપના બન્યા અને બેહદ નું સુખ મળ્યું. આમાં મન્સા, વાચા, કર્મણા પવિત્રતાની જરૂર છે. લક્ષ્મી-નારાયણને બાપનો વારસો મળ્યો છે ને. આ પહેલા નંબરમાં છે, જેમની જ પૂજા થાય છે. સ્વયંને પણ જુઓ - અમારામાં આવા ગુણ છે. હમણાં તો બેગુણ છો ને. પોતાના અવગુણોની પણ કોઈને ખબર નથી.

હવે તમે બાપ નાં બન્યા છો તો જરૂર પરિવર્તન થવું જોઈએ. બાપએ બુદ્ધિનું તાળું ખોલ્યું છે. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુનું પણ રહસ્ય સમજાવ્યું છે. આ છે પતિત, તે છે પાવન. એડોપ્સન આ પૂરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ થાય છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા જ્યારે છે ત્યારે જ એડોપ્સન થાય છે. સતયુગમાં તો થતું નથી. અહીં પણ કોઈને બાળક નથી હોતું તો પછી એડોપ્ટ કરે છે. પ્રજાપિતા ને પણ જરૂર બ્રાહ્મણ બાળકો જોઈએ. આ છે મુખ વંશાવલી. તેઓ છે કુખ વંશાવલી. બ્રહ્મા તો નામી-ગ્રામી છે. એમની અટક જ બેહદની છે. બધા સમજે છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા આદિ દેવ છે, એમણે અંગ્રેજીમાં કહેશે ગ્રેટ-ગ્રેટ-ગ્રાન્ડ ફાધર. આ છે બેહદની અટક. તે બધી હોય છે હદ ની અટક એટલે બાપ સમજાવે છે - જરૂર બધાને ખબર હોવી જોઈએ કે ભારત મોટામાં મોટું તીર્થ છે. જ્યાં બેહદ નાં બાપ આવે છે. એવું

નથી આખા ભારતમાં વિરાજમાન થયા છે. શાસ્ત્રોમાં મગધ દેશ લખેલ છે, પરંતુ નોલેજ ક્યાં શીખવાડે છે? આબૂ માં કેવી રીતે આવ્યા? દેલવાડા મંદિર પણ અહીં પુરું ચાદગાર છે. જેમણે પણ બનાવ્યું, એમની બુદ્ધિ માં આવ્યું અને બેસીને બનાવડાવ્યું. એક્યુરેટ મોડલ તો બની ન શકે. બાપ અહીંયા જ આવીને બધાની સદ્ગતિ કરે છે, મગધ દેશમાં નહીં. તે તો પાકિસ્તાન થઈ ગયું. આ છે પાક સ્થાન. હકીકતમાં પાક સ્થાન તો સ્વર્ગને કહેવાય છે. પાક અને નાપાક નો આખો ડ્રામા બનેલો છે.

તો મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો - તમે આ સમજો છો આત્મા-પરમાત્મા અલગ રહ્યા બહુ સમય.. કેટલા સમયના પછી મળ્યા છીએ? ફરી ક્યારે મળીશું? સુંદર મેળો કરી દીધો જ્યારે સદ્ગુરુ મળ્યા દલાલ નાં રૂપમાં. ગુરુ તો બહુ જ છે ને એટલે સદ્ગુરુ કહેવાય છે. સ્ત્રીને જ્યારે હસ્તમેળાપ થાય છે તો પણ કહે છે આ પતિ તમારા ગુરુ ઈશ્વર છે. પતિ તો પહેલા-પહેલા નાપાક બનાવે છે. આજકાલ તો દુનિયામાં ખૂબ જ ગંદગી થઈ ગઈ છે. હવે આપ બાળકોએ ગુલ-ગુલ બનવાનું છે. આપ બાળકોને હથીયાલો (હસ્તમેળાપ) પાક્કો-પાક્કો બાપ બાંધે છે.

આમ તો શિવજયંતિની સાથે જ રક્ષાબંધન થઈ જાય છે. ગીતા જયંતી પણ થઈ જવી જોઈએ. કૃષ્ણ જયંતિ થોડા સમય પછી નવી દુનિયામાં થઈ છે. બાકી તહેવાર બધા આ સમયના છે. રામ નવમી ક્યારે થઈ - આ પણ કોઈને ખબર છે કે? તમે કહ્યો નવી દુનિયામાં ૧૨૫૦ વર્ષ પછી રામ નવમી થાય છે. શિવ જયંતી, કૃષ્ણ જયંતી, રામ જયંતી ક્યારે થઈ? આ કોઈ પણ બતાવી નથી શકતું. આપ બાળકો પણ હવે બાપ દ્વારા જાણી ગયા છો. એક્યુરેટ બતાવી શકો છો. આખી દુનિયા ની જીવન કહાની તમે બતાવી શકો છો. લાખો વર્ષની વાત થોડી બતાવી શકાય. બાપ કેટલું સારું બેહદ નું ભણતર ભણાવે છે. એક જ વાર તમે ૨૧ જન્મોના માટે નગ્ન થવાથી બચી જાઓ છો. હમણા તમે ૫ વિકારો રૂપી રાવણનાં પરાયા રાજ્યમાં છો. હવે આખું ૮૪ નું ચક્ર તમારી સ્મૃતિ માં આવ્યું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) બેહદ સુખનો વારસો પ્રાપ્ત કરવા માટે મન્સા-વાચા-કર્મણા પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. સારા સંસ્કાર યોગબળ થી ધારણ કરવાનાં છે. સ્વયંને ગુણવાન બનાવવાના છે.
- 2) સદા ખુશીમાં રહેવા માટે બાપ જે રોજ ગુણ-ગુણ વાતો સંભળાવે છે, એને સાંભળી અને બીજાને સંભળાવવાની છે. કોઈપણ વાતમાં મુંઝવાનું નથી. યુક્તિથી જવાબ આપવાનો છે. શરમ નથી કરવાની.

વરદાન :- સ્વમાન ની સીટ (આસન) પર સ્થિત થઈ શક્તિઓને આદેશ પ્રમાણે ચલાવવા વાળા વિશાળ બુદ્ધિ ભવ:

સ્વયંની વિશાળ બુદ્ધિ દ્વારા સર્વ શક્તિઓ રૂપી સેવાધારી ઓને સમય પર કાર્યમાં લગાવો. જે પણ ટાઈટલ ડાયરેક્ટર પરમાત્મા દ્વારા મળેલા છે, એનાં નશામાં રહો. સ્વમાનની સ્થિતિ રૂપી સીટ પર સેટ રહો તો સર્વ શક્તિઓ સેવા માટે સદા હાજર અનુભવ થશે. તમારા આદેશ ની રાહ જોતા હશે. તો વરદાન અને વારસાને કાર્યમાં લગાવો. માલિક બની, યોગયુક્ત બની યુક્તિયુક્ત સેવા સેવાધારી ઓથી લો તો સદા રાજી રહેશો. વારં-વાર અરજી નહીં નાખશો.

સ્લોગન :- કોઈપણ કાર્ય શરૂ કરતાં પહેલા વિશેષ એ સ્મૃતિ ઈમર્જ કરો કે સફળતા મુજ શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ આત્માનો જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે.

“મીઠા બાળકો - માયાને વશ કરવાનો મંત્ર છે મનમનાભવ, આ જ મંત્રમાં બધી વિશેષતાઓ સમાયેલી છે, આ જ મંત્ર તમને પવિત્ર બનાવી દે છે”

પ્રશ્ન :- આત્માની સેફ્ટી (સલામતી) નું નંબરવન સાધન કયુ છે અને કેવી રીતે?

ઉત્તર :- યાદ ની યાત્રા જ સેફ્ટીનું નંબરવન સાધન છે કારણ કે આ યાદથી જ તમારું ચરિત્ર સુધરે છે. તમે માયા પર જીત પ્રાપ્ત કરી લો છો. યાદ થી પતિત કર્મોન્નિયો શાંત થઈ જાય છે. યાદથી બળ આવે છે. જ્ઞાન તલવાર માં યાદ નું બળ જોઈએ. યાદ થી જ મીઠા સતોપ્રધાન બનશો. કોઈને પણ હતાશ નહીં કરશો એટલે યાદની યાત્રામાં કમજોર નથી બનવાનું. સ્વયં સ્વયં થી પૂછવાનું છે કે અમે ક્યાં સુધી યાદ માં રહીએ છીએ?

ઓમ શાંતિ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોને રોજ-રોજ સાવધાની જરૂર આપવાની હોય છે. કઈ? સેફ્ટી ફર્સ્ટ (સલામતી પહેલા). સેફ્ટી શું છે? યાદ ની યાત્રા થી તમે બહુ-બહુ જ સેફ્ટ રહો છો. મૂળ વાત જ બાળકો માટે આ છે. બાપએ સમજાવ્યું છે - આપ બાળકો જેટલા યાદની યાત્રામાં તત્પર રહેશો એટલી ખુશી પણ રહેશે અને મેનર્સ (શિષ્ટાચાર) પણ ઠીક થશે કારણકે પાવન પણ બનવાનું છે. ચરિત્ર પણ સુધારવાનું છે. સ્વયંની તપાસ કરવાની છે - મારુ ચરિત્ર કોઈને દુઃખ દેવા જેવું તો નથી! મને કોઈ દેહ-અભિમાન તો નથી આવી જતું? આ સારી રીતે સ્વયંની તપાસ રાખવાની છે. બાપ બેસીને બાળકોને ભણાવે છે. આપ બાળકો ભણો પણ છો તો પછી ભણાવો પણ છો. બેહદનાં બાપ ફક્ત ભણાવે છે. બાકી તો બધા છે દેહધારી. આમાં આખી દુનિયા આવી જાય છે. એક બાપ જ વિદેહી છે. એ આપ બાળકોને કહે છે કે તમારે પણ વિદેહી બનવાનું છે. હું આવ્યો છું તમને વિદેહી બનાવવા. પવિત્ર બનીને જ ત્યાં જશો. છી-છી ને તો સાથે લઈ નહીં જશો એટલે પહેલા-પહેલા મંત્ર આપે છે. માયાને વશ કરવાનો મંત્ર છે. પવિત્ર થવાનો આ મંત્ર છે. આ મંત્રમાં બહુ વિશેષતાઓ ભરેલી છે, આનાથી જ પવિત્ર બનવાનું છે. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે. જરૂર આપણે જ દેવતા હતા એટલે બાપ કહે છે - સ્વયંની સેફ્ટી ઇચ્છો, મજબૂત મહાવીર બનવા ઇચ્છો તો આ પુરુષાર્થ કરો. બાપ તો શિક્ષણ આપતા રહેશે. ભલે ડ્રામા પણ કહેતા રહેશે. ડ્રામા અનુસાર એકદમ ઠીક જ ચાલી રહ્યું છે પછી આગળ માટે પણ સમજાવતા રહેશે. યાદની યાત્રામાં કમજોર નથી બનવાનું. બહાર રહેવાવાળી બાંધીલી ગોપીકાઓ જેટલું યાદ કરે છે, એટલું સામે રહેવાવાળા પણ યાદ નથી કરતા કારણકે એમને તડપન થાય છે શિવબાબા થી મળવાની. જે મળી જાય છે એમને પેટ જાણેકે ભરાઈ જાય છે. જે બહુ જ યાદ કરે છે, તે ઉચ્ચ પદ પામી શકે છે. જોવામાં આવે છે - સારા-સારા, મોટા-મોટા સેવાકેન્દ્ર સંભાળવા વાળા મુખ્ય પણ યાદની યાત્રામાં કમજોર છે. યાદનું બળ બહુ સરસ જોઈએ. જ્ઞાન તલવારમાં યાદનું બળ ન હોવાના કારણે કોઈને તીર લાગતું જ નથી, પુરા મરતા નથી. બાળકો કોશિશ કરે છે જ્ઞાનનું બાણ લગાવીને બાપના બનાવે કે મરજીવા બનાવે. પરંતુ મરતા નથી, તો જરૂર જ્ઞાન તલવાર માં ગડબડ છે. બાબા ભલે જાણે છે - ડ્રામા એકદમ એક્યુરેટ ચાલી રહ્યો છે, પરંતુ આગળના માટે તો સમજાવતા રહેશે ને. દરેક પોતાના દિલ ને પૂછો - અમે ક્યાં સુધી યાદ કરીએ છીએ? યાદથી જ બળ આવશે એટલે કહેવાય છે - જ્ઞાન તલવાર માં બળ જોઈએ. જ્ઞાન તો બહુ સહજ રીતે સમજાવી શકાય છે.

જેટલું-જેટલું યાદમાં રહેશે તેટલા વધારે મીઠા બનતા જશો. તમે સતોપ્રધાન હતા તો બહુ જ મીઠા હતા. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. તમારો સ્વભાવ પણ બહુ મીઠો જોઈએ. ક્યારેય રંજ (નારાજ) ન થવું જોઈએ. એવું વાતાવરણ ન હોય જે કોઈ રંજ થઈ જાય. એવી કોશિશ કરવી જોઈએ કારણકે આ ઈશ્વરીય કોલેજ સ્થાપન કરવાની સેવા બહુ ઉંચી છે. વિશ્વ વિદ્યાલય તો ભારતમાં બહુ ગવાય છે. હકીકતમાં તે છે નહીં. વિશ્વ વિદ્યાલય તો એક જ હોય છે. બાપ આવીને બધાને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપે છે. બાપ જાણે છે આખી દુનિયાનાં જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે, બધા ખતમ થવાના છે. બાપને બોલાવ્યા પણ એટલે છે કે છી-છી દુનિયાનો ખાત્મો અને નવી દુનિયા ની સ્થાપના કરો. બાળકો પણ સમજે છે બરાબર બાપ આવ્યા છે. હમણાં માયાનો પામ્પ કેટલો છે. ફોલ ઓફ પામ્પિયા નો ખેલ પણ દેખાડે છે. મોટા-મોટા મકાન વગેરે બનાવી રહ્યા છે - આ છે પામ્પ. સતયુગમાં આટલા માળના મકાન બનતા નથી. અહીં બને છે કારણ કે રહેવા માટે જમીન ઓછી છે. વિનાશ જ્યારે થાય છે ત્યારે બધા મોટા-મોટા મકાન પણ પડી જાય છે. પહેલા આટલી મોટી-મોટી બિલ્ડિંગ નહોતી બનતી. બોમ્બ જ્યારે છોડશે તો એવી રીતે પડશે જેમ પત્તા પડતા હોય. એનો અર્થ એ નથી કે તેઓ મરશે બાકી બીજા રહી જશે. ના, જે જ્યાં હશે સમુદ્ર પાસે, પૃથ્વી પર હશે, આકાશમાં હશે, પહાડો પર હશે, ઉડતા હશે, બધું

ખતમ થઈ જશે. આ જૂની દુનિયા છે ને. જે પણ ૮૪ લાખ યોનિઓ છે, એ બધી ખતમ થઈ જવાની છે. ત્યાં નવી દુનિયામાં આ કાંઈ પણ હશે નહીં. ન આટલા મનુષ્ય હશે, ન મચ્છર, ન જીવજંતુ વગેરે હશે. અહીં તો ઢગલા ના ઢગલા છે. હવે આપ બાળકો પણ દેવતા બનો છો તો ત્યાં દરેક ચીજ સતોપ્રધાન હોય છે. અહીં પણ મોટા માણસો નાં ઘરમાં જશો તો બહુ સફાઈ વગેરે હોય છે. તમે તો સૌથી વધારે મોટા દેવતા બનો છો. મોટા માણસ પણ નહીં કહેશું. તમે બહુ જ ઊંચાં દેવતાઓ બનો છો, આ કોઈ નવી વાત નથી. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ તમે આ બન્યા હતા નંબરવાર. આ આટલો કિચડો વગેરે ત્યાં કંઈ પણ નહીં હોય. બાળકોને બહુ ખુશી થાય છે - અમે બહુ જ ઊંચાં દેવતા બનીએ છીએ. એક જ બાપ અમને ભણાવવા વાળા છે જે અમને બહુ ઊંચા બનાવે છે. ભણવામાં હંમેશા નંબરવાર પોઝીશન વાળા હોય છે. કોઈ ઓછું ભણે છે, કોઈ વધારે ભણે છે. હવે બાળકો પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છે, મોટા-મોટા સેવાકેન્દ્ર ખોલી રહ્યા છે એટલે કે મોટા-મોટા ને ખબર પડે. ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ પણ ગવાય છે. ખાસ વિદેશ વાળા ને વધારે ઉત્સુકતા હોય છે - રાજયોગ શીખવાની. ભારતવાસી તો તમોપ્રધાન બુદ્ધિ છે. તેઓ છતાં પણ તમો બુદ્ધિ છે એટલે તેમને શોખ રહે છે ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ શીખવાનો. ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ નામીગ્રામી છે, જેનાથી જ ભારત સ્વર્ગ બન્યું હતું. બહુ જ થોડા આવે છે, જે પૂરી રીતે સમજે છે. સ્વર્ગ હેવિન પસાર થઈ ગયું સો ફરી થશે જરૂર. હેવિન અથવા પેરેડાઇઝ છે સૌથી વન્ડર ઓફ વર્લ્ડ. સ્વર્ગનું કેટલું નામ પ્રસિદ્ધ છે. સ્વર્ગ અને નર્ક, શિવાલય અને વેશ્યાલય. બાળકોને હવે નંબરવાર યાદ છે કે આપણે હવે શિવાલયમાં જવાનું છે. ત્યાં જવા માટે શિવબાબા ને યાદ કરવાના છે. એ જ પંડા છે બધાને લઈ જવાવાળા. ભક્તિ ને કહેવાય છે રાત. જ્ઞાન ને કહેવાય છે દિવસ. આ બેહદની વાત છે. નવી ચીજ અને જૂની ચીજ બહુ જ ફરક હોય છે. હવે બાળકોની દિલ થાય છે - આટલું ઊંચેથી ઊંચું ભણતર, ઊંચેથી ઊંચાં મકાનમાં અમે ભણાવીએ તો મોટા-મોટા લોકો આવશે. એક-એક ને બેસીને સમજાવવું પડે છે. હકીકતમાં ભણતર અથવા શિક્ષણ માટે એકાંત નું સ્થાન હોય છે. બ્રહ્મ-જ્ઞાનીયો નાં પણ આશ્રમ શહેરથી દૂર-દૂર હોય છે અને નીચે જ હોય છે. આટલા ઉપરના માળ પર નથી રહેતા. હવે તો તમોપ્રધાન હોવાથી શહેરમાં અંદર ઘૂસી ગયા છે. એ તાકાત ખતમ થઈ ગઈ છે. આ સમયે બધા ની બેટરી ખાલી છે. હવે બેટરી ને કેવી રીતે ભરવાની છે - આ બાપના સિવાય કોઈપણ બેટરી ચાર્જ કરી ન શકે. બાળકોને બેટરી ચાર્જ કરવાથી જ તાકાત આવે છે. તેના માટે મુખ્ય છે યાદ. એમાં જ માયાના વિઘ્ન પડે છે. કોઈ તો સર્જનની આગળ સાચું બતાવે છે, કોઈ છુપાવી દે છે. અંદર માં જે ખામીઓ છે, તે તો બાપને બતાવવી પડે. આ જન્મમાં જે પાપ કર્યા છે, તે અવિનાશી સર્જનની આગળ વર્ણન કરવું જોઈએ, નહીં તો તે દિલ અંદર ખાતું રહેશે. સંભળાવ્યા પછી ખાશે નહીં. અંદર રાખી લેવું - આ પણ નુકસાનકારક છે. જે સાચા-સાચા બાળકો બને છે, તે બધું બાપને બતાવી દે છે - આ જન્મમાં આ-આ પાપ કર્યા છે. દિન-પ્રતિદિન બાપ જોર આપતા રહે છે, આ તમારો અંતિમ જન્મ છે. તમોપ્રધાન થી પાપ તો જરૂર થતાં હશે ને.

બાપ કહે છે હું બહુજ જન્મોના અંતમાં, જે નંબરવન પતિત બન્યા છે, એમના માં જ પ્રવેશ કરું છું કારણ કે એમને જ ફરી નંબરવન માં જવાનું છે. બહુ મહેનત કરવી પડે છે. આ જન્મમાં પાપ થયા તો છે ને. ઘણાંને ખબર જ નથી પડતી કે અમે આ શું કરી રહ્યા છીએ. સાચું નથી બતાવતા. કોઈ-કોઈ સાચું બતાવી દે છે. બાપએ સમજાવ્યું છે - બાળકો, તમારી કર્મેન્દ્રિયો શાંત ત્યારે થાય છે, જ્યારે કર્માતીત અવસ્થા બને છે. જેમ મનુષ્ય વૃદ્ધ થાય છે તો કર્મેન્દ્રિયો આપો-આપ શાંત થઈ જાય છે. આમાં તો નાનપણમાં જ બધું શાંત થઈ જવું જોઈએ. યોગબળમાં સારી રીતે રહે તો આ બધી વાતો નો અંત આવી જાય. ત્યાં કોઈ આવી ગાંદી બીમારી, કિચ્ચડપટ્ટી વગેરે કાંઈ નહીં હોય. મનુષ્ય બહુ જ સાફ-શુદ્ધ રહે છે. ત્યાં છે જ રામરાજ્ય. અહીં છે રાવણ રાજ્ય, તો અનેક પ્રકારની ગાંદગી ની બીમારીઓ વગેરે છે. સતયુગમાં આ કંઈ હશે નહીં. વાત નહીં પૂછો. નામ જ કેટલું ફર્સ્ટ ક્લાસ છે - સ્વર્ગ, નવી દુનિયા. બહુજ સફાઈ રહે છે. બાપ સમજાવે છે - આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ તમે આ બધી વાતો સાંભળો છો. કાલે નહોતા સાંભળતા. કાલે મૃત્યુલોક નાં માલિક હતા, આજે અમરલોક નાં માલિક બનો છો. નિશ્ચય થઈ જાય છે કાલે મૃત્યુલોકમાં હતા, હવે સંગમયુગ પર આવવાથી અમરલોકમાં જવા માટે તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો. ભણાવવાવાળા પણ હવે મળ્યા છે. જે સારી રીતે ભણે છે તો પૈસા વગેરે પણ સારા કમાય છે. બલિહારી ભણતરની કહીશું. આ પણ એવી રીતે છે. આ ભણતરથી તમે બહુ જ ઊંચું પદ પામો છો. હમણાં તમે અજવાળામાં છો. આ પણ સિવાય આપ બાળકોના બીજા કોઈને ખબર નથી. તમે પણ પછી ઘડી-ઘડી ભૂલી જાઓ છો. જૂની દુનિયામાં ચાલ્યા જાઓ છો. ભૂલવું એટલે જૂની દુનિયામાં ચાલી જવું.

હવે તમને સંગમયુગી બ્રાહ્મણો ને ખબર છે કે આપણે કલયુગમાં નથી. આ સદેવ યાદ રાખવાનું છે આપણે નવાં વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યા છીએ. બાપ આપણને ભણાવે જ છે નવી દુનિયામાં જવા માટે. આ છે શુદ્ધ અહંકાર. આપ બાળકોને તો ક્યારેય અશુદ્ધ વિચાર પણ નહીં આવવાં જોઈએ. પુરુષાર્થ કરતા-કરતા છેલ્લે પરિણામ નીકળશે. બાપ સમજાવે છે આ સમય સુધી બધા પુરુષાર્થી છો. પરીક્ષા જ્યારે હોય છે તો નંબરવાર પાસ થઈ પછી ટ્રાન્સફર થઈ જાય છે. તમારું છે બેહદ નું ભણતર જેને ફક્ત તમે જ જાણો છો. તમે કેટલું સમજાવો છો. નવા-નવા આવતા રહે છે બેહદનાં બાપથી વારસો પામવા માટે. ભલે દૂર રહે છે તો પણ સાંભળતા-સાંભળતા નિશ્ચય બુદ્ધિ થઈ જાય છે - આવાં બાબા નાં સમુખ પણ જવું જોઈએ. જે બાપએ બાળકોને ભણાવ્યા છે, એવા બાપ ને સમુખ તો જરૂર મળવું જોઈએ. સમજીને જ અહીં આવે છે. કોઈ નથી સમજેલા તો પણ અહીં આવીને સમજી જાય છે. બાપ કહે છે દિલમાં કંઈ પણ વાત હોય, સમજમાં ન આવતી હોય તો ભલે પૂછો. બાપ તો ચુંબક છે ને. જેમની તકદીરમાં છે તે સારી રીતે પકડી શકે છે. તકદીરમાં નથી તો પછી ખલાસ. સાંભળ્યું-ન સાંભળ્યું કરી દે છે. અહીંયા કોણ બેસીને ભણાવે છે? ભગવાન. એમનું નામ છે શિવ. શિવબાબા જ આપણને સ્વર્ગની બાદશાહી આપે છે. પછી કયું ભણતર સારું? તમે કહ્યો અમને શિવબાબા ભણાવે છે જેનાથી ૨૧ જન્મોની બાદશાહી મળે છે. આમ-આમ સમજાવતા-સમજાવતા લઈ જાયો છો. કોઈ તો પૂરું ન સમજવાના કારણે એટલી સેવા નથી કરી શકતા. બંધન ની જંજીરો માં જકડાયેલા રહે છે. શરૂમાં તો તમે કેવી રીતે પોતાને જંજીરોથી છોડાવીને આવ્યા. જાણે કોઈ મસ્તાના હોય. આ પણ ડ્રામા માં પાર્ટ હતો જે કશિશ (ખેંચ) થઈ. ડ્રામામાં ભટ્ટી બનવાની હતી. જીવતે જીવ મર્યા પછી માયાની તરફ કોઈ-કોઈ ચાલ્યા ગયા. યુદ્ધ તો થાય છે ને. માયા જુએ છે - આમને બહુ હિંમત દેખાડી છે. હવે હું પણ ઠોકીને જોવું છું કે પાક્કા છે કે નહીં? બાળકોની કેટલી સંભાળ થતી હતી. બધું જ શીખવાડતા હતાં. આપ બાળક ફોટા વગેરે જુઓ છો પરંતુ ફક્ત ચિત્ર જોવાથી પણ સમજી ન શકે. કોઈ બેસીને સમજાવે કે શું-શું થતું હતું. કેવી રીતે ભટ્ટીમાં પડ્યા હતા, પછી કોઈ કેવી રીતે નીકળ્યા, કોઈ કેવી રીતે. જેમ રૂપિયા છપાય છે તો પણ કોઈ-કોઈ ખરાબ થઈ જાય છે. આપણ ઈશ્વરીય મિશનરી છે. ઈશ્વર બેસીને ધર્મની સ્થાપના કરે છે. આ વાત કોઈને પણ ખબર નથી. બાપને બોલાવે પણ છે પરંતુ જાણે તવાઈ, સમજતા જ નથી. કહે છે આ કેવી રીતે થઈ શકે. માયા રાવણ એકદમ એવા બનાવી દે છે. શિવબાબા ની પૂજા પણ કરે છે પછી કહી દે છે સર્વવ્યાપી. શિવબાબા કહો છો પછી સર્વવ્યાપી કેવી રીતે હશે. પૂજા કરે છે, લિંગ ને શિવ કહે છે. એવી રીતે થોડું કહે છે કે આમાં શિવ બેઠા છે. હવે પથ્થર-શિસ્કર માં ભગવાન ને કહેવું... તો શું બધા ભગવાન જ ભગવાન છે. ભગવાન અસંખ્ય તો નહીં હોય ને. તો બાપ બાળકો ને સમજાવે છે, કલ્પ પહેલા પણ આવી રીતે સમજાવ્યું હતું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) એવું મીઠું વાતાવરણ બનાવવાનું છે જેમાં કોઈ પણ નારાજ ન થાય. બાપ સમાન વિદેહી બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. યાદ નાં બળ થી સ્વયં નો સ્વભાવ મીઠો અને કર્મોન્નિયો શાંત કરવાની છે.
- 2) સદા એ જ નશામાં રહેવાનું છે કે હમણાં આપણે સંગમયુગી છીએ, કલયુગી નથી. બાપ આપણને નવાં વિશ્વનાં માલિક બનાવવા માટે ભણાવી રહ્યા છે. અશુદ્ધ વિચાર સમાપ્ત કરી દેવાના છે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ સંકલ્પની શક્તિ દ્વારા સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત કરવા વાળા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ:

આપ માસ્ટર સર્વશક્તિવાન બાળકોના સંકલ્પ માં એટલી શક્તિ છે જે જે સમયે ઇચ્છો તે કરી શકો છો અને કરાવી પણ શકો છો કારણ કે તમારા સંકલ્પ સદા શુભ, શ્રેષ્ઠ અને કલ્યાણકારી છે. જે શ્રેષ્ઠ અને કલ્યાણના સંકલ્પ છે તે સિદ્ધિ જરૂર થાય છે. મન સદા એકાગ્ર અર્થાત્ એક ઠેકાણા પર સ્થિત રહે છે, ભટકતું નથી. જ્યાં ઇચ્છો જ્યારે ઇચ્છો મને ત્યાં સ્થિત કરી શકો છો. આનાથી સિદ્ધિ સ્વરૂપ સ્વતઃ બની જાયો છો.

સ્લોગન :- પરિસ્થિતિઓની હલચલ ના પ્રભાવથી બચવું છે તો વિદેહી સ્થિતિમાં રહેવાનો અભ્યાસ કરો.

“મીઠા બાળકો - તમે બાપની પાસે આવ્યા છો સ્વયં નું ચરિત્ર સુધારવા, તમારે હમણાં દૈવી ચરિત્ર બનાવવાનું છે”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોને આંખો બંધ કરીને બેસવાની મનાઈ કેમ કરાય છે?

ઉત્તર :- કારણકે નજરથી નિહાલ કરવાવાળા બાપ તમારા સમુખ છે. જો આંખો બંધ હશે તો નિહાલ કેવી રીતે થશે. સ્કૂલમાં આંખો બંધ કરીને નથી બેસતા. આંખો બંધ હશે તો સુસ્તી આવશે. આપ બાળકો તો સ્કૂલમાં ભણવાનું ભણી રહ્યા છો. આ કમાણીનું સાધન છે. લાખો પદમો ની કમાણી થઈ રહી છે, કમાણી માં સુસ્તી, ઉદાસી ન આવી શકે.

ઓમ શાંતિ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ બાપ સમજાવે છે. આ તો બાળકો જાણે છે કે રુહાની બાપ પરમધામ થી આવીને અમને ભણાવી રહ્યા છે શું ભણાવી રહ્યા છે? બાપની સાથે આત્માને યોગ લગાડવાનું શીખવાડે છે જેને યાદ ની યાત્રા કહેવાય છે. એ પણ બતાવ્યું છે બાપ ને યાદ કરતા-કરતા મીઠા રુહાની બાળકો તમે પવિત્ર બની પોતાનાં શાંતિધામ માં પહોંચી જશો. કેટલી સહજ સમજણ છે. સ્વયંને આત્મા સમજો અને પોતાનાં પ્રીતમ બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરો તો તમારા જન્મ-જન્માંતરના પાપ જે છે, તે ભસ્મ થતા જશે. આને જ યોગ અગ્નિ કહેવાય છે. આ ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ છે, જે બાપ જ દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આવી ને શીખવાડે છે. બેહદ નાં બાપ જ ભારતમાં, આ સાધારણ તનમાં આવીને આપ બાળકોને સમજાવે છે. આ યાદથી જ તમારા જન્મ-જન્માંતરના પાપ કપાઈ જશે કારણ કે બાપ પતિત-પાવન છે અને સર્વશક્તિમાન છે. તમારી આત્માની બેટરી હમણાં તમોપ્રધાન બની ગઈ છે. જે સતોપ્રધાન હતી તેને ફરીથી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બનાવાય, જેથી તમે સતોપ્રધાન દુનિયામાં જઈ શકો અથવા શાંતિધામ ઘરમાં જઈ શકો. બાળકોએ આ બહુ જ સારી રીતે યાદ રાખવાનું છે. બાપ બાળકોને આ ડોઝ (દવા) આપે છે. આ યાદ ની યાત્રા ઉઠતા-બેસતા, ચાલતા-ફરતા તમે કરી શકો છો. જેટલું બની સકે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર રહેવાનું છે. બાપને પણ યાદ કરવાના છે અને સાથે-સાથે દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાના છે કારણ કે દુનિયાવાળા નાં તો આસુરી ચરિત્ર છે. આપ બાળકો અહીં આવ્યા છો દૈવી ચરિત્ર બનાવવા. આ લક્ષ્મી-નારાયણના ચરિત્ર બહુજ મીઠા હતા. ભક્તિમાર્ગમાં તેમની મહિમા ગાયેલી છે. ભક્તિમાર્ગ ક્યારથી શરૂ થાય છે, એ પણ કોઈને ખબર નથી. હમણાં તમે સમજ્યા છો અને રાવણ રાજ્ય ક્યારથી શરૂ થયું, આ પણ હવે સમજ્યા છો. આપ બાળકોએ આ બધું નોલેજ બુદ્ધિમાં રાખવાનું છે. જ્યારે જાણો છો આપણે જ્ઞાન સાગર રુહાની બાપનાં બાળકો છીએ, હવે રુહાની બાપ આપણને ભણાવવા આવ્યા છે. એ પણ જાણો છો આ કોઈ સાધારણ બાપ નથી. આ છે રુહાની બાપ, જે આપણને ભણાવવા આવ્યા છે. એમનું નિવાસ સ્થાન સદેવ બ્રહ્મલોકમાં છે. લૌકિક બાપ તો બધાના અહીંયા છે. આ બાળકોએ સારી રીતે નિશ્ચયમાં રાખવાનું છે - આપણને આત્માઓ ને ભણાવવા વાળા પરમપિતા પરમાત્મા છે, જે બેહદનાં બાપ છે. ભક્તિમાર્ગમાં લૌકિક બાપ હોવા છતાં પણ પરમપિતા પરમાત્મા ને બોલાવે છે. એમનું એક જ નામ યથાર્થ શિવ છે. બાપ સ્વયં જ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, મારું નામ એક જ શિવ છે. ભલે અનેક નામ, અનેક મંદિર બનાવ્યા છે પરંતુ તે બધી છે ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી. યથાર્થ નામ મારું એક જ શિવ છે. આપ બાળકોને આત્મા જ કહે છે, સાલિગ્રામ કહે તો પણ વાંધો નથી. અનેકાનેક સાલિગ્રામ છે. શિવ એક જ છે. એ છે બેહદનાં બાપ, બાકી બધા છે બાળકો. આના પહેલા તમે હદનાં બાળકો, હદનાં બાપની પાસે રહેતા હતા. જ્ઞાન તો હતું નહીં. બાકી અનેક પ્રકારની ભક્તિ કરતાં રહેતા હતા. આનાં પહેલા અડધો કલ્પ ભક્તિ કરી છે, દ્વાપરથી લઈને ભક્તિ શરૂ થાય છે. રાવણરાજ્ય પણ શરૂ થયું છે. આ છે બહુજ સહજ વાત. પરંતુ એટલી સહજ વાત પણ કોઈ મુશ્કેલ થી સમજે છે. રાવણ રાજ્ય ક્યારથી શરૂ થાય છે, એ પણ કોઈ નથી જાણતું. તમે મીઠા બાળકો જાણો છો - બાપ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે. જે એમની પાસે છે તે આવીને બાળકોને આપે છે. શાસ્ત્ર તો છે ભક્તિમાર્ગનાં.

હમણાં તમે સમજી ગયા છો - જ્ઞાન, ભક્તિ અને પછી છે વૈરાગ્ય. આ ૩ મુખ્ય છે. સંન્યાસી લોકો પણ જાણે છે - જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય. પરંતુ સંન્યાસીઓનો છે પોતાનો હદ નો વૈરાગ્ય. તેઓ બેહદનો વૈરાગ્ય શીખવાડી ન શકે. બે પ્રકાર નાં વૈરાગ્ય છે - એક છે હદ નો, બીજો છે બેહદનો. તે છે હઠયોગી સંન્યાસીઓ નો વૈરાગ્ય. આ છે બેહદ નો. તમારો છે રાજયોગ, તેઓ ઘરબાર છોડી જંગલમાં ચાલ્યા જાય છે તો તેમનું નામ જ પડી જાય છે સંન્યાસી. હઠયોગી ઘરબાર છોડે છે પવિત્ર રહેવા માટે. આ પણ સાચું છે. બાપ કહે છે - ભારત તો બહુ જ પવિત્ર હતું. આટલો પવિત્ર ખંડ બીજો કોઈ હતો નહીં. ભારતની તો બહુ જ ઉંચી મહિમા છે જે ભારતવાસી સ્વયં નથી જાણતા. બાપને ભૂલવાના કારણે બધું જ ભૂલી જાય છે અર્થાત્ નાસ્તિક, નિધન ના બની જાય છે. સતયુગ માં

કેટલી સુખ-શાંતિ હતી. હમણાં કેટલું દુઃખ-અશાંતિ છે! મૂળવતન તો છે જ શાંતિધામ, જ્યાં આપણે આત્માઓ રહીએ છીએ. આત્માઓ ઘરેથી અહીંયા આવે છે બેહદ નો પાટ ભજવવા. હમણાં આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ જ્યારે બેહદ નાં બાપ આવે છે નવી દુનિયામાં લઈ જવા માટે. બાપ આવીને ઉત્તમ થી ઉત્તમ બનાવે છે. ઉંચેથી ઉંચા ભગવાન કહેવાય છે. પરંતુ એ કોણ છે, કોને કહેવાય છે, એ કંઈ પણ સમજતા નથી. એક મોટું લિંગ રાખી દીધું છે. સમજે છે આ નિરાકાર પરમાત્મા છે. આપણા આત્માઓના તે બાપ છે - આ પણ નથી સમજતા, ફક્ત પૂજા કરે છે. હંમેશા શિવબાબા કહે છે, રુદ્ર બાબા અથવા બબુલનાથ બાબા નહીં કહેશે. તમે લખો પણ છો શિવબાબા યાદ છે? વારસો યાદ છે? આ સુવિચાર ઘર-ઘરમાં લગાડવા જોઈએ - શિવબાબા ને યાદ કરો તો પાપ ભસ્મ થઈ જશે કારણ કે પતિત-પાવન એક જ બાપ છે. આ પતિત દુનિયામાં તો એક પણ પવિત્ર થઈ નથી શકતા. પાવન દુનિયામાં પછી એક પણ પતિત નથી હોતા. શાસ્ત્રોમાં તો બધી જગ્યાએ પતિત લખી દીધું છે. ત્રેતામાં પણ કહે છે રાવણ હતો, સીતા ચોરાઈ ગઈ. કૃષ્ણની સાથે કંસ, જરાસંધી, હિરણ્યકશ્યપ વગેરે દેખાડે છે. કૃષ્ણ પર કલંક લગાવી દીધા છે. હવે સતયુગમાં આ તો બધાં હોઈ ન શકે. કેટલા જૂઠા કલંક લગાડ્યા છે. બાપ પર પણ, તો દેવતાઓ પર પણ કલંક લગાડ્યા છે. બધાંની ઝાલનિ કરતા રહે છે. તો હવે બાપ કહે છે આ યાદ ની યાત્રા છે આત્માને પવિત્ર બનાવવાની. પાવન બની પછી પાવન દુનિયા માં જવાનું છે. બાપ પછી ૮૪ નું ચક્ર પણ સમજાવે છે. હવે તમારો આ અંતિમ જન્મ છે ફરી ઘરે જવાનું છે. ઘરમાં શરીર તો નહીં જાય. બધી આત્માઓ જવાની છે એટલે મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો, સ્વયંને આત્મા સમજી બેસો, દેહ નહીં સમજો. બીજા સત્સંગોમાં તો તમે દેહ-અભિમાની થઈ બેસો છો. અહીંયા બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની થઈને બેસો. જેમ મારા માં આ સંસ્કાર છે, હું જ્ઞાન નો સાગર છું, આપ બાળકોએ પણ આવું બનવાનું છે. બેહદ નાં બાપ અને હદ નાં બાપ નો ભેદ પણ બતાવે છે. બેહદ નાં બાપ બેસીને તમને બધું જ્ઞાન સમજાવે છે. પહેલા નહોતા જાણતા. હવે સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, તેનું આદિ-મધ્ય-અંત અને ચક્રની આયુ કેટલી છે, બધું બતાવે છે. ભક્તિમાર્ગમાં તો કલ્પની આયુ લાખો વર્ષ સંભળાવીને ઘોર અંધકારમાં નાખી દીધા છે. નીચે જ ઉતારતા આવ્યા છે. કહે પણ છે ને જેટલી આપણે ભક્તિ કરશું તેટલા બાપ ને નીચે ખેંચસું. બાપ આવીને આપણને પાવન બનાવશે. બાપને ખેંચે છે કારણકે પતિત છે, બહુ જ દુઃખી બની જાય છે. પછી કહે છે અમે બાપને બોલાવીએ છીએ. બાપ પણ જુએ છે એકદમ દુઃખી તમોપ્રધાન બની ગયા છે, ૫ હજાર વર્ષ પુરા થયા છે, ત્યારે ફરી આવે છે. આ ભણતર કંઈ આ જૂની દુનિયા માટે નથી. તમારી આત્મા ધારણ કરી સાથે લઈ જશે. જેમ હું જ્ઞાનનો સાગર છું, તમે પણ જ્ઞાનની નદીઓ છો. આ નોલેજ કોઈ આ દુનિયા માટે નથી. આ તો છી-છી દુનિયા, છી-છી શરીર છે, આને તો છોડવાનું છે. શરીર તો અહીંયા પવિત્ર થઈ નથી શકતું. હું આત્માઓ નો બાપ છું. આત્માઓને જ પવિત્ર બનાવવા આવ્યો છું. આ વાતોને મનુષ્ય તો કંઈ પણ સમજી નથી શકતું, એકદમ જ પથ્થરબુદ્ધિ, પતિત છે એટલે ગાયે છે પતિત-પાવન... આત્મા જ પતિત બની છે. આત્મા જ બધું કરે છે. ભક્તિ પણ આત્મા કરે છે, શરીર પણ આત્મા ધારણ કરે છે.

હવે બાપ કહે છે હું આપ આત્માઓને લઈ જવા આવ્યો છું. હું બેહદ નો બાપ, આપ આત્માઓનાં બોલાવા પર આવ્યો છું. તમે કેટલું પોકાર્યું છે. હમણાં સુધી પણ બોલાવતા રહો છો - હે પતિત-પાવન, ઓ ગોડફાધર, આવીને આ જૂની દુનિયાનાં દુઃખોથી, રાવણ થી લિબ્રેટ (મુક્ત) કરો તો અમે બધા ઘરે ચાલ્યા જઈએ. બીજા તો કોઈને ખબર જ નથી - આપણું ઘર ક્યાં છે, ઘરમાં કેવી રીતે, ક્યારે જઈશું. મુક્તિમાં જવા માટે કેટલું માથું મારે છે, કેટલા ગુરુ કરે છે. જન્મ-જન્માંતર માથું મારતા આવ્યા છે. તે ગુરુ લોકો જીવનમુક્તિનું સુખ તો જાણતા જ નથી. તેઓ ઈચ્છે છે મુક્તિ. કહે પણ છે વિશ્વમાં શાંતિ કેવી રીતે થાય? સન્યાસીઓ પણ મુક્તિ ને જ જાણે છે. જીવનમુક્તિ ને તો જાણતા જ નથી. પરંતુ મુક્તિ-જીવનમુક્તિ બંનેનો વારસો બાપ જ આપે છે. તમે જ્યારે જીવનમુક્તિમાં રહો છો તો બાકી બધાં મુક્તિ માં ચાલ્યા જાય છે. હમણાં આપ બાળકો નોલેજ લઈ રહ્યા છો, આ બનવા માટે. તમે જ સૌથી વધારે સુખ જોયું છે પછી સૌથી વધારે દુઃખ પણ તમે જોયું છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મવાળા તમે જ પછી ધર્મભ્રષ્ટ, કર્મભ્રષ્ટ થઈ ગયા છો. તમે પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગવાળા હતા, આ લક્ષ્મી-નારાયણ પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગના છે. ઘરબાર છોડવું આ તો સંન્યાસીઓનો ધર્મ છે. સંન્યાસી પણ પહેલા સારા હતા. તમે પણ પહેલા બહુ જ સારા હતા, હવે તમોપ્રધાન બન્યા છો. બાપ કહે છે આ ડ્રામા નો ખેલ છે. બાપ સમજાવે છે - આ ભણતર છે જ નવી દુનિયા માટે. પતિત શરીર, પતિત દુનિયામાં ડ્રામા અનુસાર ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી આવવું પડે છે. ન કલ્પ લાખો વર્ષનું છે, ન હું સર્વવ્યાપી છું. આ તો તમે મારી ઝાલનિ કરતા આવ્યા છો. હું તો પણ તમારા પર કેટલો ઉપકાર કરું છું. જેટલી શિવબાબા ની ઝાલનિ કરી છે, તેટલી બીજા કોઈની નથી કરી. જે બાપ તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે તેમના માટે તમે કહેતા રહો છો સર્વવ્યાપી છે. જ્યારે ઝાલનિ ની પણ હદ થઈ જાય છે, ત્યારે ફરી હું આવીને ઉપકાર કરું છું. આ છે

પુરુષોત્તમ સંગમયુગ, કલ્યાણકારી યુગ. જ્યારે તમને પવિત્ર બનાવવા આવું છું. કેટલી સહજ યુક્તિ પાવન બનાવવાની બતાવે છે. તમે ભક્તિમાર્ગમાં બહુ જ ધક્કા ખાધા છે, તળાવમાં પણ સ્નાન કરવા જતા હતા. સમજતા હતા આનાથી પાવન બની જઈશું. હવે ક્યાં તે પાણી અને ક્યાં પતિત-પાવન બાપ. તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ, આ છે જ્ઞાનમાર્ગ. મનુષ્ય કેટલા ધોર અંધકારમાં છે. કુંભકરણ ની નિંદ્રામાં સુતેલા છે. આ તો તમે જાણો છો - ગાયન પણ છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ વિનશયન્તિ. હમણાં તમારી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર પ્રીતબુદ્ધિ છે. પૂરી નથી, કારણકે માયા ઘડી-ઘડી ભૂલાવી દે છે. આ છે ૫ વિકારોની લડાઈ. ૫ વિકારોને રાવણ કહેવાય છે. રાવણ પર ગદેડાનું શીશ દેખાડે છે.

બાબાએ આ પણ સમજાવ્યું છે - સ્કૂલમાં ક્યારે આંખો બંધ કરી નથી બેસવાનું હોતું. તે તો ભક્તિમાર્ગમાં ભગવાનને યાદ કરવાની વિદ્યા આપે છે કે આંખો બંધ કરીને બેસવું. અહીંયા તો બાપ કહે છે આ સ્કુલ છે. સાંભળ્યું પણ છે નજરથી નિહાલ.... કહે છે આ જાદુગર છે. અરે એ તો ગાયન પણ છે. દેવતાઓ પણ નજરથી નિહાલ થયા છે. નજરથી મનુષ્યને દેવતા બનાવવાવાળા જાદુગર થયા ને. બાપ બેસીને બેટરી ચાર્જ કરે અને બાળકો આખો બંધ કરીને બેસે તો શું કહેશું! સ્કૂલમાં આખો બંધ કરી નથી બેસતા. નહીં તો સુસ્તી આવે છે. ભણતર તો છે કમાણી નું સાધન. લાખો પદમો ની કમાણી છે. કમાણીમાં ક્યારે આળસ નહિ લાવો. અહિયાં આત્માઓને સુધારવાની છે. આ લક્ષ્ય-હેતુ સામે છે. તેમની રાજધાની જોવી હોય તો જાઓ દેલવાડામાં. તે છે જડ, આ છે ચૈતન્ય દેલવાડા મંદિર. દેવતાઓ પણ છે, સ્વર્ગ પણ છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા આબૂમાં જ આવે છે, એટલે જ મોટામાં મોટું તીર્થ આબુ છે. જે પણ ધર્મસ્થાપક અથવા ગુરુ લોકો છે, બધાંની સદ્ગતિ બાપ અહીં આવીને કરે છે. આ સૌથી મોટું તીર્થ છે, પરંતુ ગુપ્ત છે. આને કોઈ જાણતું નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) જે સંસ્કાર બાપમાં છે, તે જ સંસ્કાર ધારણ કરવાનાં છે. બાપ સમાન જ્ઞાનનાં સાગર બનવાનું છે. દેહી-અભિમાની થઈને રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે.
- 2) આત્મારૂપી બેટરી ને સતોપ્રધાન બનાવવા માટે ચાલતાં-ફરતાં યાદ ની યાત્રા માં રહેવાનું છે. દૈવી ચરિત્ર ધારણ કરવાના છે. બહુ-બહુ મીઠા બનવાનું છે.

વરદાન :- જ્ઞાન ધન દ્વારા પ્રકૃતિ નાં બધાં સાધન પ્રાપ્ત કરવાવાળા પદમાં-પદમપતિ ભવ:

જ્ઞાન ધન સ્થૂળ ધનની પ્રાપ્તિ સ્વતઃ કરાવે છે. જ્યાં જ્ઞાન ધન છે ત્યાં પ્રકૃતિ સ્વતઃ દાસી બની જાય છે. જ્ઞાન ધનથી પ્રકૃતિ નાં બધા સાધન સ્વતઃ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે એટલે જ્ઞાન ધન બધા ધનનો રાજા છે. જ્યાં રાજા છે ત્યાં સર્વ પદાર્થ સ્વતઃ પ્રાપ્ત થાય છે. આ જ્ઞાન ધન જ પદમા-પદમપતિ બનાવવા વાળું છે, પરમાર્થ અને વ્યવહારને સ્વતઃ સિદ્ધ કરે છે. જ્ઞાન ધન માં એટલી શક્તિ છે જે અનેક જન્મો નાં માટે રાજાઓના રાજા બનાવી દે છે.

સ્લોગન :- “કલ્પ-કલ્પ નો વિજયી છું” – આ રુહાની નશો ઈમર્જ હશે તો માયાજીત બની જશો.

“મીઠા બાળકો - તમે સર્વ આત્માઓને કર્મબંધન થી સૈલવેજ (મુક્ત) કરવાવાળી સૈલવેશન આર્મી (સેના) છો, તમારે કર્મબંધન માં નથી ફસાવાનું”

પ્રશ્ન :- કયો અભ્યાસ કરતાં રહો તો આત્મા બહુ-બહુજ શક્તિશાળી બની જશે?

ઉત્તર :- જ્યારે પણ સમય મળે ત્યારે શરીર થી ડીટેચ (અલગ) થવાનો અભ્યાસ કરો. અલગ થવાથી આત્મા માં શક્તિ પાછી આવશે, તેમાં બળ ભરાશે. તમે અન્ડર-ગ્રાઉન્ડ (ગુપ્ત) મિલેટ્રી છો, તમને માર્ગદર્શન મળે છે એટેન્શન પ્લીજ (સાવધાન) અર્થાત્ એક બાપ ની યાદ માં રહો, અશરીરી થઈ જાઓ.

ઓમ શાંતિ! ઓમ શાંતિ નો અર્થ તો બાપ એ સારી રીતે સમજાવ્યો છે. જ્યાં મિલેટ્રી ઉભી હોય છે તેઓ પછી કહે છે એટેન્શન, તે લોકોનું એટેન્શન એટલે સાઈલેન્સ (શાંતિ). અહીંયા પણ તમને બાપ કહે છે એટેન્શન અર્થાત્ એક બાપની યાદ માં રહો. મુખથી બોલવાનું હોય છે, નહીં તો હકીકતમાં બોલવાથી પણ દૂર જવું જોઈએ. એટેન્શન, બાપ ની યાદ માં છો? બાપનું માર્ગદર્શન અથવા શ્રીમત મળી છે, તમે આત્માને પણ ઓળખી છે, બાપને પણ ઓળખ્યા છે તો બાપ ને યાદ કર્યા વગર તમે વિક્રમાજીત અર્થાત્ સતોપ્રધાન પવિત્ર નથી બની શકતા. મૂળ વાત જ આ છે, બાપ કહે છે મીઠા-મીઠા લાડકા બાળકો! સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આ છે બધી આ સમયની વાતો, જે પછી તેઓ બીજી તરફ લઈ ગયા છે. તે પણ મિલેટ્રી છે, તમે પણ મિલેટ્રી છો. ગુપ્ત મિલેટ્રી પણ હોય છે ને. છુપાઈ જાય છે. તમે પણ ગુપ્ત છો. તમે પણ છુપાઈ જાઓ છો અર્થાત્ બાપની યાદ માં લીન થઈ જાઓ છો. આને કહેવાય છે ગુપ્ત. કોઈ ઓળખી ન શકે કારણ કે તમે ગુપ્ત છો ને. તમારી યાદ ની યાત્રા ગુપ્ત છે, ફક્ત બાપ કહે છે મને યાદ કરો કારણકે બાપ જાણે છે યાદથી આ બિચારાઓ નું કલ્યાણ થશે. હવે તમને બિચારા કહેશે ને. સ્વર્ગમાં બિચારા હોતા નથી. બિચારા એમને કહેવાય છે જે ક્યાંક બંધનમાં ફસાયેલા રહે છે. આ પણ તમે સમજો છો, બાપ એ સમજાવ્યું છે - તમને લાઈટહાઉસ પણ કહેવાય છે. બાપને પણ લાઈટહાઉસ કહેવાય છે. બાપ ઘડી-ઘડી સમજાવે છે એક આંખમાં શાંતિધામ, બીજી આંખમાં સુખધામ રાખો. તમે જાણે લાઈટહાઉસ છો. ઉઠતા, બેસતા, ચાલતા તમે લાઈટ થઈને રહો. બધાંને સુખધામ-શાંતિધામ નો રસ્તો બતાવતા રહો. આ દુઃખધામ માં બધાની નાવ અટકી પડી છે ત્યારે તો કહો છો ને નાવ મારી પાર લગાવો. હેં માંઝી (નાવિક). બધાંની નાવ ફસાઈ પડી છે, તેને મુક્ત કોણ કરે? તેઓ કોઈ સેલ્વેશન આર્મી (મુક્તિસેના) તો છે નહીં. એમ જ નામ રાખી દીધું છે. હકીકતમાં સેલ્વેશન આર્મી તો તમે છો જે દરેકને સેલ્વેજ (મુક્ત) કરો છો. બધાં ૫ વિકારોની જંજીરો માં અટકી પડ્યા છે, એટલે કહે છે અમને લિબ્રેટ કરો, સેલ્વેજ કરો. તો બાપ કહે છે કે આ યાદની યાત્રા થી તમે પાર થઈ જશો. હમણાં તો બધાં ફસાયેલા છે. બાપને બાગવાન પણ કહેવાય છે. આ સમયની જ બધી વાતો છે. તમારે ફૂલ બનવાનું છે, હમણાં તો બધાં કાંટા છે કારણ કે હિંસક છે. હવે અહિંસક બનવાનું છે. પાવન બનવાનું છે. જે ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે, તે તો પવિત્ર આત્માઓ જ આવે છે. તેઓ તો અપવિત્ર હોઈ ન શકે. પહેલા-પહેલાં જ્યારે આવે છે તો પવિત્ર હોવાનાં કારણે તેમની આત્મા કે શરીર ને દુઃખ મળી ન શકે કારણ કે તેમનાં પર કોઈ પાપ છે નહીં. આપણે જ્યારે પવિત્ર છીએ તો પાપ નથી થતું તો બીજાનું પણ નથી થતું. દરેક વાત પર વિચાર કરવાનો હોય છે. ત્યાંથી આત્માઓ આવે છે ધર્મ સ્થાપન કરવા. જેમની પછી ડિનાયસ્ટી (વંશજ) પણ ચાલે છે. શીખ ધર્મની પણ ડિનાયસ્ટી છે. સંન્યાસીઓની ડિનાયસ્ટી થોડી ચાલે છે, રાજાઓ થોડી બન્યાં છે. સિક્કમ ધર્મમાં મહારાજા વગેરે છે, તો તે જ્યારે આવે છે સ્થાપના કરવા તો તે નવી આત્મા આવે છે. કાઈસ્ટે આવીને ક્રિશ્ચન ધર્મ સ્થાપન કર્યો, બુદ્ધે બૌદ્ધિ, ઇબ્રાહિમે ઇસ્લામ - બધાં નાં નામથી રાણિ મળે છે. દેવી-દેવતા ધર્મ નું નામ નથી મળતું. નિરાકાર બાપ જ આવીને દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. તે દેહધારી નથી. બીજા જે ધર્મસ્થાપક છે તેમને દેહનું નામ છે. આ તો દેહધારી નથી. ડિનાયસ્ટી નવી દુનિયામાં ચાલે છે. તો બાપ કહે છે - બાળકો, સ્વયંને ડુહાની મિલેટ્રી જરૂર સમજો. તે મિલેટ્રી નાં કમાન્ડર વગેરે આવે છે, કહે છે એટેન્શન, તો ઝટ ઉભા થઈ જાય છે. હવે તેઓ તો દરેક પોત-પોતાનાં ગુરુને યાદ કરશે અથવા શાંતિમાં રહેશે. પરંતુ તે જુઠી શાંતિ થઈ જાય છે. તમે જાણો છો આપણે આત્મા છીએ, આપણો ધર્મ જ શાંતિ છે. પછી યાદ કોને કરવાનાં છે. હમણાં તમને જ્ઞાન મળે છે. જ્ઞાન સહિત યાદમાં રહેવાથી પાપ કપાય છે. આ જ્ઞાન બીજા કોઈને છે નહીં. મનુષ્ય આ થોડી સમજ છે - આપણે આત્મા શાંત સ્વરૂપ છીએ. આપણે શરીરથી અલગ થઈને બેસવાનું છે. અહીં તમને તે બળ મળે છે જેનાથી તમે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપની યાદ માં બેસી શકો છો. બાપ સમજાવે છે - કેવી રીતે સ્વયંને

આત્મા સમજી અલગ થઈને બેસો. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ એ હવે પાછું જવાનું છે. આપણે ત્યાંના રહેવાવાળા છીએ. આટલા દિવસ ઘરને ભૂલી ગયા હતા, બીજું કોઈ થોડી સમજે છે - આપણે ઘરે જવાનું છે. પતિત આત્મા તો પાછી જઈ ન શકે. ન કોઈ આવું સમજાવવા વાળું છે કે કોને યાદ કરો. બાપ સમજાવે છે - યાદ એકને જ કરવાનાં છે. બીજા કોઈને યાદ કરવાથી શું ફાયદો! સમજો, ભક્તિમાર્ગમાં શિવ-શિવ કહેતા રહે છે, ખબર તો કોઈને છે નહીં કે એનાથી શું થશે. શિવને યાદ કરવાથી પાપ કપાઈ જશે - આ કોઈને પણ ખબર નથી. અવાજ સંભળાશે. તે તો જરૂર અવાજ થશે જ. આ બધી વાતો થી કોઈ ફાયદો નથી. બાબા તો આ બધાં ગુરુઓ થી અનુભવી છે ને.

બાપ એ કહ્યું છે ને - હૈં અર્જુન, આ બધાને છોડ. સદ્ગુરુ મળ્યા તો આ બધાની દરકાર નથી. સદ્ગુરુ તારે છે. બાપ કહે છે - હું તમને આસુરી સંસારથી પાર લઈ જાઉં છું. વિષય સાગરથી પાર જવાનું છે. આ બધી વાતો સમજાવાની છે. માંઝી (નાવિક) તો આમ નાવ ચલાવવા વાળો હોય છે પરંતુ સમજાવવા માટે આ નામ પડી ગયું છે. એમને કહેવાય છે - પ્રાણેશ્વર બાબા અર્થાત્ પ્રાણો નું દાન દેવા વાળા બાબા, એ અમર બનાવી દે છે. પ્રાણ આત્માને કહેવાય છે. આત્મા નીકળી જાય છે તો કહે છે પ્રાણ નીકળી ગયા. પછી શરીરને રાખવા પણ નથી દેતા. આત્મા છે તો શરીર પણ તંદુરસ્ત છે. આત્મા વગર તો શરીર માં વાસ આવી જાય છે. પછી તેને રાખીને શું કરશો. જાનવર પણ આવું નહીં કરે. ફક્ત એક વાંદરો છે, તેનું બાળક મરી જાય છે, વાસ આવે છે તો પણ તે મરેલા શરીરને છોડશે નહીં, લટકાવીને જ રહેશે. તે તો જાનવર છે, તમે તો મનુષ્ય છો ને. શરીર છોડ્યું તો કહેશે જલ્દી આમને બહાર કાઢો. મનુષ્ય કહેશે સ્વર્ગ પધાર્યા. જ્યારે અર્થી ને ઉઠાવે છે તો પહેલા પગ સ્મશાન તરફ કરે છે. પછી જ્યારે ત્યાં અંદર ધૂસે છે, પૂજા વગેરે કરી સમજે છે હવે આ સ્વર્ગ જઈ રહ્યા છે તો તેને ફરાવીને મુખ સ્મશાન તરફ કરી દે છે. તમે કૃષ્ણને પણ એક્યુરેટ દેખાડ્યા છે, નર્કને લાત મારી રહ્યા છે. કૃષ્ણનું આ શરીર તો છે નહીં, એમનું નામ રૂપ તો બદલાય છે. કેટલી વાતો બાપ સમજાવીને પછી કહે છે - મનમનાભવ.

અહીંયા આવીને જ્યારે બેસો છો તો અટેન્શન. બુદ્ધિ બાપમાં લાગી રહે. તમારુ આ અટેન્શન સદા માટે છે. જ્યાં સુધી જીવતા છીએ, બાપને યાદ કરવાનાં છે. યાદથી જ જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ કપાય છે. યાદ જ નહીં કરશો તો પાપ પણ નહીં કપાશે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, યાદમાં આંખો ક્યારેય બંધ નથી કરવાની. સન્યાસી લોકો આંખો બંધ કરીને બેસે છે. કોઈ-કોઈ તો સ્ત્રીનું મુખ પણ નથી જોતા. પટ્ટી બાંધીને બેસે છે. તમે જ્યારે અહીં બેસો છો તો રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવવું જોઈએ. તમે લાઈટ હાઉસ છો ને. આ છે દુઃખધામ, એક આંખમાં દુઃખધામ, બીજી આંખમાં સુખધામ. ઉઠતા-બેસતા સ્વયંને લાઈટ હાઉસ સમજો. બાબા ભિન્ન-ભિન્ન ઉદાહરણ થી બતાવે છે. તમે સ્વયંની પણ સંભાળ કરો છો. લાઈટ હાઉસ બનવાથી સ્વયંનું કલ્યાણ કરો છો. બાપને યાદ જરૂર કરવાના છે, જ્યારે કોઈ રસ્તા માં મળે તો તેમને બતાવવાનું છે. ઓળખાણ વાળા પણ બહુ મળે છે, તેઓ તો એક-બીજાને રામ-રામ કરે છે, તેમને કહો તમને ખબર છે આ દુઃખધામ છે, એ છે શાંતિધામ અને સુખધામ. તમે શાંતિધામ-સુખધામ માં ચાલવા ઇચ્છો છો? આ ૩ ચિત્ર કોઈને સમજાવવા બહુ જ સહજ છે. તમને ઈશારો આપે છે. લાઈટ હાઉસ પણ ઈશારો આપે છે. આ નાવ છે જે રાવણની જેલમાં લટકી પડી છે. મનુષ્ય, મનુષ્યને મુક્ત કરી નથી શકતા. તે તો બધી છે બનાવટી હદની વાતો. આ છે બેહદની વાત. સોશિયલ સોસાયટીની સેવા પણ તે નથી. હકીકતમાં સાચી સેવા આ છે - બધાનો બેડો પાર કરવાનો છે. તમારી બુદ્ધિ માં છે મનુષ્યની શું સેવા કરીએ.

પહેલા તો કહેવાનું છે તમે ગુરુ કરો છો - મુક્તિધામ માં જવા માટે, બાપથી મળવા માટે. પરંતુ કોઈ મળતું નથી. મળવાનો રસ્તો બાપ જ બતાવે છે. તે સમજે છે - આ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચવાથી ભગવાન મળે છે, આશ્વાસન પર રહેવાથી પછી છેલ્લે કોઈને કોઈ રૂપમાં મળશે. ક્યારે મળશે - આ બાપ એ તમને બધું જ સમજાવ્યું છે. તમે ચિત્રમાં દેખાડ્યું છે એકને યાદ કરવાનાં છે. જે પણ ધર્મ સ્થાપક છે તે પણ આ જ ઈશારો આપે છે કારણ કે તમે શિક્ષણ આપ્યું છે તો તેઓ પણ આમ ઈશારા આપે છે. સાહેબને જાપો, એ બાપ છે સદ્ગુરુ. બાકી તો અનેક પ્રકારનું શિક્ષણ આપવા વાળા છે. તેમને કહેવાય છે ગુરુ. અશરીરી બનવાનું શિક્ષણ કોઈ જાણતું નથી. તમે કહેશો શિવબાબા ને યાદ કરો. તે લોકો શિવના મંદિરમાં જાય છે તો હંમેશા શિવને બાબા કહેવાની આદત પડેલી છે બીજા કોઈને બાબા નથી કહેતા, પરંતુ તે નિરાકાર તો નથી ને. શરીરધારી છે. શિવ તો છે નિરાકાર, સાચાં બાબા, એ તો બધાનાં બાબા થયા. બધી આત્માઓ અશરીરી છે. આપ બાળકો જ્યારે અહીંયા બેસો છો તો આ જ ધૂનમાં બેસો. તમે જાણો છો આપણે કેવા ફસાયેલા હતા. હવે

બાબા એ આવીને રસ્તો બતાવ્યો છે, બાકી બધા ફસાયેલા છે, છૂટતા નથી. સજાઓ ખાઈને પછી બધા છૂટી જશે. આપ બાળકોને સમજાવતા રહે છે, મોચરા (સજાઓ) ખાઈને થોડી માની (રોટલી) લેવાની છે. સજા બહુ જ થાય છે તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે, માની (રોટલી) ઓછી મળે છે! થોડો મોચરો (સજા) તો માની (રોટલી) સારી મળશે. આ છે કાંટા નું જંગલ. એક-બીજાને કાંટા લગાડતા રહે છે. સ્વર્ગ ને કહેવાય છે - ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ (ભગવાનનો બગીચો). કિશ્ન લોકો પણ કહે છે - પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) હતું. કોઈ સમયે સાક્ષાત્કાર પણ કરી શકે છે, બની શકે છે અહીંનાં જે ધર્મ વાળા હશે તે પછી આપણા ધર્મ માં આવી શકે છે. બાકી ફક્ત જોયું તો એમાં શું થશે! જોવાથી કોઈ જઈ નથી શકતું. જ્યારે બાપને ઓળખે અને નોલેજ લે. બધા તો આવી ન શકે. દેવતાઓ તો ત્યાં બહુ જ થોડા હોય છે. હમણાં આટલા હિન્દુ છે, અસલમાં દેવતાઓ હતા ને. પરંતુ તે હતા પાવન, આ છે પતિત. પતિતને દેવતા કહેવું શોભતું નથી. આ એક જ ધર્મ છે, જેને ધર્મભ્રષ્ટ, કર્મભ્રષ્ટ કહેવાય છે. આદિ સનાતન હિંદુ ધર્મ કહી દે છે. દેવતા ધર્મની કોલમ (ખાનું) જ નથી રાખતા.

આપણે સૌ બાળકોનાં, મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ છે, જે તમને શું થી શું બનાવી દે છે. તમે સમજાવી શકો છો કે બાપ કેવી રીતે આવે છે, જ્યારે દેવતાઓનાં પગ પણ જૂની તમોપ્રધાન સૃષ્ટિ પર નથી આવતા તો પછી બાપ કેવી રીતે આવશે? બાપ તો છે નિરાકાર. એમને તો પોતાના પગ છે નહીં એટલા માટે આમનામાં પ્રવેશ કરે છે.

હમણાં આપ બાળકો ઈશ્વરીય દુનિયા માં બેઠા છો, તેઓ બધાં છે આસુરી દુનિયામાં. આ બહુ જ નાનો સંગમયુગ છે. તમે સમજો છો આપણે ન દૈવી સંસારમાં છીએ, ન આસુરી સંસારમાં છીએ. આપણે ઈશ્વરીય સંસારમાં છીએ. બાપ આવ્યા છે આપણને ઘરે લઈ જવા માટે. બાપ કહે છે એ મારું ઘર છે. તમારા ખાતિર હું મારું ઘર છોડીને આવ્યો છું. ભારત સુખધામ બની જાય છે તો પછી હું થોડી આવું છું. હું વિશ્વ નો માલિક નથી બનતો, તમે બનો છો. આપણે બ્રહ્માંડનાં માલિક છીએ. બ્રહ્માંડમાં બધાં આવે છે. હમણાં ત્યાં માલિક બની બેઠાં છે, જેમને આવવાનું બાકી છે, પરંતુ તે આવીને વિશ્વનાં માલિક નથી બનતા. સમજાવે તો બહુ જ છે. કોઈ વિદ્યાર્થી બહુ સાડું હોય છે તો સ્કોલરશીપ લઈ લે છે. વન્ડર છે અહીંયા કહે પણ છે અમે પવિત્ર બનશું પછી જઈને પતિત બની જાય છે. આવા-આવાં કાચ્યા ને નહીં લઈ આવો. બ્રાહ્મણી નું કામ છે તપાસ કરીને લાવવાનું. તમે જાણો છો કે આત્મા જ શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવે છે, તેને અવિનાશી પાર્ટ મળેલો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) લાઈટ હાઉસ બની બધાને શાંતિધામ, સુખધામ નો માર્ગ બતાવવાનો છે. બધાની નાવ ને દુઃખધામ થી નિકાળવાની સેવા કરવાની છે. સ્વયંનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે.
- 2) સ્વયંની શાંત સ્વરૂપ સ્થિતિમાં સ્થિત થઈ શરીર થી અલગ થવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે, યાદમાં આંખો ખોલીને બેસવાનું છે, બુદ્ધિ થી રચતા અને રચના નું સિમરણ કરવાનું છે.

વરદાન :- આ અલૌકિક જીવનમાં સંબંધની શક્તિથી અવિનાશી સ્નેહ અને સહયોગ પ્રાપ્ત કરવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા ભવ:

આ અલૌકિક જીવનમાં સંબંધની શક્તિ આપ બાળકોને ડબલ રૂપમાં પ્રાપ્ત છે. એક બાપ દ્વારા સર્વ સંબંધ, બીજો દેવી પરિવાર દ્વારા સંબંધ. આ સંબંધથી સદા નિઃસ્વાર્થ સ્નેહ અને સહયોગ સદા પ્રાપ્ત થતો રહે છે. તો તમારી પાસે સંબંધની પણ શક્તિ છે. આવી શ્રેષ્ઠ અલૌકિક જીવનવાળી શક્તિ સંપન્ન વરદાની આત્માઓ છો એટલે અરજી કરવાવાળા નહીં, સદા રાજી રહેવાવાળા બનો.

સ્તોગન :- કોઈ પણ પ્લાન વિદેહી, સાક્ષી બની વિચારો અને સેકન્ડમાં પ્લેન સ્થિતિ બનાવતા જાઓ.

“મીઠા બાળકો - બાપની શ્રીમત પર ચાલીને સ્વયંનો શ્રંગાર કરો, પરચિંતન થી સ્વયંનો શ્રંગાર નહીં બગાડો, સમય ખોટી ન કરો”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો બાપ થી પણ હોશિયાર જાદુગર છો - કેવી રીતે?

ઉત્તર :- અહીંયા બેઠા-બેઠા તમે લક્ષ્મી-નારાયણ જેવો પોતાનો શ્રંગાર કરી રહ્યા છો. અહીંયા બેસી સ્વયં સ્વયંનું પરિવર્તન કરી રહ્યા છો, આ પણ જાદુગરી છે. ફક્ત અલ્ફ (ભગવાન) ને યાદ કરવાથી તમારો શ્રંગાર થઈ જાય છે. કોઈ હાથ-પગ ચલાવવાની પણ વાત નથી ફક્ત વિચાર ની વાત છે. યોગથી તમે સાફ, સ્વચ્છ અને શોભનીય બની જાઓ છો, તમારી આત્મા અને શરીર કંચન બની જાય છે, આ પણ કમાલ છે ને.

ઓમ શાંતિ! રૂઢાની જાદુગર બેસીને રૂઢાની બાળકોને, જે બાપ થી પણ હોશિયાર છે, તેમને સમજાવે છે - તમે અહીંયા શું કરી રહ્યા છો? અહીંયા બેઠા-બેઠા કોઈ ચૂરપુર નહીં. બાપ અથવા સાજન, સજનીઓને યુક્તિ બતાવી રહ્યા છે. સાજન કહે છે - અહીંયા બેસી તમે શું કરો છો? સ્વયંને તમે આવાં લક્ષ્મી-નારાયણની જેમ શ્રંગારી રહ્યા છો. કોઈ સમજશે? તમે અહીંયા બધાં બેઠા છો પછી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર તો છો જ ને. બાપ કહે છે આવા શણગારેલા બનવાનું છે. તમારો લક્ષ્ય-હેતુ જ આ છે ભવિષ્ય અમરપુરી માટે. અહીંયા બેસીને તમે શું કરી રહ્યા છો? પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) નાં શ્રંગાર માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો. આને શું કહેશે? અહીંયા બેસીને સ્વયંને પરિવર્તન કરી રહ્યા છો. ઉઠતા, બેસતા, ચાલતા બાપએ એક મનમનાભવ ની ચાવી આપી દીધી છે. બસ એક સિવાય આનાં બીજી કોઈ પણ ફાલતુ વાતો સાંભળી-સંભળાવીને સમય ખોટી નહીં કરો. તમે સ્વયંનાં શ્રંગારમાં જ વ્યસ્ત રહો. બીજા કરે છે કે નહીં, એમાં તમારું શું જાય છે! તમે સ્વયંના પુરુષાર્થ માં રહો. કેટલી સમજણની વાતો છે. કોઈ નવું સાંભળશે તો જરૂર વન્ડર ખાશે. તમારામાં કોઈ તો સ્વયંનો શ્રંગાર કરી રહ્યા છે, કોઈ તો વધારે જ બગાડી રહ્યા છે. પરચિંતન વગેરેમાં સમય ખોટી કરતાં રહે છે. બાપ બાળકો ને સમજાવે છે તમે ફક્ત સ્વયંને જુઓ કે અમે શું કરી રહ્યા છીએ. એકદમ નાની યુક્તિ બતાવી છે, બસ એક જ અક્ષર છે - મનમનાભવ. તમે અહીંયા બેઠા છો પરંતુ બુદ્ધિમાં છે કે આખી સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. હવે ફરીથી આપણે વિશ્વનો શ્રંગાર કરી રહ્યા છીએ. તમે કેટલા પદમાપદમ ભાગ્યશાળી છો. અહીંયા બેઠા-બેઠા તમે કેટલું કાર્ય કરો છો. કોઈ હાથ-પગ તો ચલાવવાની વાત જ નથી. ફક્ત વિચાર ની વાત છે. તમે કહેશે અમે અહીંયા બેસીને ઉંચેથી ઊંચાં વિશ્વનો શ્રંગાર કરી રહ્યા છીએ. મનમનાભવ નો મંત્ર કેટલો ઉંચો છે. આ યોગથી જ તમારા પાપ ભસ્મ થતા જશે અને તમે સ્વચ્છ બનતા-બનતા પછી કેટલા શોભનીય બની જશો. હમણાં આત્મા પતિત છે તો શરીર ની પણ હાલત જુઓ કેવી થઈ ગઈ છે. હવે તમારી આત્મા અને કાયા કંચન બની જશે. આ કમાલ છે ને. તો આવો સ્વયંનો શ્રંગાર કરવાનો છે. દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. બાપ બધાંને એક જ રસ્તો બતાવે છે - અલ્ફ બે. ફક્ત અલ્ફ ની વાત છે. બાપ ને યાદ કરતા રહો તો તમારો શ્રંગાર આખો બદલાઈ જશે.

બાપ થી પણ તમે મોટા જાદુગર છો. તમને યુક્તિ બતાવે છે કે આમ-આમ કરવાથી તમારો શ્રંગાર થઈ જશે. સ્વયંનો શ્રંગાર ન કરવાથી તમે મફત પોતાને જ નુકસાન પહોંચાડો છો. આટલું તો સમજો છો આપણે ભક્તિમાર્ગમાં શું-શું કરતા હતા. આખો શ્રંગાર બગાડી શું બની ગયા છો! હવે એક જ અક્ષર થી, બાપની યાદ થી તમારો શ્રંગાર થાય છે. બાળકોને કેટલું સારી રીતે સમજાવીને ફેશ કરે છે. અહીંયા બેસીને તમે શું કરો છો? યાદ ની યાત્રા માં બેઠા છો. જો કોઈના વિચાર બીજી બીજી તરફ હશે તો શ્રંગાર થોડી થશે. તમે શણગારેલા છો તો પછી બીજાને પણ રસ્તો બતાવવાનો છે. બાપ આવે જ છે આવો શ્રંગાર બનાવવા. કમાલ શિવબાબા તમારી, તમે અમારો કેટલો શ્રંગાર કરો છો. ઉઠતા, બેસતા, ચાલતા આપણે આપણો શ્રંગાર કરવાનો છે. કોઈ તો પોતાનો શ્રંગાર કરી પછી બીજાનો પણ કરે છે. કોઈ તો પોતાનો પણ શ્રંગાર નથી કરતા તો બીજાનો પણ શ્રંગાર બગાડતા રહે છે. ફાલતુ વાતો સંભળાવી ને એમની અવસ્થાને નીચે પાડી દે છે. સ્વયં પણ શ્રંગાર થી રહી જાય છે, તો બીજાને પણ રોકી દે છે. તો સારી રીતે વિચાર કરો - બાબા કેવી-કેવી યુક્તિ બતાવે છે. ભક્તિમાર્ગના શાસ્ત્ર વાંચવાથી આ યુક્તિઓ નથી આવતી. શાસ્ત્ર તો છે ભક્તિમાર્ગના. તમને કહે છે તમે કેમ શાસ્ત્રોને નથી માનતા? બોલો, અમે તો બધું માનીએ છીએ. અડધો કલ્પ ભક્તિ કરી છે. શાસ્ત્ર વાંચતા હોય તો કોણ નહીં માનશે. રાત અને દિવસ હોય તો જરૂર બંનેને માનશે છે ને. આ છે બેહદ નો દિવસ અને રાત.

બાપ કહે છે - મીઠા બાળકો, તમે સ્વયંનો શ્રંગાર કરો. સમય ખોટી નહીં કરો. સમય બહુ જ થોડો છે. તમારી બહુ જ વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ. પરસ્પર માં બહુ જ પ્રેમ હોવો જોઈએ. સમય ખોટી નહીં કરવો જોઈએ કારણ કે તમારો સમય બહુ જ કિમતી છે. કોડી થી હીરા જેવા તમે બનો છો. મફતમાં આટલું થોડી સાંભળી રહ્યા છો. કોઈ કથા છે કે. બાપ અક્ષર જ એક સંભળાવે છે. મોટા-મોટા માણસો ને વધારે વાત થોડી કરવી જોઈએ. બાપ તો સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બતાવે છે. આ છે જ ઊંચ શ્રંગારવાળા, ત્યારે તો એમનાં જ ચિત્ર છે જેમને બહુ જ પૂજતાં રહે છે. જેટલા મોટા માણસ હોય, એટલું મોટું મંદિર બનાવશે, ખુબ શ્રંગાર કરશે. પહેલા તો દેવતાઓના ચિત્ર પર હીરાનાં હાર પહેરાવતા હતા. બાબા ને તો અનુભવ છે ને. બાબા એ પોતે હીરાનો હાર બનાવ્યો હતો લક્ષ્મી-નારાયણના માટે. હકીકતમાં તો તેમના જેવી પહેરવેશ કોઈ બનાવી ન શકે. હમણાં તમે બનાવી રહ્યા છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. તો બાપ સમજાવે છે - બાળકો, સમય ખોટી ન સ્વયંનો કરો, ન બીજાનો કરો. બાપ યુક્તિ બહુ જ સહજ બતાવે છે. મને યાદ કરો તો પાપ કપાતા જશે. યાદ વગર આટલો શ્રંગાર થઈ ન શકે. તમે આ બનવાના છો ને. દૈવી સ્વભાવ ધારણ કરવાનો છે. આમાં કહેવાની આવશ્યકતા નથી. પરંતુ પથ્થર બુદ્ધિ હોવાના કારણે બધું જ સમજાવવું પડે છે. એક સેકન્ડ ની વાત છે. બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે સ્વયંના બાપ ને ભૂલવાથી કેટલો શ્રંગાર બગાડી દીધો છે. બાપ તો કહે છે - ચાલતા-ફરતા શ્રંગાર કરતા રહો. પરંતુ માયા પણ ઓછી નથી. કોઈ-કોઈ લખે છે - બાબા, તમારી માયા બહુ જ હેરાન કરે છે. અરે મારી માયા ક્યાં છે, આ તો ખેલ છે ને! હું તમને માયાથી છોડાવવા આવ્યો છું. મારી માયા પછી ક્યાંથી. આ સમયે પૂરું જ તેનું રાજ્ય છે. જેમ આ રાત અને દિવસમાં ફરક નથી થઈ શકતો. આ પછી છે બેહદની રાત અને દિવસ. આમાં એક સેકન્ડનો પણ ફરક નથી થઈ શકતો. હમણાં આપ બાળકો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર એવો શ્રંગાર કરી રહ્યા છો. બાપ કહે છે - ચકવર્તી રાજા બનવું હોય તો ચક્ર ફરાવતા રહો. ભલે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહો, આમાં બધું જ બુદ્ધિ થી કામ લેવાનું છે. આત્મા માં જ મન-બુદ્ધિ છે. અહીંયા તમને બહારના ગોરખધંધા કંઈ પણ નથી. અહીંયા આવો જ છો તમે સ્વયંને શ્રંગારવા, રિફ્રેશ થવા. બાપ ભણાવે છે તો બધાને એક જ જેવું. અહીંયા બાબા પાસે આવે છે નવી નવી વાતો સમુખ સાંભળવા, પછી ઘરમાં જાય છે તો જે કંઈ સાંભળ્યું છે તે બહાર નીકળી જાય છે. અહીંયા થી બહાર નીકળતા જ ઝોલી ખાલી થઈ જાય છે. જે સાંભળ્યું એના પર મનન-ચિંતન નથી કરતા. તમારા માટે તો અહીંયાં એકાંતની જગ્યા બહુ જ છે. બહાર તો ખટમલ ફરતા રહે છે. એક-બીજાનું ખૂન કરતા, પીતા રહે છે.

તો બાપ બાળકો ને સમજાવે છે - આ તમારો સમય બહુ જ કિમતી છે, એને ખોટી નહીં કરો. સ્વયંને શ્રંગારવાની બહુ યુક્તિઓ મળેલી છે. હું બધાનો ઉદ્ધાર કરવા આવ્યો છું. હું આવ્યો છું તમને વિશ્વની બાદશાહી આપવા. તો હવે મને યાદ કરો, સમય ખોટી નહીં કરો. કામ-કાજ કરતાં પણ બાપ ને યાદ કરતા રહો. આટલી બધી આત્માઓ આશિક છે એક પરમપિતા પરમાત્મા માશૂક ની. તે બધી શારીરિક (ભક્તિ ની) વાર્તાઓ વગેરે તો તમે ઘણી સાંભળી છે. હવે બાપ કહે છે તે બધું ભૂલી જાઓ. ભક્તિમાર્ગમાં તમે મને યાદ કર્યો અને વાચદો પણ કર્યો છે, અમે તમારા જ બનીશું. બહુ બધા આશિકો ના માશૂક એક જ. ભક્તિમાર્ગમાં કહે છે - બ્રહ્મ માં લીન થઈ જશે, આ બધી ફાલતુ વાતો. એક પણ મનુષ્ય મોક્ષ ને પામી નથી શકતો. આ તો અનાદિ દ્રામા છે, આટલા બધા અભિનેતા છે, આમાં જરા પણ ફરક નથી થઈ શકતો. બાપ કહે છે ફક્ત એક અલ્ફ ને યાદ કરો તો તમારો આ શ્રંગાર થઈ જશે. હમણાં તમે આ બની રહ્યા છો. સ્મૃતિમાં આવે છે - અનેકવાર અમે આ શ્રંગાર કર્યો છે. કલ્પ-કલ્પ બાબા તમે આવશો, અમે તમારા થી જ સાંભળશું. કેટલી ગુહ્ય-ગુહ્ય વાતો છે. બાબા એ યુક્તિ બહુ સારી બતાવી છે. વારી જાઉં આવા બાપ પર. આશિક-માશૂક પણ બધા એક જેવા નથી હોતા. આ તો બધી આત્માઓના એક જ માશૂક છે. શારીરિક કોઈ વાત નથી. પરંતુ તમને સંગમયુગ પર જ બાપ થી યુક્તિ મળે છે. ક્યાંય પણ તમે જાઓ, ખાઓ-પીઓ, હરો-ફરો, નોકરી કરો, પોતાનો શ્રંગાર કરતા રહો. આત્માઓ બધી એક માશૂક ની આશિક છે. બસ, એમને જ યાદ કરતા રહો. કોઈ-કોઈ બાળકો કહે છે અમે તો ૨૪ કલાક યાદ કરતા રહીએ છીએ. પરંતુ સદેવ તો કોઈ કરી ન શકે. વધુમાં વધુ બે અઢી કલાક સુધી. વધારે જો લખે છે તો બાબા માનતા નથી. બીજાને સ્મૃતિ અપાવતા નથી તો કેવી રીતે સમજે તમે યાદ કરો છો? શું કોઈ અઘરી વાત છે? કોઈ એમાં ખર્ચો છે? કંઈ પણ નહીં. બસ, બાબા ને યાદ કરતા રહો તો તમારા પાપ કપાતા જાય. દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાના છે. પતિત કોઈ શાંતિધામ અથવા સુખધામ માં જઈ ન શકે. બાપ બાળકોને કહે છે - સ્વયંને આત્મા ભાઈ-ભાઈ સમજો. ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ હવે પૂરો થાય છે. આ જૂનું શરીર છોડવાનું છે. દ્રામા જુઓ કેવો બનેલો છે. તમે જાણો છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. દુનિયામાં તો કોઈ કંઈપણ નથી સમજતું. દરેક સ્વયં થી પૂછે કે અમે બાપની મત પર

ચાલીએ છીએ? ચાલશો તો શ્રંગાર પણ સરસ થશે. એક-બીજાને ઉલટી વાતો સંભળાવીને અથવા સાંભળીને સ્વયંનો શ્રંગાર પણ બગાડી દે છે તો બીજાનો પણ બગાડી દે છે. બાળકોને તો આ જ ધૂનમાં જ વ્યસ્ત રહેવાનું છે કે અમે આવા શ્રંગારધારી કેવી રીતે બનીએ. બાકી તો જે કંઈ છે એ ઠીક છે. ફક્ત પેટ માટે રોટલી આરામથી મળે. હકીકતમાં પેટ વધારે નથી ખાતું. ભલે તમે સન્યાસી છો પરંતુ રાજયોગી છો. ન બહુ ઉંચા, ન નીચાં. ખાઓ ભલે, પરંતુ વધારે આદત ન પડી જાય. અહીંયા એક-બીજાને યાદ દેવડાવો - શિવ બાબા યાદ છે? વારસો યાદ છે? વિશ્વની બાદશાહીનો શ્રંગાર યાદ છે? વિચાર કરો - અહીંયા બેઠા-બેઠા તમારી શું કમાણી છે! આ કમાણીથી અપાર સુખ મળવાનું છે, ફક્ત યાદ ની યાત્રા થી બીજી કોઈ તકલીફ નથી. ભક્તિમાર્ગમાં મનુષ્ય કેટલા ધક્કા ખાય છે. હમણાં બાપ આવ્યા છે શ્રંગારવા. તો સ્વયંની સારી રીતે સંભાળ કરો. ભૂલો નહીં. માયા ભુલાવી દે છે પછી સમય બહુ ખોટી કરે છે. તમારો તો આ બહુ જ કિમતી સમય છે. ભણવાની મહેનતથી મનુષ્ય શું થી શું બની જાય છે. બાબા તમને બીજી કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. ફક્ત કહે છે - મને યાદ કરો. કોઈ પણ ચોપડી વગેરે ઉપાડવાની આવશ્યકતા નથી. બાબા કોઈ ચોપડી ઉપાડે છે કે? બાપ કહે છે હું આવીને આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કરું છું. પ્રજાપિતા છે ને. તો આટલી કુખ વંશાવલી પ્રજા કેવીરીતે થશે? બાળકો એડોપ્ટ થાય છે. વારસો બાપ થી મળવાનો છે. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કરે છે, એટલા માટે એમને માતા-પિતા કહેવાય છે. આ પણ તમે જાણો છો. બાપનું આવવાનું એકદમ એક્યુરેટ છે. એક્યુરેટ સમય પર આવે છે, એક્યુરેટ સમય પર જશે. દુનિયાની બદલી તો થવાની જ છે. હવે બાપ આપ બાળકોને કેટલી અક્કલ આપે છે. બાપની મત પર ચાલવાનું છે. વિદ્યાર્થી જો ભણે છે, તે જ બુદ્ધિ માં ચાલે છે. તમે પણ આ સંસ્કાર લઈ જાઓ છો. જેમ બાપમાં આ સંસ્કાર છે, તેમ તમારી આત્મામાં પણ આ સંસ્કાર ભરાય છે. પછી જ્યારે અહીંયા આવશો તો તે જ પાર્ટ રિપીટ થશે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર આવશે. સ્વયંના દિલથી પૂછો - કેટલો પુરુષાર્થ કર્યો છે, સ્વયંને શ્રંગારવાનો. સમય ક્યાંય ખોટી તો નથી કર્યો ને? બાપ સાવધાન કરે છે - ફાલતુ વાતો માં ક્યાંય પણ સમય નહિ બગાડો. બાપની શ્રીમત યાદ રાખો. મનુષ્ય મત પર ન ચાલો. તમને આ ખબર થોડી હતી કે અમે જૂની દુનિયામાં છીએ. બાપએ બતાવ્યું છે કે તમે શું હતા. આ જૂની દુનિયામાં કેટલા અપાર દુઃખ છે. આ પણ ડ્રામા અનુસાર પાર્ટ મળેલો છે. ડ્રામા અનુસાર અનેકાનેક વિઘ્ન પણ પડે છે. બાપ સમજાવે છે - બાળકો, આ જ્ઞાન અને ભક્તિ નો ખેલ છે. વન્ડરફુલ ડ્રામા છે. આટલી નાની આત્મામાં આખો પાર્ટ અવિનાશી ભરેલો છે, જે ભજવતી જ રહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) બીજી બધી વાતો ને છોડી એ જ ધૂનમાં રહેવાનું છે કે અમે લક્ષ્મી-નારાયણ જેવા શ્રંગારધારી કેવી રીતે બનીએ?
- 2) સ્વયં થી પૂછવાનું છે કે :-
 - (ક) અમે શ્રીમત પર ચાલીને મનમનાભવ ની ચાવીથી સ્વયંનો શ્રંગાર ઠીક કરી રહ્યા છીએ?
 - (ખ) ઉલટી સુલટી વાતો સાંભળીને કે સંભળાવીને શ્રંગાર બગાડતા તો નથી ને?
 - (ગ) એકબીજા સાથે પ્રેમથી રહીએ છીએ? સ્વયંનો કિંમતી સમય ક્યાંય પણ ખોટી તો નથી કરતા?
 - (ઘ) દૈવી સ્વભાવ ધારણ કર્યો છે?

વરદાન :- સ્વ-પરિવર્તન થી વિશ્વ પરિવર્તન નાં કાર્યમાં દિલ-પસંદ સફળતા પ્રાપ્ત કરવાવાળા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ:

દરેક સ્વ પરિવર્તન દ્વારા વિશ્વ પરિવર્તન કરવાની સેવામાં લાગેલા છો. બધાનાં મનમાં એ જ ઉમંગ-ઉત્સાહ છે કે આ વિશ્વને પરિવર્તન કરવાનું જ છે અને નિશ્ચય પણ છે કે પરિવર્તન થવાનું જ છે. જ્યાં હિંમત છે ત્યાં ઉમંગ-ઉત્સાહ છે. સ્વ-પરિવર્તન થી જ વિશ્વ પરિવર્તન નાં કાર્ય માં દિલ-પસંદ સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે પરંતુ આ સફળતા ત્યારે મળે છે જ્યારે એક જ સમયે વૃત્તિ, વાઈબ્રેશન અને વાણી ત્રણેવ શક્તિશાળી હોય.

સ્લોગન :- જ્યારે શબ્દમાં સ્નેહ અને સંયમ હશે ત્યારે વાણીની શક્તિ જમા થશે.

“દરેક શ્વાસ માં ખુશી નાં સુર વાગવાં એ જ આ શ્રેષ્ઠ જન્મ ની સૌગાત છે”

આજે ભોળાનાથ બાપ ભોળા ભંડારી પોતાનાં અતિ સ્નેહી, સદા સહયોગી, સહજયોગી સર્વ ખજાનાંના માલિક બાળકોથી મિલન મનાવવાં આવ્યાં છે. હમણાં પણ માલિક, ભવિષ્યમાં પણ માલિક. હમણાં વિશ્વ રચયિતાનાં બાળક સો માલિક છે, ભવિષ્યમાં વિશ્વનાં માલિક છે. બાપદાદા પોતાનાં આવાં માલિક બાળકોને જોઈ હર્ષિત થાય છે. આ બાળક સો માલિક પણ નો અલૌકિક નશો, અલૌકિક ખુશી છે. એવાં સદા ખુશનસીબ સદા સંપન્ન શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છે ને. આજે બધાં બાળકો બાપનાં અવતરણની જયંતી મનાવવા માટે ઉમંગ-ઉત્સાહ માં હર્ષિત થઈ રહ્યા છે. બાપદાદા કહે છે બાપની જયંતી સો બાળકોની પણ જયંતી છે એટલે આ વન્ડરફુલ જયંતી છે. આમ બાપ અને બાળકોની એક જ જયંતી નથી હોતી. હોય છે? એ જ દિવસ બાપના જન્મનો હોય અને બાળકનો પણ હોય, આવું ક્યારેય સાંભળ્યું છે? આ અલૌકિક જયંતી છે. જે ઘડી બાપ બ્રહ્મા બાળકમાં અવતરિત થયા એ જ દિવસે એ જ સમયે બ્રહ્માનો પણ સાથે-સાથે અલૌકિક જન્મ થયો. એક સાથે જન્મ થયો ને. અને બ્રહ્માની સાથે અનન્ય બ્રાહ્મણોનો પણ જન્મ થયો, એટલે દિવ્ય જન્મની તિથિ, વેળા, રેખા બ્રહ્માની અને શિવ બાબાનાં અવતરણની એક જ હોવાના કારણે શિવ બાપ અને બ્રહ્મા બાળક પરમ આત્મા અને મહાન આત્મા હોવા છતાં પણ બ્રહ્મા બાપ સમાન બન્યા. સમાનતા ના કારણે કમ્બાઈન્ડ રુપ બની ગયા. બાપદાદા, બાપદાદા સદા ભેગા બોલે છે. અલગ નહીં. તેમ જ અનન્ય બ્રાહ્મણ બાપદાદાની સાથે-સાથે બ્રહ્માકુમાર, બ્રહ્માકુમારી નાં રુપમાં અવતરિત થયા.

તો બ્રહ્મા અને કુમાર કુમારી આ પણ કમ્બાઈન્ડ બાપ અને બાળકની સ્મૃતિનું નામ છે. તો બાપદાદા બાળકોનાં બ્રાહ્મણ જીવનની અવતરણ જયંતી મનાવવા આવ્યા છે. તમે બધા પણ અવતાર છો ને! અવતાર અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિ – “હું દિવ્ય જીવન વાળી બ્રાહ્મણ આત્મા છું.” તો નવો જન્મ થયો ને! ઊંચી સ્મૃતિથી આ સાકાર શરીરમાં અવતરીત થઈ વિશ્વ કલ્યાણ નાં કાર્યમાં નિમિત્ત બન્યા છો. તો અવતાર થયા ને. જેમ બાપ અવતરિત થયા છે એમ તમે બધા અવતરિત થયા છો વિશ્વ પરિવર્તન માટે. પરિવર્તન થવું જ અવતરિત થવું છે. તો આ અવતારોની સભા છે. બાપની સાથે-સાથે આપ બ્રાહ્મણ બાળકોનો પણ અલૌકિક બર્થ ડે છે. તો બાળકો બાપની જયંતી મનાવશે કે બાપ બાળકોની મનાવશે. કે બધા મળીને એક-બીજાની મનાવશે! આ તો ભક્ત લોકો ફક્ત યાદગાર મનાવતા રહ્યા અને તમે સમુખ બાપની સાથે મનાવો છો. આવું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય, કલ્પ-કલ્પ નાં ભાગ્યની રેખા અવિનાશી ખેંચાઈ ગઈ. સદા આ સ્મૃતિમાં રહે કે અમારું ભગવાનની સાથે ભાગ્ય છે. ડાયરેક્ટ ભાગ્યવિધાતા ની સાથે ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરવાનો પાઠ છે. એવા ડબલ હીરો, હીરો પાઠધારી પણ છો અને હીરા તુલ્ય જીવન વાળા પણ છો. તો ડબલ હીરો થઈ ગયા ને. આખા વિશ્વની નજર આપ હીરો પાઠધારી આત્માઓની તરફ છે. આપ ભાગ્યવાન આત્માઓની આજે અંતિમ જન્મમાં પણ કે કલ્પના અંતિમ કાળમાં પણ કેટલી યાદ, યાદગાર નાં રુપમાં બનેલી છે. બાપનાં કે બ્રાહ્મણોનાં બોલ યાદગાર રુપમાં શાસ્ત્ર બની ગયા છે જે હમણાં પણ બે વચન સાંભળવા માટે તરસતાં રહે છે. બે વચન સાંભળવાથી શાંતિનો, સુખનો અનુભવ કરવા લાગે છે.

આપ ભાગ્યવાન આત્માઓનાં શ્રેષ્ઠ કર્મ ચરિત્ર નાં રુપમાં હજી સુધી પણ ગવાઈ રહ્યા છે. આપ ભાગ્યવાન આત્માઓની શ્રેષ્ઠ ભાવના, શ્રેષ્ઠ કામના નાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ દુઆ નાં રુપમાં ગવાઈ રહ્યાં છે. કોઈપણ દેવતાની આગળ દુઆ માંગવા જાય છે. આપ ભાગ્યવાન આત્માઓની શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિ-સિમરણ નાં રુપમાં હમણાં પણ યાદગાર ચાલી રહી છે. સિમરણ ની કેટલી મહિમા કરે છે. યાહે નામ સિમરણ કરે, યાહે માળાના રુપમાં સિમરણ કરે. આ સ્મૃતિનું યાદગાર સિમરણ રુપમાં ચાલી રહ્યું છે. તો આવાં ભાગ્યવાન કેવી રીતે બન્યા! કારણકે ભાગ્યવિધાતા ની સાથે ભાગ્યવાન બન્યા છો. તો સમજો છો કેટલો ભાગ્યવાન દિવ્ય જન્મ છે? આવાં દિવ્ય જન્મ ની, બાપદાદા ભગવાન, ભાગ્યવાન બાળકોને અભિનંદન આપી રહ્યા છે. સદા અભિનંદન જ અભિનંદન છે. આ ફક્ત એક દિવસ માટે અભિનંદન નથી. આ ભાગ્યવાન જન્મ દરેક સેકન્ડ, દરેક સમય અભિનંદન થી ભરપૂર છે. સ્વયંનાં આ શ્રેષ્ઠ જન્મને જાણો છો ને? દરેક શ્વાસમાં ખુશીનો સુર વાગી રહ્યો છે. શ્વાસ નથી ચાલતો પરંતુ ખુશી નો સુર ચાલી રહ્યો છે. સુર સાંભળવામાં આવે છે ને! કુદરતી સુર કેટલો શ્રેષ્ઠ છે! આ દિવ્ય જન્મનો ખુશીનો સુર અર્થાત્ શ્વાસ દિવ્ય જન્મની શ્રેષ્ઠ સૌગાત છે. બ્રાહ્મણ જન્મ થતાં જ આ ખુશીનો સુર સૌગાત માં મળેલો છે ને. સુરમાં પણ આંગળીઓ નીચે ઉપર કરો છો ને. તો શ્વાસ પણ નીચે ઉપર ચાલે છે. તો શ્વાસ ચાલવો અર્થાત્ સુર ચાલવો. શ્વાસ બંધ ન થઈ શકે. તો સૂર પણ બંધ ન થઈ શકે. બધાનો ખુશીનો સુર ઠીક ચાલી રહ્યો છે ને! ડબલ વિદેશી શું સમજો છો? ભોળા ભંડારી થી બધાં ખજાનાં લઈ પોતાનો ભંડારો ભરપૂર કરી લીધો છે ને, જે ૨૧ જન્મ ભંડારા ભરપૂર રહેશે. ભરવાની મહેનત નહીં કરવી પડશે. આરામથી પ્રાલબ્ધ પ્રાપ્ત થશે. હમણાં નો પુરુષાર્થ ૨૧ જન્મની પ્રાલબ્ધ. ૨૧ જન્મ સદા સંપન્ન

સ્વરુપમાં હશે. તો પુરુષાર્થ શું કર્યો? મહેનત લાગે છે? પુરુષાર્થ અર્થાત્ ફક્ત પોતાને આ રથમાં વિરાજમાન પુરુષ અર્થાત્ આત્મા સમજો. અને કહેવાય છે પુરુષાર્થ. આ પુરુષાર્થ કર્યો ને. આ પુરુષાર્થના ફળ સ્વરુપ ૨૧ જન્મ સદા ખુશ અને મોજમાં રહશો. હમણાં પણ સંગમયુગ મોજો નો યુગ છે. મુંઝાવાનો નહીં, મોજોનો યુગ છે. જો કોઈ પણ વાતમાં મુંજાઓ છો તો સંગમયુગથી પગ થોડા કળયુગ તરફ જાય એટલે મુંજાઓ છો. સંકલ્પ અથવા બુદ્ધિ રૂપી પગ સંગમયુગ પર છે તો સદા મોજમાં છો. સંગમયુગ અર્થાત્ બંનેનું મિલન મનાવવાનો યુગ છે. તો બાપ અને બાળક નો મિલન મનાવવાનો સંગમયુગ છે. જ્યાં મિલન છે, ત્યાં જ મોજ છે. તો મોજ મનાવવાનો જન્મ છે ને. મુંઝાવાનું નામ-નિશાન નથી. મોજ નાં સમય પર ખૂબ રુહાની મોજ મનાવો. ડબલ વિદેશી તો ડબલ મોજ માં રહેવા વાળા છે ને. આવાં મોજ નાં જન્મ ની મુબારક છે. મુંઝાવા માટે વિશ્વમાં અનેક આત્માઓ છે, તમે નથી. એ પહેલા જ બહુ છે. અને મોજ મનાવવા વાળા તમે થોડા જ છો. સમજયા - સ્વયંની આ શ્રેષ્ઠ જયંતીને! આમ પણ આજકાલ જ્યોતિષ વિદ્યા વાળા દિવસ, તિથિ અને વેળાના આધાર પર ભાગ્ય બતાવે છે. તમારા બધાની વેળા કઈ છે! તિથી કઈ છે? બાપની સાથે-સાથે બ્રાહ્મણોનો પણ જન્મ છે ને. તો ભાગ્યવાનની જે તિથી એ તમારી.

ભગવાનના અવતરણ અર્થાત્ દિવ્ય જનમની જે વેળા એ તમારી વેળા થઈ ગઈ. કેટલી ઊંચી વેળા છે. કેટલી ઊંચી રેખા છે, જેને દશા કહે છે. તો દિલમાં સદા એ ઉમંગ ઉત્સાહ રહે કે બાપની સાથે-સાથે આપણો જન્મ છે. બ્રહ્મા બ્રાહ્મણોના વગર કંઈ કરી નથી સકતા. શિવ બાપ બ્રહ્મા વગર કંઈ કરી નથી સકતા. તો સાથે-સાથે થયા ને. તો જન્મ તિથિ, જન્મ વેળાનું મહત્વ સદા યાદ રાખો. જે તિથિ પર ભગવાન ઉતર્યા, એ તિથિ પર આપણે આત્મા અવતરિત થયા. નામ રાશિ પણ જુઓ - બ્રહ્મા-બ્રાહ્મણ. બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારી. નામ રાશિ પણ એ જ શ્રેષ્ઠ છે, એવા શ્રેષ્ઠ જન્મ કે જીવન વાળા બાળકો ને જોઈ બાપ સદા હર્ષિત થાય છે. બાળકો કહે છે વાહ! બાબા વાહ! અને બાપ કહે વાહ બાળકો! આવાં બાળકો પણ કોઈને નહીં મળશે.

આજનાં આ દિવ્ય દિવસની વિશેષ સૌગાત બાપદાદા બધા સ્નેહી બાળકોને બે સ્વર્ણિમ બોલ આપી રહ્યા છે. એક સદા સ્વયંને સમજો - “હું બાપનો નૂરે રત્ન છું.” નૂરે રત્ન અર્થાત્ સદા નયનોમાં સમાયેલા. નયનોમાં સમાવાનું સ્વરુપ બિંદી હોય છે. નયનોમાં બિંદી ની કમાલ છે. તો નૂરે રત્ન અર્થાત્ બિંદુ બાપ માં સમાયેલો છું. સ્નેહમાં સમાયેલો છું. તો એક આ સ્વર્ણિમ શબ્દ યાદ રાખજો કે નૂરે રત્ન છું. બીજો - “સદા બાપ નો સાથ અને હાથ મારા ઉપર છે.” સાથ પણ છે અને હાથ પણ છે. સદા આશીર્વાદ નો હાથ છે, અને સદા સહયોગ નો સાથ છે. તો સદા બાપ નો હાથ છે જ. સાથ આપવો એ હાથ રાખવો નથી, પરંતુ છે જ. આ બીજો સ્વર્ણિમ શબ્દ સદા સાથ અને સદા હાથ. આ આજનાં દિવ્ય જન્મ ની સૌગાત છે. અરુણ-

આવાં ચારે બાજુનાં સદા શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન બાળકોને, સદા દરેક શ્વાસને ખુશીનો સુર અનુભવ કરવા વાળા બાળકોને, ડબલ હીરો બાળકોને, સદા ભગવાન અને ભાગ્ય એવા સ્મૃતિ સ્વરુપ બાળકોને, સદા સર્વ ખજાનાંથી ભરપૂર ભંડારવાળા બાળકોને, ભોળાનાથ અમરનાથ, વરદાતા બાપ ની બહુ-બહુ જ દિવ્ય જન્મની અભિનંદન ની સાથે-સાથે યાદચ્ચાર અને નમસ્તે.

દાદીઓ થી - બેહદ બાપની સ્નેહ ની બાહો બહુ જ મોટી છે, એ જ સ્નેહની બાહોમાં કે ભાકીમાં બધાં જ સમાયેલા છે. સદા જ બધાં બાળકો બાપની ભુજાઓની અંદર ભુજાઓની માળાના અંદર છે ત્યારે માયાજીત છો. બ્રહ્માની સાથે-સાથે જન્મ લેવાવાળા શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો ને. તિથિમાં જરા પણ અંતર નથી એટલે બ્રહ્માનાં બહુ જ મુખ દેખાડ્યા છે. બ્રહ્માને પંચ મુખી કે ત્રણ મુખી દેખાડે છે કારણકે બ્રહ્માની સાથે-સાથે બ્રાહ્મણ છે. તો ત્રણ મુખ વાળામાં તમે છો કે પાંચ મુખ વાળામાં છો. મુખ પણ સહયોગી હોય છે ને. બાપને પણ નશો છે - કયો? આખા વિશ્વમાં કોઈપણ બાપ આવા બાળકો શોધીને લાવે તો મળશે! (નહી) બાપ કહેશે આવા બાળકો નહીં મળશે, બાળકો કહે છે આવા બાપ નહીં મળશે. સારું છે - બાળકો જ ઘરની રોનક હોય છે. એકલા બાપથી ઘરની રોનક નથી હોતી એટલે બાળકો આ વિશ્વરૂપી ઘરની રોનક છે. આટલા બધા બ્રાહ્મણોની રોનક લગાવવા નિમિત્ત કોણ બન્યા? બાળકો બન્યા ને! બાપ પણ બાળકો ની રોનક જોઈ ખુશ થાય છે. બાપ ને તમારા લોકો થી પણ વધારે માળાઓ સિમરણ કરવી પડે છે. તમારે તો એક જ બાપ ને યાદ કરવા પડે અને બાપને કેટલી માળા સિમરણ કરવી પડે છે. જેટલી ભક્તિમાર્ગમાં માળાઓ નાખી છે એટલી બાપને હમણાં સિમરણ કરવી પડે છે. એક બાળકની પણ માળા બાપ એક દિવસ પણ સિમરણ ન કરે એ બની ન શકે. તો બાપ પણ નૌઘા ભક્ત થઈ ગયા ને. એક-એક બાળક ની વિશેષતાઓની, ગુણોની માળા સિમરણ કરતાં અને જેટલીવાર સિમરણ કરતાં એટલા એ ગુણ અને વિશેષતાઓ વધારે તાજા થતા જાય છે. માળા બાપ સિમરણ કરતાં પરંતુ માળાનું ફળ બાળકોને આપે છે, પોતે નથી લેતા.

અચ્છા - બાપદાદા તો સદા બાળકોની સાથે જ રહે છે. એક પળ પણ બાળકોથી અલગ નથી રહી સકતા. રહેવા ઇચ્છે તો પણ નથી રહી સકતા. કેમ? જેટલું બાળકો યાદ કરે છે એનો રિસપોન્ડ (જવાબ) તો આપશે ને! યાદ કરવાનું વળતર તો આપવું પડે ને. તો સેકન્ડ પણ બાળકોના સિવાય રહી નથી સકતા. આવું પણ ક્યારેય વન્ડર નહીં જોયું હોય કે સાથે જ રહે. બાપ બાળકોથી અલગ જ ન થાય. એવા બાપ-બેટા ની જોડી ક્યારેય નહીં જોઈ હોય. બહુ જ સરસ બગીચો તૈયાર થયો છે. તમને બધાને પણ બગીચો સારો લાગે છે ને. એક-એક ની સુગંધ ન્યારી અને પ્યારી છે એટલે અલ્લાહ નો બગીચો ગવાય છે.

બધાં જ આદિ રત્ન છો, એક-એક રત્ન ની કેટલી વેલ્યુ છે અને દરેક રત્નની દર સમયે દર કાર્યમાં આવશ્યકતા છે. તો બધાં જ શ્રેષ્ઠ રત્ન છો. જેમની હમણાં પણ રત્નોનાં રૂપમાં પૂજા થાય છે. હમણાં અનેક આત્માઓ ની વિઘ્ન વિનાશક બનવાની સેવા કરો છો ત્યારે યાદગાર રૂપમાં એક-એક રત્નની વેલ્યુ હોય છે. એક-એક રત્નની વિશેષતા હોય છે. કોઈ વિઘ્નને નાશ કરવાવાળા રત્ન હોય છે, કોઈ શું! તો હવે છેલ્લે સુધી પણ સ્થૂળ યાદગાર રૂપ સેવા કરી રહ્યું છે. એવાં સેવાધારી બન્યા છો. સમજ્યા.

સંમેલન માં આવેલા વિદેશી પ્રતિનિધિઓથી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત

બધા ક્યાં પહોંચ્યા છો? બાપના ઘરમાં આવ્યા છો, એવો અનુભવ કરો છો? તો બાપ નાં ઘરમાં મહેમાન આવે છે કે બાળકો આવે છે? બાળકો છો, અધિકારી છો કે મહેમાન છો? બાપ નાં ઘરમાં આવ્યા છો, બાપના ઘરમાં સદા અધિકારી બાળકો આવે છે. હવેથી પોતાને મહેમાન નહીં પરંતુ બાપના બાળકો મહાન આત્માઓ સમજીને આગળ વધજો. ભાગ્યવાન હતા જે આ સ્થાન પર પહોંચ્યા છો. હવે શું કરવાનું છે? અહીં પહોંચવું એ ભાગ્ય તો થયું પરંતુ આગળ શું કરવાનું છે. હવે સદા સાથે રહેજો, યાદ માં રહેવું જ સાથ છે. એકલા નહીં જતાં. કમ્બાઈન્ડ થઈને જ્યાં પણ જશો, જે પણ કર્મ કરશો એ કમ્બાઈન્ડ રૂપથી કરવાથી સદા સહજ અને સફળ અનુભવ કરશો. સદા સાથે રહીશું આ સંકલ્પ જરૂર કરીને જજો. પુરુષાર્થ કરશું, જોઈશું, આ નહીં, કરવાનું જ છે કારણકે દ્રઢતા સફળતાની ચાવી છે. તો આ ચાવી સદા પોતાની સાથે રાખજો. આ એવી ચાવી છે, જે ખજાનો જોઈએ એ સંકલ્પ કર્યો અને ખજાનો મળ્યો. આ ચાવી સદા સાથે રાખવી અર્થાત્ સદા સફળતા પામવી. હવે મહેમાન નહીં અધિકારી આત્મા. બાપદાદા પણ આવાં અધિકારી બાળકોને જોઈ હર્ષિત થાય છે. જે અનુભવ કર્યો તે અનુભવનો ખજાનો સદા વહેચતા રહેજો જેટલું વહેચસો એટલું આગળ વધતો રહેશે. તો મહાદાની બનજો ફક્ત પોતાની પાસે નહીં રાખતાં. અચ્છા!

વિદાઈ નાં સમયે ૩-૩:૩૦ વાગે - બધા બાળકોને મુબારક ની સાથે-સાથે ગુડ મોર્નિંગ. જેમ આજની રાત શુભ મિલન ની મોજ માં વિતાવી તેમ સદા દિવસ-રાત બાપનાં મિલન મોજમાં મનાવતાં રહેજો. આખું સંગમયુગ સદા બાપથી અભિનંદન લેતા જતા, વૃદ્ધિને પામતા જતા, આગળ વધતા જતા બધાંને આગળ વધારતાં રહેજો. સદા મહાદાની વરદાની બનીને અનેક આત્માઓને દાન પણ દેજો, વરદાન પણ દેજો.

અચ્છા - આવાં સદા વિશ્વ કલ્યાણકારી, સદા રહમદિલ સદા સર્વ પ્રતિ શુભભાવના રાખવાવાળા બાળકોને યાદગાર અને ગુડ મોર્નિંગ.

વરદાન :- મહેસૂસતા ની શક્તિ દ્વારા સ્વ પરિવર્તન કરવાવાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી ભવ:

કોઈપણ પરિવર્તનો સહજ આધાર મહેસૂસતા ની શક્તિ છે. જ્યાં સુધી મહેસૂસતા ની શક્તિ નહીં આવે, ત્યાં સુધી અનુભૂતિ નહીં થાય અને જ્યાં સુધી અનુભૂતિ નહીં, ત્યાં સુધી બ્રાહ્મણ જીવન ની વિશેષતાનું ફાઉન્ડેશન મજબૂત નથી. ઉમંગ-ઉત્સાહ ની ચાલ નથી. જ્યારે મહેસૂસતા ની શક્તિ દરેક વાતની અનુભવી બનાવે છે ત્યારે તીવ્ર પુરુષાર્થી બની જાયો છો. મહેસૂસતા ની શક્તિ સદાકાળ માટે સહજ પરિવર્તન કરાવી દે છે.

સ્લોગન :- સ્નેહનાં સ્વરૂપને સાકાર માં ઈમર્જ કરી બ્રહ્મા બાપ સમાન બનો.

“મીઠા બાળકો - સદા શ્રીમત પર ચાલવું - એ જ શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થ છે, શ્રીમત પર ચાલવાથી આત્માનો દિપક જાગી જાય છે”

પ્રશ્ન :- પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કોણ કરી શકે છે? ઊંચો પુરુષાર્થ કયો છે?

ઉત્તર :- પૂરો પુરુષાર્થ એ જ કરી શકે જેમનું અટેન્શન (ધ્યાન) કે બુદ્ધિયોગ એકમાં છે. સૌથી ઊંચો પુરુષાર્થ છે બાપ પર પૂરે-પૂરું કુર્બાન (બલિહાર) જવું. કુર્બાન જવાવાળા બાળકો બાપ ને બહુ જ પ્રિય લાગે છે.

પ્રશ્ન :- સાચી-સાચી દિવાળી મનાવવા માટે બેહદ નાં બાપ કઈ સલાહ આપે છે?

ઉત્તર :- બાળકો, બેહદની પવિત્રતાને ધારણ કરો. જ્યારે અહીં બેહદ પવિત્ર બનશો, એવો ઊંચો પુરુષાર્થ કરશો, ત્યારે લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્યમાં જઈ શકશો અર્થાત્ સાચી-સાચી દિવાળી કે કોરોનેશન ડે મનાવી શકશો.

ઓમ શાંતિ! બાળકો હમણાં અહીં બેસીને શું કરી રહ્યા છે? ચાલતા ફરતા અથવા અહીં બેઠા-બેઠા જન્મ-જન્માંતરના જે પાપ માથા પર છે, એ પાપોને યાદ ની યાત્રા થી વિનાશ કરે છે. આ તો આત્મા જાણે છે, આપણે જેટલા બાપને યાદ કરશું એટલા પાપ કપાતા જશે. બાપ એ તો સારી રીતે સમજાવ્યું છે - ભલે અહીં બેઠા છો તો પણ જે શ્રીમત પર ચાલવા વાળા છે, એમને તો બાપ ની સલાહ સારી જ લાગશે. બેહદ બાપની સલાહ મળે છે, બેહદ પવિત્ર બનવાનું છે. તમે અહીં આવ્યા છો બેહદ પવિત્ર બનવા માટે, તે બનશો જ યાદ ની યાત્રા થી. કોઈ તો બિલકુલ યાદ કરી નથી સકતા, કોઈ સમજે છે અમે યાદની યાત્રાથી પોતાનાં પાપ કાપી રહ્યા છીએ, ભલા પોતાનું કલ્યાણ કરી રહ્યા છે. બહાર વાળા તો આ વાતોને જાણતા નથી. તમને જ બાપ મળ્યા છે, તમે રહો છો જ બાપની પાસે. જાણો છો હવે આપણે ઈશ્વરીય સંતાન બન્યા છીએ, પહેલાં આસુરી સંતાન હતા. હવે આપણો સંગ ઈશ્વરીય સંતાનો સાથે છે. ગાયન પણ છે ને - સંગ તારે કુસંગ ડૂબોડે. બાળકોને ઘડી-ઘડી આ ભૂલાય જાય છે કે અમે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ તો અમારે ઈશ્વરીય મત પર જ ચાલવું જોઈએ, ન કે પોતાની મનમત પર. મનમત મનુષ્ય મત ને કહેવાય છે. મનુષ્ય મત આસુરી જ હોય છે. જે બાળકો પોતાનું કલ્યાણ ઇચ્છે છે એ બાપ ને સારી રીતે યાદ કરતા રહે છે, સતોપ્રધાન બનવા માટે. સતોપ્રધાનની મહિમા પણ થાય છે. બરાબર જાણે છે અમે સુખધામ નાં માલિક બનીએ છીએ નંબરવાર. જેટલા-જેટલા શ્રીમત પર ચાલે છે એટલું ઉંચ પદ પામે છે, જેટલું પોતાની મત પર ચાલશે તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. સ્વયંનું કલ્યાણ કરવા માટે બાપનું ડાયરેક્શન તો મળતું જ રહે છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે આ પણ પુરુષાર્થ છે, જે જેટલું યાદ કરે છે તો તેમનું પણ પાપ કપાય છે. યાદ ની યાત્રા વગર તો પવિત્ર બની નહીં શકાય. ઉઠતા, બેસતા, ચાલતા, આજ આશ રાખવાની છે. આપ બાળકોને કેટલા વર્ષોથી શિક્ષણ મળે છે તો પણ સમજો છો અમે બહુ જ દૂર છીએ. એટલું બાપને યાદ નથી કરી શકતા. સતોપ્રધાન બનવામાં તો બહુ જ સમય લાગી જશે. આનાં વયમાં શરીર છૂટી જાય તો કલ્પ-કલ્પાંતર માટે ઓછું પદ થઈ જશે. ઈશ્વરનાં બન્યા છો, તો એમનાંથી પૂરો વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. બુદ્ધિ એક તરફ જ રહેવી જોઈએ. તમને હવે શ્રીમત મળે છે. એ છે ઊંચેથી ઉંચા ભગવાન. એમની મત પર નહીં ચાલશો તો બહુ જ ધોખો ખાશો. ચાલો છો કે નહીં એ તો તમે જાણો અને શિવબાબા જાણે. તમને પુરુષાર્થ કરાવવા વાળા એ શિવબાબા છે. દેહધારી બધા પુરુષાર્થ કરે છે. આ પણ દેહધારી છે, એમને શિવબાબા પુરુષાર્થ કરાવે છે. બાળકોએ જ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. મૂળ વાત છે પતિતોને પાવન બનાવવાની. આમ દુનિયામાં પાવન તો બહુ જ હોય છે. સન્યાસી પણ પવિત્ર રહે છે. તેઓ તો એક જન્મ માટે પાવન બને છે. એવા બહુ જ છે જે આ જન્મમાં બાળ-બ્રહ્મચારી રહે છે. એ કોઈ દુનિયાને મદદ નથી આપી શકતા પવિત્રતાની. મદદ ત્યારે થાય જ્યારે શ્રીમત પર પાવન બને અને દુનિયાને પાવન બનાવે.

હમણાં તમને શ્રીમત મળી રહી છે. જન્મ-જન્માંતર તો તમે આસુરી મત પર ચાલ્યા છો. હવે તમે જાણો છો સુખધામ ની સ્થાપના થઈ રહી છે. જેટલું આપણે શ્રીમત પર પુરુષાર્થ કરશું એટલું જ ઉંચ પદ પામશું. આ બ્રહ્માની મત નથી. આ તો પુરુષાર્થ છે. એમનો પુરુષાર્થ જરૂર એટલો ઉચ્ચ છે ત્યારે તો લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. તો બાળકોએ આ ફોલો (અનુકરણ) કરવાનું છે. શ્રીમત પર ચાલવું પડે, મનમત પર નહીં. સ્વયંની આત્માની જ્યોતિને જગાડવાની છે. હમણાં દિવાળી આવે છે, સતયુગમાં દિવાળી હોતી નથી. ફક્ત કોરોનેશન (રાજ્યાભિષેક) છે. બાકી આત્માઓ તો સતોપ્રધાન બની જાય છે. આ જે દિવાળી મનાવે છે, એ છે જુકી. બહારનાં દીપક જગાડે છે, ત્યાં તો ઘર-ઘરમાં દીપ જાગેલા છે અર્થાત્ બધાંની આત્મા સતોપ્રધાન રહે છે. ૨૧ જન્મ માટે જ્ઞાન ધૃત પડી જાય છે. પછી ધીરે-ધીરે ઓછી થતા-થતા આ સમયે જ્યોતિ ઉજાઈ (ઘટી) જાય છે - આખી દુનિયાની. એમાં પણ ખાસ ભારતવાસી આમ

દુનિયા. હમણાં પાપ આત્માઓ તો બધાં છે, બધાનો કયામતનો સમય છે, બધાંએ હિસાબ-કિતાબ ચૂકવું કરવાનાં છે. હવે આપ બાળકોએ પુરુષાર્થ કરવાનો છે ઊંચેથી ઊંચું પદ પામવાનો, શ્રીમત પર ચાલવાથી જ પામશો. રાવણરાજ્ય માં તો શિવબાબા ની બહુ જ અવજ્ઞા કરી છે. હવે પણ એમનાં ફરમાન (આદેશ) પર નહિ ચાલશો તો બહુ જ ધોખા બાશો. એમને જ બોલાવ્યા છે કે આવીને અમને પાવન બનાવો. તો હવે સ્વયંનું કલ્યાણ કરવા માટે શિવબાબા ની શ્રીમત પર ચાલવું પડે. નહીં તો બહુ જ અકલ્યાણ થઈ જશે. મીઠા-મીઠા બાળકો આ પણ જાણો છો - શિવબાબા ની યાદ વગર અમે સંપૂર્ણ પાવન બની નહીં શકીએ. તમને આટલા વર્ષ થયા છે તો પણ જ્ઞાનની ધારણા કેમ નથી થતી. સોનાનાં વાસણમાં જ ધારણા થશે. નવા-નવા બાળકો કેટલા સર્વિસેબુલ થઈ જાય છે. અંતર જુઓ કેટલું છે. જૂનાં-જૂનાં બાળકો એટલી યાદની યાત્રામાં નથી રહેતા, જેટલું નવા રહે છે. કોઈ સારા શિવબાબા નાં લાડકા બાળકો આવે છે, કેટલી સેવા કરે છે. જેમ કે શિવબાબા ની પાછળ આત્માને કુર્બાન કરી દીધી છે. કુર્બાન કરવાથી પછી સેવા પણ કેટલી કરે છે. કેટલા પ્રિય મીઠા લાગે છે. બાપને મદદ કરે જ છે યાદની યાત્રામાં રહેવાથી. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પાવન બનશો. બોલાવ્યા જ છે કે મને આવીને પાવન બનાવો તો હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરતા રહો. દેહનાં સંબંધ બધાં ત્યાગ કરવા પડે. મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરેની પણ યાદ ન રહે, સિવાય એક બાપની, ત્યારે જ ઉંચ પદ પામી શકશો. યાદ નહીં કરશે તો ઉંચ પદ પામી નહીં શકશે. આ બાપદાદા પણ સમજી શકે છે. આપ બાળકો પણ જાણો છો. નવાં-નવાં આવે છે, સમજે છે દિન-પ્રતિદિન સુધરતા જાય છે. શ્રીમત પર ચાલવાથી જ સુધરે છે. ક્રોધ પર પણ પુરુષાર્થ કરતા-કરતા જીતી જાય છે. તો બાપ પણ સમજાવે છે, બાપીઓને નિકાળતા રહો. ક્રોધ પણ બહુ ખરાબ છે. પોતાના અંદરને પણ બાળે છે, બીજાને પણ બાળે છે. એ પણ નિકાળવો જોઈએ. બાળકો બાપની શ્રીમત પર નથી ચાલતા તો પદ ઓછું થઈ જાય છે, જન્મ-જન્માંતર, કલ્પ-કલ્પાંતર નો ઘાટો થઈ જાય છે.

આપ બાળકો જાણો છો કે એ છે શારીરિક ભણતર, આ છે રુહાની ભણતર, જે રુહાની બાપ ભણાવે છે. દરેક પ્રકારની સંભાળ પણ થતી રહે છે. કોઈ વિકારી અહીં અંદર (મધુબન) માં આવી ન શકે. બીમારી વગેરેમાં વિકારી મિત્ર-સંબંધી આવે, એ તો સારું નથી. પસંદ પણ આપણે ન કરીએ. નહીં તો અંતકાળે એ મિત્ર-સંબંધી જ યાદ આવશે. પછી એ ઉંચ પદ પામી નહીં શકશે. બાપ તો પુરુષાર્થ કરાવે છે, કોઈની પણ યાદ ન આવે. એવું નહીં અમે બીમાર છીએ એટલે મિત્ર-સંબંધી વગેરે આવે જોવા માટે. નહીં, એમને બોલાવવા, કાયદો નથી. કાયદેસર ચાલવાથી જ સદ્ગતી થાય છે. નહીં તો મફત પોતાને નુકસાન પહોંચાડે છે. પરંતુ તમોપ્રધાન બુદ્ધિ આ સમજતા નથી. ઈશ્વર સલાહ આપે છે તો પણ સુધરતા નથી. બહુ ખબરદારી થી ચાલવું જોઈએ. આ છે હોલીએસ્ટ ઓફ હોલી (પવિત્રમાં પવિત્ર) સ્થાન. પતિત રહી ન શકે. મિત્ર-સંબંધી વગેરે યાદ હશે તો મરતાં સમયે જરૂર યાદ આવશે. દેહ-અભિમાનમાં આવવાથી સ્વયંને જ નુકસાન પહોંચાડે છે. સજાના નિમિત્ત બની પડે છે. શ્રીમત પર ન ચાલવાથી બહુ જ દુર્ગતિ થઈ જાય છે. સર્વિસ લાયક બની ન શકે. કેટલું પણ માથું મારે પરંતુ સર્વિસ લાયક બની ન શકે. અવજ્ઞા કરી તો પથ્થરબુદ્ધિ બની જાય છે. ઉપર ચડવાને બદલે નીચે પડી જાય છે. બાપ તો કહેશે બાળકોએ આજ્ઞાકારી બનવું જોઈએ. નહીં તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ પડશે. લૌકિક બાપની પાસે પણ ૪-૫ બાળકો હોય છે, પરંતુ એમાં જે આજ્ઞાકારી હોય છે એ જ બાળક પ્રિય લાગે છે. જે આજ્ઞાકારી નથી એ તો દુઃખ જ દેશે. હમણાં આપ બાળકોને બંને બાપ બહુ જ મોટા મળ્યા છે, એમની અવજ્ઞા નથી કરવાની. અવજ્ઞા કરશો તો જન્મ-જન્માંતર, કલ્પ-કલ્પાંતર બહુ જ ઓછું પદ પામશો. પુરુષાર્થ એવો કરવાનો છે જે અંતમાં એક જ શિવબાબા યાદ આવે. બાપ કહે છે હું જાણી શકું છું - દરેક શું પુરુષાર્થ કરે છે. કોઈ તો બહુ જ થોડું યાદ કરે છે, બાકી તો પોતાનાં મિત્ર-સંબંધીઓને જ યાદ કરતા રહે છે. તેઓ એટલા ખુશીમાં નથી રહી શકતા. ઊંચુ પદ પામી ન શકે.

તમારો તો રોજ સદગુરુવાર છે. બૃહસ્પતિના દિવસે કોલેજમાં બેસે છે. એ છે શારીરિક વિદ્યા. આ તો છે રુહાની વિદ્યા. તમે જાણો છો શિવબાબા આપણા બાપ, શિક્ષક, સદગુરુ છે. તો એમના ડાયરેક્શન પર ચાલવું જોઈએ, ત્યારે જ ઉંચ પામી શકશો. જે પુરુષાર્થો છે, એમના અંદર બહુ જ ખુશી રહે છે. વાત નહીં પૂછો. ખુશી છે તો બીજાઓને પણ ખુશ કરવાનો પુરુષાર્થ કરે છે. બાળકીઓ જુઓ કેટલી મહેનત કરતી રહે છે - દિવસ-રાત કારણ કે આ વઠ્ઠરકુલ જ્ઞાન છે ને. બાપદાદાને તરસ પડે છે કે ઘણા બાળકો બેસમજથી કેટલું નુકસાન પામે છે. દેહ-અભિમાન માં આવીને અંદર માં બહુ બળે છે. ક્રોધમાં મનુષ્ય તાંબા જેવા લાલ થઈ જાય છે. ક્રોધ મનુષ્યને બાળે છે, કામ કાળા બનાવી દે છે. મોહ અથવા લોભ માં એટલા બળતા નથી. ક્રોધમાં બળે છે. ક્રોધનું ભૂત બહુ બધામાં છે. કેટલું લડે છે. લડવાથી પોતાનું જ નુકસાન કરી લે છે. નિરાકાર સાકાર બંનેની અવજ્ઞા કરે છે. બાપ સમજે છે આ તો કપૂત છે. મહેનત કરશે

તો ઉંચ પદ પામશે. તો પોતાના કલ્યાણ માટે સર્વ સંબંધ ભુલાવી દેવાના છે. સિવાય એક બાપના, કોઈને પણ યાદ નથી કરવાના. ઘરમાં રહેતાં સંબંધીઓને જોવા છતાં શિવબાબા ને યાદ કરવાના છે. તમે છો સંગમયુગ પર, હવે સ્વયંનાં નવા ઘરને, શાંતિધામ ને યાદ કરો.

આ તો બેહદનું ભણતર છે ને. બાપ શિક્ષણ આપે છે એમાં બાળકોનો જ ફાયદો છે. ઘણાં બાળકો પોતાની બેઢંગ ચલન થી મફત પોતાને જ નુકસાન પહોંચાડે છે. પુરુષાર્થ કરે છે વિશ્વની બાદશાહી લેવા માટે પરંતુ માયા બિલ્લી કાન કાપી લે છે. જન્મ લીધો છે, કહે છે અમે આ પદ પામશું પરંતુ માયા બિલ્લી લેવા નથી દેતી, તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. માયા બહુ જોરથી વાર કરી દે છે. તમે અહીં આવો છો રાજ્ય લેવા માટે. પરંતુ માયા હેરાન કરે છે. બાપને તરસ પડે છે બિચારા ઉંચ પદ પામે તો સારું છે. મારી નિંદા કરાવવા વાળા ન બને. સદ્ગુરુ નાં નિંદક ઠોર ન પાવે, કોની નિંદા? શિવબાબાની. આવી ચલન ન ચાલવી જોઈએ જે બાપ ની નિંદા થાય, આમાં અહંકારની વાત નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-ધ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) સ્વયંના કલ્યાણ માટે દેહનાં સર્વ સંબંધ ભુલાવી દેવાનાં છે, એમનાથી પ્રીત નથી રાખવાની. ઈશ્વરની જ મત પર ચાલવાનું છે, પોતાની મત પર નહીં. કુસંગથી બચવાનું છે, ઈશ્વરીય સંગ માં રહેવાનું છે.
- 2) ક્રોધ બહુ જ ખરાબ છે, એ સ્વયંને જ બાળે છે, ક્રોધના વશ થઈને અવજ્ઞા નથી કરવાની. ખુશ રહેવાનું છે અને સૌને ખુશ કરવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- દિલની મહેસૂસતા થી દિલારામ નાં આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરવાવાળા સ્વ પરિવર્તક ભવ:

સ્વને પરિવર્તન કરવા માટે બે વાતો ની મહેસૂસતા સાચા દિલથી જોઈએ ૧) પોતાની કમજોરીની મહેસૂસતા ૨) જે પરિસ્થિતિ કે વ્યક્તિ નિમિત્ત બને છે એમની ઇચ્છા અને એમના મનની ભાવનાની મહેસૂસતા. પરિસ્થિતિ નાં પેપરનાં કારણ ને જાણી સ્વયંનાં પાસ થવાની શ્રેષ્ઠ સ્વરૂપ ની મહેસૂસતા થાય કે સ્વસ્થિતિ શ્રેષ્ઠ છે પરિસ્થિતિ પેપર છે - આ મહેસૂસતા સહજ પરિવર્તન કરાવી લેશે અને સાચા દિલથી મહેસૂસ કર્યું તો દિલારામ નાં આશીર્વાદ પ્રાપ્ત થશે.

સ્લોગન :- વારિસ એ છે જે એવેરેડી બની દરેક કાર્યમાં જી હજૂર હાજીર કહે છે.